

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jessica Clare

New York Times bestselling author of
the Billionaire Boys Club novels

"Ms. Clare had
me at *billionaire*."
—*Fiction Vixen*

the
BILLIONAIRE
and the **VIRGIN**

W
Inter
Mix

❁ A Billionaires and Bridesmaids Novel ❁

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Milyarder ve Bakire

Jessica Clare

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Yazan: Jessica Clare](#)
[Kitap Hakkında](#)

[Birinci Bölüm](#) [İkinci Bölüm](#) [Üçüncü Bölüm](#) [Dördüncü Bölüm](#) [Beşinci Bölüm](#) [Altıncı Bölüm](#) [Yedinci Bölüm](#) [Sekizinci Bölüm](#) [Dokuzuncu Bölüm](#) [Onuncu Bölüm](#) [Onbirinci Bölüm](#) [Oniki Bölüm](#) [Onüçüncü Bölüm](#) [Ondördüncü Bölüm](#) [Onbeşinci Bölüm](#) [Onaltı Bölüm](#) [Onyedinci Bölüm](#) [Onsekizinci Bölüm](#) [Ondokuzuncu Bölüm](#) [Yirminci Bölüm](#) [Yirmibirinci Bölüm](#) [Yirmiikinci Bölüm](#) [Yirmi Üçüncü Bölüm](#) [Yirmi Dört Bölüm](#) [Yirmi Beş Bölüm](#) [Yirmi Altı Bölüm](#) [Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)
[Yazan: Jessica Clare](#)

Jessica Clare tarafından

Milyarder Erkekler Kulübü
Serisi Bir Milyarderle
Mahsur Kalmak Güzellik Ve
Milyarder Yanlış
Milyarderin Yatağı Bir
Milyarderin Başına
Gelenler
Milyarderle Romantizm
Milyarderle Bir Gece

Milyarderler ve Nedimeler Serisi
Milyarder ve Bakire

Kitap Hakkında

Marjorie Ivarsson saflığın resmidir. Büyükannesi tarafından yetiştirilmiş, çalışkan bir garson olan Marjorie'nin sosyalleşme biçimi tombala oynamaktır. Ancak arkadaşı Bronte'nin düğününe nedime olarak davet edildiğinde yepyeni bir dünyaya adım atar.

Milyarder damadın özel adasına götürülen Marjorie, şatafat ve ihtişam karşısında hayrete düşer. Ancak onu en çok büyüleyen şey, kötü şöhretli playboy ve ateşli TV yapımcısı Robert Cannon'dır.

Marjorie, Robert'ı adanın turkuaz renkli lagününde boğulmaktan kurtardıktan sonra, ona karşı bir çekim hissetmekten kendini alamaz. Ancak ilgisini çeken tek kadın o değildir ve Robert'ın vahşi ve çapkın tavırları birbirleri için daha yanlış olamazdı. Aralarındaki şiddetli çekimle görmezden gelinmesi zor bir hale geliyor ve oyun alanları cennet gibi, karşı konulmaz romantik bir ada - zıt kutuplar birbirini çekecek mi?

Birinci Bölüm

Marjorie Ivarsson arkasındaki fiyongu düzelitti ve boynunu bükerek aynada elbisesinin arkasına bakmaya çalıştı. "Bu nasıl?"

"Berbat," dedi yanındaki benzer bir elbise giymiş kızıl saçlı kadın. "Nedimeden çok cupcake'e benziyoruz."

"Elbiselerden gerçekten nefret mi ediyorsunuz?" Kadınlar sıraya girip aynadaki yansımalarını incelerken Brontë ellerini ovuşturarak sordu.

"Hiç de değil," dedi Audrey, Marjorie'nin son derece hamile ve hoş biri olduğunu bildiği Audrey. Audrey yanındaki pek de hoş olmayan kızıl saçlıya, yani kız kardeşine dirsek attı. "Bence çok güzel elbiseler. Sen de öyle."

"Hayır, istemiyorum-"

Tekrar kız kardeşine dirsek attı ve Marjorie'ye döndü. "Elbise hakkında ne düşünüyorsun, Marj?" Gözleri diğer kadının anlamadığı bir ipucu vermeye çalışıyordu.

Marjorie, Brontë'ye parlak bir gülümseme atarak, "Bayıldım," diye yalan söyledi. Gerçek şu ki, tüm bu kırmızı ve beyazlar onu biraz fiyonklu bir berber direğine benzetiyordu, ama Brontë elbiseleri seçmek için uzun süre ve çok çalışmıştı ve her şeyin parasını ödemişti, bu yüzden Marjorie nasıl şikayet edebilirdi ki? Bu şeyin fiyat etiketini görmüştü. Görünüşe göre bir moda tasarımcısı tarafından özel olarak dikilmişlerdi ve sadece bir elbisenin fiyatı Marjorie'nin aylarca kazanacağından daha fazlaydı. Brontë düğünü için çok para harcıyordu ve Marjorie yaygara koparan kişi olmak istemiyordu.

O da arkasındaki yayı tekrar düzeltti ve başını salladı. "Bu çok güzel. Kendimi prenses gibi hissediyorum."

Brontë rahatlamış bir şekilde gülümsedi.

Gretchen, "Ah, çok saçmalıyorsun," diye söze başladı ama hamile olan tarafından yine dirseklendi.

Audrey terziye el sallayarak, "Sanırım bunun yanlardan biraz daha açılmasına ihtiyacım var," dedi. "Kalçalarım yayılmaya devam ediyor."

Marjorie, Brontë'nin nedimelerinin oluşturduğu sıraya bakarken, ağzında iğnelerle bir kadın koşarak Audrey'nin yanına diz çöktü. Kendisi de vardı, 1.80 boyunda Nordik bir sarışın. Gretchen vardı; daha kısa boylu, kıvrımlı bir kadındı ve kızıl saçları neredeyse elbisesiyle uyum içindeydi, tabii baş nedime olduğu için denizkızı kesim elbisesi kıızıdan çok beyazdı. Gretchen'in kız kardeşi Audrey vardı; solgun, çilli bir kıızıdı ve ağır bir hamileydi. Ve bir köşede oturmuş, sanki kendi düğünümüş gibi onlara gülümseyen Maylee adında kıvrıcık saçlı bir sarışın vardı ve şu anda nedime elbisesine dikiliyordu. Görünüşe göre düğün partisine son dakikada eklenmişti ve bu yüzden elbisesinin anında giydirilmesi gerekiyordu.

Gretchen, dekoratif kırmızı dantellerle dizlerde sıkıca toplanmış, uçuşan tülle uğraştı. "Düğünüm siyah beyaz olacak, yemin ederim, çünkü bu saçmalık-"

"Destinasyon düğünü yapmaya karar vermene ne sebep oldu Bron?" Marjorie araya girerek uzlaştırıcı olmaya çalıştı. Gretchen'in gelinliklerle ilgili oldukça açık sözlü fikirlerinden biraz rahatsız olmuştu ve konuyu değiştirmeye çalıştı.

Brontë Marj'a gülümseyerek baktı, eski haline dönmüştü. "Burası Logan'la tanıştığım yer, hatırladın mı? Radyodan o geziyi kazandığımda ve kasırga vurduğunda burada mahsur kalmıştık." Maylee'nin ellerini tuttu ve başka bir terzi etek uçlarıyla uğraşırken diğer kadının ayağa kalkmasına yardım etti. "Logan

adayı satın aldı ve oteli yenilemeye karar verdi. Burada evlenebilmemiz için bu hafta bitirmeleri için baskı yaptı. Ne kadar tatlı, değil mi?"

"Çok tatlı," diye yankılandı Marjorie, yakasının derin kıvrımını düzeltirken. Doğrusunu söylemek gerekirse, Brontë "adayı satın aldı" dediğinde beyni işlemeyi bırakmıştı. Marj, Brontë'nin -sorgulayan, felsefeden alıntı yapan Brontë'nin- bir milyarderle çıkmış olması ve şimdi de evleniyor olmaları gerçeğini hâlâ garipsiyordu. Onun gözünde Brontë her zaman tıpkı kendisi gibi bir garsondu. Son bir ya da iki yıldır Kansas City'de 50'lerden kalma bir lokantada birlikte çalışıyorlardı ... en azından Brontë Logan'la birlikte olmak için New York'a taşınana kadar. Bu bir peri masalından ya da bir filmden fırlamış gibiydi, hangisini tercih ettiğinize bağlı olarak değişir. Her iki durumda da, normal insanların başına gelen bir şey gibi görünmüyordu. "Çok şanslısın, Brontë. Umarım ben de bir gün Logan kadar harika bir adamla tanışabilirim."

"Umut uyanıkken görülen bir rüyadır," dedi Brontë yumuşak bir gülümsemeyle. "Aristoteles."

Gretchen homurdandı, ancak kız kardeşi tarafından tekrar tokatlandı.

Maylee, diğer nedimelerle aynı hizaya gelmek için öne doğru adım atarken, "Her şeyin parasını ödediğin için Tanrı seni korusun Brontë," diye haykırdı. "Şu halimize bakın. Hepimiz çok sevimliyiz, değil mi?" Dostça bir kolunu Marjorie'nin beline doladı ve ona gülümsedi. "Geçit törenine hazırlanan bir demet gül gibi."

Gretchen kuru bir sesle, "Sanırım onlar bir geçit törenindeki şamandıralar, Maylee," dedi. "Şimdi sen söyleyince-"

Marjorie kıkırdadı, sesini elinin arkasında bastıramadı.

"Peki kimi kaçırıyoruz?" Audrey kafaları sayarak sordu. "Jonathan ve Cade'in de sağdıç olduğumu biliyorum, değil mi? Bu beş sağdıç eder ve ben burada sadece dört nedime saydım. Peki ya Jonathan'ın sevgilisi? Onun adı ne?"

"Violet," diye ekledi Brontë. "Ona düğünde yer almasını teklif ettim ama birbirimizi gerçekten tanımadığımız için reddetti. Logan, Jonathan'ı mutlu etmek için onu nedime kadrosuna eklememi istedi ama Violet sadece katılmakta ısrar etti." Öne doğru yürüdü ve Marjorie'nin göğsünün altındaki dantel bandı düzeltilti. "Bu sana da eğri büğrü görünüyor mu? Her neyse. Angie uçakla geliyor ama bugün çocuğunun diş ameliyatı varmış, o yüzden yarına kadar gelemeyecek."

Marjorie, Bronte'ye uysalca gülümsedi. Angie buradayken kendini çok daha iyi hissedecekti. O, Brontë ve Angie lokantada birlikte garsonluk yapmışlardı (Sharon'la birlikte, ama kimse Sharon'ı sevmezdi). Angie kırklı yaşlarındaydı, anaçtı ve yanında olmak harikaydı. Sık sık birlikte bingo oynamaya giderlerdi.

Gretchen Marjorie'yi dürttü. "Düğün için bir tarih belirledin mi? Jartiyeri yakalar umuduyla kendine bir erkek mi buluyorsun?"

"Bir randevum var," dedi Marjorie. "Adı Dewey. Onunla shuffleboard oynarken tanıştım."

"Dewey mi? Kulağa çok eski geliyor."

Marjorie sırtarak, "Sanırım seksen yaşlarında," dedi. "Çok tatlı bir adam."

"Ah. Anladım seni." Gretchen Marjorie'ye abartılı bir göz kırptı. "Şeker baba, değil mi?"

"Ne? Hayır, hayır! Dewey sadece iyi biri. Karısı yeni öldüğü için tatilde ve kafasını dağıtmaya ihtiyacı var. O kadar yalnız görünüyordu ki onu düğünde benimle çıkması için davet ettim. Bundan daha fazlası değil. O tatlı bir adam."

"Onu rahat bırak, Gretchen," dedi Brontë araya girerek. "Marjorie her zaman üzerine titreyecek tatlı bir ihtiyar bulur kendine." Brontë ona spekülâtif bir bakış attı. "Onu yetmiş yaştan altında biriyle gördüğümü hiç sanmıyorum."

Brontë onu iyi tanıyordu. Marjorie buna gülümsedi. "Sanırım oldukça açık biriyim. Ben sadece ... bilirsin işte. Dewey gibi adamlarla çoğu insandan çok daha fazla ortak yönüm var."

Bu doğruydu. Yaşılı erkeklerle pek çıkmazdı. Zamanını sadece arkadaşlarıyla bingo oynayarak, shuffleboard oynayarak, örgü gruplarına katılarak ve fırsat buldukça huzurevinde gönüllü olarak çalışarak geçiriyordu. Anne ve babası Marjorie yüzlerini hatırlayamadan çok önce ölmüştü ve bu yüzden büyükanne ve büyükbabası tarafından büyütölmüştü. Marjorie yorgan örerek, konserve yaparak, The Price is Right'ı izleyerek ve temelde kendisinden dört kat yaşılı insanlarla çevrili olarak büyümüştü. Bu onun da asla vazgeçemediğı bir şeydi. Yirmi dört yaşımda bile, yirmili yaşlarındaki insanlardan çok seksenli yaşlarındaki insanların yanında kendini daha rahat hissediyordu. Onun yaşımdaki insanlar asla bir Cumartesi sabahı oturup bir fincan kahve ve bulmaca çözerek rahatlamazlardı. Asla sadece oturup konuşmazlardı. Onlar selfie çeker, zil zurna sarhoş olur ve bütün gece parti yaparlardı.

Ve bu Marjorie değildi. Eski modaydı. Yirmi dört yaşımda (gerçekten sırık gibi) bir beden, yaşılı bir ruh.

Yaşılıların ona hiç garip hissettirmediğı bir başka şey de buydu: Marjorie uzun boyluydu. Bir buçuk metre boyuyla her kadından ve çoğı erkekten uzundu. Kimse bu kadar uzun boylu biriyle çıkmak istemezdi ve çoğı kadın ona bir tür hilkat garibesiymiş gibi bakardı. Büyükannesi ve büyükbabası öyle değildi. Onlar boyuna rağmen ona her zaman güzel olduğunu hissettirmişlerdi.

Yani, evet. Brontë hariç, Marjorie'nin tüm arkadaşları huzurevinde yaşıyordu.

Terziler ölçülerini tamamlarken Brontë, "Sanırım şimdilik prova için hazırız," dedi. "Herkes elbiselerini çıkarsın. Günün tadını çıkarın ve bu akşam bekarlığa veda partisinde görüşmek üzere!"

Maylee kıkırdadı ve Gretchen herkese beşlik çaktı. Audrey sadece yuvarlak karnını okşadı. "Sanırım belirlenen sürücü benim."

Üzerlerine oturan elbiselerden dikkatlice sıyrıldılar ve tekrar kendi kıyafetlerini giydiler. Marjorie elbisesini getirmişti.

Her ihtimale karşı plaj kıyafetlerini yanına aldı ve kırmızı beyaz puantiyeli tek parça mayosunu giydikten sonra kalçalarına bir şal sararak kıyafetlerini bir çantaya doldurdu.

Sahilde yürümek için çok güzel bir gündü ve öğleden sonra shuffleboard başlamadan önce birkaç saati vardı.

İkinci Bölüm

"Bak! Bak! Bak! Memeler ya da defol! Değil mi?" Robert Cannon'ın şamandırasının yanındaki suda yüzen kadın üstünü çıkardı ve son derece sahte konservelerini ona doğru salladı.

İçinden gitmesini ve arkadaşını da yanında götürmesini dileyerek içkisini ona doğru kaldırdı. Elinde karışık içkisiyle sahilde bir salın üzerinde yüzmesine rağmen bir konferans görüşmesinde olduğunu belirtmek için Bluetooth kulaklığına dokundu. Kıyıdan birkaç metre açıktaydı ve insanlar kürek çekerek yaklaştığında bir elini suya sokup salını daha da açığa yönlendiriyordu, böylece görüşmesine konsantre olabiliyordu. "Reytingler düştü de ne demek?"

"Sadece bu," dedi asistanı, kulaklıktan tiz bir sesle. "Raporlar geldi ve yeni programlara rağmen The Man Channel'ın reytingleri yüzde iki puan düştü."

Rob küfretti ve içkisinden bir yudum daha aldı. Salının yakınında, plaj tavşanlarından biri bronzlaşmış başka bir kızı yakaladı. Ona bakarak, dikkatini çekmek için öpüşmeye başladılar.

Onları görmezden geldi ve biraz daha uzaklaştı. Çok tipik.

"Yeni şov ne olacak?" Rob sordu. Yeni diziye rağmen iki puan düştüyse, çok daha sert bir içkiye ihtiyacı vardı. Bu içki keyfini pek yerine getirmiyordu.

"Çıplak Frat Partisi mi? Yoğun pazarlamaya rağmen, hedeflediğimiz on sekiz-kırk yaş arası demografiye ulaşamıyoruz gibi görünüyor. Meselenin ne olduğundan emin değilim."

Robert yine küfretti. "Peki ya reklamcılar?" "Şimdiden mutsuz sesler çıkarmaya başladılar."

Harika. Tam da ihtiyacı olan şey buydu. İçkisini yudumladı, bardağı boşalttı ve plaj tavşanlarından birine doğru salladı. İşaret üzerine, kadınlardan biri bardağı aldı ve ona yeniden doldurmak için kıyıya yöneldi, göğüsleri minik bikinisinin içinde zıplıyordu. "Döndüğümde bazı telefon görüşmeleri yapacağım, tamam mı? Ben buradaki işlerle ilgilenirken sen de bu hafta kaleyi koru."

"Hawkings'ten bir şey çıktı mı?"

"Henüz değil, ama biraz ilerleme kaydetmeyi umuyorum." Rob ona dalgın dalgın iki kadının maskaralıklarını izlediğini söyledi. Tekrar öpüştüler ve sonra dikkat edip etmediğini görmek için ona baktılar. İçlerinden biri elinde içkisiyle salına geri döndü. Rob başını salladı. Saçma yaratıklar. İnsanlardan uzun zaman önce bıkmıştı ve bu ikisi onun fikrini değiştirmiyordu, bundan emindi. Salındaki yerini değiştirdi ve kulaklığını ayarladı. "Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Bu arada, tüm gece reytinglerinin tam bir dökümünü ve reklam gelirlerinin bir karşılaştırmasını istiyorum. Sabaha kadar bana ulaştırın."

"Yapacağım."

"Ve bu reytinglerin hangi noktada düştüğünü öğrenin. Hangi dizi battı? Beni ara."

"Yapacağım."

Telefonu kapattı ve başını arkaya yatırarak Bugatti güneş gözlüklerinin arasından güneşin vurmasına izin verdi. Lanet olsun. Reytingler düşerken, Logan Hawkings'i beyaz yakalı işadamları ve yöneticilere yönelik yeni bir kablolu kanal kurmanın harcadığı zamana degeceğine ikna etmek için çok uğraşacaktı.

Rob'un kendi başına finanse edemeyeceğinden değil. Banka hesabındaki milyarlar farklı şeyler söylüyordu. Ama Hawkings'in damgasını istiyordu, çünkü Hawkings New York'taki herkesi tanıyordu ve Rob'un sahip olmadığı pek çok itibara sahipti. İnsanlar ona ve işine saygı duyuyordu.

Ona ne kadar para kazandırırorsa kazandırсын Rob'unkine saygı duymadılar.

Çoğu zaman umurunda bile değildi. Şöhret ona her şey kadar para kazandırmıştı. Ve eğer servetini sıradan insanlar için tasarlanmış kablolu kanallardan ve radyo ağlarından elde etmişse, çok daha iyiydi. Yani bazı şovları tam olarak kurallara uygun değildi. Ne olmuş yani? Memeler ya da GTFO hala popülerdi. Kameraya çıkmak isteyen özgüveni düşük kızlar olduğu sürece para kazanacaklardı.

Ve bu konuda kendini kötü hissetmezdi.

Bu onun sosyal hayatını mahvetti ama o sadece para yığınlarına ağılıyordu. Onunla biraz olsun ilgilenen her kadın cüzdanını ya da şovlarından birinde yer almak istiyordu. Artık ilgisini çekiyormuş gibi görünen tek kızlar, şu anda sırf dikkatini çekmek için önündeki suda oynayan ve öpüşen iki kız gibi kof aptallardı. Gerçekten umurunda değildi.

Rob, Sarışın Bir Numara'nın ikram ettiği içkiyi aldı ve tadına baktı. Sertti, tam da sevdiği gibi. "Teşekkürler, şekerim."

"Ee," dedi, dikkatini çekmek için vücudunu biraz oynatarak. "Programlarınızdan birine çıkmak için gereken özelliklere sahip olduğumu düşünüyor musunuz?"

"Belki," dedi dalgınca, içkisinden daha büyük bir yudum alarak. Tanrım, bu gerçekten sertti. Bir yudum daha aldı, çünkü neden olmasındı? İyice sarhoş olması gerekiyordu. İki lanet reyting puanı. Tanrım.

Diğer kız onun yanına yüzdü. "Cannes'da Tiffany West'in midesinden çizgiler yaptığını duydum," dedi boğucu bir gülümsemeyle.

"Öyle mi? Ne güzel," dedi düz bir sesle. Tiffany West'in kim olduğunu bile bilmiyordu ve uyuşturucu kullanmadığı da kesindi. Alkol kolaydı. Uyuşturucu sadece birinin hapishane sürtüğü olmanıza neden olurdu. İçkiyi tekrar yudumladı, alkolik bir vızıltının devreye girmesinden memnundu. Bunlardan üç tane içmişti.

bebekleri vardı ve dördüncü bebek onu iyice kızartacaktı. Eğer reytingler düştüyse bu iyi bir şeydi.

Koca memeli sarışınlar gitmiyordu. Bir tanesi salının yanına yüzerek onu suyun içine doğru itti. Ona gülümsedi.

"Karnımın üstünde yüzmek ister misin?"

"Meşgulüm." Her an başka bir telefon gelebilirdi.

"Eğer parti yapmak istersen iyi şeyleri sonraya saklayabilirim."

Siktir et. Salında tek kişilik parti, tam burada. Ağzında bıraktığı yanığın tadını çıkararak içkisinin kalanını yere attı ve onu umutla izleyen kızlardan birine uzattı. Onlar gitmeyince tekrar onlara baktı. "Sen ve sen," dedi ikisini de işaret ederek, "gidip birlikte hat yapsanız ve beni rahat bıraksanız nasıl olur?"

Sarışınlardan biri ona öfkeli bir bakış attı ve hışımla uzaklaştı. Diğeri o kadar nazik değildi. Öfkeyle kalktı, sahte göğüsleri yükseldi ve sonra salına şiddetli bir itiş verdi.

Rob takla atarak suya düştü ve başı suya girdi.

Mükemmel. Başı döndü ve giden kadınlara ters ters bakacak kadar uzun süre kendine geldi. O ikisinden biri ona yeni bir Bluetooth kulaklık alacaktı, bu yüzden ona yardım et

-

Bacaklarından birine kramp girdi ve kaslarına acı yayıldı. Rob suyun altında çırpınarak geri döndü. Sanki bacağı kilitlenmiş gibiydi. Bunu dönen başıyla birleştirmeye yönünü tam olarak bulamadı. Ellerini suda sürükledi, ama sadece bir ağız dolusu tuzlu su almayı başardı ve daha da fazla döndü. Akıntı onu parçaladı, hiç düşünmediği kadar güçlüydü. Suyu itti ama hâlâ yüzeyi bulamıyordu ve şimdi su onu kıyıda daha da uzağa sürüklüyordu. Hah. Riptide. Bu tür şeyler için daha uzakta olmak gerektiğini sanıyordu. Ciğerleri ağrıyordu ve

başını tekrar suyun üstüne çıkarmaya çalıştı, ama gittikçe daha da ulaşılmaz görünüyordu.

Lanet olsun, Seaturtle Cay adında bir yerin sahilinde mi boğulacaktı? Gerçekten mi?

Ama hava bulamadı. Refleks olarak boğazı çalıştı ve ciğerlerine, ağzına, burnuna tuzlu su doldu. Boğuldu ve dünya kararmaya başladı. Gerçekten ama gerçekten ölüyordu. Son düşüncesi, sonsuza dek magazin basınının gündeminde kalacağıydı; plajda birkaç metre suda boğulduğu için efsaneleşecekti.

Görüşünü daha fazla siyahlık doldurdu, sonra kırmızı ... ve beyaz lekeler.

Puantiye mi?

Güçlü bir kol onu kavradı ve aniden Rob'un yüzü bir çift göğse doğru çekildi. Gerçek göğüslere. Aklından daha fazla karanlık geçmeden önce bunu algılamak için ancak zamanı vardı ve onu takip etti.

"Nefes al," diye bağırdı kulağına bir ses ve sonra dudaklar ağzına bastırdı. Hava ciğerlerine doldu -ve lanet olsun, bu çok acıtıyordu- ve birden boğazından ve burnundan su gelmeye başladı ve başını yana çevirerek tuzlu su kustu. Başı korkunç bir şekilde ağrıyordu ve o beyaz benekler yine görüşünde yüzüyordu. Ama sırtının altında kum vardı ve yavaşça, kanayarak gözlerini odakladı.

Sahilde ona doğru eğilmiş bir melek. Burnunun üzerinde belli belirsiz çilleri, güçlü bir çenesi, dağınık, ıslak, sarı saçları olan ve hayatında gördüğü en çirkin puantiyeli mayoyu giymiş bir melek. Ve ona gülümsüyordu.

Onu kurtarmıştı. Ve kızın ona bakışı o kadar utangaç ve gururluydu ki, kalbinin kabardığını hissetti.

Rob aşıktı.

Aman Tanrım, bu adam muhteşemdi. Marjorie ağzını baygın adamın dudaklarına dayadı ve beşinci sınıftan beri yapmadığı kalp masajı adımlarını hatırlamaya çalışarak üfledi. Adamın kendisi gibi bir kızın ağzını açmasına aldırmayacağını umuyordu ama birinin hayatını kurtarmanın, kurtarıcının çekiciliği gibi önemsiz şeylerden daha öncelikli olduğunu düşündü.

Bu yüzden göğsünü pompaladı ve ağzına üfledi ve ikinci turunda ağzından kendi ağzına tuzlu su fışkırdı ve geri çekildi ve kusabilmesi için onu yan çevirirken bile tükürdü.

Bir an sonra sırt üstü döndü ve ona şaşkın, sersem bir bakış attı.

Ona gülümsemekten kendini alamadı. Ne sevimli bir adamdı. Koyu renk saçlıydı, ilginç kehribar benekleri olan yeşil gözleri ve harika yontulmuş bir burnu vardı. Ayrıca ağzını ona dayadığında alkol tadı almıştı - Marj'in en sevdiği şey değildi - ama burası bir tatil yeri idi ve çoğu insan içki içerdi.

Ağzını açtı ve bozuk bir ses çıkardı. Muhtemelen bir çeşit teşekkürdür.

Marjorie onun omzunu sıvazladı. "Şimdi iyi olacaksınız bayım. Sadece birkaç derin nefes alın ve belki de yüzmeye gittiğinizde tekilayı bırakın."

Kaşları birbirine yaklaştı ve Marjorie'yi şaşırtan bir şekilde onun elini tuttu. Ona bakarken dudakları kıpırdadı ama sonra tekrar öksürdü, sanki onu bırakmak istemiyormuş gibi elini sıkmaya devam etti. Seyirciler neler olup bittiğini görmek için koşuştururken tepeden gölgeler düştü. Şaşırtıcı değildi; muhtemelen Marjorie gibi bir telli fasulyenin bir adamı sudan çıkardığını görünce bakakalmışlardı.

Boyu sayesinde kalabalığa pek karışmıyordu.

Hâlâ öksürürken elini tekrar sıktı. O da ne söylemeye çalıştığını merak ederek elini sıktı. Islak siyah saçlarından bir tutam alnına yapışmıştı ve

Parmakları onu geri itmek için kaşınıyordu. Adamın yüzünde çok ama çok hoşuna giden bir şey vardı ve normalde erkeklerin üzerinde yükseldiğinde yaşadığı içgüdüsel irkilmeyi değil, ona ilgi dolu bir şaşkınlıkla bakmasını seviyordu. Elbette, şu anda onun yanında kumda oturduğu için muhtemelen ne kadar uzun olduğunun farkında değildi.

"Sen-" diye başladı, hâlâ boğazında ıslak bir sesle hırıltılı bir şekilde.

"Herkes geri çekilsin," diye kükredi bir ses ve kırmızı cankurtaran kıyafeti içinde, kırmızı bir yüzdürme cihazı taşıyan bir adam öne doğru itildi. "Ona biraz hava verelim."

Marjorie isteksizce onun elini son bir kez sıktı ve ayağa kalktı. "Sanırım o iyi-"

Cankurtaran, "Geri çekilin dedim," diyerek bir kolunu uzattı ve yere düşmüş adamın etrafında toplanan insanları iterek uzaklaştırdı. "Lütfen herkes geri çekilsin. Bırakın cankurtaran işini yapsın."

Marjorie uysalca dizlerindeki kumları temizledi ve kalabalığın arasına karıştı. Kumların içindeki yakışıklı adama tekrar bakmayı çok istiyordu ama bu aptallık olurdu, değil mi? Küçük bir iç çekişle, atılmış şalını buldu, kalçalarına bağladı ve arkadaşı Agnes'le buluşmak üzere shuffleboard'a doğru yola koyuldu. Nedense kendini biraz keyifsiz hissediyordu. Bencillik etmişti ama kurtardığı adamla konuşmak istemişti, hiç değilse onun kendisine öksürmek dışında bir şey söylediğini duymak istemişti.

Ama bunun sadece gösteriş olduğunu düşündü - ne istiyordu ki, bir adamın hayatını kurtardığı için teşekkür mü? Uzun, dolambaçlı sahili geçip otele doğru ilerlerken bunları düşündü. Seaturtle Cay'de hava son derece muhteşemdi ve uzun süre aşağıda kalamazdı. Shuffleboard alanına ulaştığında ruh hali normal, dengeli haline geri dönmüştü. Marjorie'nin moralini bozan pek bir şey yoktu.

Agnes shuffleboard sahasının uzak ucundan ona el salladı. Beyaz, sarkık bir hasır şapka takmıştı ve şahin burnunda aynı derecede beyaz bir çinko lekesi vardı ve yaşlıların çoğunun giydiği bol çiçekli katları giymişti.

tercih ediyor gibiydi. Marjorie yaklaştığında Agnes, "İşte buradasın tatlım," dedi. "Bizi terk edip etmediğini merak etmeye başlamıştık."

Agnes'in yanındaki arkadaşı Edna da kocaman kırmızı bir güneş gözlüğü takmış ve benzer bir kıyafet giymişti. "Böyle bir şey için seni suçlayamam," dedi Edna gülererek. "Burada bir sürü yakışıklı erkek var."

"Saçmalama," dedi Marjorie, eline bir shuffleboard çubuğu alarak. "Ben sizi terk etmem çocuklar. Siz benim arkadaşlarımsınız. Ve sizinle harika vakit geçiriyorum."

"Kendi yaşınızdaki insanlarla birlikte olmayı tercih etmez misiniz?"

"Hiç de değil," dedi Marjorie ve sonra eğildi. "Gerçi geç kaldım çünkü sahilde bir adamla öpüşüyordum."

İki kadın da skandal dolu kahkahalar attı. "Sen ne?" Agnes söyledi.

Bundan hoşlanacaklarını biliyordu. Sırtarak sahildeki kurtarma olayını anlattı ve kurtardığı adamın ne kadar yakışıklı -ve çaresiz- olduğunu ayrıntılarıyla anlattı. Arkadaşları tüm hikaye boyunca güldüler, ancak cansız sondan dolayı hayal kırıklığına uğradılar. "O genç adama telefon numaranı vermeli ve onunla birlikte olmalıydın," dedi Edna, eğer bir gün olsaydı muhtemelen doksan beş yaşında olacaktı. "Vur şu kıça."

Marjorie kızardı ve başını salladı. "Onun tipi olmadığını söyledüğimde bana güvenin." O kadar yakışıklı bir adam mı? Muhtemelen her yerde gördüğü ipli bikinili, iri memeli plaj tavşanlarından birine sahip olurdu. "Şimdi, tek mi oynayalım yoksa takım mı olmak istersiniz? Tek elim arkamda bağlıken bile bu oyunda canınıza okuyabileceğimi biliyorsunuz."

Agnes gözlerinde kurnaz bir parıltıyla, "Sıra sende," dedi.

"Sana söyledim, ben iyiyim. Beni rahat bırakın." Rob kanını almaya çalışan sağlık görevlisine sinirli bir tokat attı

Basınç. "Kan basıncımın ne olduğunu bilmek ister misin? O kelepçeyi bana takmaya devam edersen tavan yapacak."

"Uymamız gereken prosedürler var efendim," dedi aşırı başarılı cankurtaran ona. Küçük partileri kumsaldan uzaklaşmış ve kendilerine biraz daha mahremiyet sağlamak için yakındaki bir ilk yardım kulübesine yerleşmişti. Ne yazık ki bu mahremiyet, şu anda plajdaki izleyicilerden daha kötü bir şekilde etrafta dolaşan cankurtaranları kapsamıyor gibi görünüyordu. Lanet cankurtaranlar. İşe yaramaz cankurtaran sürüsünün sorumluluğunu üstlenen Dudley Do-Right tekrar konuştu. "Sağlık ekibi tarafından iyi olduğunuz açıklandıktan sonra benimle gelmenizi istiyorum, böylece bir olay raporu hazırlayabiliriz. Seaturtle Cay Resort'ta işleri çok ciddiye alırız ve-"

Rob buz gibi bir bakışla onun sözünü kesti. Kolunu hâlâ o lanet tansiyon aletini takmaya çalışan adamdan çekti. "Gitmeniz için size ne kadar ödemem gerekiyor? Ciddiyim. Ben iyiyim. Çok içiyordum, suya düştüm ve o kız beni kurtardı. Şimdi eğer yardımcı olmak istiyorsanız, bana onun adını ve telefon numarasını verin ki ben de ona teşekkür edebileyim."

Dudley Do-Right kaşlarını çatarak, "Kimden bahsettiğinizi bilmiyorum, efendim," dedi.

Rob dişlerini sıkarak, "Tabii ki bilmiyorsun," dedi. "Çünkü onu korkutup kaçırdın."

Bu onun en sevdiği öğleden sonra değildi. Önce aptal plaj tavşanları onu boğmaya çalışmıştı. Bluetooth kulaklığını kaybetmişti ve telefonu muhtemelen plajdaki bir çocuğun kumdan kalesine gömülmüştü. Sonra, çilli o muhteşem deniz perisi tarafından sudan kurtarılmıştı. Ve Tanrım, çillerin düşüncesi onu ilk kez tahrik etmişti. Ama Dudley Do-Right devreye girer girmez, kız hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

Ve bu onu deli ediyordu. Onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu: adını, kim olduğunu, bekâr olup olmadığını,

Ona bir domuzmuş gibi bakmadan kaba şakalarına gülseydi, onu öptüğünde o yumuşak, tatlı, taparcasına bakışını ona verseydi, kalçalarında çiller olsaydı

Ama tatil köyündeki beceriksiz sağlık ekibi sayesinde bu fırsat kaçmıştı. Kolunu doktorun elinden tekrar çekti. "Dava açmadan önce hepiniz benden uzak durun."

Sihirli kelime sue bir odayı temizlemekte asla başarısız olmadı. Dudley Do-Right evrakları dosyalayıp daha sonra onaylaması için kendisine göndermekle ilgili bir şeyler mırıldandı ve onu yalnız bıraktılar.

Sonunda.

Rob kolunu büktü ve ayağa kalktı. Her yeri ağrıyordu ve başı zonkluyordu. Boğazı cehennem gibi hissediyordu ve bir şeyler içmek istiyordu. Ama bundan daha çok, kurtarıcısını bulmak istiyordu. Puantiyeli kızı. Şu anda o kız onun takıntısıydı. Çünkü Rob Cannon'ın bir takıntısı olduğunda, işler kendi lehine sonuçlanana kadar ona kemiğe sarılmış bir köpek gibi sarılırdı.

Ve her zaman onun lehine sonuçlandı.

Öğleden sonra Rob üç asistanını da reyting rakamları üzerinde çalışmaktan uzaklaştırmış ve tarif ettiği kızı aramak üzere tatil köyünün çeşitli yerlerinde insanları izlemeye göndermişti. Biri kumsalda, biri barda, diğeri de havuzdaydı. Kimse onu fark etmemişti ve bu onu çok kızdırmıştı. Ya onlar beceriksizdi ya da kız ortadan kaybolmuştu. Bu düşünceyi reddetti. O bulunacaktı. Her zaman istediğini alırdı ve şu anda da onu istiyordu.

Ama bütün öğleden sonra onu gören olmadı ve Rob hayal kırıklığı içinde o gece otelin barına kendisi gitmeye karar verdi. Bir noktada bir şeyler içmek için aşağı inmesi gerekiyordu, değil mi? Tesisteki kadınların çoğu, tüm masrafları karşılanan barı, bir gecede sarhoş olmak için bir bahane olarak görüyordu.

her gece. Elbette en azından bir mai tai ya da piña colada içmeye gelirdi. O zaman hayatını kurtardığı için ona teşekkür edebilir, onu yatağına almak için ne gerektiğini öğrenebilir ve onu aklından çıkararak kafası rahat ve aleti bakımlı bir şekilde işine dönebilirdi.

Bu yüzden barda kapıyı izlemek için mükemmel bir noktaya oturdu, iyi bir viskiyle hesabı doldurdu ve giderek daha fazla sinirlendi. Neredeydi bu kadın? Onu hayal etmemişti. Hayal etseydi, muazzam bir vücuda sahip olurdu ve puantiyeli giymezdi, orası kesindi.

Rob gizemli kızın düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki, pahalı takım elbiseli uzun boylu adam bara girip etrafına bakındı ve sonra ona doğru yöneldi. Vay, vay, vay. Rob viskisini geri atıp ayağa kalktı ve yaklaşırken elini uzattı. "Bu Logan Hawkings değil mi? Sizinle burada tanışmak ne güzel."

Logan Rob'un uzattığı ele bir kez baktı ve sonra ona alaycı bir bakış attı.

Eğer bu muhteşem bir başlangıç değilse, ne olduğunu bilmiyordu. Rob yüzündeki gülümsemeyi korudu ve elini indirdi. Şu anda birini yumruklamak istese bile soğukkanlılığını koruyacaktı. Hoşuna gitse de gitmese de Logan'a ihtiyacı vardı. "Tam da görmek istediğim adam."

Takım elbiseli soğuk adam Rob'un Hawaii tişörtüne, kargo şortuna ve elindeki içkiye baktı. "Güvenlik burada olduğunuz konusunda beni uyardı."

"Güvenliği sevmek lazım." Sahte bir kadeh kaldırdı.

"Sanırım bana neden gizlenmeyi seçtiğini söylemeyeceksin."

"bu hafta benim tatil köyümde?" Rob'un kulağına çok sinirli geliyordu.

Gizleniyorsun, ha? Sen de siktir git, dostum. "New York'taki küçük kuş bana burada olacağını söyledi, ben de telefonlarıma cevap vermediğin için gelip bir merhaba diyeyim dedim."

"Sanırım bunun bir nedeni var." Elleri ceplerindeydi, yüz ifadesi düşmanca değildi.

Bu Rob'u caydırmadı. Kim olduğu ve ne ürettiği nedeniyle insanların onu dışlamasına alışkındı ama lanet olsun, orada bir pazar vardı ve fırsatın kaçmasına izin vermek aptallık olurdu. Yani "Erkek Kanalı" saçma yarışma programları ve bolca göğüsle mi doluydu? Erkeklerin sevdiği şey buydu ve reytingler de bunu kanıtlıyordu. The Man Channel daha beş yıl bile yayında kalmadan, üç yan kanalı, birkaç On-Demand kanalı ve birbiriyle ilişkili sitelerle güçlü bir online işi vardı. İşler patlamıştı. Doğru ürünü doğru insanlara satarak milyarlar kazanmıştı.

Ama artık parası ve başarısı olduğu için güvenilirlik istiyordu. Ve bu kendi başına elde edemeyeceği tek şeydi. Bu yüzden Logan Hawking's'e ihtiyacı vardı. İnsanlar ona saygı duyuyordu. Time, Forbes, Newsweek ve diğer sayısız dergide izlenmesi gereken bir iş adamı olarak yer almıştı.

Rob'un yaptığı tek şey magazin gazeteleriydi. Hangi şanssız ayyaş aktrisle yattığına (yatmıyordu), birinin onu hangi kokainli seks partisinden çıkarken gördüğüne (uyuşturucu kullanmıyordu) ve bulabildikleri diğer her şeye dair hikayeler yayınlamayı seviyorlardı. Normalde bu saçmalığa göz yumardı çünkü kötü reklam bile reklamdır.

Ama şimdi yatırımcıları yeni bir projeye çekmek istediğine göre? Bu onun aleyhine işliyordu.

"Sana söylüyorum," dedi Rob, ses tonu sakindi. Logan'ın taş duvarına karşı hissettiği hayal kırıklığından eser yoktu. "Eğer benimle konuşursan ikimize de çok para kazandıracak bir iş teklifim var."

"Ve sana söylüyorum," dedi Logan o soğuk, soğuk sesiyle. "Bu hafta burada olmandan hoşlanmıyorum. Paparazziler seni kızıışmış sürtükler gibi takip ediyor."

Evet, öyle yaptılar. "Merak etme. Senin kışın çoğu zaman onlar için çok sıkıcı oluyor."

Logan'ın ona attığı bakış bir mil öteden sikini buruşturabilirdi. Rob'a yaklaştı ve sesi alçaldı

kızgın bir tıslamaya dönüştü. "Bu hafta evleniyorum ve isteyeceğim son şey bir grup paparazzinin işleri berbat etmesidir. Gelinim bu düğünde her şeyin tam istediği gibi olması için çok çalıştı ve eğer ortaya çıkıp bunu onun için mahvederseniz lanetleneneğim. Beni anlıyor musun?"

Evli mi? Bu, koca ayı hareketini açıklıyor. Rob en çekici gülümsemesini takındı. "Tebrikler, dostum. Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

"Binayı terk edebilirsiniz."

"İşte bu utanç verici olurdu. Bütün gazetecilere neden gittiğimi söylemek zorunda kalırım ve bunu bilmek istemezler mi?" Rob'un gülümsemesi, savurduğu tehdide rağmen rahattı. "Etrafta dolaşmaları için onlara yakıt vermekten nefret ederim."

Logan'ın bakışları daha da soğuklaştı.

"Yine de düğün için tebrikler. Davet edilmeyi çok isterim."

"Davetli değilsin."

"Çok kötü. Seninle bir iş görüşmesine razıyım. Sadece yarım saatinizi alacağım. Söz veriyorum buna değecek."

"Bu hafta iş için burada değilim ve kulağımı çekmenin yolu bu değil." Eğildi. "Ve eğer düğünümü mahvedersen, ben de seni mahvederim."

Bir köpek ve midilli gösterisi için çok savunmacı. Adam gerçekten aşık olmalı. Rob ince ince gülümsedi. "Görüşürüz o zaman."

Üçüncü Bölüm

Süitinin mahremiyetinde birkaç iç karartıcı reyting raporunu inceledikten sonra Rob'un keyfi iyice kaçmıştı. Logan'la yaptığı berbat toplantının hiçbir faydası olmamıştı ve sabahın üçü geldiğinde Seaturtle Cay'le işi bitmişti, ona zaman ayırmak istemeyen ahmaklarla işi bitmişti ve pek çok şeyle işi bitmişti. Uyuyamayınca asistanlarını aradı ve bir saat içinde toparlanıp lobide olmalarını söyledi. Kaliforniya'ya geri dönüyorlardı.

Ne de olsa Kaliforniya'ya dönüp iş yapmamak varken Karayipler'de takılıp hiçbir iş yapmamanın bir anlamı yoktu. Ve bir daha sahile gitmeyeceği de kesindi. Boğulma tehlikesi atlattıktan sonra olmazdı. Bir daha asla lanet dalgalara vurmamaktan mutlu olurdu.

Saat sabahın dördünde, asistanlarından ikisi bavullarıyla lobide esniyordu ve üçüncüsü hiçbir yerde yoktu. Sabırsızlanan Rob saatini tekrar kontrol etti ve çantalarını valeyeye verdi, o da koşarak uzaklaştı.

Herkes orada topak gibi durmuş, belli ki talimat bekliyordu.

Asistanlarından birine, "Hemen buraya bir taksi çağır," dedi. "Buradan bıktım artık."

"Evet efendim," dedi sivilce suratlı çocuk. "Hemen efendim."

"Güzel." Adamın yüzüne baktı. Onun bir asistan olduğunu biliyordu ama adından emin değildi. "Sen hangisisin?"

"Cresson, efendim."

"Tamam, Cresson. İşine devam edeceksin çünkü emirlere nasıl uyacağını biliyorsun." Adamın rahatlamış bakışları karşısında Rob içten içe gözlerini devirdi. İyi bir yardımcı bulmak çok zordu. Telefonunu çıkardı ve kayıp asistana tekrar mesaj attı. Buraya gelmen için üç dakikan var yoksa kovulursun.

Telefonuna bakarken biri ona çarptı ve telefon elinden uçup gitti.

Öfkeyle, kendisini iten kişiye döndü. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Parlak kızıl saçlı sarhoş bir kadındı, kolu esmer birinin omuzlarındaydı. Her ikisi de penislerle kaplı Mardi Gras boncuklarına benzeyen bir şey takıyordu.

"Oh," diye geveledi kızıl saçlı. "Oops. Benim hatam. Seni orada görmedik." Ona baktı.

Harika, tam da ihtiyacı olan şey. "Bütün bu tatil köyü sarhoşlarla mı dolu?" Kadınlardan uzaklaşıp telefonunu aldı ve ekranı kontrol etti. Çatlak yoktu. Bunun için Tanrı'ya şükür. "Şanslısın ki bu kırık değil, yoksa yenisini alırdın."

Esmerin kaşları birbirine yaklaştı ve itiraz edecek gibi göründü ama kızıl saçlı öne doğru tökezledi ve parmağını adamın yüzüne doğrulttu. "Hıyarlık yapmayın, efendim. Bu gece onlardan çok gördük. Doluyuz."

Esmer kadın kahkahalarla sarsıldı.

"Parmağını yüzümden çek," dedi iğrenç kızıl saçlıya ve resepsiyona baktı. "Lanet taksim nerede kaldı? Bu lanet ada o kadar da büyük değil."

"Az önce bir tane bıraktık," dedi kızıl saçlı kadın, hâlâ parmağını onun yüzünde oynatarak. "Ama onu alamazsınız-"

Sanki yapamazdı. İki sarhoşun yanından geçerek dışarıdaki kaldırıma yöneldi, tam o sırada taksiden üç kadının daha çıktığını gördü. Saman gibi saçları olan güzel bir sarışın sarhoştı ve aşırı derecede hamile bir kadına asılıyordu ve zayıf bir kadın onu

ön tarafı yolcu camına gelecek şekilde, şoföre ödeme yapıyor. Güzel.

Rob öne doğru itti ve uzun boylu sarışının omzuna dokundu. "Sen ve sarhoş arkadaşların herkesi perişan etmeyi bitirdiyseniz, taksinizi istiyorum-"

Kadın döndüğünde Rob iki şeyin farkına vardı.

Birincisi, onu sahilde kurtaran kadındı.

Ve ikincisi, gerçekten çok uzun boyluydu.

Dördüncü Bölüm

Kadının gözleri onunkilerle aynı anda şaşkınlıkla açıldı.

"Oh, sensin," diye nefes aldı ve yüzünde bir gülümseme belirdi. "Benim yüzücüm. Tekrar merhaba. Daha iyi hissediyor musun?"

Rob bakakaldı. Onu ilk kez gerçekten iyice görebilmek için aşağı yukarı baktı.

Çok uzun boyluydu. Bunu gizlemek mümkün değildi. Kendisi de iki metre boyundaydı ve kızın ondan en az bir santim uzun olduğundan emindi. Ayrıca yüksek topuklu ayakkabılar giyyordu, bu da onu daha yüksek gösteriyordu. Boyuna göre narindi ama yine de çekici bir çift küçük, yüksek göğsü, kalçalarında etkileyici bir kıvrımı ve giydiği dandik eteğin içinde sonsuza kadar uzanan bacakları vardı.

Yani uzun boyluydu. Ne olmuş yani? Yedi ayak olması umurunda değildi. Hatırladığı kadar muhteşemdi, tüm doğru yönleriyle.

Şu anda güzel olduğu düşünölen tipik Hollywood kızı değildi. O çiller hâlâ burnuna sıçramıştı ve saçları omuzlarında karmakarışıkty. Dudakları kolajenle dolgunlaştırılmamıştı ve çenesi muhtemelen çok güçlüydü. Ama gözleri çok güzeldi ve ifadesi içtenlik doluydu ve onu tutup kendine doğru çekmek ve sahip olduğu her şeyi içine çekmek istiyordu.

Garipti ama işte oradaydı.

O da elini uzattı. "Geçen gün doğru düzgün tanıştığımızı sanmıyorum. Ben Rob."

Dudağını ısırdı-tanrım, bu çok tatlıydı-ve elini onun elinin içine soktu ve şaşırtıcı bir şekilde sıktı. "Ben

Marjorie."

"Oooo, bakın! Marj kaldırımda adam topluyor," diye sarhoşça seslendi biri. Muhtemelen o lanet kızıl saçlı.

Marjorie'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve arkadaşlarına baktı. "Sizi rahatsız mı ediyorlar bayım? Özür dilerim. Bekârlığa veda partisinden yeni döndük." Bir tutam saçı rüzgârdan yanağına doğru sürüklendi ve dalgınca kulağının arkasına sıkıştırdı. "Aslında bu bir ön bekarlığa veda partisi. Bu sadece nedimeler içindi. Asıl parti birkaç gün sonra. Sanırım bazı kızlar eğlenceyi biraz abarttı."

"Her şey yolunda," dedi ona kolayca, gerçi otuz saniye önce bile her şey yolunda değildi. "Ve adım Rob, 'bayım' değil."

"Rob," dedi utangaç bir sesle, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Ama bir partiden yeni döndüysen, boncukların nerede?" Kendini tutamadı, öne doğru uzandı ve boynundaki inci gerdanlığa bir fiske vurdu. Aynı anda hem şık hem de gösterişsizdi. Büyükannesinin giyeceği bir şey gibiydi. Aslında çiçekli, yüksek yakalı bluzundan çirkin hippie eteğine kadar giydiği her şey büyükannesinin tatilde giyeceği bir şeye benziyordu. Uzun, çıplak, beni beceren ayakkabılar hariç.

Onları severdi. Onları çok severdi.

Hemen elini adamın dokunduğu yerdeki kolyesine götürdü, sanki skandala uğramış gibiydi. Sonra başını salladı, garip ve utangaç görünüyordu. "Boncuk mu? Benim için öyle bir şey değil."

"Nedenini anlamıyorum," dedi dürüstçe. "Grubun en güzeli sensin."

Ona şok olmuş bir bakış attı ve sonra tekrar sevimli parlak bir kırmızıya döndü. Tanrım, aleti sertleşmiş miydi? Kalkmıştı. Bu kız onun yorgun hisleri için kedi nanesi gibiydi.

"Bunu söylemen büyük incelik," dedi ona, belli ki telaşlanmıştı. "Ama, um ..."

"Seni rahatsız ettim," diyerek öne geçti. Kız kaçmaya hazır görünüyordu ve Rob buna hazır değildi. Rob bir adım öne çıktı ve elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı.

Bir an tereddüt etti, sonra büyülenmiş gibi elini tekrar onun elinin içine koydu.

Kızın elini ağzına götürdü ve dudaklarını kızın parmak eklemlerine değdirdi. Kızın göğüsleri kıpırdadı ve adam onun heyecandan hızlı hızlı nefes aldığını fark etti. Yüzündeki her ifade çok açıktı ve bu çok hoşuna gitmişti. Bu kızla oyun oynanmayacağını fark etti. Oyun oynayamazdı ve onun dikkatini çekebileceğini düşündüğü herhangi bir şey olmak için kendini değiştirmeye çalışamazdı. Dağınık saçlarının ucundan o uzun ayakkabılarına kadar gerçektir.

Ve buna bayıldı. Gerçekten çok severdi.

Rob ağzını tekrar kızın parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi ve sonra başını kaldırıp ona baktı. "Hayatımı kurtardığın için sana teşekkür etmek istiyorum."

"Oh," dedi, açıkça telaşlanmıştı. Elini onunkinden çekmek ister gibi hareket ettirdi ama adam onu tuttu. "Buna gerek yok, gerçekten-"

"Öyle," dedi sert bir sesle. "Israr etmek zorundayım. İzin ver seni yemeğe götüreyim. Benim ikramım. Kusursuz hayat kurtarma becerileriniz için en azından bunu yapabilirim."

"Hayat kurtarma becerilerim ..." diye yineledi ve sonra güldü. "Seni kaçık. O kalp masajıydı. Herkes kalp masajını bilir."

"Bilmiyorum," dedi sırtarak. Başparmağını parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi. "Bana göstermek ister misin? Pratik yapmak istediğim birkaç bölüm var."

Gözleri büyüdü ve ağzı bir an için çalıştı, sonra başını salladı. "Tamam." Kızın bakışlarının dudaklarına kaydığını fark etmedi.

Bu hoşuna gitmişti. Onun ne düşündüğünü bilmek istiyordu-

"Bay Cannon," dedi değersiz asistanı, dünyanın en kötü zamanlamasıyla öne doğru koşarak. "Size bir taksi çağırdım ve Bay Gortham aşağıya indi-"

"Şimdi olmaz," dedi Rob, ses tonu rahattı, bakışları Marjorie'nin kızarmış yüzüne kilitlenmişti. Onu ezberlemek istiyordu. Tanrım, çok güzeldi. Daha önce hiçbir kadına bu kadar çabuk aşık olmamıştı ama bu kadın onun numarasını almıştı, bu kesindi. Normalde hepsi aynı olduğu için onu sıkarlardı. Marjorie'den ve onun açık sözlülüğünden asla sıkılmayacağına dair gizli bir şüphesi vardı.

"Ama-" dedi asistan, açıkça kafası karışmıştı. "Bize talimat verdiniz-"

Rob dişlerini sıktı ve başını çevirip baktı. Bavullarını taşıyan hamal arabasıyla belboy ve kollarının altına sıkıştırdıkları kendi bavullarıyla uykulu uykulu esneyen diğer iki asistanı duruyordu. Üç numaralı asistan ise emirlerin değişmesinden dolayı kafası karışmış bir halde etrafta dolanıyordu. Herkes onu bekliyordu.

Marjorie'nin elini tekrar onun elinden çekmeye çalıştığını hissetti. "Gidiyor musun?" diye sordu.

"Hayır," diye yalan söyledi.

"Ama Bay Cannon-" diye yeniden başladı asistan. Belli ki kovulmak istiyordu.

"Hayır dedim," diye tekrarladı Rob. "Bunu sana okulda öğretilmediler mi? Hayır, hayır demektir." Ses tonunu hoş tuttu ve bekleyen küçük kalabalığa baktı. "Herkes odalarına dönebilir. Hepsi bir hataydı."

Marjorie elini tekrar onun elinden çekmeye çalışarak, "Gerçekten gitmeliyim," dedi. "Arkadaşlarım muhtemelen lobide beni bekliyorlardır."

"Henüz değil," dedi Rob, kızın elini kendi elinin içinde daha sıkı sıkarak. "Lütfen." Elini bırakmazsa muhtemelen onu korkutacaktı ama yine de geri çekilmesini istemiyordu. Oda numarasını ve tam adını öğrenmeden önce olmazdı.

Tereddüt etti, belli ki kararsızdı ve yardımcılarına baktı. "Seni tutmayacak mıyım?"

"Hiç de değil." Diğerlerine baktı. "Yatağınıza dönün."

Mırıldanarak yavaşça lobiye döndüler. Rob'a uyacak kadar hızlı değillerdi ama hareket ediyorlardı. Arkasından bir boğaz sesi duyuldu ve taksi şoförünün beklediğini gördü. Marjorie hâlâ kaldırımında, taksiye yakın bir yerde duruyordu. Doğru ya. O da bu adamdan kurtulmak istiyordu.

Marjorie'yi tamamen kendine istedi.

Rob isteksizce elini bırakarak ceplerini karıştırdı ve cüzdanını çıkardı. Cüzdanından birkaç yüzlük çıkarıp şoföre uzattı. "Al bakalım. Beklediğiniz için teşekkürler ama size gerek yok."

Şoför parayı aldı ve tek kelime etmeden cebine attı. Rob artık dikkatini tekrar Marjorie'ye verebilecek durumdaydı ve ona en çekici gülümsemesini takındı. "Dediğim gibi. Akşam yemeği?"

"Kalp masajı dersi almak istediğini söylediğini sanıyordum?" Dudakları eğlenerek seğirdi. Çok tatlıydı. Haftalarca onun o tatlı gülümsemesine bakarak mastürbasyon yapacaktı.

"Fikrimi değiştirdim. Akşam yemeği. Yarın akşam. Sen ve ben."

Başını iki yana salladı. "Akşam yemeğinde hayatını kurtardığım için bana teşekkür etmene gerek yok. Gerçekten."

"Ben değilim." Rob öne doğru ilerledi ve ellerini kızın omuzlarına koydu, sonra da kız itiraz edemeden ona sarıldı. Kadından cılız bir ciyaklama sesi çıktı ama tek ses buydu ve adam da aynı hızla geri çekildi. "Bu hayatımı kurtardığın içindi. Akşam yemeğini ise seninle yemek istediğim için."

Marjorie gözlerini hızla kırıştırdı, sarılmasından dolayı hâlâ biraz kaskatı kesilmişti. Onun pek sarılmayı sevmediğini tahmin ediyordu. Bu tür şeyler için fazla garip görünüyordu.

Önemli değildi. Onu küstah gösterilerine alıştıracaktı. Ona alışacaktı. "Yani ... yedi? Deniz ürünleri olur mu?" "Tamam," dedi.

"Bir elbise giy."

"Tamam."

"Güzel." Sırıttı, ona bir kez daha sarılma dürtüsüne

direndi ve sonra uzaklaşmak için döndü. Durakladı ve döndü

ona geri döndü. "Bana tam adınızı ve oda numaranızı verin."

"Tamam," dedi, sesi aynı derecede boştu. Yorgun muydu? Şaşırmış mıydı? Anlayamadı. Önemli de değildi. Marjorie'yi anlamak için yarın akşam yemeğine kadar vakti olacaktı ve sonra onu yatağına alacaktı. Onu aklından çıkarmak için birkaç kez becerecek ve sonra işine geri dönüp inanılmaz uzun bacaklı, çilli burunlu ve çok zahmetli gülümsemeleri olan kadınları düşünmeyecekti.

Başka bir şey söylemiyordu, bu yüzden onu yönlendirdi. "Oda numaranız? Seni aramam gerekirse diye."

"Üç-oh-bir," dedi ona. "Ivarsson."

Telefonunu çıkardı ve yazmaya başladı. "Ivarsson süitinde misin?"

"Hayır, benim soyadım Ivarsson. Marjorie Ivarsson."

Başını salladı. "Sonunda seninle tanışmak bir zevkti, Marjorie Ivarsson. Yarın akşam yedide yemekte görüşmek için sabırsızlanıyorum. Barda buluşalım mı?"

Tekrar başını salladı ve tokalaşmak için elini uzattı.

Eğlenerek kızın elini tuttu ve ağzına götürerek arkasından bir kez daha öptü. "Yarına kadar." Kız tekrar kızardı, sonra dönüp gitti, otelin içine doğru sert ve biraz aceleci bir yürüyüş yaptı.

Onun gidişini izledi, o inanılmaz uzunluktaki bacakları lobiye çıkan üç merdiveni çıkarken adeta dans ediyordu. Onları beline dolamak için sabırsızlanıyordu. Vay canına. Kadın giderken, soyadını sorma zahmetine girmediğini fark etti. Sadece sorup sormayacağını görmek için kasıtlı olarak gönüllü olmamıştı. Çoğu kadın onun yüzünü görür görmez soyadını tanırdı ve o gider gitmez onu Google'da aramaya başlayacaklarını biliyordu. Ama Marjorie kibarca gülümsemiş, elini sıkmaya çalışmış ve oradan uzaklaşmıştı.

Marjorie düşündüğünden daha safmış. Güveniyordu. Bütün geceyi onu internette araştırarak geçirmeyecekti.

Bu onun için gayet iyi oldu. Saflıkla başa çıkabilirdi. Bu onu asla uzun süre durdurmadı.

Ama bunu düşünürken bile kendi kendine kaşlarını çatı. Marjorie farklıydı. O iyi, sağlıklı, saf ve tatlıydı. Onun saf ruhunu mahvetmek istemiyordu. Çıktığı diğer kızlar çivi ve kefalet olabilirdi ama Marjorie'nin öyle olmadığını içgüdüsel olarak biliyordu ve onu bu şekilde düşünmesi çok baktandı.

Belki de hayatını kurtardığı için onu el üstünde tutuyordu. Bilmiyordu ve pek de umurunda değildi.

Ama Rob ıslık çalarak odasına dönerken, Marjorie Ivarsson hakkında daha fazla şey öğrenmesi gerektiğini fark etti. Çünkü onu istiyordu. Ve istediğini elde etmenin en iyi yolu, ona iş yapar gibi davranmaktı - bir saldırı formüle etmek, saldırıya geçmek ve ele geçirmek için baskın yapmak.

Beşinci Bölüm

Ama ilk olarak? Tam olarak kimi baştan çıkarmayı planladığına dair bir değerlendirme.

Sabah yedide asistanlarından birini çağırdı. Rob tuhaf saatlerde çalışmaya meyilli ve işkolik bir uykusuzluk hastası olduğu için üçü de günün her saatinde nöbetçiydi. Çağrı telefonunu aralarında dönüşümlü olarak kullandıklarını biliyordu, böylece her zaman ulaşabileceği biri oluyordu. Telefon bir kez çaldı ve ardından bir kadın sesi duyuldu. "Kimsiniz?" Rob sordu. Bir kadın asistanı vardı ama adını hatırlıyorsa lanet olsun. İnsanları çok hızlı gözden geçirme eğilimindeydi.

"Ben Smith, efendim." Sesi uykulu bile değildi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bu gece bir randevum var," dedi ona, yatakta dinlenirken bir elini başının arkasına koydu. Zihninde Marjorie'nin yüzünü canlandırarak tavana baktı. "Marjorie Ivarsson. Üç o-bir numaralı odada kalıyor. Önümüzdeki iki saat içinde bana onun hakkında anlatabileceğin her şeyi bilmek istiyorum. Google'da beş dakikadan da bahsetmiyorum. A sınıfı, özel dedektiflik, külotunun rengini öğrenmekten bahsediyorum. Anladın mı?"

"Anlıyorum," dedi Smith'in sesi soğukkanlıydı. "Bu bilgi için bir fiyat sınırı var mı efendim?"

"Hayır. Sadece zaman. İki saat. Olmasını sağla." Telefonu kapattı, duşa girdi, bal sarısı saçlar, uçsuz bucaksız bacaklar ve bir tutam çil düşüncesiyle mastürbasyon yaptı.

Giyindikten sonra Rob dizüstü bilgisayarında çalıştı, telefonu çalana kadar e-postalar, sonu gelmeyen hesap tabloları ve derecelendirme sayılarının PowerPoint sunumlarında kendini kaybetti,

tam olarak iki saat sonra. Smith'in lehine olan bir diğer nokta da hızlı olmasıydı. O lanet Gortham'dan daha iyi. Geri döndüklerinde o çocuğu kovacaktı, gerçekten kovacaktı.

Bluetooth kulaklığını kulağına yerleştirdi ve Al tuşuna bastı. "Konuş benimle."

"Marjorie Ingrid Ivarsson," dedi Smith. "Yirmi dört yaşında. Ehliyetine göre boyu bir buçuk metre, tahmini ağırlığı yüz elli beş kilo. Kan grubu 0 pozitif. Organ bağışçısı. Doğum tarihi 10 Temmuz. Yengeç burcu. Yengeçler geleneksel olarak besleyici, sevgi dolu ve çok evcildir. Ebeveynleri George ve Rita Ivarsson. Her ikisi de o iki yaşındayken bir araba kazasında ölmüş ve Marjorie, büyükanne ve büyükbabası John ve Ingrid Ivarsson tarafından büyütülmüştür. Lise boyunca hep A alan bir öğrenciydi. Bir yıl devlet üniversitesine devam etti ve John öldüğünde ve Ingrid felç geçirdiğinde dersleri bıraktı. Ingrid bir yıl sonra vefat etti. Marjorie mirasın yöneticisi oldu ve aile borçlarını kapattı, ardından Kansas City'de çorap-hop temalı, özel sektöre ait bir lokanta olan Rise and Shine Diner'da çalışmaya başladı. Lokanta şu anda, bu yılın başlarında lokantayı satın alan Hawkings Conglomerate'e ait."

"Dur," dedi Rob. "Bırak da sindireyim."

Rob kendisine aktarılan bilgiler üzerinde düşünürken Smith hattın diğer ucunda sessizdi. Hawkings adını duyunca beyni tekledi. Yani eski dostu Logan, Marjorie'nin çalıştığı lokantanın sahibi miydi? Arada bir bağlantı olmalıydı. Marjorie'nin nedime olduğundan bahsettiğinden ve Logan'ın kendi düğünü için burada olduğundan bahsetmiyorum bile.

Lanet olsun. Lanet düğünde o da vardı. Bu ya çok güzel olacaktı ya da lanet bir kabus olacaktı.

Fark etmezdi; o hâlâ Marjorie Ivarsson'ı istiyordu.

"Tamam," dedi Rob bir süre sonra. "Devam et."

"Pekâlâ," dedi Smith. "Geçen yıl Bayan Ivarsson, Rise and Shine Diner'dan W-2 formunda yirmi sekiz bin dokuz yüz doksan iki dolar gelir bildirmiş."

Şu anda bir banka hesabında iki bin sekiz dolar bulunmaktadır. Kredi puanı yedi yüz yirmi ve borç-gelir oranı-"

"Ona lanet olası bir kredi kartı vermeyi düşünmüyorum," dedi Rob ona sinirlenerek. "Bu umurumda bile değil. Bana kişisel şeyler ver. Şu anda görüştüğü biri var mı? Bir ilişkiden yeni mi çıktı?"

Hattın diğer ucunda kâğıtlar titriyordu. "Birlikte yaşama ya da ortak evrak kayıtlarına ilişkin herhangi bir mali kayıt görünmüyor efendim."

"Yani bana söyleyebileceğin tek şey onun iyi kredisi olan bir garson olduğu mu?" diye alaycı bir şekilde çıkıştı. "Bu işe yaramaz."

Smith onun boktan ruh haline aldırmadı. "Resepsiyondaki bir kadınla konuştum ve diğer nedimelerden birinin - Angie Stewart - bu öğleden sonra saat birde geleceğini söyledi. Angie aynı zamanda Marjorie ile iş arkadaşı. Onunla görüşüp daha fazla kişisel bilgi alabilirim, efendim."

Meraklanmıştı. "Onunla görüşmek mi? Nasıl?"

"Yalan söyleyerek, efendim." Smith'in sesi bu kez muzip çıkmıştı. "Sahte bir röportaj. Eğer sizin için de uygunsa."

"Evet, öyle. Rapor ver. Ve iyi iş çıkardın." Son cümleyi ürkekçe ekledi ve bir sonraki çekinde ona ikramiye vermeyi aklına not etti. Üç asistanı olmasına rağmen sadece bir tanesinin işe yarar olması komikti. Kulaklığı kapattı ve işinin başına döndü. Katılması gereken toplantılar vardı ve e-postaları cevaplayabileceğinden daha hızlı birikiyordu, ancak iş gün boyunca meşgul kalmasını sağladı ve en azından otel odası rahattı. Hava muhteşemdi ama bir daha sahilde çalışırsa lanetlenirdi. Lanet sahil ve lanet gelgitler. Hatırladıkça ürperiyordu.

İşe dalmış olan Rob, öğleden sonra saat tam ikide kapının çalındığını duyunca şaşırdı. Midesi guruldadı - her zamanki gibi öğle yemeğini kaçırmıştı - ama vücudunu görmezden geldi ve kapıyı açtı.

Smith gri takım elbisesi içinde, burnunun üzerinde duran gözlükleri ve sıradan bir topuz haline getirilmiş saçlarıyla orada duruyordu. "İyi günler efendim," dedi ve ona küçük bir elektronik cihaz uzattı.

"Bu nedir?" Onu aldı ve inceledi. Bir çeşit kayıt cihazına benziyordu.

"Bayan Stewart ile görüştüm ve konuşmayı kendiniz dinlemek isteyeceğinizi düşündüm. Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Akıllıca. Çenesini ovuşturdu. "O diğer kıkırdaklara öğle yemeğine ihtiyacım olduğunu söyle. Günün geri kalanında izin alabilirsin."

Başını hafifçe eğdi. "Teşekkür ederim."

Kapıyı kapattı ve kayıt cihazındaki Play tuşuna bastı. Konuşan iki kadının sesi yükseldi. Birini haberi olmadan kaydetmek yasadışıydı ama Smith'in bunu bilip bilmediğini ya da umursayıp umursamadığını merak ediyordu. Önemli değildi, gerçekten.

"Peki bu ne içindi?" Konuşan kadının sigara içtiği ve daha yaşlı olduğu belliydi. Sesinde adamın çok iyi tanıdığı bir törpü vardı. Kadının üzerindeki mentol kokusunu neredeyse alabiliyordu.

Smith'in etkili sesi kaydı yarıp geçti. "Gelin için hazırladığımız sürpriz bir kitap. Düğün ekibiyle röportaj yapıyoruz ve birbirleri hakkında biraz bilgi vermelerini istiyoruz."

"Size Brontë ve Marjorie dışında kimse hakkında fazla bir şey söyleyemem. Diğerlerini tanımıyorum."

"Sorun değil," diye yatıştırdı Smith. "Onlarla başlayalım. Bana Marjorie'den bahset."

Gerildi, dinliyordu.

Kadın güldü ve Rob hemen rahatsız oldu. Marjorie'sine mi gülüyordu? Lanet olası kaltak. Ama kadının sonraki sözleri Rob'u biraz rahatlatmıştı. "Marjorie'yi seviyorum. Nasıl sevmezsin? Ondan nefret etmek yavru köpeklerden ya da çiçeklerden nefret etmek gibi bir şey. O tatlı bir çocuk."

Rob rahatladı ve sandalyesine geri dönerek röportaj devam ederken dinlemeye başladı.

"Marjorie ile uzun zamandır mı çalışıyorsun?"

"Birkaç yıldır. Müşterilerin çoğunun favorisi." Bir kahkaha daha. "Hemen hemen seksen yaş üstü herkes. Hepsi ona bayılıyor. Sanırım hiç sahip olamadıkları torunları gibi bir şey. Bir sürü müdavimi var ve eminim hepsi de yaşlı ama Marj hepsinin adını ve doğum günlerini hatırlıyor ve onlara kendilerini özel hissettiriyor. Bazı insanların saçmaladığını anlayabiliyorsunuz ama o öyle değil. Yaşlı insanları gerçekten seviyor."

Rob bunu zihnine not etti. Pekâlâ, Marjorie yaşlılarla arkadaşlık etmekten hoşlanıyordu. Aslında kötü bir şey değildi ama altmış yaşın üzerinde biriyle yaptığı son konuşmayı hatırlamıyordu. Hah. Belli ki onunkinden farklı bir kalabalığı vardı.

Angie bir kez Marjorie'den söz etmeye başladı mı, durmak bilmiyordu. "Evet, o kız biraz tuhaf biri. Bunu kötü anlamda söylemiyorum. Sadece... yani, tamam, örgü çevrelerine ve antika sergilerine gidiyor. Yorgan dikeyyor. Yani, bugünlerde kim yorgancılık yapıyor ki? Marjorie, işte o. Onun yaşındaki normal kızlar gibi hobileri olduğunu sanmıyorum. Kulüplere gitmez ya da yatıp kalkmaz; bulmaca çözer ve huzurevinde gönüllü çalışır."

"Genç bir kadının bedenine hapsolmuş yaşlı bir kadın mı?" Smith yardımcı oldu.

"Aynen öyle," dedi Angie. "Yaşlı bir kadın. Yani, dediğim gibi, onu sevmemek elde değil. Tatlı çocuk. Leylek gibi yapılı ama tatlı. Ve yalnız olduğunu görmek çok kolay."

"Yalnız mı?" Smith yumuşak bir sesle sordu.

"Evet. Sanırım büyükannesi ve büyükbabası tarafından büyütüldü, değil mi? Yani hiçbir zaman normal çocuklarla 'kaynaşmamış'. Buna bir de boyu eklenince kendine güveninin sarsıldığını tahmin ediyorum. Dediğim gibi, seksen yaşın altında - lokantadaki kadınlar dışında - hiç arkadaşı yok. Ve kesinlikle kimseyle çıkmıyor."

"Hayır mı?"

"Hayır. Parasına bahse girsem, kesinlikle bakire olurdu. Kızın daha önce hiç penis görmediğini söyleyebilirim ama ben ne bilirim ki?"

İkisi de güldü ve Rob elindeki kayıt cihazını sıktı. Eğer bu Angie denen kişiyi bir daha görürse, ona haddini bizzat bildirecekti.

"Şimdi size Brontë'den bahsedeyim," diye devam etti Angie. "Cehennem kadar şanslı birini tanımak ister misin? Bu o. Bir milyarderle evleniyor, biliyorsun."

Konuşmanın geri kalanını ileri sardı ama konuşmanın Marjorie değil Brontë hakkında olduğu anlaşılıyordu. Tiksintiyle kayıt cihazını bir kenara fırlattı ve parmaklarını masasına vurarak düşünmeye başladı.

Pekâlâ, Marjorie hakkında epey bir şey biliyordu. Eski kafalı, iyi bir kız ve bakireydi.

Son kısım onu biraz şaşırttı. Rob bakirelerle çıkmazdı. Onun tipi değillerdi. Arkadaşı her zaman yanılıyor olabilirdi ... ama bundan emin değildi. Kızlar bu tür bilgileri birbirleriyle paylaşırlardı, değil mi? Ve Marjorie'de çok ilgi çekici ve farklı bulduğu o masum beceriksizlik havası vardı.

Yani evet, muhtemelen bakireydi. Hay sikeyim.

Bir bakireyle nasıl çıkılacağını bilmiyordu. Nasıl başlayacağını bile bilmiyordu. Ama Marjorie'yi istiyordu. Varlığının her zerresiyle o kızı istiyordu. Onu açıklanamaz bir şekilde arzuluyordu. Rob her zaman içgüdüleriyle hareket eden bir adamdı ve şu anda içgüdüleri ona Marjorie'nin tam ona göre bir kız olduğunu söylüyordu.

Ama onun tipi olmayacağından emindi. İçki içti. Küfür ederdi. Tek gecelik ilişkiler yaşadı. Televizyonda göğüslerini göstermeleri için kızlara para ödüyordu. Kaba saba ve boşboğaz biriydi. Logan Hawkings'in ona yüz vermemesinin tüm nedenleri Marjorie Ivarsson'da da aleyhine işleyecekti.

Peki o zaman. Rob çenesini ovuşturdu. Ona ihtiyacı olan türden bir erkek olabileceğini göstermesi gerekiyordu. Eğer isterse davranabilirdi.

Peki ya Marjorie için? O istedi.

Altıncı Bölüm

Marjorie o gün onuncu kez, keşke yanıma daha fazla giysi alsaydım diye düşündü. Aynada elbisesini inceledi ve kaşlarını çatı. "Bunun çok ... olduğunu düşünmüyorsun değil mi? Bilmiyorum. Çiçekli?"

Yatakta oturan arkadaşı Angie, Marjorie'nin dergisini karıştırırken başını kaldırıp bakmadı bile. "Resmi kıyafet mi dedi yoksa sadece elbise giymek mi?"

"I . . . Bilmiyorum. Başım biraz dönüyordu," diye itiraf etti Marjorie. Tamam, birazdan daha fazla dönüyordu. Bir karnaval gezintisi gibi dönüyordu. Bekârlığa veda partisinden geç saatte döndükleri için uykusu gelmişti ve içki içmemiş olmasına rağmen Brontë, Gretchen, Maylee ve yeni gelen Violet'in maskaralıklarını izlemekten bitkin düşmüştü. Birkaç ada ötedeki bir feribota binmişlerdi ve zavallı hamile Audrey'yi deniz tutmuştu ve bütün gece hasta kaldı. İliklerine kadar sorumluluk sahibi olan Marjorie gecenin sorumluluğunu üstlenmişti. Sarhoşları (ve hasta hamile kadını) akşam yemeğinden gece kulübüne, oradan da striptiz bara götürmüş, orada getirdikleri tüm parayı kaybetmişler ve Audrey masada hastalanmaya devam etmiş, sonra da diğerleri eğlenirken Marjorie gecenin geri kalanını zavallı Audrey'nin alnına nemli bir bez tutarak geçirmişti.

Yine de Brontë eğlenmişti ve önemli olan da buydu. Marjorie gelinin bekârlığa veda partisinde gerçekten harika vakit geçirmesini sağlamak için elinden geleni yaptı, çünkü Gretchen (baş nedime olarak) işleri idare etmek yerine içmeye ve eğlenmeye kararlıydı.

Bu Marjorie için sorun değildi; diğerlerinin eğlendiğini görmek hoşuna gidiyordu.

Ama taksi otele yanaştığında yorgunluktan bitap düşmüştü ve arkasını döndüğünde dirseğinin dibinde hayalini kurduğu adamı görmek onu şaşkına çevirmişti.

O da hatırladığı kadar yakışıklıydı. Koyu renk saçları, keskin çenesi ve saatlerce bakabileceği o muhteşem gözleriyle yakışıklıydı.

Ayrıca hatırladığından daha kısaydı. Bu hayal kırıklığı yaratmıştı ve o gece sadece kızlar olduğu için topuklu ayakkabı giymişti ve kaldırımında dururken onun üzerinde yükselmişti. Topuklularla yanında durmak bile çoğu erkeğin geri çekilmesine neden oluyordu. Ona daha önce milyonlarca kez söylendiği gibi, kimse bir fasulyeyle çıkmak istemezdi. Ama hayalindeki adam onun boyu hakkında hiç yorum yapmamıştı. Hatta elini öpmüş, onu mecazi anlamda büyülemiş ve akşam yemeğine davet etmişti.

Ve şimdi, dört saatten az bir uykuyla, Brontë, Gretchen ve kızlarla birlikte ek provalar için koşuşturduktan ve Audrey'nin ayakları şiştiği ve Brontë'nin tüm kadınlar için seçtiği Louboutin'lere sığmadığı için son dakikada ayakkabı değiştirdikten sonra, şimdi randevusu için hazırlanıyordu.

Randevusu.

Biriyle çıkma düşüncesi bile Marjorie'nin nefes alışını hızlandırıyordu. Lisedeyken sadece iki kez çıkmıştı ve üniversitedeyken bir partide boyunun uzunluğuna aldırış etmeyen bir adamla flört etmişti... ta ki adam ertesi gün ayılana kadar. Sonra arkadaşlarının yanına gitmiş ve "bayrak direğiyle" öpüşecek kadar sarhoş olduğunu anlatıp gülmüştü.

Yani evet. Bunun dışında, gerçekten kimseyle çıkmadı. Belli belirsiz ilgilendiği herhangi bir erkeğe çıkma teklif edemeyecek kadar korkuyordu ve kimse ona çıkma teklif etmedi. Onun dışında

bir erkekle öpüşmemiştii bile. İkinci aşamaya kadar gelebilmişti.

Düpedüz utanç vericiydi. Ve kendini aptal gibi hissetmesine neden oluyordu.

Yani bu gece bir randevunuz mu var? Kendisiyle söz konusu adam arasındaki boy farkına rağmen mi? Gergin olduğunu söylemek hafif kalırdı. Ve ne giyeceğini bilmiyordu. Normalde tatlı ve arkadaş canlısı olan ve onu yanlış yönlendirmeyecek olan Brontë'ye giderdi. Ama Brontë düğün hazırlıklarıyla meşguldü ve Marjorie onu rahatsız etmek istemiyordu.

O da Angie'ye gitti. Angie son birkaç yıldır Brontë ve Marjorie ile birlikte lokantada çalışıyordu ve yeterince hoş bir kadındı. Bir anneydi, üç kez boşanmıştı, ufak tefek bir vücudu ve iri saçları olan zarif bir Güneyli dilberdi. Angie son derece arkadaş canlısıydı ama Marjorie onun yanında kendini hep biraz daha hantal hissediyordu. Daha çok uyumsuz biri gibi.

Yine de Angie'nin çok fazla kişiyle çıktığını biliyordu ve Angie'yi sadece sıradan tanıdıkları olan diğer kadınlardan daha iyi tanıyordu. Eğer onunla flört geçmişinin olmaması konusunda dalga geçerlerse, bununla başa çıkabileceğinden emin değildi, oysa Angie sadece Angie'ydi. Kırıcı bir şey söyleyebilirdi ama Marjorie bunu kastetmediğini biliyordu.

Yani, Angie'ydi.

Marjorie onu odasına çağırdı ve ardından kıyafetlerini gözden geçirerek randevuya uygun bir şeyler aramaya başladı. Önümüzdeki iki haftayı adada shuffleboard oynayarak ve düğün törenlerine katılarak geçirmeyi hayal ettiğinden, tarzdan çok rahatlığı tercih etmişti. Dolabı örgü şortlar, çiçekli atletler ve parlak desenli, dayanıksız sundresslerle doluydu.

Kısacası, randevuya uygun bir şey değil.

Yine de bunun üzerinde stres yapmanın bir anlamı yoktu. Bir ada tatil köyündeydiler, bu yüzden onun adaya özgü görünmesini beklerdi, değil mi? Dolabından yeni bir elbise çıkardı ve çerçevesine doğru tuttu. "Buna ne dersin?"

Angie, "Bu korkunç," diye haykırdı. "Bunu söylemekten nefret ediyorum şekerim ama omuzlarını kemikli gösteriyor. Zaten çok köşelisin kızım. Onun için yumuşak görünmek istiyorsun. Kırılğan."

Marjorie sertçe yutkundu, omuzlarından belli belirsiz utandığını hissetti. "Üzerine bir omuz askısı taksam nasıl olur?"

"O zaman kazak giymiş bir flamingo gibi görüneceksin," dedi Angie dergiyi yere bırakarak. "Bir model gibi uzunsun. Mankenlerin giydiği gibi bir şeyler giy. Onlar her zaman mükemmel görünür. Sen neden aynısını yapamıyorsun anlamıyorum."

Marjorie dolabına döndü ve birkaç askıyı umutsuzca karıştırdı. "Ama modellere nasıl giyinecekleri öğretilir ya da birileri onlar için kıyafet seçer."

"Bu doğru," dedi Angie. "Elimizdekilerle idare edeceğiz." Marjorie'ye bir aşağı bir yukarı baktı. "Sahip olduğumuz şey oldukça fazla kız olsa bile."

Vücudunu daha küçük göstermek için omuzlarını çökertme dürtüsüne direndi.

Marjorie'nin kalçalarına eleştirel bir gözle bakarak, "Sana benimkilerden bir şey ödünç vermeyi teklif ederdim ama hiçbir şeyin o kadar esneyebileceğini sanmıyorum," dedi. "Yeterince kumaş yok, biliyorsun."

"Biliyorum. Dolabımda yeterli bir şeyler bulabileceğimize eminim, değil mi? Elimizdekilerle idare edelim."

"Nasıl bir adam bu?"

Bir elbiseyi tutarken Marjorie'nin ağzına hülyalı bir gülümseme değdi. "Yakışıklı. Gerçekten yakışıklı. Ve arkadaş canlısı."

Angie elini salladı. "Hayır, hayır. Yani, nasıl biri? Kilisede geçirdiğin bir günün ardından annene götüreceğin türden bir çocuk mu yoksa kulübün arkasında yiyiştığın türden biri mi?"

"Ah." Marjorie düşünerek gözlerini kırptırdı. "Sanırım o ikincisi." "O zaman bu işe yaramaz şekerim," dedi Angie. elbiseyi Marjorie'nin elinden aldı. "Bu adamla sadece arkadaşça bir randevu mu istiyorsun yoksa onun sana romantik bir aday olarak bakmasını mı istiyorsun?"

Yanakları kızardı. "Romantik bir beklenti, tabii ki." Tanrım, eğer ona romantik bir gözle bakmazsa, yıkılacaktı. Çok ezilirdi. Umutları çok yüksekti.

"O zaman gerçekten Pazar okulu kıyafetine benzeyen bir şey giymenin onun dikkatini çekeceğini mi düşünüyorsun?"

Marjorie üzüntüyle karar verdikleri elbiseye baktı. Sade, kırmızı-turuncu desenli, uzun etekli, kep yakalı ve kap kollu bir güneş elbisesi. "Sanırım olmaz. O zaman ne giymeliyim?"

"Göğüslü bir şey, tatlım. Güzel, küçük göğüslerin var. Göster onları."

Öyle mi yaptı? Marjorie gardırobuna tekrar baktı.

"Peki ya bu tulum?" Angie ipeksi kumaştan parlak kırmızı bir parça yakaladı. "Çok şirin. Bacaklarını da gösterecek."

"Pekâlâ," dedi Marjorie. "Altına giyilecek tuniği ve tozlukları bulayım."

"Bekle, tunik mi? Tayt mı? Ne? Sadece bunu giy." Angie ona itti. "Erkeğini kazanmak istiyorsan biraz tenini göster."

Marjorie kızarak, "O benim erkeğim değil," dedi.

Angie pratik bir sesle, "Ve bu tür bir gardıropla asla olmayacak," dedi. "Şimdi, bakire diye bağırان bir şey mi giymek istersin, yoksa kendine güvenen kadın diye bağırان bir şey mi?"

O böyle söyleyince, hiç de zor olmadı, değil mi? Marjorie tuniği kaptığı gibi üstünü değiştirmek için banyoya gitti ve bir süre sonra, üzgün bir halde ipeksi kumaşı çekiştirerek dışarı çıktı. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Neden? Gel bana göster. Sorun ne?" Angie uzak duvardaki boy aynasını işaret etti. "Gel burada dur."

Marjorie öyle yaptı, perişan halde. Tunüğün hafif, ipeksi kumaşının yakası boldu ve belli ki altına bir atlet giymek için yapılmıştı. Yakası göğüslerinin arasına kadar iniyor ve düz beyaz sütyenini ortaya çıkarıyordu. Daha da önemlisi

Daha da kötüsü, tuniğin kendisi akıcı olacak ve taytla giyilecek şekilde tasarlanmıştı, bu nedenle "eteğin" kenarları Marjorie'nin sadece üst uyluklarına kadar uzanıyordu. Kışının dışarıda kaldığından emin bir şekilde arkadan çekti. "Kat kat olmalı."

Angie onun koluna vurdu. "Katmanlara ihtiyacı yok, seni iffetsiz!"

"Sütyenimi görebilirsin!"

"Haklısın." Elini salladı. "Sütyeni çıkar da bakalım."

"Ne? Hayır!"

"Peki, peki," dedi Angie ellerini havaya kaldırarak. "Bu güzel muumuu'yu giyebilir ve bana seninle tekrar çıkmak istemediğini anlatabilirsin."

Marjorie sertçe yutkundu ve yansımasına baktı. Rob kendini beğenmiş, dünyevi biriydi. Onun tipi olmadığı açıktı. Hatta o kadar korunaklıydı ki, bir tipi olduğundan bile emin değildi... ki bu biraz iç karartıcıydı. Bir randevuda kısa bir elbise giymek gerçekten o kadar kötü olur muydu? Etkilemeye çalıştığı adam dışında kimse onu görmeyecekti. Angie'nin tuttuğu elbiseye tekrar baktı - oldukça rüküştü. Marj iç çekerek elbisenin yakasına uzandı ve sütyenini çıkarmaya başladı. Bir süre sonra sütyeni yere attı ve ikisi de aynada ona eleştirel bir gözle tekrar baktılar.

Sütyen olmadan göğüs dekoltesi kilometrelerce uzanıyor gibiydi. . göbek deliğine kadar iniyordu. Kız mutsuz bir inilti çıkardı ama Angie ellerini çırpı. "Mükemmel!"

"Öyle mi?"

"Evet. Şimdi bana dairelerini göster."

Ayakkabı seçmek özel bir tür cehennemdi. Marjorie uzun boyunu hiçbir şeyin gizleyemeyeceğini düşündüğü için topuklu ayakkabılarının yüksekliğini önemsemezdi ve güzel bir çift ayakkabıya bayılırdı. Angie'nin takıları gibi onun da en sevdiği zayıf noktasıydı ayakkabılar ama iş elbisesine uygun ayakkabı seçmeye gelince pek anlaşıyorlardı.

Nedimelerin artık düğünde giymeyeceği ve Brontë'nin kadınlara yine de saklamalarını önerdiği çıplak Louboutin'ler hâlâ ondaydı. Marj onlara bayılıyordu ama Angie ince topuklarına bir kez bakıp mutsuz sesler çıkardığı için onları daha uysal bir şekilde giymek üzere gönülsüzce bir kenara koymuştu. "Peki ya bunlar?" Marjorie tahta topuklu, askılı bir çift sandalet tuttu. "Uyumlular."

"Aman Tanrım, hayır," dedi Angie dehşete kapılarak. "Bu on santim mi? Kızım, zaten onun üzerinde yükseleceksin. Kusurlarını vurgulamaya gerek yok." Marj'in getirdiği tek düz ayakkabıyı eline aldı. "Bunları giymelisin. Güven bana. Kimse Goliath'la çıkmak istemez, özellikle de seksi bir erkekle."

Harika. Artık Golyat'tı. Ve kusurlarla doluydu. Randevusu için onu çekici kılmak için yapılan tüm yardımlara rağmen şu anda kendini oldukça çirkin hissediyordu. "Daire olsun. Teşekkür ederim, Angie."

"Elbette şekerim." Eğildi ve Marjorie'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Şimdi oğluma havuzda biraz vakit geçirip rahatlayacağıma söz verdim. Makyajını ve saçını bensiz halledebilir misin?"

Marjorie, Angie'nin kalın göz kalemine ve kabarık saçlarına baktı. "Bir şeyler bulacağıma eminim. Sen git eğlenmene bak."

Angie ona gülümsedi ve el salladı. "Randevunuzda iyi şanslar. Döndüğünde bana tüm detayları anlatırsın."

"Yapacağım."

Arkadaşı gülümsedi ve sonra odadan çıktı.

Marjorie aynadaki yansımasına bakıp iç çekti. Baktığı her yerde solgun teni bakışlarını karşılıyordu. Hareket ettiğinde göğüsleri sallanıyordu ve hafifçe eğilse bile poposu tuniğin arkasından dışarı sarkacaktı. Endişeyle diğer elbise seçeneklerine baktı, ama Angie haklıydı; rüküş ve eski görünümlüydüler. Rob gibi birini etkilemek istiyorsa seksi olması gerekiyordu. Yine de, topuklu ayakkabı giymeye alışkınken düz siyah babetlerle seksi olmak zordu. Düz ayakkabılar ona kendini

ve saçlarını şık bir düğüm haline getirmeye başladı, sonra başını salladı ve tekrar bıraktı. Olmadı. Bir düğüm sadece boyunu bir santim daha uzatacaktı. Bu kötü olurdu. Saçlarını ensesinde gevşek, kıvrık bir at kuyruğu şeklinde taradı ve makyajını yaptı.

Midesi karnının içinde gergin taklalar atıyordu. Dün gece geç olmuştu ve karanlıktı. Belki de Rob onun ne kadar uzun olduğunu görmemişti. Gözden kaçacak gibi değildi ama asla bilemezsiniz. Ya ona bir kez bakıp yemek teklifine pişman olduysa?

Aynada kendi formuna baktı. Deneysel olarak birkaç santim eğildi. Hayır, çok belli oluyordu. Bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Marjorie iç çekerek omuzlarını düzeltti ve çantasını aldı.

Randevusuyla buluşma zamanı. Sessiz bir zihinsel yalvarışla parmaklarını çaprazlayarak, adamın kendisini görünce dehşete kapılmamasını ve külotunu dünyaya gösterecek sert esintiler olmamasını diledi.

Yedinci Bölüm

Rob'un randevusunu kalabalık lobide gözden kaçırmak imkânsızdı.

Odadaki diğer tüm kadınlardan tam bir baş daha uzun olan bu kadın, aynı zamanda en rahatsız olanıydı. Güzel elmacık kemikleri allık olamayacak kadar alacalı bir kırmızıyla lekelenmişti ve kısa, dayanıksız elbisesinin inanılmaz derecede düşük yakasıyla kıpırdanıp duruyordu. Elbise parlak kırmızıydı ve kıcını zar zor örtüyordu ve Marjorie'nin bunun içinde çok rahatsız olduğu açıktı.

Onu böyle tuhaf bir kıyafet içinde görmek onu şaşırtmıştı. Ne de olsa utangaç görünüyordu ve arkadaşlarının söylediğine göre eski modaydı. O elbisenin içindeki kadın hiç de eski moda gibi görünmüyordu. Bu gece horoz avına çıkmış gibi görünüyordu.

Bu da hiç mantıklı gelmiyordu. Ona doğru ilerlerken sütyensiz göğüsleri sallanıp küçük, bluzlu elbisesinin eteklerini çekiştirirken gözlerini kırıştırdı. Gidecekleri yere uygun giyinmemiştir ve ayakkabıları da ayaklarını kocaman gösteren bir çift çirkin siyah babetti.

Yine de hiçbir şey söylemedi. Marjorie'nin yüzündeki panik ifadesinden Rob, onun görünüşüyle ilgili tek bir kelime ederse kaçacağından ve onu bir daha asla göremeyeceğinden şüpheleniyordu.

Ve bu, onu aklından çıkarma planlarına uymazdı.

Kızın kendisini görebilmesi için elini kaldırdı ve kız kıyafetlerini çekiştirerek odayı geçip kendisine doğru gelirken göz kapaklarını düzeltti. Kadının iri gözlü bakışları daha da genişledi.

Siyah takım elbisesini görünce dehşet içinde el çantasını tutuşunu izledi.

"Oh," diye nefes aldı ona yaklaşırken. "Oh, önemli bir yere gittiğimizi bilmiyordum." Bakışları adamın kruvaze ceketinin üzerinde gezindi. "Oh, hayır. Gidip üstümü değiştireyim mi?"

"İyisin," dedi ve ona kolunu uzattı.

Dudağını yine o şirin haliyle ısırdı ve utangaç bir şekilde, sanki ona bir hediye sunmuş gibi koluna girdi. "Teşekkür ederim."

Nedense, kızın bu küçük jestten aldığı bariz zevk, ona kendini kral gibi hissettirdi. Onun elini okşadı. "İnanılmaz görünüyorsun," dedi ona. "Burada olmana sevindim."

Gözleri parlıyordu ve Rob bir kez daha aşık olmuştu. Lanet olsun.

Bu garip, tatlı amazona karşı kötü hisleri vardı.

"Burada seninle olmaktan mutluyum," dedi ona yumuşak bir sesle. "Nereye gidiyoruz?"

"Le Poisson adında küçük bir restoran. Birkaç ada ötede." Onu bekleyen sedana götürdü ve kapıyı onun için açtı.

"Oraya nasıl gideceğiz?"

"Bizi götürmesi için özel bir tekne kiraladım. Haydi. Çok uzun sürerse rezervasyonlarımız tutmaz."

Tekne yolculuğu, havayla ilgili birkaç yorum dışında çoğunlukla sessiz geçti. Marjorie'nin gergin olduğu çok açıktı. Bu onun için sorun değildi. Restoranda ona birkaç kadeh içki içirecek ve o da gevşeyecekti. Sessizlik ona Marjorie'yi inceleme fırsatı veriyordu.

Kumsalda ve hatta dün gece bile çok mutlu ve kaygısızdı. Şu anda bambaşka biri gibi görünüyordu, rüzgâr esip geçerken ve tekne dalgaların üzerinde süzülürken elbisesini sürekli çekiştiriyordu. Yine de profili muhteşemdi ve kendini bakarken yakaladı,

Büyülenmişti. Döndü ve onun baktığını fark etti ve aşırı parlak bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Bu hava nasıl, ha?"

"Son on beş dakika içinde bunu üçüncü kez soruyorsun."

"Oh, öyle mi?" Çok üzgün görünüyordu. "Çok özür dilerim."

"Olma." Bir tutam saçın at kuyruğundan kurtulup yanağında dans edişini izledi. Ona dokunmak istedi ama muhtemelen çok ürkek davranacaktı. "Benim yanımdayken gergin olmana gerek yok."

Kadın ona bakıp güldü ve bir an için, "Ama sen Robert Cannon'sın, milyarder ve televizyon kralı ve benim şeker-daddy-ville'e tek gidiş biletim." diyecekmiş gibi rahatsız edici bir hisse kapıldı. Tabii ki gerginim. Ama onun yerine, "İki yıldır kimseyle çıkmadığımın farkında mısınız?" dedi.

Ağzı isteksiz bir gülümsemeyle kıvrıldı. Elbette Marjorie tam da görüldüğü gibiydi. Sadece boş yere gerilmişti. "Öyle mi?"

Marjorie eğildi ve kollarını vücuduna yaklaştırdı. "İster inanın ister inanmayın, bana pek çıkma teklifi gelmez."

"Şimdi buna inanmamayı seçiyorum," dedi Rob, ama onun sözleri karşısında sahiplenici bir zevk hissetti.

"Korkarım bu doğru," dedi anlamlı bir iç çekişle. "Uzun, çok uzun zamandır bana çıkma teklif edecek kadar cesur olan ilk erkek sensin."

Şakanın tadını çıkararak homurdandı. "Güzel bir kıza çıkma teklif etmenin cesaretle bir ilgisi yok."

Marjorie, "Seni basketbolda yenebilirse var," diye alay etti.

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum," diye alay etti. Neden kendini küçümsüyordu ki? Uzun boylu olduğu için mi? Her zaman mankenlerle çıkıyordu ve onlar da uzun boyluydu. Belki onun kadar uzun değillerdi ama kimin umurundaydı? Onun umurunda değildi. "Çok iyi çember oynarım."

"Öyle mi?" İlgilenmiş görünüyordu. "Lisedeyken bazı veliler kızana kadar oynadım. Büyük bir takım değildik."

karma takımlar için yeterli okul, bu yüzden erkeklerle oynadım. Yine de oynadığım zamanlarda oldukça iyiydim. En azından gizli avantajımı anladığımda öyleydim."

"Gizli avantaj mı?"

"Memeler. Görünüşe göre göğüslerim büyüdüğünde erkekler beni korumaktan korkmuşlar."

Başını arkaya attı ve güldü.

Gülümsemesi memnun ve rahattı artık. "Bu doğru. Beni nereden tutacaklarını bilemediler ve ben de kısa sürede sahanın sonuna kadar gidebildim. Sence aileler neden mektup yazıp şikâyet ettiler?"

"İyi insanlar olmadıkları için mi?" Lanet olsun. Muhtemelen onun yanında küfür etmemeliydi. O korunaklı bir bakireydi, değil mi? Yani normal küfürlü konuşması muhtemelen yasaktı. Kadının şu anda kıyafetini çekiştirmeye çalıştığı göğüs dekoltesine baktı. Gece rüzgârlıydı ve ince kumaşın arasından göğüs uçları görünüyordu.

Ve eğer bir centilmen olacaksa, onlara bakmayacaktı, lanet olsun. Ne kadar uzanıp onlara dokunmak istese de.

"Şey, o da var." Marjorie dikkatini tekrar konuşmaya çekerek, "Bu da var," dedi. Kendini onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı ve tam olarak ne hakkında konuştuklarını hatırlayamadı. Tekne karanlık sularda hızla ilerlerken etrafına bakındı ve kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak biraz kamburlaştı.

"Üşüdün mü?" Ceketini çıkarıp ona vermek için hareket etti.

"Soğuk değil."

Baştan çıkarıcı ve fazla belirgin göğüslerine bakmamaya çalışarak onu inceledi. "Emin misin? Rahatsız görünüyorsun."

Ona utangaç bir gülümseme verdi. "Bir akşam yemeği randevusu için o kadar da güzel giyinmedim. Senin gibi değil." Takım elbisesini incelerken gergin bir şekilde dudaklarını yaladı ve adam onun tadına bakmak istedi.

o fırlayan dil. "Adaya şık bir şey getirmedi."

"İyi görünüyorsun. Bunun için endişelenme." Kendini iyi hissetmemesi gereken oydu. Lanet olası bir takım elbise giymişti. Tanrı aşkına, lanet olası iç çamaşırlarıyla. Ama Marjorie'yle randevusu için şık giyinmişti, Marjorie'nin dört yıldızlı restoranlara salaş bir tişört ve kot pantolonla gitmeye meyilli bir adamla çıkmak istemeyeceğinden emindi. Şu anda kendini lanet bir gösteri midillisi gibi hissediyordu. Marjorie'nin göğüslerinin neredeyse elbisesinin dışına sarktığı düşünülürse, bu biraz ironikti.

O kısımdan şikayetçi olduğundan değil. Sadece bakır görünmüyordu. Hepsi bu.

Yine de, kendi işinde pek çok bakireyi devirdiği söylenemezdi. Belki de bugünlerde herkes böyle giyiniyordu.

Konuşacak bir şey arıyormuş gibi etrafına bakındı, sonra tekrar ona baktı. Gözleri eğlence doluydu. "Bu tekne sadece iki kişi için kiralanacak kadar pahalı olmalı."

"Belki de öyleydi." Hiçbir fikri yoktu. Artık fiyat etiketlerine pek bakmıyordu.

"Beni etkilemek için bunu almak zorunda olmadığını biliyorsun. Tatil köyünün restoranlarından birinde akşam yemeği yemek beni de mutlu ederdi."

Yine de öyle olmayacaktı. Şansı yaver giderse Logan ortaya çıkacaktı ve artık kendisine ait olan sevimli sarışın amazonuyla randevusuna hiçbir şeyin engel olmasını istemiyordu. Bana ne kadar kolay bir randevu olduğunu söyleme yoksa bu randevu bacaklarının yüzüme dolanmasından daha azıyla biterse hayal kırıklığına uğrayacağım.

Tabii ki, Normal Rob da böyle derdi. Güzel, Datable Rob dedi ki, "Saçmalama. Seni tedavi etmek istedim."

Dostum, Datable Rob çok yavan bir aptaldı. Yine de Marjorie'nin onu takdir ettiğini umuyordu.

Yine de gülümsüyordu ve o kadar çok eğilmişti ki göğüsleri o dayanıksız elbiseden dışarı fırlamak üzereydi. Tanrım. Onunla göz temasını sürdürmek için her şeyini harcadı. "Sık sık birileriyle çıkıyor musun Rob?"

Bu nazlı bir soru olmalıydı ama Marjorie'nin açık bakışları ona ciddi olduğunu ve muhtemelen cevaptan hoşlanmayacağını söylüyordu. Ona parmaklarını şıklatıp normal bir erkeğin hayal edebileceğinden daha fazla am bulabileceğini söylemek dilinin ucundaydı.

Ama kız ciddi bir ifadeyle onu izliyordu ve Rob muhtemelen onun da flört konusunda kendisi kadar paslanmış olduğunu fark etti. Normalde "çıktığı" kızlar? Onlar yaklaşıyor, teklif ediyor ve bazılarının televizyona çıkma ya da özel bir partiye girme karşılığında kendisini becermesine izin veriyordu. Bu gerçekten çıkmak değildi. Çıkmak, ilgilendiğiniz biriyle zaman geçirip onun hakkında daha fazla şey öğrenmektir. Hazırda bekleyen tek kullanımlık memeler ve kalçalar hakkında bir şey öğrenmek istemediğinden emindi.

O da dedi ki, "Evet, sanırım ben de pratikten oldukça uzağım."

Kadın eğildi ve adam o muhteşem omuzlara ve göğüs dekoltesine bir kez daha baktı. "Bunu sana karşı kullanmayacağım."

Kalçaların tutacak mı? Yani bana karşı mı tutacaksın? Ama Bland Rob gülümsedi ve "Teşekkür ederim" dedi.

Sekizinci Bölüm

Tekne yolculuğu çok kısa sürede sona erdi ve komşu adanın rıhtımına yakın, gösterişli küçük bir restoran olan Le Poisson'a vardılar. Rıhtımda Çin kağıt fenerleri, verandada beyaz masa örtülü masalar sıralanmıştı ve içeriden hafif bir canlı müzik sesi geliyordu.

Restorana girdiklerinde, onun gözle görülür bir şekilde gerildiğini ve ellerinin kısa, sarkık eteğini tutmaya gittiğini izledi. Bunun olacağını biliyordu. Le Poisson siyah kravatlı bir yerdi ve kız son derece az giyinmişti. Yine de, görünüşünü sahipleniyormuş gibi davranırsa kimse bir şey düşünmezdi. Ama kambur omuzlarına ve mutsuz ifadesine bakılırsa, bunu ummak çok zordu.

Rob dayanışma için bir elini kızın sırtına koydu ve onu ileriye doğru yönlendirdi. "Artık geri çekilmek yok."

Marjorie irkilerek ona baktı. "Oh, yapmazdım. Bu kabalık olur. Ben de burada seninle olmak istiyorum." Gülümsemesi aşırı parlaklaştı ve Marjorie'nin flört etme şeklinin bu olup olmadığını merak etti. Son derece dişlekti. Ve bu randevudan vazgeçmemesinin tek nedeni kabalık mıydı? Lanet olsun. Egosu bu düşünceyle büyük bir darbe almıştı.

Onu içeri götürdü. Restoranın girişi bekleyen insanlarla doluydu ama Rob Cannon hiç beklemedi. Elini Marjorie'nin sırtında sıkıca tuttu ve öne doğru itti. Onu gören şef garson başını salladı ve iki menü aldı. Onları restoranın küçük, özel bir köşesine götürdü; beyaz masa örtüsünün ortası antika bir cam fanusla aydınlatılmıştı. Yakınlarda birkaç çift dans pistinde hareket ediyordu.

Herkes onlara doğru baktı ve Marjorie'nin biraz daha küçüldüğünü hissetti. Kiminle çıktığına dair henüz bir fikri olup olmadığını ya da ünlülerle nasıl başa çıkacağını bilen mâtire d'in hızlı servisi sayesinde bir fikir edinip edinmediğini merak etti.

Hayır, hayır, hayır. Muhtemelen herkesin onun daracık elbisesine baktığını düşünmüştür. Gerçi muhtemelen bu konuda da haksız sayılmazdı. Rob, Marjorie onun için çektiği sandalyeye otururken siyah külotunun parıltısını yakaladı. Mâtire d' onlara menüleri uzattı, garsonlarının adından ve günün spesiyallerinden bahsetti ama Rob dinlemiyordu. Marjorie'nin yüzünü izliyordu. Sanki adam ona balık spesiyalleri yerine şiir okuyormuş gibi, gözlerini dikmiş adama bakıyordu. Adam nihayet masayı terk ettiğinde, Marjorie Rob'a baktı ve tereddütlü bir gülümsemeyle menüsünü açtı.

Gözleri büyüdü ve hemen kapıyı tekrar kapattı.

"Bir sorun mu var?" Rob sordu.

Öne doğru eğildi, menü göğüslerine oldukça lezzetli bir şekilde bastırıyordu. "Buradaki fiyatları gördünüz mü?"

"Hayır." Menüyü çevirip açtı ve çirkin bir şey ararcasına taradı. "Sorun nedir?"

"Bir ev salatası için on beş dolar istiyorlar." Skandala uğramış görünüyordu.

Kıkırdadı. "Şarap listesini görene kadar bekle."

Ama bu sefer gülümsemedi. Aksine, daha rahatsız görünüyordu.

Bir garson durdu ve iki kristal bardak su getirdi. "Le Poisson'a hoş geldiniz. Benim adım Aubrey ve bu gece garsonunuz ben olacağım. Güzel bir şarapla başlayalım mı? Bir şişe 2008 Didier Dagueneau Silex Sauvignon Blanc'ımız var, hoş bir greyfurt kokusuna sahip. Deniz ürünleri için mükemmel bir tamamlayıcıdır."

Ve VIP bölümünde oldukları için o anda ellerindeki en pahalı şişe olduğunu tahmin etti. Omuz silkti. Alkolü sert tercih ederdi ama şarap daha medeni görünüyordu. "Şarap mı?" Marjorie'ye sordu.

Bir an tereddüt etti, düşünüyordu. Adam onun yüzünde dönen çarkları görebiliyordu ve reddetmesini bekliyordu. Belki de içmiyordu. Ama başını salladı, gözleri yine irileşmişti. "Şarap kulağa hoş geliyor."

"Şişeyi getir," dedi Rob ona. "Biz alacağız."

Garson Aubrey, "Çok iyi," dedi ve ortadan kayboldu.

Rob suyunu yudumladı -şimdi bu lanet olası bir yenilikti- ve Marjorie'nin menüyü yeniden açıp sayfaları sessizce gözden geçirmesini izledi. "En ucuz şeyi arıyorsun, değil mi?"

Başını kaldırdı, irkildi ve sonra ona mahcup bir bakış attı. "O kadar belli mi?"

"Ben ödüyorum, ne istersen sipariş et. Fileminyon olsa bile." Kaşlarını alaycı bir şekilde salladı.

Şaşkınlıkla yüzü alacalı bir kırmızıya döndü ve endişeyle dudaklarını yaladı. "Rob I"

Hay aksi. Douche Rob'un yine çantadan çıkmasına izin vermişti, değil mi? "Şakaydı, başka bir şey değil. Sizi telaşlandırdıysam özür dilerim." Tanrım, şimdi de şaka yaptığı için özür mü diliyordu? Taşakları askıda mıydı? Ama kız rahatsız görünmeye devam ediyordu, bu yüzden ekledi, "Bu randevudan hiçbir şey beklemediğimi bilmelisin ... muhtemelen ikinci bir randevu dışında."

Gülümsemesi aydınlandı. "Sanırım bunu halledebilirim..."

Elini avuç içi yukarı bakacak şekilde masanın üzerine koydu ve onu elini kendi elinin içine koymaya davet etti. "Güven bana."

Marjorie ona utangaç bir bakış attı ve elini onun elinin içine koydu. "Sana güveniyorum."

İtiraf etmeliydi ki bunlar onun için nadir kelimelerdi. Rob Cannon'a güvenmek mi? Normalde kapı dışarı edilirdi. Ama iri gözleri, uzun vücudu ve gülünç elbisesinden neredeyse dökülen göğüsleriyle bu kız? Onun kendisine güvenmesini istiyordu. Rob onun elini sıktı ve sonra

başparmağını avucunun içinde gezdirdi ve onun küçük tepki sarsıntısının tadını çıkardı. "Sevindim, Marjorie."

"Bana Marj de. Herkes öyle der."

Yüce Tanrım. Bir Marj'la çıkıyordu. Bu korkunç bir şeydi. "Çıkmak zorunda mıyım?" Aklına sigara ve BenGay geldi. "Sen benim için Marjorie'sin, ki bu çok güzel."

Oturduğu yerde mutlu bir şekilde kıpırdandı, bu da bağlanmamış göğüslerinin zıplamasına neden oldu ... ve tanrım, göz temasını sürdürmek ve sadece dikkatini çekmek için yalvaran göğüslere bakmamak acı vericiydi. Ama bir şekilde, mucizevi bir şekilde bunu başardı. Tanrım, Dull Rob olmak berbattı. Ama Marjorie ona gülümsemeye devam ediyordu, bu da bir şekilde buna değmesini sağlıyordu. "Pekâlâ o zaman. Robert."

Yüzünü buruşturdu. Robert Cannon onun "iş" adıydı ve adının ikinci hecesini her duyduğunda nefret etmeye başlamıştı. "Rob'u tercih ederim. Yakın arkadaşlarım beni böyle çağırır."

"Pekâlâ." Gülümsemesi daha da genişledi, başparmağını tekrar avucunun üzerinde gezdirirken eli onunkine karşı esnedi. Adam bunu her yaptığında tüm vücudunun ürpermesi çok hoşuna gidiyordu, o yüzden bunu yapmaya devam edecekti. "Soyadın ne?"

Bir an tereddüt etti. Onu Google'da arayacağı için mi istiyordu? Yoksa sadece masum bir soru muydu? Hiçbir fikri yoktu ama her şeyi ortaya dökebileceğini düşündü. "Cannon."

Sadece düşünceli görünüyordu. "Sana yakışıyor."

"Öyle mi?" Bu cinsel bir ima mıydı? Hepsini daha önce duymuştu ve genelde berbat oluyorlardı. Rob'un topu var. Pruvamın üzerinden ateş et, Rob. Beni kaka güvertesinde öldür. Ama bu kadar masum görünen bir surattan hiç ima duymamıştı.

"Bence de öyle. Kulağa güçlü ve vahşi geliyor."

"Evet." Tanrım, gerçekten de kiminle çıktığı hakkında hiçbir fikri yoktu, değil mi? Neden onun masumiyetini bu kadar sevimli buluyordu ki? "Soyadın neydi?"

"Ivarsson. Norveçli atalarım, boyum da buradan geliyor."
Yüzünü buruşturdu.

"Boyunuzda bir sorun yok."

Kadın ikna olmuş görünmüyordu ama adam onun nazikçe konuyu değiştirdiğini fark etti. "Yani... arkadaşların sana Rob mu diyor?"

"Tatlım, benim pek arkadaşım yok."

"Ben senin tatlın değilim."

Ah, bir omurga. Demek altında bir tane varmış. Doğru kızda biraz küstahlığı severdi. "Yeterince adil. Özür dilerim."

Başını salladı. "Özür dileme... çöreğim. Sadece bir daha yapma."

Güldü.

Elini Marjorie'nin elinden çekti ve Marjorie temasın kesilmesinden dolayı biraz hayal kırıklığına uğradı. Marjorie menüyü eline aldı ve tekrar inceledi, omuzları biraz gevşedi. "Güzel bir kase çorba sipariş etmeme izin vereceğinizi sanmıyorum?"

"Hayır. Gerçekten pahalı bir şarapla daha kötü gider."

Mutsuz görünüyordu. "Kendi yemeğimi ödeyebilir miyim?"

"Ucuz bir parça gibi mi görünüyorum, sana ucuz mu görünüyorum?" Kahretsin, bu küfür etmeme olayı çok zordu.

Tek kaşını kaldırarak ona baktı, ciddi ifadesi yüzündeki aptalca sırıtişla bozulmuştu ve o da kendini gülümserken buldu.

"Sanırım bunu sormamalıyım."

"Muhtemelen hayır," diye alay etti.

Garson döndüğünde durakladılar ve Rob ikisi için de sörf ve çim spesiyal siparişi verdi, böylece fiyata itiraz etmeyecekti. Bu kadar çok para harcama düşüncesinden hafifçe mutsuz görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi. Garson gidince tekrar eğildi. "Evet, Bay Cannon-"

"Rob," dedi uyarırcasına.

"Rob," diye düzeltti. "Düğün için mi buradasın yoksa tatil için mi?"

Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığı açıktı. Bu hoşuna gitmişti. Marjorie gibi bir kızı, ne iş yaptığını öğrendiğinde kaçınılmaz olarak burnunu kaldırmadan tanıyabileceğini dşnmek. Kesin olan bir şey vardı ki, eğer ğrenmediyse çok korunaklıydı. O-

Garson şarabı getirip şişeyi onlara gösterirken bir süre durakladılar. Rob pek dikkat etmedi, Marjorie'nin garson ona şaraptan ve tadından bahsederken ve ona bir kadeh doldurup uzatırken yüzünde beliren ifadeyi izledi.

Marjorie onu şaşırtacak şekilde bardaktaki yarım santimin tamamını içti. ksrd ve elini ağzına götürdü, ardından peçetesini dudaklarına bastırdı.

"Sen iyi misin?" Rob sordu.

ksrmeye devam etti ve elini salladı. "Yanlış boru."

şarabını yudumladı ve garsona başıyla selam verdi. "Teşekkür ederim. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Adam ona endişeli bir bakış attı ama başını salladı ve uzaklaştı, şüphesiz Rob'un sevgilisinin kadehini doldurmasına gülüyordu. Rob şarap bardağına bir santim daha doldurdu. "şarap sever misin, Marjorie?"

"Elbette, her zaman içerim," dedi ona.

"Uzman mısınız? En sevdiğin tür hangisi?"

Gözlerini kırpıştırdı ve sonra gözleri sulanarak bardağını işaret etti. "Bu."

Doğru. Nedense bundan şüpheliydi.

Rob'a kocaman bir gülümseme verdi ve bardağını tekrar eline aldı, haklılığını kanıtlamak istercesine büyük bir yudum daha aldı ve bu sefer sadece birazcık boğuldu. Biraz gülünç ama biraz da sevimli olduğu için Rob bu konuda yorum yapmadı.

Garson bir dakika sonra döndü, salataları bıraktı ve tekrar ortadan kayboldu. O gittiğinde Rob atal bıçak takımını aldı ve sohbeti asıl konuya geri döndürmeye çalıştı. "Düğün m?" Cahil numarası yaptı.

Başını salladı. "Brontë ve Logan mı? Sanırım sana söylemem gerekiyorsa, bu hayır anlamına geliyor, değil mi?" Ağzı alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı ve şaraba uzanıp bir yudum daha aldı.

"Düğün için burada değilim," diye dürüstçe itiraf etti. "Ya sen?"

"Beş nedimeden dördüncüsüne bakıyorsunuz."

Tam da şüphelendiği gibi. Rob hayal kırıklığı içinde inlemek istedi. Logan, Rob'un düğündeki nedimelerden biriyle çıktığını biliyorsa? Küçük konuşmalarından sonra? Rob'un iyi bir şey yapmadığını düşünürdü.

Ve bunun için onu suçlayamazdı. Hele de adama şantaj imasında bulunduktan sonra. Marjorie'yle olan ilişkisini kesinlikle gizli tutmak zorundaydı.

Çünkü kesinlikle bir ilişki yaşamaya niyetliydi.

"Nedimelik, ha? Kulağa eğlenceli geliyor," diye yalan söyledi.

"Oldukça korkunç," diye itiraf etti, bu da onu tekrar güldürdü. "Zaten ilgi çekmeyi pek sevmem ve Brontë'nin evlendiği adam da oldukça önemli biri gibi görünüyor. Bana bunun sosyete gazetelerinde falan çıkacağı söylendi." Ürperdi. "Buna bir de boyumu öne çıkaran nedime elbisesini eklerseniz, kendi sessiz cehennemimdeyim demektir."

"Öyleyse neden geline ilgilenmediğini söylemiyorsun?"

Ona belli belirsiz sitemkâr bir bakış attı. "Çünkü o benim arkadaşım ve rica etti. Reddedemezdim. Zaten düğün benimle ilgili değil. Onunla ilgili. Ve o kadar da büyük bir fedakarlık değil aslında. İşten birkaç hafta izin aldım ve tüm masrafları ödenmiş bir tatilim var, yani o kadar da kötü değil. Ve Brontë harika biri. Gerçekten tanıdığım en iyi insanlardan biri." Yüz ifadesi şefkatle yumuşadı. "Ona bayılıyorum."

Homurdanarak marulunu mızrakladı. Onun Logan'ın aziz gelini hakkında övgüyle bahsettiğini duyunca, Logan Rob'u hâlâ tatil köyünde bulursa kışına tekmeyi yiyeceğini düşündü.

Paparazziler buna bayılmaz mıydı? Şimdi manşeti görebiliyordu. Memeler ya da GTFO? Man Channel'ın milyarder sahibi dinlememiş olmalı!

Evet, siktir et o sesi. "Dinle, Marjorie, ben-" Durdu, ona baktı.

Hemen solunda bir şeye bakıyordu, çatalının yarısını o anda ayrılmış olan güzel pembe dudaklarına doğru kaldırmıştı. Gözlerini kırıştırtıp duruyordu, yüzündeki ifade inanılır gibi değildi.

Elinde değildi. O tarafa baktı.

Yan masada oturan iki kadın ona doğru bakıyordu. Ona doğru attıkları şehvet dolu bakışlardan onu tanıdıkları belliydi. Adam ona doğru bakarken, esmer olan sarışın arkadaşını yakaladı ve çok açık bir şekilde öpüşmeye ve öpüşmeye başladılar. Birbirlerini dillerken ağızlarına ruj bulaştı, ikisi de ona bakıyordu ve biri diğerinin spagetti kayışıyla oynayarak, sadece sorarsa üstünü çıkaracağını ima etti.

Her zaman başına gelirdi. Memeler ya da GTFO onların en büyük şovuydu ve biraz da efsaneydi. Bu bir yarışma programıydı ve halka açık bir yerde seksi bir kıza üstsüz olması için para teklif ediyorlardı. Ya memelerini gösterecekti ya da defolup gidecekti. Ve parayı kabul edecek bir sürü kız vardı. Tek bir tekrarını bile göstermek zorunda kalmayacakları kadar. Nereye gitse kadınlar onun dikkatini çekmeye çalışırdı ve çoğu cilveli kadın bir erkeğin dikkatini çekmenin en iyi yolunun yanındaki kadınla nazlanmak olduğunu bilirdi.

Ne de olsa odadaki her penis öpüşen iki hatun için durur.

Rob onların maskaralıkları karşısında gözlerini devirdi ve sevgilisine baktı. Marjorie'nin şokuna bakılırsa, bu harekete neyin yol açtığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Onun dikkatini dağıtmaya çalışarak eğildi. "Ada kızları oldukça ileri görüşlü, ha?"

Ona baktı ve ağzı kapandı. Başını salladı ve çatalını yere bıraktı. "Ben söyleyeceğim. Aman Tanrım

Çok zarif." Yanaklarında ikiz renk lekeleri belirdi ve şarap bardağını kaptığı gibi tekrar içti.

Marjorie'ye, ünleminin büyükannesinin söyleyeceği bir şeye benzediğini söyleyerek takılmak üzereydi ki masaya biri geldi. Hay aksi. Rob belli belirsiz bir kızgınlıkla başını kaldırdığında yanında dikilen esmer kadını gördü. Kırmızı ruju ıslak ağzına bulaşmıştı ve yakından bakıldığında dudakları aşırı dolgun ve çok fazla silikon enjekte edilmiş gibi görünüyordu.

"Sadece bunu bırakmak istedim," dedi nefes nefese bir sesle ve üzerinde telefon numarasının (ya da ne kadar ileri gittiğine bağlı olarak oda numarasının) yazılı olduğu bir kâğıdı adamın eline doğru kaydırды. Ona göz kırptı. "Sonra görüşürüz... umarım." Ve kalçaları sallanarak uzaklaştı.

Allah kahretsin. Bir adam yemeğini bölünmeden yiyemez miydi? Marjorie'nin şaşkın bakışlarını görmezden gelerek bir lokma marulu öfkeyle çiğnedi.

"Onu tanıyor muydun?" diye sordu. Kelimeleri hafifçe bulanıklaşmıştı. Bir kadeh şarapla sarhoş olmuş olamazdı herhalde, değil mi?

"Hayır. Dürüstçe söyleyebilirim ki o kızla hiç tanışmadım."

Onun gibi yüzlercesi, evet. Özellikle o mu? Hayır.

"Bu onun telefon numarası mı?" diye sordu alçak ve incinmiş bir sesle. O izlerken, kadın şarabından bir yudum daha aldı. Ağzının kenarlarından bir iki damla akıp göğüs dekoltesine düştü.

Boncuk boncuk parlayan sıvıya baktı, sonra kendini salladı. Lanet olsun. Bu randevu tam bir karmaşaya dönüşüyordu. Bunu kurtarmak zorundaydı. Az önce giden kızı istemiyordu - onun gibi piliçlerin sayısı bir düzine kadardı. Karşısındakini istiyordu, hayatı buna bağlı olsa bile ne düşündüğünü saklayamayacak olanı. Şu anda çok gergin olduğu için pahalı bir şarapla sarhoş olan kadını. Bu yüzden peçetesini kaptı ve masadaki fenerin kapağını kaldırarak küçük mumu ortaya çıkardı

ve Alev İçinde. O aldı ve kızın sayı kâğıdı açmadan muma doğru uzattı.

Marjorie ona tereddütlü ve şaşkın bir gülümseme verdi. "Gerçekten de çok ileri gidiyorlar, değil mi?"

"Gerçekten."

Tatlıya geçtiklerinde, Rob'un randevusu sarhoş olmuştu. Marjorie şarap şişesinin yarısını devirmişti ve şu anda çenesini yumruklarına dayamış, sersem, cam gibi bir ifadeyle ona bakıyordu. Kollarının açısı küçük göğüslerini masanın üzerine oturtmuş, elbisesinin derin dekoltesi de neredeyse dışarı taşmalarını sağlamıştı.

Yine de Rob bakmadı. Tanrım, centilmen olmak zordu. Hatta Marjorie'nin üzerinde çok uzun süre durduğunda garsona ters ters baktı, adamın o tarafa bir bakış atmasını ve hiçbir şekilde bahşış alamayacağını söyledi.

"Peki ne düşünüyorsun, Marjorie?"

Yüzündeki o aptal gülümseme daha da büyüdü. "Çok güzel olduğunu."

Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Öyle mi?"

"Evet," dedi hülyalı hülyalı ona bakarak. "Senin kadar güzel biriyle hiç çıkmamıştım."

Erkeklerin pek de güzel olmadığını söyleyecekti ama sohbet çok daha ilginç bir yöne doğru ilerliyordu. "Peki çok sık çıkıyor musun?" diye sordu.

"Her zaman," dedi ve sonra başını sallayarak sözleriyle çelişti.

Kaşlarını çattı. Bir kızın randevuda biraz sarhoş olmasını anlıyordu, özellikle de Marjorie kadar gerginse. Ama Marjorie çakırkeyfi geçmiş ve iyice sarhoş olmuştu. "Biraz ekmek ya da başka bir şey yemek ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim." Kadın tekrar şarabına uzandı.

Adam uzanıp onun bardağını suyla değiştirdi.

Rob'a göre yemeğin geri kalanı tam bir karmaşaydı. Hava durumu, tatil köyü ve pahalı ama lezzetli yemeklerin porsiyonlarının büyüklüğü gibi basit konular hakkında sohbet edip gülüştüler. Bazen Marjorie çok sevimli oluyordu. Onun tüm esprilerine gülüyor, kendi esprilerinden birkaç bayat espri yapıyor ... sonra da daha fazla şarap içerek her şeyi mahvediyordu. Çok sıkıcıydı. Sinir bozucuydu da, çünkü randevularında mükemmelliğin pırıltıları vardı, ancak sarhoş kıkırdamaları ya da sevgilisinin sersem, şaşkın bakışlarıyla mahvoluyordu.

Rob da günlük işlerinde yeterince sarhoşla uğraşıyordu. Sevgilisinin de öyle davranmasını istemiyordu. Bu yüzden, kızın çok fazla şarap içmesini engelleyeceğini umarak onları aceleyle yemeğe götürdü ve ödeme zamanı geldiğinde hesabı neredeyse kaptı.

O da ona uzandı. "Halvsies'e gitmeliyiz." "Ben ucuz bir sikici değilim."

Ona ilkel bir bakış attı ve sonra şarabına doğru kıkırdadı. "Kendim ödeyebilirim."

Evet, doğru. Onun yılda ne kadar kazandığını biliyordu. "Tekrar söylüyorum, ben ucuz bir sikici değilim."

"Pekâlâ," dedi, şarabını yudumlarırken mutlu bir şekilde gülümseyerek. "Bana bir iyilik yap ve ona iyi bahşış ver. İyi bir iş çıkardı ve ellerinde az adam var."

Bu gözlem onu şaşırttı. "Nasıl anladın?"

Elinde bir sürahi su taşıyan garson yanlarından geçerken başıyla onayladı. "İki bölümü var, diğeri de restoranın diğer ucunda. Bu gece acele etmesi gerekiyor, o yüzden birinin yerine baktığını tahmin ediyorum." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Sana garson olduğumu söylemiştim, değil mi?"

"Hayır. Sen yapmadın." Gerçi bunu ona asistanı söylemişti.

"Evet. Burada süslü bir şey yok." Omuz silkti. "Üniversiteye geri dönmeyi düşünüyordum ama bir dönem ara verdim ve bir daha geri dönmedim."

Rob bıraktığı otuz dolarlık bahşişe baktı ve makbuzda önüne 2 ekledi, sonra da Marjorie'ye gösterdi. "Tamam mı?"

Konu yemeğe geldiğinde inanılmaz derecede cimri davranan Rob'un itiraz etmesini bekliyordu ama Rob'un gözleri parladı ve ona sanki bir kahramanmış gibi baktı. "Bu çok harika Rob. Onun gecesini buna değer kılacaksın."

Faturayı geri alırken, "Eğer bana böyle bakarlarsa, önüne bir rakam daha eklerim," dedi.

Gülerek onun eline vurdu. "Yapma!"

Yakındaki dans pistine başıyla işaret etti. "Yemeğimizi yediğimize göre biraz dans etmek ister misin?"

Şaşkınlık içinde, yüzündeki açık ifade sakinleşti ve başını salladı.

"Neden olmasın?" Yemek boyunca dans pistine gizli bakışlar atmıştı ve adam çoğu kadının dans etmeyi sevdiğini düşündü. "Tamamen berbat değilim. Sadece çoğunlukla berbatım."

Gülümsedi. "Sorun sen değilsin. Benim." Bir bacağına masanın bir tarafına doğru itti. "Senin üzerinde yükseleceğim. İnsanlar bana bakacak."

Hepsi bu muydu? "Bırak baksınlar." Ama kadın tekrar başını sallayıp kollarını göğsünde kavuşturunca, adam çirkin ayakkabılarını merak etti. Arkadaşlarıyla taksiden indiği gece, bir çift şık topuklu ayakkabı giymişti. Bu gece, onunla birlikteyken, çirkin siyah düz ayakkabılar giyiyordu. "Bu yüzden mi bu ayakkabıları giyiyorsun? O kadar uzun olmamak için mi?"

Dudaklarını yaladı ve hiçbir şey söylemedi. "Demek uzunsun! Ne olmuş yani?" Gözleri genişledi.

Araya dört harfli bir kelime sıkıştırdığı için zihinsel olarak kendine lanet okudu. "Söylemek istediğim şey, bunun önemli bir şey olmadığıydı."

"Çoğu erkekten daha uzunum."

"Ben çoğu erkekten daha zekiyim. Sence bu beni aşağı mı çekiyor?"

Ona sadece bir bakış attı.

"Sen bir amazonsun," diye kabul etti. "Bunu saklamanın bir yolu yok."

Yüzündeki ifade acıya dönüştü ve adam bir köpek yavrusunu tekmelemiş gibi belirsiz bir hisse kapıldı.

"Sana bir şey söyleyeyim," dedi eğilerek. "Eğer sevgilinden daha uzun olmanla ilgili bir sorunları varsa, bu onların sorunu, senin değil. Bacakların muhteşem ve topuklularla harika görünüyorlar ve ben de seni harika gösterecek bir şeyler giymen konusunda ısrar edecek kadar bencil bir adamım. Ve eğer benden uzunsan, ne olmuş yani? Erkekliğim konusunda kendime yeterince güveniyorum." Kahretsin, kaba olmayan bir şey düşünemiyordu. Sikine takmak mı? Bir bok vermek mi? Bir sıçanın kıcını vermek?

"Kahretsin mi?" diye ekledi.

"Evet. Lanet olsun. Umurumda bile değil." Ağzı kıvrıldı. "Şimdi lütfen gelip dans eder misin?" Dans etmek için can atmıyordu ki. Kahretsin, o bir erkekti. Dans etmekten nefret ederdi. Ama Marjorie'yi kendisine doğru bastırma ve o uzun bacakların o kısa eteğin içinde hareket ettiğini görme fırsatı? Bunun için tamamen hazırды.

"Pekâlâ o zaman," dedi mutlu bir şekilde. "Lessdance." Ayağa kalktı ve neredeyse masayı devirecekti ki Rob ona yardım etmek için uzandı.

"İyi misin?"

"Harikayım," diye coştı, yüzü kızarmıştı.

Bundan pek emin değildi ama dans pistine doğru ilerlediler, Rob'un kolu Marjorie'nin beline dolanmıştı. Dairelerde Marjorie'nin boyu hemen hemen onunla aynıydı ve bu hoşuna gitmişti. Müzik yavaş, boğucu bir şarkıya dönüştü ve Marjorie'nin kolları onun boynuna dolandı, gevşek göğüsleri göğsüne baskı yaptı. Rob bakmamayı tamamen unuttu, çünkü göğüsleri küçük ve tatlıydı ve ona doğru itiliyordu ve nasıl aşağıya bakmayabilirdi ki?

"Eğleniyor musun?" diye mırıldandı onlar müzik eşliğinde sallanmaya başlarken.

"Çok eğlenceli," dedi o bulamaçlı, nefessiz sesiyle. Bakışları adamın ağzına sabitlendi ve eğildi. "Öpüşebilir miyiz?"

Ne kadar istese de başını iki yana salladı. "Oldukça sarhoşsun, Marjorie."

Başını şiddetle salladı. "Değilim!" Ve dizleri çöktü. "Vay canına, sanırım yer yerinden oynadı."

İnledi ve onu kendine doğru çekti. "Ayağa kalk, Marjorie. Sarhoşsun."

Kıkırdadı ve sendeleyerek ona sarıldı. "Burası çok esintili!"

İnsanlar onlara bakıyordu ve Rob elbisesini kontrol etti. Üstü kapalıydı ama altı yukarı kaymıştı. Mükemmeldi. Elbiseyi onun için tekrar aşağı çekti ve sonra onu yatırmak için en yakın sandalyeyi aradı, çünkü artık dik durmaya bile çalışmıyordu. Bar sadece birkaç adım ötedeydi, bu yüzden onu oraya çekti ve bir tabureye oturttu. "Burada kal," dedi ona. "Ben gidip çantayı getireyim."

Marjorie kıkırdadı ve büyük bir gösteriyle barı işaret etti. "Tam burayı." Üstü bir kolundan aşağı kayd, göğsü neredeyse dışarı düşüyordu.

Öfkelenmemeye çalışarak kadının giysilerini düzeltti. Bu gece tam bir felakete dönüşüyordu. "Burada kal, tamam mı? İki dakikaya geliyorum." Aceleyle restorana geri döndü ve masalarını aradı. Dehşet içindeydi ama masa çoktan boşaltılmıştı ve Marjorie'nin çantası ortalıkta yoktu. Onun yerine garsonu aradı.

Doğal olarak, onu hiçbir yerde bulamadı. Rob sabırsızlıkla birkaç dakika bekledi ve hâlâ gelmeyince başka bir garsona işaret etti. Adama, "Sevgilimin eşyalarına ihtiyacım var," dedi. "Lanet olası garsonum nerede?"

Adam irkilmiş görünüyordu. "Hangi bölümdesiniz?" Rob ona gösterdiğinde başını salladı. "Şu anda molada."

"O zaman git bul onu," diye homurdandı Rob. "Hemen şimdi."

"Elbette." Garson ortadan kayboldu ve sonunda Rob'un garsonu bulundu, cüzdanı alındı. Marjorie'nin kendisini beklerken uyuyakalmamış olmasını umarak bara doğru geri döndü.

O yapmamıştı. Barda, elbisesinin önünden aşağı bakan bir adama doğru eğilmişti ve bir kadehi geri atarken kıkırdıyordu.

Öfkelenen Rob hışımına gitti. "Marjorie, ne yapıyorsun?"

Bar taburesinin üzerinde döndü ve dekoltesi ve sarhoş gülümsemesiyle ona baktı. "Bu sevimli beyefendiyle shot yapıyorum!" Adamın kolunu okşadı. "Çok iyi biri ve bunları benim için aldı."

"Shot atmamalısın," dedi Rob ona. "O kadar şaraptan sonra olmaz."

"Rahat dur dostum," dedi adam ve ona bir kadeh daha uzattı. "Sadece biraz eğleniyor."

"Jimmy," dedi, "Bu benim flörtüm, Rob. Güzel değil mi?"

Jimmy onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Hayır. Sen daha çok benim tipimsin, sevgilim."

"Senin sevgilin değil," dedi neşeyle bir sonraki kadehi yudumlamadan önce. İner inmez öksürdü. "Bu çok sertti. Ne oldu?"

"Tekila," diye yanıtladı Jimmy.

"Marjorie, hadi," dedi Rob. Lanet olsun. Neden bu kadar sorumlu davranıyordu ki? Ama "Jimmy"nin Marjorie'ye bakma şekli onda o herifin ışıklarını söndürme isteği uyandırmıştı ve Marjorie yabancılardan içki almanın kötü bir fikir olduğunu fark edemeyecek kadar çakırkeyifti. "Gerçekten shot yapmamalısın."

"Sorun yok," dedi ona. "Biradan sonra likör, asla korkma." Rob, "Biradan önce likör," diye düzeltti.

Marjorie'nin sırtında sahiplenici bir el. "Sen de alkolle başa çıkamazsın. Geri dönmeliyiz."

Jimmy ayağa kalktı, 1.80 boyundaydı ve Rob'la alay etti. "Hanımefendi ne isterse yapabilir, dostum. Seninle evli değil."

"Bunu bir kavgaya mı dönüştürmek istiyorsun?" Rob küçük adamın yüzüne bakarak sordu. Kavgaya etmek için can atıyordu. Kavgaya etmek en iyi yaptığı şeylerden biriydi.

Alçak bir "urp" sesi iki adamın da duraklamasına neden oldu. Rob dönüp, ellerini barın ahşap kenarına sıkıca dayamış olan Marjorie'ye baktı. Yüzü solmuş ve terlemişti ve Rob'a göz kırptı. "Ben ... kendimi pek iyi hissetmiyorum."

Sonra döndü ve onun ayaklarının dibine kustu.

Dokuzuncu Bölüm

Uzun bir tekne yolculuğu oldu.

Marjorie restorandan tekneye kadar tüm yol boyunca kustu. Seaturtle Cay'e dönüş yolculuğunun tamamını başı küpeştenin üzerinde, şiddetli bir şekilde hasta olarak geçirdi. Adaya döndüklerinde kusmaktan o kadar bitkin düşmüştü ki taksinin arka koltuğuna kıvrılıp başını Rob'un kucağına koymaktan başka bir şey yapamadı. İyi gününde bile pek sempatik bir insan olmayan Rob bile onun için üzülmüştü. O ağlayıp sızlanırken ve gittiği her yeri dağıtırken saçlarını okşadı.

Seaturtle Cay Resort'un lobisine döndüklerinde ikisi de çok yorgundu. Marjorie uyuyakalmıştı ve bu yüzden Rob onu içeri taşıdı. Vücudu uzun ama bedeni hafifti ve onu merdivenlerden yukarı taşımak hiç de zor olmadı. İlk durak: Marjorie'nin odasının anahtarını almak için resepsiyon. Oda numarasını biliyordu ama sevgilisi uyuyordu. Kartı almak için onu uyandırırrsa kusmanın yeniden başlayacağından şüpheleniyordu ve ikisi de bunu istemiyordu. Şu anda çoğunlukla huzurluydu, burnu adamın boynuna yaslanmıştı, yumuşak ve bitkin nefes alıyordu.

Yani, ön büro.

Tabii ki otele girdikleri anda kader devreye girdi ve planlarını altüst etti. Ön tarafta resepsiyon görevlisiyle sohbet eden, birkaç gece önce birlikte parti yaptığı iğrenç kızıl saçlı kızdı. Gelin partisinin bir parçası olduğuna şüphe yoktu ve Rob'un baygın ve iyice sarhoş bir Marjorie'yi taşıdığını görse doğruca Logan'a koşardı.

Pekala, planlar değişti. Onun odasına gideceklerdi. Rob manevralarla karşı koridordan geçerek resepsiyondan uzaklaştı ve asansörlere yöneldi. Lanet şey açılana kadar nefesini tuttu ve içeri adımını atar atmaz düğmelere bastı. Kapat, kapat, lanet olsun.

Bir kez olsun şans onun yanındaydı. Kapılar olaysız bir şekilde kapandı ve asansör hızla kendi katına çıktı. Uyumakta olan Marjorie'yle uğraşırken bir yandan da anahtar kartını okuttu ve ardından süitine yöneldi.

O yokken biri gelip temizlik yapmıştı. Bu iyiydi; etrafı şekerleme ambalajları ve boş bira şişeleriyle çevrili olarak uyansaydı muhtemelen paniğe kapılırdı. Bunun yerine, süit bir kez daha mükemmeldi. Yatak yeni yapılmıştı, kirli giysileri artık yerleri kirletmiyordu. Masasını kaplayan tüm yiyecek paketleri gitmişti ve dizüstü bilgisayarını kapalıydı.

Yatağa yöneldi ve onu nazıkçe bir taraftaki battanierelerin üzerine yatırdı, sonra onları ölü ağırlığının altından çekip çıkardı ve üzerini örttü. Elbisesinin yakası bir tarafa düşmüştü ve tüm göğüslerinin açıkta olduğundan emindi, ama uyuyordu ve sarhoştu ve bu en ufak bir tahrik edici değildi. Onu battanierelerle örttü, etrafına sıkıca sardı ve kadın mırıldanıp yan döndüğünde gidip buz kovasını aldı ve her ihtimale karşı yatağın yanına koydu.

Sonra dolaptan fazladan bir battaniye çıkararak süitinin ana odasındaki kanepeye yöneldi ve artık kusmuş olduğu giysilerini çıkardı.

Bu gece tam bir felaketti. Böyle geceler ona neden kimseyle çıkmadığını hatırlatırdı.

Marjorie ölüyordu.

Kendini bu kadar kötü hissetmesinin tek olası açıklaması buydu. Ölüm. Muhtemelen kendi ölümü, gerçi ağzının tadı

Bir şey oraya girmiş ve ölmüştü. Kuru dudaklarını yaladı ve hemen ardından midesi itiraz etti.

Oh. Oh, hayır.

Yataktan fırladı ve en yakın kapıya doğru koştu, midesi içindekileri kusmadan önce zar zor başarabildi. Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca klozetin kenarına çömelerek kustu ve başka bir şey çıkmayınca inledi. Tanrım, bu korkunçtu. Çok korkunçtu. Başı yarılmış gibi hissediyordu ve tüm vücudu ağrıyordu. Her şey belirsiz ve bulanıktı. Hasta mıydı? Nesi vardı?

Yine de tuvalet yanağına hoş geldi. Yüzünü bir süre daha tuvaletin kenarına yasladı ve sonra yere atılmış, şimdi fark ettiği siyah giysi yığınlarına baktı.

Erkek ayakkabısı. Kemer. Pantolon.

Bir ceket. Oh . . .

Ah canım.

Marjorie gözlerini dehşetle açarak banyoya baktı. Bu ... onun değildi. Odası gerçekten güzeldi ama bu banyo onunkinden daha büyüktü ve son birkaç saat içinde biri lüks şelale duşu kullanmış ve kendisinin asla yapmadığı bir şeyi yaparak havluları fayansların üzerine atmıştı.

Neredeydi o?

Tökezleyerek ayağa kalkan Marjorie banyo tezgâhına baktı. Tıraş aletleri. Tıraş mı?! Aynada kendine baktı ve dehşet içinde inledi. Göz makyajı artık gözlerinin üstünde değil altındaydı, saçları bir felaketti ve yüzü hastalıklı bir renk tonundaydı. Yakası kaymıştı ve göğüslerinden biri elbisesinden düşüyordu, diğeri de ona katılmak üzereydi. Çabucak bir şeyleri düzeltti. Ağzının kenarlarında kurumuş çizgiler vardı ve aceleyle yüzünü yıkayıp saçlarını düzeltti.

Sonra tekrar kustu, çünkü midesi hareket etmekten nefret ediyordu.

Bir kez daha tuvalete tutunurken, dün gece tam olarak ne olduğunu hatırlamaya çalıştı. Her şey bulanıktı. Rob'la çıktığını hatırlıyordu. Sayılırdı. Ve ona dünyevi görünmeye çalışmak için çok fazla şarap içtiğini hatırlıyordu. Ve belli belirsiz bir dans pisti hatırlıyordu.

Ve kusma. Çok çok fazla kusma.

Tamam. Tamam. Tamam. Midesini yatıştırmak için derin nefes aldı ve hızla akan zihnini sakinleştirmeye çalıştı. Belli ki sarhoş olmuştu. Ve şimdi onun evine geri dönmüştü. Bunun mantıklı bir nedeni olmalıydı. O zaman onunla yatmış mıydı? Artık bakire değil miydi? Tanrım, seks yapmış ve hatırlayamıyor muydu?

Eli eteğinin altına girdi. Külotu hâlâ yerinde duruyordu. Ağ kısmı nemli bile değildi. Ayakkabıları bile hâlâ ayağındaydı. Pekâlâ. Muhtemelen seks yapmamıştı. Muhtemelen çok hastaydı. Göğsündeki panik azaldı ve midesi tekrar ayağa kalkabilecek kadar rahatlamadan önce tuvalette birkaç dakika daha geçirdi.

Odasına dönmek zorundaydı. Hemen.

Marjorie parmak uçlarında banyodan çıktı ve gözlerini ovuşturarak süite baktı. Çok lükstü, odanın büyüklüğü muhtemelen evindeki dairesinden daha büyüktü. Kalın halı ayak seslerini bastırıyordu ve yatağını elinden geldiğince düzeltti, tekrar hastalanma ihtimaline karşı buz kovağını aldı ve ardından süitin ana yaşam alanına yöneldi.

Kapıyı açtığı anda, kanepeye yayılmış iri bir erkek bedeni gördü, kalçalarında bir battaniye vardı ve başka hiçbir şey yoktu. Rob uyuyordu, saçları dağınık, göğsü çıplaktı.

Oh, tatlı merhamet, o güzeldi.

Kendine engel olamayan Marjorie ona yaklaştı. Bakmaktan kendini alamadı. Her kadın bakardı. Rob'un sert kaslardan oluşan muhteşem bir göğsü vardı. Göğüs kasları, göbek deliğine kadar inen ve battaniyenin altında devam eden koyu renkli kıllarla kaplıydı. Yüzü uykuda rahatlamıştı, çenesinde biraz sakal gölgesi vardı. Ve ağzı, Tanrım.

Ağzında, sevgilisini öpmek için mükemmel görünen yumuşak bir yay vardı.

Dün gece onu öpüp öpmediğini merak etti. Nefesi hayır diyor gibiydi ama belki de işler kötüye gitmeden önce öpmüştü. . . güneye. Nasıl gittiğini merak etti.

Ve o battaniyenin altındaki mutlu izlere bakmaya devam etti.

Bir kolu göğsünde, diğeri başının üzerinde geriye atılmış halde mışıl mışıl uyumaya devam etti. Battaniyeyi tutmuyordu. Hem de hiç. Ve aklına son derece yaramaz bir düşünce geldi.

Dudağını ısıran Marjorie bir eliyle buz kovalarını kavradı. Diğer eliyle de battaniyeye uzandı. Uyurken üzerinde tişört yoktu ve battaniyenin diğer ucundan çıkan ayakları da çıplaktı. Battaniyenin altında tamamen çıplak mıydı?

Merakına yenik düştü ve adamın üzerine eğilip kıpırdayıp kıpırdamadığını izlemeye başladı. Ama o hâlâ derin uykudaydı, bu yüzden battaniyeyi kaldırdı.

Rob tamamen çıplaktı.

Oh . . . Tanrım. Vay canına. Televizyon ya da internet dışında gördüğü ilk penis buydu. Ve oldukça etkileyiciydi. Uzunluğu bir uyluk boyunca uzanıyordu, sertti, başı derisinin geri kalanından daha koyu bir tondur. Uzunluğunu izleyen birkaç damar görebiliyordu ve gözleriyle onları takip ederek cinsel organının kıvrımlarına ve taşaklarına kadar indi.

Huh.

Uzun bir dakika daha baktı, zihinsel olarak onu ölçtü. Erkeklerin belli bir uzunlukta olması gerekmiyor muydu? Ortalamanın ne olduğunu unutmuştu ama tahmininde yanılmadıysa Rob onun elinden uzundu. İkisini karşılaştırmak için elini penisinin yanına koymayı düşündü ama onu uyandırmak istemedi. İsteksizce battaniyeyi tekrar indirdi ve parmak uçlarına basarak yatağından uzaklaşıp kapıdan çıktı.

Vay, vay, vay.

Marjorie parmak uçlarında süitinden çıkarken Rob kendini hareketsiz kalmaya zorladı, nefes alış verışı olabildiğince düzenliydi. Marjorie yataktan sürünerek çıktığından beri uyanıktı ama onu ürkütmek istemediği için uyuyormuş gibi yapmıştı. Kızın onun uyanık olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu. Ve onu süzmüştü.

Daha da önemlisi, onun sikine baktı.

Kapı kapandıktan sonra gözlerini açtı, ağzında bir gülümseme belirdi. Kendisi de battaniyenin altına baktı - aleti sertleşmişti ve her geçen dakika daha da sertleşiyordu - bu da başka herhangi bir kadına uyanık olduğuna dair ipucu vermeliydi. Ama bakiresi değil. Gözlerini dikmiş, sonra da geri çekilmişti.

Onun bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordu.

Rob ıslık çalarak iki elini başının arkasında birleştirdi ve olayların bu ani dönüşünden oldukça memnun bir şekilde rahatladı. Dün geceki felaketten sonra, onunla çıkmanın kötü bir karar olup olmadığını merak etmişti. Onu ne kadar istemiş olursa olsun, bütün gece üzerine kusulduktan sonra geri dönmek zordu.

Yine de bu sabah kendini oldukça mutlu hissediyordu.

Marjorie'ye akşamdan kalmalığının etkilerini atması için birkaç saat verecek, sonra da onu arayıp ikinci randevu için çıkma teklif edecekti. Alkolsüz bir yere gitmeye karar verdi.

Onuncu Bölüm

Rob öğleden sonraya kadar bekledi ve sonra Marjorie'nin telefonuna mesaj attı.

Öldün mü?

Cevabı birkaç dakika sonra geldi. Hoşuma gitti.

Güldü. Elinde değildi. İyiymiş gibi bile davranmıyordu ki bu çok sevimliydi. Mesaj atmayı bırakıp onu aramaya karar verdi.

"Mmmello?" Marjorie'nin sesi boğuktu ve uykudan bulanıklaşmıştı.

"Dün geceyi atlattığınızı gördüğüme sevindim." Kahretsin, sesi neşeli geliyordu. Her zamanki güneş ışığı tam burada.

"Hayatta kalmak tartışılır," dedi. "Başım vücudumun geri kalanından ayrılmak istiyormuş gibi hissediyorum."

"Evet, şarabı sert şeylerle karıştırırsan böyle olur."

"Bir daha asla," diye inledi. "Bir daha asla, asla."

"Biraz kraker ye ve biraz su iç," dedi ona. "Sana köpeğin saçını söyledim ama miden bunu kaldırabilir mi bilmiyorum."

"Krakerler. Anladım." Derin bir iç çekti. "Şimdi biraz kraker bulalım."

"Resepsiyona söyleyeyim de size biraz getirsinler." Ya da asistanlarından birine. "Yataktan çıkma. Sadece dinlen."

"Sen bir meleksin," dedi yumuşak bir sesle. "Dün gece için çok ama çok özür dilerim. Bana ne oldu gerçekten bilmiyorum."

"Sorun değil. Hâlâ iyi vakit geçiriyorum." Gerçi en iyi zamanı bu sabah, kız onun aletini dikizlediğinde olmuştu.

"Sen

Eğlenceliydi," dedi ona takılarak.

"Hatırlamıyorum."

Hayır mı? Biraz eğlence zamanı. "Özellikle bedava içki karşılığında barmeni parlattığın kısmı sevdim."

Hattın diğer ucunda tamamen sessizdi. "Marjorie?"

"Evet?" Sesi kısıktı. "Bu bir şakaydı."

Rahatlama iniltisi duyulabiliyordu, ardından bir kıkırdama ... ve sonra bir inilti daha. "Lütfen beni güldürme. Canım acıyor."

Homurdandı. "İkinci buluşma için hala hazır mısınız?"

"Benimle tekrar çıkmak istediğine emin misin?" sesi şaşırmış gibiydi.

"Biliyorum." Bu onu da şaşırtmış olmalıydı. Ama bu sabahki o tuhaf bakışı düşünmeye devam etti. O küçük hareket her türlü kusmuğun önüne geçmişti. "Gösterişsiz bir yere gideceğiz. Kot pantolon giy ve söz veriyorum alkol olmayacak."

"Sanırım bunu halledebilirim," dedi. "Eğer eminsen ..."

"Emin olmaktan da öte," dedi ona, eğlenerek.

"Nereye gidiyoruz o zaman?"

"Bu bir sürpriz." Çünkü gerçekten hiçbir fikri yoktu.

"Tamam o zaman. Lobide görüşürüz. Bana saat kaçta olduğunu söyle."

"Olur." Telefonu kapattı, düşünceliydi, onu nereye götürebilirdi? Akşam yemeği yemişlerdi ve çok kötü geçmişti. Siktiğimin plajına değil. Hâlâ o boktan yerle ilgili kâbuslar görüyordu. Diğer arkadaşlarından birinin ona rastlamayacağı bir yer olmalıydı. Marjorie'nin onun kim olduğunu bilmemesi, diğerlerinin de bilmediği anlamına gelmezdi. Bu konuşmadan mümkün olduğunca uzun süre kaçınmak istiyordu. Marjorie'ye iyi ve sağlıklı bir adam olduğunu gösterecek kadar uzun bir süre.

Ya da en azından öyleymiş gibi davranmak.

Dün gece fiyaskoydu. Geceye dair pek bir şey hatırlamıyordu, o yüzden bu gece yeni bir başlangıç yapması gerekecekti.

Bir film mi? Çok klişe.

Saatler sonra, öğleden sonra asistanlarıyla yapacağı toplantı yaklaşırken hâlâ bir şeyler düşünüyordu. Sütünin bitişiğinde ofis işlevi gören bir masanın bulunduğu bir oda vardı ve ellerinde not defterleri ve klasörlerle, önceki akşamın reytinglerini ve mevcut yapılacaklar listesindeki projeleri tartışmaya hazır bir şekilde içeri girdiler.

Gerçi Rob o kadar da ilgilenmiyordu. İşler başka bir güne kalmıştı. Oturduklarında dönüp üçüne baktı ve düşünmeye başladı. "Biriyle çıkıyor olsaydınız ve onu sakın bir yere götürmek isteseydiniz nereye giderdiniz? Eğlenceli bir yere. Sinemaya değil. Çıktığım kişiyle gerçekten konuşabilmek istiyorum."

Gortham'ın ağzı açıldı ve sonra tekrar kapandı. Şaşkın görünüyordu ve Cresson'a bir bakış fırlattı.

"Tarih, efendim?" Cresson sordu.

Onu beceriksiz asistanlardan kurtar. Rob alnını ovuşturdu. "Kekeledim mi lan ben? Tarih. D. A. T. E. Ben ve bir kadın. Onu dışarı çıkaracağım ve Hawkings'in bize rastlamayacağı bir yer olmalı çünkü işleri berbat etmesini istemiyorum. Şimdi. Fikrin var mı?"

Cresson'ın alnı kırıştı. Kalemını defterine vurdu. "Akşam yemeği mi?"

"Akşam yemeği değil. Akşam yemeği kötü bir karardı." "Dans mı?"

Gortham sordu.

Bu çocuk kovulmayı çok istiyordu. "Dans etmek yok! Başka bir şey."

Smith solgun gözleriyle onu izledi. Rob ona doğru başını salladı. "Bir fikrin var mı?"

"Bingo, efendim?"

"Bingo?"

Smith başıyla onayladı. "Tatil köyü her gece yemek salonlarından birinde tombala seansı düzenliyor. Hawkings muhtemelen

düğününden önceki haftayı tombala oynayarak geçiriyor, yani bu konuda güvendesiniz. Bayan Ivarsson yaşlılarla vakit geçirmeye alışkınsa, tombaladan hoşlandığını tahmin etmek de zor değil."

"Bingo," diye tekrarladı Rob.

"Annem çalışıyor," dedi Smith ona. "Ayrıca örgü de örüyor." "Bingo kazanacak gibi görünüyor," dedi onlara ve

Smith'e. "Hatırlat da eve gittiğimizde sana zam yapayım."

Gülümsemesi memnun ediciydi. "Hatırlayacağım, efendim."

"Tamam," dedi Rob ellerini birbirine sürterek. "Şimdi bingo için ne giymem gerektiğine karar vermeliyim."

On Birinci Bölüm

"Randevun nasıl geçti tatlım?" Agnes, havuz kenarında uzanırken Marjorie'ye sordu.

Marjorie sarkık şapkasını kafasında daha da aşağıya itti. Güneş gözlüğü ve hasır şapka ile etrafta çok fazla güneş ışığı vardı. "Pek iyi değil."

"Oh, hayır. Ne oldu?" Edna'nın sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Marjorie onlara akşamla ilgili hatırlayabildiklerini anlattı. Yine de onun odasında uyandığı kısmı atladı. Bazı şeyleri paylaşmaya gerek yoktu.

Edna ve Agnes ona sempatik bakışlar attılar. "Oh, tatlım. Belki ileride ilk buluşmalarda içki içmezsın," dedi Edna elini hafifçe okşayarak. "Onu etkilemek istiyorsun, korkutmak değil."

"Biliyorum," dedi Marjorie asık suratla. Elindeki buzlu çay susuzluğunu gidermeye yardımcı oluyordu ama bir türlü geçmeyen baş ağrısı için pek bir şey yapmıyordu. "Dün gece gerçekten berbat ettim. Sofistike görünmek istedim, anlıyor musun? Ve her yere kusarak bunu mahvettim."

Aşağılanmış olmak bugün nasıl hissettiğini anlatmaya yetmiyordu bile. Akşamdan kalma olmasına rağmen, etkilemeye çalıştığı seksi adamın önünde kurabiyelerini - tekrar tekrar- fırlattığının korkunç, berbat bir şekilde farkına varmak? Kabus gibi.

Sadece çok rahatsız olmuştu. Rob koyu renk takım elbisesinin içinde çok şık ve tehlikeli görünüyordu. Kıyafetlerinin hiçbir zaman yerinde durmadığı gerçeğini de ekleyince, şarabın verebileceği tüm sıvı cesareti almıştı.

Ve sonra biraz, diye düşündü inleyerek. Tanrım, bir daha asla içmeyecekti. Asla, asla, altı çizili ve imzalı.

Agnes burnunu çekerek, "Bir erkeği böyle etkileyemezsin," dedi. "Yıllar boyunca pek çok erkek yakaladım ve bunu asla sarhoş olarak yapmadım."

"Doğru," dedi Edna. "Agnes müthiş bir flörtçüdür. Ondan çok şey öğrenebilirsin."

Marjorie gözlüklerinin üzerinden Agnes'e baktı. "Gerçekten mi? Flört etmekte hiç iyi olamadım. Ne yapmam gerektiğini hiç bilmiyorum. Sen ne iş yapıyorsun?"

Edna titredi. "Ne yapmıyor ki?"

Agnes sadece kıkırdadı ve kendini yelpazeliyormuş gibi yaptı.

Meraklanan Marjorie, Agnes'e bir el salladı. "Hadi, itiraf et! Bilmek istiyorum." Rob'dan gerçekten hoşlanıyordu ve onunla çıkmakta başarılı olmak istiyordu. Onun tanımak isteyeceği biri olmak istiyordu. Ve kendisi gibi olmanın onun gibi sofistike görünen bir adam için yeterli olmayacağı konusunda oldukça iyi bir fikri vardı. Kendini geliştirmesi gerekiyordu.

Agnes'in bir oyunu varsa, Marjorie de onu taklit etmek istiyordu.

"Şey," dedi Agnes nazlı bir sesle. "Temel şeylerle başla. Onunla ilgilendiğini gösteren bir şeyler giy."

Marjorie'nin yüzü kızardı. "Sanırım o kısmı hallettim." Çünkü dün gece hiçbir kısmını halletmemişti. "Başka ne var?"

"Konuşurken onun koluna dokunuyorsun." Agnes başıyla onayladı ve öne doğru eğilip Marjorie'nin koluna dokundu. "Bu ikiniz arasında özel bir an yaratır."

"Oooh, bu iyi." Marjorie gözlerini açarak, "Bu çok iyi," dedi. Kol dokunuşları. Bunu yapabiliirdi. "Bana daha fazlasını anlat."

Agnes kendini beğenmiş bir tavırla, "Erkekler kendilerine ihtiyaç duyulduğunu hissetmekten ve kendilerini akıllı hissetmekten hoşlanırlar," dedi. "Onu etkilemek mi istiyorsun? Söylediği her şeye gülün. Komik olmasa bile. Sanki tanıdığın en esprili, en eğlenceli adammış gibi davran." Edna'ya başıyla işaret etti. "Hadi, dene beni."

Edna boğazını temizledi ve sonra bir erkek sesini taklit ederek sert bir ses tonuna büründü. "Bugün çok iyi görünüyorsun, Agnes."

Agnes öne doğru eğildi ve Edna'nın koluna dokunarak boğucu bir kıkırdama çıkardı. "Seni tatlı şey." Ağır bir sigara tiryakisinin sesinin törpülenmesine rağmen hâlâ kulağa seksi gelmeyi başarması şaşırtıcıydı.

Edna erkek sesiyle devam etti. "Bugün hava güzel değil mi?"

Agnes yine cilveli bir tavırla kıkırdadı. "Ne yani, hava durumu hakkında konuşmak için mi beni randevuya getirdin?"

Marjorie'nin gözleri büyüdü. "Vay canına."

"Gördün mü?" dedi Agnes ona, başını öyle bir salladı ki boynu biraz titredi. "Ona asılacaksın ve her kelimesi altınmış gibi davranacaksın. Senin için o kadar çıldıracak ki, ne tarafa döneceğini bilemeyecek."

"Buna inanıyorum," dedi Marjorie. "Acaba bunları yazmalı mıyım?"

"Hayır, hayır. Doğal olmalı. Sadece bir sonraki randevunuzdan önce pratik yapın." Agnes parmaklarını şıklattı. "Oh, neredeyse en önemli şeyi unutuyordum."

"O da ne?" Marjorie kendinden geçmiş bir halde öne doğru eğildi. Ona doğru fırlatılacak daha fazla ipucu olmadığına emindi. Agnes'i iş başında izleyerek zaten çok şey öğrenmişti.

"Hiçbir şey bilmiyormuş gibi davran." Marjorie'nin kaşları çatıldı. "Ha?"

Ama Agnes ona geniş bir bakış attı, kalemle çizilmiş kaşları bilerek kalktı. "Bu doğru. Eğer o arabalardan bahsediyorsa, sen onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorsundur."

"Ama ben arabalar hakkında hiçbir şey bilmiyorum-"

"Hava durumu hakkında konuşursa, hava durumu hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Ve eğer bir lokanta işletmekten ya da hakkında çok şey bildiğin herhangi bir şeyden bahsederse, bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun. Anladın mı beni?"

"Sanırım öyle. Sadece nedenini merak ediyorum-"

"Çünkü kontrolü elinde tutan bir erkek mutlu bir erkektir," dedi Agnes. "Güven bana."

"Yapmalısın," dedi Edna Marjorie'ye. "O ne yaptığını biliyor. Altı kocası oldu."

Eğer bu bir başarı göstergesi değilse, Marjorie neyin olduğunu bilmiyordu.

Rob öğleden sonra saat beşte ona mesaj attı ve saat yedi kırk beşte lobide buluşmak istediğini söyledi. Onay mesajını geri gönderdi ve hemen dolabına koşarak giyecek bir şeyler aradı. Agnes dar giysiler giymesini tavsiye etmişti. Marjorie dudaklarını büzdü ve sınırlı tatil gardırobunu düşündü. Düğüne uygun şeyler getirmişti ve bir sonraki randevusu için bugün alışveriş yapmayı düşünmüştü ama akşamdan kalma olması bu fikri geçersiz kılmıştı.

Dar bir kot pantolonun altına kolları geniş ve yakası daldırmalı beyaz bir gömlek giymeye karar verdi... ve altına bir atlet giydi. Çok seksi değildi ama atleti kotunun içine soktu ve göğüs dekoltesini iyice göstermesini sağladı. Daha kötüsü de olabilirdi, diye düşündü. Düz ayakkabılarını düşündü ama onlar PukeFest'in bir parçasıydı ve onları fırlatıp atmıştı. Diğer tüm ayakkabıları son derece uzundu. Oh neyse. Bu konuda yapılacak bir şey yoktu, değil mi? Eğer onu kismuk gibi seviyorsa, belki uzun boylu olanları da severdi. Çıplak Louboutin'leri giydi, çünkü bunlar şu anki favorisiydi ve ona kendini seksi hissettiriyordu.

Makyajı ve saçını yaptıktan sonra bir avuç dolusu naneli şeker yedi, dudak parlaticısını düzeltti ve ardından derin, güçlendirici, naneli bir nefes aldı. Pekâlâ. İki numaralı randevu bir numaralı randevudan daha kötü olamazdı, değil mi?

Uğursuzluk getirmediğinden emin olmak için tahtaya hızlıca vuran Marjorie, randevusuyla buluşmak üzere lobiye yöneldi.

Rob'un sevgilisi lobiden geçerken bir kez daha kolayca fark edildi.

Ve bir kez daha, ne kadar muhteşem olduğuyla adamın nefesini kesti. Erkekler onu nasıl fark etmemişti? Nasıl bu kadar uzun süre korunaklı bir bakire olarak kalabilmişti? Bu tam bir gizemdi. Uzun boylu muydu? Bunun ne önemi vardı ki? Büyüleyici derecede muhteşemdi ve ona doğru yürürken, bir çift topuklu ayakkabı ve bol bluzuyla mükemmel bir şekilde ortaya çıkan uzun, ince bacaklara bakmaktan kendini alamadı. Saçları başının üzerinde bir düğüm halinde toplanmıştı ve küçük dallar alnının ve kulaklarının etrafından kaçıyordu.

Onu gördüğünde utangaç bir gülümseme verdi ve sanki utanmış gibi başını eğdi.

Onu elinden tutup otel odasına sürüklememek, yatağa atıp sabaha kadar sikmemek için kendini zor tuttu. Tanrım. Onu görmek bile ağzını sulandırıyor ve aletini sertleştiriyordu.

Yaklaşırken kollarını uzattı. "Bu gece gideceğimiz yer için uygun mu?"

"Mükemmel," dedi Rob, sesindeki boğuk tınıdan nefret ederek. Tekrar boğazını temizledi. "Harika görünüyorsun, Marjorie."

Şaşkınlıkla öne doğru eğildi, koluna dokundu ve çılgınca bir kıkırdama çıkardı. "Teşekkür ederim. Ama bu hava nasıl?"

Ne? "Harika, sanırım."

Bir kahkaha attı. "Oh Rob, çok komiksin. Bana havadan biraz daha bahset."

Kaşları birbirine çatıldı. Bu geceki randevudan önce alkolden asite mi geçmişti? Çünkü biraz tuhaf davranıyordu. "Bulutlar var. Ve bazen yağmur."

Kıkırdamaya devam etti ama gözlerindeki ifade gergindi. "Evet, doğru!"

"Tamam." Yeleğinin önünü düzeltti. Lanet olası bir kazak-yelek. Tanrım, onu böyle giyinmiş görseler Man Channel ofislerinden kovarlardı. Ama asistanlarından bingo randevusunda giymek için uygun bir şey seçmelerini istemişti ve onlar da buna karar vermişti. Tam bir enayi gibi görünüyordu ama Marjorie ona gülümsüyordu, bu yüzden onun gözünde iyi görüldüğünü düşündü.

"Nasıl hissediyorsun?"

Yine kıkırdadı ama bu sefer sesi daha da zoraki çıkıyordu. "Daha iyi olamazdı."

"Gerçekten mi? Biraz solgun görünüyorsun."

Marjorie onun yanağına dokundu, yüz ifadesi çökmüştü. "Öyle mi?"

Evet, harika. Az önce kız arkadaşına bok gibi görüldüğünü söyledi. İyi iş Rob. Az önce o tuhaf hava durumu gevezeliğiyle onu tamamen raydan çıkarmıştı.

"Merak etme."

"Peki nereye gidiyoruz?"

"Hoşuna gideceğini umduğum bir şey," dedi ona kolunu uzatarak. "Bingo gecesi."

O yüksek topuklarla tökezledi. "Bingo mu dedin? Gerçekten mi?" Sesi gıcırtilı bir tonda yükseldi.

"Evet. Eğlenceli olur diye düşünmüştüm." Kanal tedavisi yaptırmanın eğlenceli olması gibi. "Hiç oynadın mı?"

"Ben mi?" Gözleri kocaman açılmıştı. "Oh, um, hayır, aslında. Ben yapmadım!" Bir anlamsız kıkırdama daha yaptı. Sonra uzandı ve adamın koluna tekrar dokundu.

Cidden, onun nesi vardı?

Gece tombalası için ayrılmış konferans salonuna doğru yöneldiler. Oda dolmaya başlamıştı ve yaş ortalamasının elli beşin üzerinde olduğu görölüyordu,

Belki daha fazla. Birinin Marjorie'ye el salladığına yemin edebilirdi ama Marjorie onun kolundan tutup ön tarafa doğru yönlendirdi. "Şuraya oturalım, olur mu? Böylece öğrenebiliriz."

"Bunu anlamamanın kolay olduğuna eminim," diyerek onu masaya doğru sürüklemesine izin verdi. "Bir numara söylüyorlar ve sen de onu işaretliyorsun."

Çılgınca sahte bir kahkaha daha attı, koluna dokundu ve gözleri o manik bakışla genişledi. "Çok zekisin. Eminim benim için kartlarımı hazırlaman gerekecek. Bu tür şeylerde berbatımdır."

Arkasında birinin homurdandığından emindi. "Bu Marj değil mi?" dedi bir ses.

Arkasını dönüp adamı sorgulamadan önce Marjorie tekrar koluna dokundu. "Bana bir içki getirebilir misin lütfen? Bu çok harika olurdu ve tüm bu tombala beni susattı." Göstermek istercesine boğazını sıvazladı.

"Daha başlamadık bile ama olsun." Ayağa kalktı ve salonun arka tarafına kurulmuş olan imtiyaz standına yöneldi. O sırada omzunun üzerinden baktı ve Marjorie'nin arkalarındaki insanlara el kol hareketi yaptığını gördü.

Ne haltlar dönüyordu? İki şişe gazozun parasını ödedi ve geri döndüğünde Marjorie'nin önlerindeki masada kâğıtları düzelttiğini gördü. Ona içeceklerden birini uzattı ve Marjorie başını kaldırıp baktı. Ona bir kâğıt parçası uzattı. "Oynayabilmemiz için kâğıt aldım. Umarım sorun olmaz?"

"Elbette."

"Ve sana bir keçeli kalem aldım. Sen mavi olabilirsin, ben de pembe olacağım." Ona ucunda ıslak bir sünger olan küçük mavi bir şişe uzattı. Ve tekrar koluna dokundu.

Bu onu garipleştirmeye başlamıştı, gerçekten.

Masalar dolup herkes davetlinin oturmasını beklerken garip bir sessizlik içinde oturdular. Marjorie'yle harika, eğlenceli bir sohbet yapmanın tam zamanı olmalıydı ama Marjorie'nin bu tuhaflığı yapmaya devam etmesinden korkuyordu

dokunma ve kıkırdama şeyi. Bu akşam da tam bir fiyaskoya dönüşüyordu. Ne kadar iç karartıcıydı değil mi? Bunun için kazak-yelek bile giymişti. Hepsi bir hiç uğruna. Hayal kırıklığı artıyordu ve arayan kişi nihayet oturduğunda rahatladı.

"Bu ilk oyun bir karartma olacak," diye duyurdu arayan kişi. "Kartın tamamını kapatmalısınız. İlk numarayı söyleyeceğim. B-10."

Oda sessizliğe gömüldü. Marjorie onun yanında kartını işaretledi. O da kendi kartını taradı ama numarayı göremedi. Tanrım, bingo dan daha sıkıcı bir şey yoktu.

"O-75."

Asistanlarından hangisi bingo önermişti? Kovuldular. Bu, boyanın kurummasını izlemek gibiydi. Sıradaki birkaç numara sıkıcı bir sesle söylendi. Adam kartındaki her numarayı işaretledi ve Marjorie'ye baktı. Marjorie kartını işaretlemekle meşguldü, sonra ona baktı ve belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Eğleniyor musun?"

"Bir patlama," dedi düz bir sesle.

Kadın duraksadı ve sonra uzanıp adamın kartındaki bir numarayı işaretledi. Adam şaşkınlıkla ona baktı ve kadın ekranı işaret etti. "Haznede."

Hazne mi? Bir ekran mı vardı? "Nasıl oynanacağını bilmediğini sanıyordum."

"Ah," dedi ve gözleri sahte bir şekilde büyüdü. "Bilmiyorum. Bunu nasıl kazanacağız?"

Aptal olmaya mı çalışıyordu? "Buna 'bayılma' deniyor. Bence oldukça açık."

Ondan çılgın bir kıkırdama daha yükseldi. "Tabii ki!" Uzandı ve adamın koluna tekrar dokundu. Şişeden çıkan pembe bir leke adamın gri koluna bulaştı. "Ah canım."

Başı ağrımaya başlamıştı. "Bana beş saniyeliğine dokunmayı keser misin? Lütfen?"

Marjorie geriye doğru irkildi ve kendini lanet olası bir köpek yavrusunu tekmelemiş gibi hissetti. "Tabii ki."

"Ve bana öyle bakmayı kes," diye tersledi.

Gözleri kuşkulu bir şekilde parladı ve arayan kişi mikrofondan başka bir numara söylerken o kartına baktı.

Özür dilemeli. Gerçekten özür dilemeliydi. Özür dilemekte pek iyi değildi ama en azından denemeliydi, değil mi? Rob iç geçirdi ve sonra elindeki kalemi bırakarak ona doğru döndü. "Bak, Marjorie. Belki de bunu iptal etmeliyiz. Bu gece bana göre değil."

Aniden masadan kalktı. "Tuvaleti kullanmam lazım!" Pembe kalem şişesi yere yuvarlandı ve adam otomatik olarak eğilip şişeyi aldı.

Ayağa kalktığıında, kadın tuvalete değil, çıkışa doğru gidiyordu. Ve koşuyordu.

Lanet olsun. Belki de özüne bu şekilde başlamamalıydı. Rob yüzünü ovuşturdu ve sonra elindeki kalem şişesinden çıkan mavi çizgiyi görünce rahatsız oldu. Lanet olsun.

"Sen bir hıyarsın," dedi arkasından cılız bir ses.

"Ne oluyor lan?" Arkasını döndü ve kendisine ters ters bakan yaşlı bunağa baktı. Adam iki yaşlı kadının yanında oturuyordu ve hepsi de ona çok kızgın görünüyordu. "Sen de kimsin lan?"

"Bir kadınla nasıl konuşulacağını bilen biri," dedi yaşlı adam çenesini kaldırarak. "Senin aksine. Pislik."

Adamın yanındaki iki bayan, kartlarındaki numaraları işaretlerken ona küçümseyen bakışlar fırlattı.

Rob, "O kızı mutlu etmek için elimden geleni yaptım," diye söze başladı.

Ama yaşlı adam tombala kalemini tekrar ona doğru salladı. "Bana pek öyle gelmedi. Görünüşe göre tek yapabildiğin onu ağlatmak."

Onu ağlatmak mı? Ah . . . siktir. Rob ayağa kalktı. Şimdi kendini bir pislik gibi hissediyordu. "Ağlıyor muydu?"

Yaşlı adam onu vurdu.

Tamam, her neyse. Adama kartını ve şişesini verdi ve Marjorie'nin kaçtığı kapıdan çıktı.

Tatil köyü büyük bir yerdi, ama görünüşe göre son derece uzun boylu, üzgün bir kadını bulmak çok zor değildi. Birkaç dakika sorduktan sonra insanlar onu otelin dışına, sahile doğru yönlendirdi.

Tabii ki lanet olası kumsal olacaktı, değil mi? Rob iç çekerek o yöne doğru ilerledi. Lanet su. Lanet ada. Uçaktan indiği andan itibaren bu yolculuk tam bir karmaşaya dönüşmüştü. Belki de her şeyi bırakıp eve dönmeliydi. Bu iç karartıcı düşünce yapısına rağmen, kendini sahile giden patikayı takip ederken buldu ve kıyıda aşağı doğru yürümeye başladı. Uzakta, kumda tek başına oturan küçük, büzülmüş bir figür görebiliyordu. Rob'un adımları hızlandı ve yaklaştığında bunun kesinlikle Marjorie olduğunu gördü. Kadın dizlerine sarılmış, yüzü dizlerine gömülmüştü ve omuzları sessiz gözyaşlarıyla titriyordu. Yüksek topuklu ayakkabıları yakındaki kuma atılmıştı ve dalgalar çıplak ayaklarının birkaç santim ötesine vuruyordu.

Ah lanet olsun. Neden bu konuda bu kadar hassas davranıyordu ki?

Rob ne yapacağına karar vermeye çalışarak uzun bir süre ona baktı. Kız onu orada fark etmemişti. Sonra içini çekerek kumsalda onun yanına oturdu ve karanlık, bulanık suya baktı. Gece oldukça uğursuz görünüyordu. Marjorie'nin kendisini suyun altında tuttuğunu ve duygularını incittiği için onu boğduğunu zihninde kısa bir süre canlandırdı.

Adam otururken başını kaldırıp baktı ve irkildi. "Neden buradasın?"

"Biliyorsam ne olayım." Rob gözlerini dalgalara dikti.

Marjorie yanaklarını sıvazladı ve yüksek sesli bir koklama duydu, ama ona bakmadı. Kendini toparlaması için ona zaman tanımak daha iyiydi. Gözyaşlarıyla başa çıkma konusunda berbattı. Çoğu zaman sadece sempati kazanmak için kullanılırlardı ve onun verecek sempatisi yoktu. Ama gülümseyen, mutlu Marjorie'yi ağlarken görmek onu ... hissettirdi.

İyi hissettirmediği kesin.

"Eleştirel olmaya çalışmadığımı bilmelisin," diye başladı Rob. "Ben sadece ..." diye iç geçirdi. "Bilmiyorum. Bunun olduğundan daha iyi geçeceğini umuyordum."

Tekrar burnunu çekti. "Özür dilerim."

Şöyle bir baktı. "Neden özür diliyorsun?"

Yanakları ay ışığında parlıyordu ve gözleri şiş görünüyordu. Kahretsin, berbat görünüyordu. Kederli ve perişan... Kendini o kadar kötü hissetti ki buraya geldiğine pişman oldu. Görünüşe göre yavru köpekler, iyi reytingler ve ağlayan amazonlar onun zayıf yönleriydi. Ve bu sadece şanssızlık değil miydi?

"Ben sadece ... bilirsin. Bir aptalım." Tekrar yüzünü sildi. "İnsanları etkilemekte iyi değilim. "

Bunun üzerine homurdandı, dudakları isteksiz bir gülümsemeye dönüştü. "Beni etkilemeye mi çalışıyordun?"

Başını salladı, yüzünde kederli bir ifade vardı. "Bu işte oldukça kötüyüm, ha?"

"Pek iyi değildi," diye kabul etti. "Bütün o kol dokunuşları bunun için miydi? Ve gülüşmeler?"

"Belli miydi?"

"Ne yaptığından emin değildim. İlk başta uyuşturucu kullandığını düşündüm."

"Normalde ben de içmem."

"Hadi canım."

Bir eliyle onun koluna vurdu ama şimdi gülümsüyordu. "Tanrım, benim bir aptal olduğumu düşünüyor olmalısın."

"Hayır." Güldü. "Tamam, aslında bazıları oldukça saçmaydı."

Ona bir avuç kum fırlattı. "Günahlarımı itiraf edersem bu konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağlaman gerekmiyor mu?"

"Bunun için yanlış adamı seçtin," dedi, uçuşan kumlardan eğilerek uzaklaşırken. "Ama Tanrı'ya şükür bunların hepsi beni etkilemek içindi. Bok gibi garip davranıyordun."

Marjorie dilini ona doğru uzattı.

"Dikkatli ol," diye takıldı. "Onu ısırabilirim." Dili hemen ağzına geri döndü ve adam onu durduramadı.

Sırtarak. Tanrım, burada oturup onunla gerçek bir konuşma yapmak son iki randevudan çok daha iyiydi. "Madem açık konuşuyoruz," dedi Rob, süveterinin yeleğini çekıştırerek. "Bu ben değilim. Ben tişört ve kot pantolon giyen bir adamım ve lanet bir denizci gibi küfredirim." Kazak yeleği kafasından yırttı ve okyanusa fırlattı. "Sanırım ikimiz de olmadığımız bir şey olmaya çalıştık."

"Görünüşe göre ikimiz de gülünç durumdayız," diye kabul etti Marjorie. "Ben de bingo hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Yapıyorum," diye itiraf etti küçük, arsız bir sırıtışla. "Bu işte pek iyi değilsin. Sayılarının yarısını kaçıırıyordun."

"Çünkü delinin biri koluma dokunup duruyordu," diye karşılık verdi.

Marjorie güldü. Sertçe güldü ve yanlarını tutarak kumların üzerine yuvarlandı. "Aman Tanrım. Ne kâbus ama. Tekrar dışarı çıkmak istediğine inanamıyorum!"

Hatırlamıştı, çünkü onun bu yönünü hatırlıyordu. Saf tatlılığın ve yapmacıklığın olmadığı bu kısa anları. Gerçekten komik bir şey bulduğunda kahkahalarla bağırarak, muzip bir gülümsemeye sahip olan ve ona doğru f-bombaları attığında gözünü kırpmayan Marjorie. "Sanırım gülünçlüklerimi saymaya devam edebiliriz, ha?" Kadın gülümsediğinde, adam ona doğru eğildi. "Ben de dans etmeyi sevmiyorum."

Küçük bir iç geçirdi. "Ben de öyle."

Bu onu şaşırttı. "Gerçekten mi? Hoşuna gittiğini sanıyordum."

Marjorie kumlu ayak parmaklarını ona doğru salladı. "Hayır. Zaten ayağa kalktığımda herkes bana bakıyor. Neden dışarı çıkıp onların önünde gösteri yapmak isteyeyim ki?" Topuklu ayakkabılarını işaret etti. "Bu gece bunları giymemin tek nedeni diğer ayakkabıların üzerine kusulmuş olmasıydı." Yüzünü buruşturdu ve ona baktı. "Gerçekten berbat bir randevucuyum."

"Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

"Emin değilim." Ona hafif bir gülümseme verdi ama ses tonu gergindi.

"Sanırım," diye yavaşça başladı Rob. "Çok güzel, uzun bacakların var. Ve bir çift yüksek topuklu ayakkabı içinde harika görünüyorlar. Ve eğer seni iyi hissettiriyorlarsa, onları giymelisin."

"Sevgilimin üzerinde yükseleceğim-"

"Kendisinden daha uzun olan muhteşem bir kadınla birlikte görünecek kadar kendine güvenmeyen bir erkek, bahsi geçen muhteşem kadını hak etmiyor demektir. Gidip kendini becerebilir."

Gözleri büyüdü ve şok olmuş küçük bir kıkırdama -gerçek bir kıkırdama- duyuldu.

"Bence bulabildiğin en uzun ayakkabıları giymelisin," dedi Rob, konuya ısınarak. "Seni iki metre yapsa da umurumda değil, eğer içinde bir tanrıça gibi hissediyorsan. Çünkü öyle görüneceğini hayal ediyorum."

"Bunu bilmiyorum-"

"İstiyorum," dedi açık açık. "Bir çift topuklu ayakkabının içinde uzun bacaklarını omuzlarımdan üzerinden geçirdiğin erotik rüyalar görüyorum, yani bu her erkeğin fantezisi değil diye benim de değil demek değil."

Marjorie'nin gözleri ay ışığında yuvarlaktı.

"Çok mu kaba? Özür dilerim. Aslında, hayır, siktir et. Üzgün değilim. Ben gerçekte buyum." Ayak bileklerine yapışan kazak-yeleği tekmeledi. "Ben o küçük ibne değilim. Ben sadece pis bir ağız ve pis hayalleri olan sıradan bir adamım. Muhtemelen senin fantezilerini mahvediyorum."

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Değilsin."

Hah. "Seninle edepsizce konuşan erkeklerden hoşlanır mısın?"

Başını iki yana salladı. "Ben gerçek erkeklerden hoşlanırım. Ve biraz da kusurlu. Bu bana kendi kusurlarım hakkında daha iyi hissettiriyor. Sen o kadar mükemmeldin ki senin için yeterince iyi olamayacağımı düşündüm."

Homurdandı. Mükemmel mi? O mu? "Mükemmel hakkında tuhaf bir fikrin var, tatlım."

Omzuyla onu drtt. Ne zaman birbirlerine bu kadar yakın oturmaya başlamışlardı? Ama şimdi aralarında birkaç santim vardı. "Sevgilin değil," diye hatırlattı ona hoş bir sesle.

"Henüz değil."

Marjorie nefesini içine çekti ve ona baktı, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Bu yorumun hoşuna gittiği belliydi. Bakışları onun ağzına kaydı ve Tanrım, o anda onu öpmek istedi.

Bakire, aklı ona hatırlattı. Yavaş git, seni saksocu aptal, yoksa gerçekten kaçacak.

Bu yüzden tekrar omzunu drtt. "Senden hoşlanıyorum çünkü çoğu kızıdan farklısın. Sahte görünmemen hoşuma gitti."

Marjorie mutsuz bir iç geçirdi ve tekrar suya baktı, an bozulmuştu. "Ve sonraki iki randevuyu sahte olarak geçirdim."

"Sarhoş ve sonra sahte," diye düzeltti. "Ama sorun değil. Ben de tam olarak Beyaz Atlı Prens sayılmazdım."

Ona temkinli bir gülmsemi verdi.

Aklına bir fikir geldi ve Rob hemen üzerine atladı. "Hadi baştan başlayalım." Ayağa kalktı, iki adım attı ve hemen sörfn içine düştü. Sadece ayak bileği yüksekliğindeydi ama paniğe kapılmadan lanet olası suya uzanmak için her şeyini harcadı. Bir kar meleği yapar gibi yaptı ve seslendi. "Yardım edin, yardım edin, sanırım boğuluyorum."

Marjorie'nin kahkaha tufanı son derece sevindiriciydi. "Sen delisin," diye seslendi ona.

"Öyle olabilirim ama bir dakika içinde boğulacağım," dedi ona. Su çok soğuktu ve aleti mide boşluğuna geri dönmekle tehdit ediyordu, ama yemi yutup ona ağızdan ağıza vermeye gelirse buna değerci. "Keşke biri beni kurtarabilseydi."

Kızın kahkahasının düpedüz müzikal olduğuna karar verdi. Adam kendini rezil etmeye devam ederken, kadın ona doğru sürünerek yaklaştı - sürünerek sikişti, bu da adamın aletini sertleştirdi.

ve onu bir metre kadar geriye, kumun içine çekti. "İşte. Artık resmen kurtarıldınız, efendim."

Kahretsin, o öpücüğü istiyordu. Ama eğer onun sinyallerini kaçırıyorsa, belki de bırakması gerekiyordu. "Beni kurtardın," diye şaka yaptı. "Sana borcumu nasıl ödeyebilirim?"

"Beni dansa götür," dedi neşeli bir sesle. "Ayakkabılarının ve benimkilerin üzerine kusacağıma söz veriyorum."

Rob başını geriye attı ve onun espri anlayışına sevinerek güldü. Bu Marjorie'ydi, az önceki yapmacık kız değil. Gözlerini ona diktiği andan beri istediği kadın buydu. Söylediği her şey onun kendisi için doğru kişi olduğuna onu daha da ikna ediyordu.

Hâlâ ona sırtarak omzunu dürttü. "Muhtemelen sudan çıkmalısın," dedi ona. "Sanırım biri geliyor."

Sahile baktı ve iki şeklin bu yöne doğru gittiğinden emin oldu. El ele tutuşup yürüyen bir çiftti ve gözlerini kıstığında kim olduklarını zar zor seçebildi.

Logan-goddamn-Hawkings ve müstakbel gelini.

Ah, kahretsin. Onu Marjorie'yle sahilde görürlerse her şey biterdi. Logan'ın adamları gelip Marjorie'yi ondan saklarlar ve onu bir daha asla göremezdi. Kulakları Logan'ın ne kadar korkunç bir insan olduğu ve onun gibi pisliklerden uzak durmasının daha iyi olacağı ile dolacaktı.

Çabucak bir şeyler bulmalıydı. Onlara doğru gelen çift daha fazla yaklaşmadan dikkatlerini dağıtacak bir şey. Marjorie kimin yaklaştığını fark etmeden önce dikkatini dağıtacak bir şey. Neyse ki Marjorie hâlâ ona doğru eğilmiş, gülümsüyordu ve dikkati kendilerine doğru gelen insanlara değil, tamamen ona odaklanmıştı. Bir şeyler bulmak için sadece saniyeleri vardı.

Bu yüzden aklına gelen tek şeyi yaptı. "Beni en son kurtardığında böyle olmadığına eminim," dedi Rob.

Marjorie'ye mırıldandı. "Hatırladığım kadarıyla şöyle bir şey olmuştu."

Ve onu yakalayıp kendine doğru çekti, ağzını kendi ağzına bastırdı.

Dudakları birbirine değdiğinde küçük bir şaşkınlık ciyaklaması çıkardı ama sonra sustu. Marjorie'nin vücudunun kendi vücuduna karşı sertleştiğini hissetti ama Rob bunun sadece ani öpücüğün şokundan kaynaklandığını düşündü. Gelgitle birlikte soğuk su üzerlerine hücum etti ama Rob ağzını Marjorie'nin boyun eğmeyen ağzına kilitledi. Kahretsin, bakire gibi öpüşüyordu. Bu öpücüğün en azından Logan ve gelininin onları sahilde öpüşürken görüp umarım geri dönmelerine yetecek kadar uzun sürmesini sağlamalıydı. Karanlık gerisini gizleyebilirdi.

Rob da Marjorie'nin sert ve garip ağzını öpmeye devam etti. Dudaklarına yumuşak küçük öpücükler kondurdu ve onu açmaya teşvik etmek için alttakini hafifçe emdi. Marjorie'nin ağzı onunkinin altında yumuşadı ve buna nasıl tepki vereceğini görmek için dilini Marjorie'nin ağzının kenarına dokundurdu.

Ve onu şaşırtacak şekilde, kız ona açıldı ve tereddütlü dili onunkine dokundu.

Birdenbire öpüşme bir kılık değiştirme olmaktan çıkıp kendi iyiliği için bir öpüşme haline geldi. Rob kumlu elini kızın saçlarından geçirerek onu kendine doğru çekti ve öpücüğü derinleştirmeye başladı, kızın buna nasıl tepki vereceğini görmek için dilini kızın ağzına soktu. Kız ona karşı titredi ama geri çekilmedi ve adam da buna karşılık olarak sikinin sertleştiğini hissetti. Dili tekrar onunkine dokundu, tereddütlü, utangaç bir okşayıştı ve adam kendi diliyle okşayarak devam etmesi için onu ikna etti. Kızın bu küçük, garip dokunuşları sikine, siktiği son on kızdan daha çok şey yapıyordu.

Adam onu tekrar dillerken boğazından o yumuşak sesi çıkardığında? Neredeyse kontrolünü kaybedecekti. Rob kendi iniltisiyle vücutlarını kumsalda yuvarladı ve Marjorie onun altında, sırtı kumdaydı,

ve onu kumsala doğru bastırıyordu. Dizleri içgüdüsel olarak kızın dizlerinin arasında hareket etti ve kızın kendisine doğru kaydığını hissetti; bu sırada kızın dudakları onunkilere yapışmış, dili tatlı tatlı kızınkilere sürtünmeye devam ediyordu.

Onun her yerine dokunmak istiyordu. Onu otel odasına sürüklemek, ıslak giysilerini çıkarmak ve boğazından daha yumuşak sesler çıkana kadar dilini teninin her yerinde gezdirmek istiyordu. Ağzını amına dayadığında nasıl sesler çıkaracaktı? Bunu öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Eli kot pantolonunun beline gitti, onu test ediyordu ve hemen eli onunkini kapatarak onu durdurdu.

Henüz değil. Tamam. Şimdilik bunu kabul etti. Sahildeydiler.

Rob başını kaldırdı ve kızın artık şişmiş dudaklarına son bir öpücük kondurdu. Etrafına bakındı ama plaj artık terk edilmişti. Logan ve karısı muhtemelen onları öpüşürken görmüş ve uzaklaşmışlardı, tam da planladığı gibi. Mükemmeldi. Eğildi ve Marjorie'yi tekrar öptü, tüm dikkatini bir kez daha ona vermişti. "Benimle odama gel."

Elleri ince bir reddedişle onun göğsüne bastırdı. "Rob." Dudaklarını yalayarak onları daha da ıslattı ve onun tadına bakma görüntüsü onu daha da tahrik etti. "I . . . Çok deneyimli değilim." Bunu dünyanın sonuymuş gibi söylemişti, cinsel ilişkiden önce söylenmesi gereken iç karartıcı bir gerçektir bu. Gerçi çok daha kötülerini de duymuştu. Uçuğum olduğunu ve hâlâ eski sevgilimle birlikte olduğumu bilmelisin gibi şeyler. Aletini büzüştüren ve kızı göndermesine neden olan şeyler. Bu mu? Umurunda değildi. "Bunu sana karşı kullanmamaya çalışacağım," dedi ona ve bir öpücük daha almak için eğildi.

Tekrar adamın göğsünü itti. "Rob," dedi Marjorie usulca. "Bekle."

Bekledi.

"Yeniden başlamamızı çok isterdim," dedi usulca. "Ama benim hakkımdaki gerçeği bilmen gerektiğini düşünüyorum. Tüm gerçekleri. Bakireyim, sadece iki erkekle çıktım ve ikinci aşamadan öteye geçmedim."

Hala ikinci üs mü diyor? Tamam, bu biraz şirindi. "Ders vermeye hazırım," dedi ona ve eğilip sevimli çilli burnunun ucunu öptü.

"Evet, ama ..." yine dudağını ısırdı. "Bu kadar uzun süre beklediğime göre, sanırım aşık olana kadar beklemek istiyorum."

"Sorun değil. Seni kendime aşık edeceğim."

Gözleri büyüdü ve eliyle koluna tekrar vurdu. "Bu işler böyle yürümez!"

Rob ona doğru sırttı. "Öyle değil mi? Sınırlarını belirliyorsun. Bu benim için sorun değil. Sikimin içine girmesine bir santim kala bunu öğrenmemdense bana sınırlarını şimdi söylemeni tercih ederim." Kızın skandal yaratan küçük nefesi, onun da bunu hayal ettiğini gösteriyordu. "İşte itirafım. Birini sevebilir miyim bilmiyorum, Marjorie. Ben bıkkın bir herifim ve artık beni etkilemek için çok şey gerekiyor. Ama beni sudan çıkarıp ağzını üzerime koyduğun günden beri senin için deli oluyorum ve seni de benim için deli olduğum kadar deli etmeye kararlıyım. Ve eğer bu senin için sorun değilse, seni tekrar görmeyi çok isterim. Gerçek seni, olman gerektiğini düşündüğün kişiyi değil."

Onun altında kıpırdandı ve yüzünde hafif bir kaş çatmayla ona baktı. "Bir şekilde beni seninle yatmaya ikna edeceğine düşünerek hâlâ benimle çıkmak istediğini mi söylüyorsun?"

Bunu düşündü, sonra omuz silkti. "Hemen hemen mi?"

Marjorie yine güldü. "Vay canına, bu ne dürüst bir konuşma."

Rob ona bakarak, "Hiçbir şey için söz vermiyorum," dedi. Yanağında bir parça kum vardı ve onu fırçaladı, sonra çenesini okşadı, ona dokunabilmenin basit zevkinin tadını çıkardı. "Kesinlikle söz vermiyorum"

iki berbat randevudan sonra. Ama senden hoşlanıyorum ve seni istiyorum ve bence bunu günü gününe değerlendirmeliyiz."

Gülümsemesi biraz daha yumuşadı. "Sanırım bununla başa çıkabilirim." "Ve taşaklarım bu kumsalda donuyor."

Tekrar güldü. "Ben de oldukça üşüdüm. Bu gecelik bu kadar yeter mi?"

"Yalnızca yarın beni tekrar göreceğine söz verersen," dedi ona.

"Yarın mı?" Başını hafifçe salladı. "Gelinle öğle yemeği yiyeceğim ve başka bir provam var."

"Bu düğün tam olarak ne zaman?"

"Bugünden itibaren bir hafta. Tüm masrafları ödenmiş bir tatil olarak ve Brontë'nin yardıma ihtiyaç duyabileceği düğün işlerinde ona yardımcı olmak için hepimiz erkenden buradayız. Sanırım bu sayede yer kartları yüzünden sinir krizi falan geçirmeyecek." Marjorie gömleğinin önüyle oynadı. "Gerçekten çok stresli. Evleneceği adam çok zengin ve çok önemli biri ve Brontë bir şeyleri berbat edeceğinden korkuyor."

Onu suçlamadı. Logan tam bir pislik gibi görünüyordu. "Düğün provanız bütün gün sürmez. Öğle yemeği de öyle. Bana da bolca zaman kalır."

"Bir yerde," diye kabul etti, biraz nefes nefese. "Sana mesaj atmamı ister misin?"

Kararları onun vermesine izin vermek mi? Neden olmasın. "Elbette. Ama öğleden sonra üçe kadar bana mesaj atmazsan, beni ektiğini düşüneceğim-"

"Asla yapmam!"

"-ve sana sık resimleri göndereceğim."

Kahkahaları sessiz kumsalda yankılandı, o kadar mutlu ve kaygısızdı ki adam da kendini gülerken buldu.

O akşam Rob odasına döndüğünde duşu açtı, soyundu ve mastürbasyon yapabilmek için içeri girdi.

Kapalı.

Marjorie'yle iptal edilen randevusundan sonra siki taş gibi sertleşmişti. Yani başlangıçta pek de iyi gitmemişti. Bu önemli değildi. Önemli olan daha sonra sahilde yaptıkları o küçük konuşma ve öpüşmeleri idi.

Tanrım, şu öpücük.

Aklından çıkaramıyordu: dilini ağzına daldırırken yüzünde beliren yumuşak, sersemlemiş ifadeyi, uzun, ince bedeninin ona yaslanmış olduğunu hissetmesini, ıslak, şiş dudaklarını yalayıp ay ışığında parıldamalarını sağlamasını.

Lanet olsun. Avucuna bir avuç saç kremi sıktı ve bir elini duvara dayayarak sikini çalıştırmaya başladı. Ona, kendisini sevmeyen biriyle yatmayacağını söylemiş olması önemli değildi. Olayları onun gibi görmeye başlamıştı. Ve bu arada, öpüşmeler ve daha çok buluşmalar olacaktı.

Bakire Marjorie Ivarsson'la aşk yaşamak için bir haftası vardı.

Saç kremiyle yağlanmış avucunu aletin üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirmeye devam ettikçe aleti acıyla zonkluyordu. Marjorie bakireydi ve utangaçtı ama aynı zamanda istekliydi. Marjorie'nin dudaklarını nasıl yaladığını ve sonra tekrar ona nasıl baktığını görmüştü. Devam etmek istiyordu. Elbette ilk hamleyi onun yapmasına izin verecekti ama o zamana kadar eli onun elindeydi.

Ve böylece Marjorie'yi çeşitli şekillerde hayal etti. Onunla birlikte düşün duvarına dayanmış, içine girerken sırtına yapışmış. Yatakta onun altında, uzun ayakkabıları onun inanılmaz uzunluktaki bacaklarını daha da uzun yapıyordu. Marjorie o ıslak dudaklarıyla adamın sikini dilliyordu. Marjorie'nin ağzı kesesini kemiriyor-

Rekor sürede boşaldı. Ama işe yaramadı. O gece yatağa girdiğinde, onu düşünmekten hâlâ yarı sertti.

Marjorie karasevdanın etkisiyle sersemlemiş olabilirdi ama Rob bıkkın bir pislikti. Karasevdaya kapılmazdı. Şu anda ona karşı ne hissediyordu? Rob aşıktı. Anında aşk. Kim derdi ki, bir hatunu görür görmez ona aşık olacaktı?

Tek bildiği, puantiyeli mayoların birdenbire ona son derece seksi geldiğiydi.

On İkinci Bölüm

Ertesi gün Rob, her şey düşünüldüğünde kendinden oldukça memnun hissediyordu. Randevu tam bir felaketti ama sonrası ... evet. Sonrası iyiydi. Peki ya bu sabah? Daha da iyi hissediyordu. Her şey iyiye gidiyordu. Süitinin balkonunda oturmuş, tekilalı gün doğumunun ve okyanustan gelen serin esintinin tadını çıkarıyordu. Tabağında kahvaltı vardı ama aç değildi. Bunun yerine, bir örümcek gibi ağına oturdu ve avını yönetti.

Listenin ilk sırasında, dün gecedan kalan bir yapılacak iş vardı. Asistanı Gortham'a mesaj attı, çünkü o şu anda Rob'un boktan listesindeydi. Dün gece Marjorie'yle yaptığı konuşma aklına birkaç fikirden daha fazlasını getirmişti ve bu fikirlerden biri de ayakkabılarla ilgiliydi. Görev için bir asistan göndermişti. Rüşvet verecek bir hizmetçi buldun mu?

@ wmn @ rm 311? Gortham geri gönderildi. Benden alamazsın, endişelenme.

Tanrı aşkına, bu İngilizce miydi? Kendisine bedava seyahat ve bedava seks kazandıracağını düşündüğü için asistan olarak işe giren sivilce suratlı bir bok kafalı tarafından bu bokun içine edilmesini istemiyordu. Öfkeyle mesaj attı. Öncelikle, burası 301 numaralı oda. Ve eğer bana tam cümlelerle mesaj göndermeye başlamazsan, kovulursun. Anladın mı?

Anladım.

Güzel. Beş dakika içinde 3 OH 1 numaralı odadan cevap istiyorum.

Evet efendim.

İçkisini yudumlarken sabırsızlıkla bir cevap bekliyordu. Tam kendini kaybetmek üzereyken telefonu

gelen bir mesajla uğuladı.

Hizmetçi bulundu. Odaya girmiş. Kadının 11 numara ayakkabı giydiğini söyledi.

Rob tıraşsız çenesini ovuşturdu. Bu kulağa doğru geliyordu. Marjorie kadar uzun bir kadının ayakları da uzun olmalıydı. Güzel. Tamam, geri mesaj attı. Şimdi senden bir helikopter kiralayıp en yakın tasarımcı ayakkabı mağazasına gitmeni ve on bir numara ince topuk aramanı istiyorum. Uzun boydan bahsediyoruz. Ve seksi. Ve pahalı. Üçü de olmalı ve öğleden sonra saat dörtte burada olmalı. Anladın mı beni?

Hallediyorum patron.

Güzel. Bir sayı geride kaldı. Rob zihninde Marjorie'yi canlandırdı - uzun boylu, ışıık yılları boyunca uzanan bacaklarıyla Marjorie, bir çift askılı topuklu ayakkabının içinde ve kasıklarının ovma ihtiyacı hissetti. Tanrım, böyle çok güzel olurdu. Ayakkabıları görünce gözleri zevkle parlayacak mıydı? Şehvet dolu zihni, Marjorie'yi yatağında becerdiği, ayakkabılarının kıcına battığı görüntüleri canlandırdı ve sikini düşünceli bir şekilde bir kez daha ovdu. Çilli bir amazon yüzünden bu kadar kafayı yemiş olması ironikti. Marjorie ona Hollywood'daki tüm silikon memelerin yapamadığı şeyleri yapıyordu.

Konu açılmışken, ona da mesaj atmaya karar verdi. Uyanık mısın?

Yanıt yavaş geldi. Ben.

Pek bir şey elde edemedi. Bir gülen yüz bile mi? İyi bir gece geçirdin mi? Geri gönderdi. İyi uykular mı?

Evet.

Dün gece seni düşündüm, ona gönderdi. Üç kez mastürbasyon yaptım.

Ne?

Ne?

Şaka.

Oh.

Tamam, telefonla flört etmek buraya kadarmış. Günümü güzelleştirmek için bana bir selfie göndermek istemezsin herhalde?

Bu şeyin kamerasını nasıl kullanacağımı bilmiyorum.

Kamerayı nasıl kullanacağını nasıl bilmez? Bütün kızların bildiğini sanıyordu. Çıktığı her kadın

kendi resimlerinin sonsuz akışları. Garipti. Ama Marjorie'nin yaptığı hiçbir şeyin diğer kadınlara benzemediğini öğrenmeye başlamıştı. Belki de ondan etkilenmesinin nedeni buydu? Onun eşsizliği.

O da "Seninle taşak geçiyorum" diye cevap gönderdi. Seni kızartmaya çalışıyorum.

İşe yarıyor, diye geri gönderdi, gülen bir yüzle birlikte.

Ah, gülen yüz krallığı. Aptal bir ifadenin bir adamın sabahını nasıl değiştirebildiği garip. Kendi kendine gülümseyerek bardağını kaldırdı. Tatlı, kızarmış Marjorie'ye başka ne göndereceğini düşünürken asistanlarından biri kadehi elinden aldı ve yeniden doldurmaya gitti. Hafta bitmeden onun pantolonuna girmek istiyordu. Ve bu onun için gerçekten de uzun bir süre olacaktı. Normalde fetihlerini ilk randevunun sonunda yatağa atardı. İkincisinde, eğer kadın dayanırsa. Tabii ki, başka bir randevu için asla geri dönmedi. Kızın neler sunabileceğini gördükten sonra ne anlamı vardı ki?

Bu onun çıkarıcılığıydı ama Rob normalde başkalarının duygularını düşünmek için durmazdı. Eğer düşünseydi, asla Tits or GTFO adında bir programı olmazdı. Aslında, The Man Channel'daki programların çoğu fiyasko olurdu.

Ve Rob parayı severdi. Parayı çoğu insandan daha çok severdi.

Asistan -Cresson- içkisiyle geri döndü. Rob içkinin tadına baktı, tekilanın gücü karşısında yüzünü buruşturdu ve yine de içti. "Logan Hawkings'ten haber var mı?"

"Hayır, efendim," dedi Cresson. "Resepsiyonu arayıp durumu tekrar kontrol edeyim mi?"

"Yap şunu." Rob birkaç gün önce Logan'la barda yaşadığı boktan olayı düşünmüş ve sadece tükürenlerin pes ettiği sonucuna varmıştı ve Logan'a tekrar ulaşmaya çalışmazsa aptallık etmiş olacaktı. İkisi de buradaydı, ikisinin de paraya karşı ortak bir ilgisi vardı ve Rob, Logan'ın kendi parasını görmesini sağlayabilirse

birlikte çok para kazanabilirlerdi. Asistanlarına büyük bir hediye sepeti sipariş ettirip Logan'a ve yeni gelin adayına göndermelerini ve Logan'ın birkaç dakikasını ayırmasını istemelerini söyledi. Bu sabah erkendi ve öğlene yaklaştığı için er ya da geç bir cevap alacaktı.

Rob telefonunu kontrol etti ama sevimli Marjorie'den başka mesaj yoktu. Ya meşguldü ya da boktan bir mesajcıydı. Bu akşam onu gördüğünde bunu sorması gerekecekti. Konu açılmışken...

Bu gece için hala anlaştık mı? Gönderdi.

Birkaç dakika sonra geri gönderdi. Beşte buluşuruz.

En neşeli mesaj atan kadın olmasa da en azından tam cümleler kuruyordu. Bununla çalışabilirdi.

Balkona açılan çift camlı kapı açıldı ve Cresson yüzünde mutsuz bir ifadeyle geri döndü. Bu asla iyiye işaret değildi.

"Ne oldu?" Rob sordu.

"Bay Hawkings masaya sizin için bir mesaj bıraktı," dedi Cresson ve üç katlı bir kâğıt parçası uzattı.

Rob ondan aldı, çevirip açtı ve okudu.

Bay Cannon,

Sizinle iş görüşmesi yapamayacak kadar meşgul olduğum için üzgünüm. Bugün ayrılacağınızı resepsiyona bildirme cüretini gösterdiğimi ve düşünceli hediyeniz için bir teşekkür olarak süitinizin tam olarak ödeneceğini lütfen unutmayın.

Saygılarımla,

Logan Hawkings

"Siktir!" Rob kâğıt parçasını buruşturdu ve balkondan aşağı fırlattı. "Siktiğimin saksocu kibirli pisliği!"

"Ne oldu?" Cresson geriye doğru bir adım atarak sordu.

"Otelden atıldık amına koyayım," diye alay etti Rob. "Bizi kovuyor ve bunu bana bir iyilik olarak gösteriyor."

"Yani bugün mü gidiyoruz?"

Rob parmaklarını öfkeyle ağzına vurdu. Bugün gitmesine imkân yoktu. Hele de bu gece Marjorie ile randevusu varken. Almak için geldiği şeyi alamamışken olmazdı. Belli ki Logan hoş tekliflere açık değildi. Hırçınlaşmak zorunda kalacaktı. Uzun bir süre sonra, "Gitmiyoruz," dedi. "Aşağı in ve bizi bu odadan çıkar. Sonra Gortham'a söyle, döndüğünde bana başka bir isim altında başka bir süit bulmasını istiyorum. Hawkings hâlâ burada olduğumu fark etmediği sürece hangi isim olduğu umurumda değil. Sonra da diğer asistanımı getirsin." Düşünmeye çalışarak parmaklarını şıklattı. "Adı ne-"

"Smith," diye yardımcı oldu Cresson.

Teşekkür etmek için Cresson'ı işaret etti. "Smith. Evet, Smith. Smith'e söyle, Tits ya da GTFO'dakileri arasın ve onları ilk uçakla buraya getirsin." Gülümsemesi acımasızdı. "Logan burada olmamın düğününü mahvettiğini düşünüyorsa, henüz hiçbir şey görmemiş demektir."

Resmen yaramazlık yapma zamanıydı.

On Üçüncü Bölüm

Marjorie hâlâ puslu, rüya gibi bir hoşnutluk içinde, ertesi sabah kahvaltıdan shuffleboard'a, müstakbel gelin Brontë ile planlanan geç öğle yemeğine kadar süzüldü. Bedeni oradaydı ama aklı hâlâ dün gece Rob'un ağzını onunkine bastırıp onu arzuladığını söylediği o mehtaplı sahildeydi. Aslında bunu çok daha fazla s-bombasıyla söylemişti ama kızın umurunda değildi. Onu böyle öptüğü ve inanılmaz derecede güzel hissettirdiği sürece istediği kadar küfür kullanabilirdi.

Daha önce hiç böyle bir an yaşamamıştı.

Ve Rob, üzerine kusmasına, ilk randevularında kendini rezil etmesine ve ikinci randevuda garip davranmasına rağmen ondan hâlâ hoşlanıyordu. Hâlâ onu daha fazla görmek istiyordu. Kız randevuları berbat etmek için mümkün olan her şeyi yapmıştı ve Rob yine de onun peşinden gelmişti.

Marjorie'nin kalbi bu düşünceyle dolup taşmıştı. Rob aşık olamayacağını mı söylemişti? Bu çok kötüydü, çünkü ona zaten yarı yarıya aşıktı. Kendini nazik bir adam olarak görmüyor olabilirdi ama ona karşı davranışları farklı şeyler söylüyordu. Sert, küfür yüklü bir dış kabuğu olabilirdi ama altında atan şefkatli bir kalp vardı.

Yeşil Yemek Salonu'na girdiğinde hâlâ bulutların üzerindeydi. Brontë şirin Seaturtle Cay kafe yerine orada buluşmak istemişti ve Marjorie arkadaşını bulmak için boş odayı taradı. Brontë arka masalardan birindeydi, küçük bir figür krem rengi bir yığın zarfın üzerine eğilmişti.

"Bron?" Marjorie ilerleyerek seslendi.

Zarf tepesinin arkasından bir baş yükseldi. Brontë'nin gevşek bukleleri başının üzerinde topuz haline getirilmişti ve koyu renkli halkalar gözlerinin altındaki deriyi lekeliyordu. Yüzünde bir gülümsemeyle Marjorie'ye el salladı. "Hey Marj! Benimle burada buluştuğun için teşekkürler. Umarım öğle yemeğine gitmek yerine birinin bize öğle yemeği getirmesi sorun olmaz?"

Marjorie, yuvarlak masalardan birinde Brontë'nin karşısına otururken merakla, "Hayır, sorun değil," dedi. Masanın üzerinde kalın parşömen zarflar yığın yığın duruyordu. Diğer tarafta Brontë bir karta bir şeyler karalıyor, sonra zarfa koyuyor ve balmumundan bir mühürle damgalıyordu. "Bütün bunlar da ne?"

"Oh!" Brontë zarftan başını kaldırdı ve zarfı mühürlü zarflardan oluşan küçük bir yığının içine attı. Dizinin üzerinden baktı. "Bu yığın otel çalışanları için. Logan düğüne yardım ettikleri için onlara teşekkür etmek istiyor. Diğer deste de düğün için gelen konuklara teşekkür kartları için." Başka bir desteyi işaret etti. "Bu, düğün hediyeleri gönderen ve hediyelerini aldığımızı bildiren bir teşekkür kartına ihtiyaç duyan satıcılar için. Şuradaki de hediye istemediğimiz halde düğüne katılıp hediye bırakacak olanlar için. Ve şu yığın da," diyerek bir diğerini işaret etti, "düğüne davet edilen ama gelemeyip hediye gönderen kişiler için." Alnını ovuşturdu. "Teşekkürlerin içinde boğuluyorum ve her şeyi hallettiğimden bile emin değilim."

Marjorie, Brontë'nin yanına bir sandalye çekti. "Yardıma ihtiyacın var mı? Siz imzaladıktan sonra doldurup mühürleyebilirim."

Gelin ona minnettar bir bakış gönderdi. "Bu harika olur. Aristo'nun dediği gibi, 'Bir arkadaş ikinci bir benliktir. Şu anda bir çift ele daha çok ihtiyacım var.'"

Birkaç dakika sessizce çalıştılar; Brontë üzerinde evlilik adı ve kısa bir not bulunan kartları imzalıyor, Marjorie de bunları dikkatle zarflara koyup mühürlüyor ve uygun yerlere yerleştiriyordu. Böylece

Brontë'nin üretimini yeterince hızlandırdı ve yüzündeki çizilmiş, yıpranmış ifade kayboldu. "Evet," dedi Brontë yazarken. "Bana haftandan bahset. Eğleniyor musun?"

Marjorie'nin aklına hemen Rob geldi. Yanaklarında sıcak bir kızarıklık oluştu. "Keyfime bakıyorum. Yine de itiraf etmeliyim ki, ücretli bir tatil olarak işten bu kadar izin almak bana hâlâ çökmüş gibi geliyor." Logan sock-hop lokantasının sahibi olduğundan ve Brontë garsonların çoğunu haftalar sürecektik düğün planlarının bir parçası olmaya davet ettiğinden, pis zengin kocası lokantaya, diğerleri tatil köyünde güneşlenirken işleri idare edebilecek geçici personel yerleştirilmesini ayarlamıştı. Marjorie'ye saçma bir masraf gibi gelmişti ama belki de bu sadece milyarderlerin yaptığı bir şeydi. "Burası harika bir yer. Yine de yorgun görünüyorsun."

Brontë'nin ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bir düğün yapmanın bu kadar zahmetli olacağını hiç düşünmemiştim. Eve dönüp Logan'la kanepeye kıvrılabildiğim zaman çok mutlu olacağım."

Marjorie, yasakçı Logan Hawkings'in karısıyla kanepede uzanmak kadar normal bir şey yaptığını hayal etmekte zorlanıyordu. Ama belki de Brontë onun Marjorie'den farklı bir yönünü görüyordu. "Size yardımcı olabileceğim bir şey olursa, bana haber verin yeter. Beni davet ettiğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Tabii ki davetlisin! Sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin." Brontë elindeki kartı yere bıraktı ve Marjorie'nin elini sıktı. "Ve burada olduğun için çok mutluyum. Bu kadar devamsızlık yaptığım için özür dilerim. Düğünden önce yapılacak şeylerin sonu gelmiyor gibi görünüyor ve ben hepsine yetişemiyorum. İhmalime rağmen iyi vakit geçiriyor musun?"

"Kendimi hiç de ihmal edilmiş hissetmiyorum," diye haykırdı Marjorie. "Harika vakit geçiriyorum." Allık yanaklarında kalıcı bir yer edinmek istiyor gibiydi. "Shuffleboard oynadım, bingo oynadım, bronzlaşmak için çalıştım ve aklınıza gelebilecek her şeyi yaptım."

"Shuffleboard, ha?" Brontë buna kıkırdadı. "Seni shuffleboard sahasında hüküm sürerken hayal ediyorum, bir grup kır saçlı kadın sana yumruk sallıyor."

"Hey, shuffleboard'da iyiysen elimde değil. Uzun kollar."

"Tatil köyündeki yetmiş beş yaş üstü herkesi toplayıp iyi vakit geçirmelerini sağlamak mı?" Brontë'nin gülümsemesi bilmişti.

Marjorie utangaç bir şekilde zarfı kapattı. Brontë'ye bir şey söylemeli miydi? Ama uzun, çok uzun bir kurak dönemden sonra yeni başlayan bir ilişkinin heyecanı içinden akıp gidiyordu. "Bir randevum vardı."

Brontë nefesini tuttu ve Marjorie'nin koluna yapıştı. "Kapa çenenі.

Sen mi yaptın, Marj? Yok artık! Kim yaptı?"

"Sadece bir adam," dedi. "Çok fazla şey söyleyip uğursuzluk getirmek istemiyorum. Ama ondan gerçekten hoşlanıyorum." Dudağını ısırđı, dün geceyi ve o gecenin nasıl bir kâbustan neredeyse büyülü bir niteliğe büründüğünü düşündü. Rob çok tatlı, çok açık sözlü biriydi. Açık sözlüydü ama bu hoşuna gitmişti... ve ondan hoşlanmıştı.

Hatta telefonu, bu akşamki randevularını hatırlatan aptalca mesajlarla doluydu. Sanki unutacakmış gibi! Sanki adam gün içinde durup onu düşünüyormuş gibi her saat bu mesajları alıyordu. Bu harika bir duyguydu.

Arkadaşları -Edna, Agnes ve Dewey- onunla tekrar çıkacağını duyduklarında pek heyecanlanmamışlardı. Bingo salonundan gözyaşları içinde kaçışını görmüşlerdi ve arkadaşlarını sakinleştirmek için kahvaltıda epeyce teskin etmek gerekmişti.

Endişelenmeleri güzeldi ama akşam kabustan büyülü bir hale dönüştüğünde orada değillerdi. Marjorie'nin nasıl olmadığı biri gibi davrandığını ve Rob'un da aynı şeyi yaptığını bilmiyorlardı.

"Randevu mu? Gerçekten mi?" Brontë ciyakladı, elleri arkadaşı için kız gibi heyecanla çırpınıyordu. "Senin adına çok sevindim! Bana tüm detayları müsait olduğunda

Rahat. Eve gittiğinde de onu göreceğini düşünüyor musun? Yoksa bu sadece bir ada kaçamağı mı? Logan ve ben böyle tanıştık, biliyorsun. Tam burada, bu tatil köyünde."

Marjorie parmaklarını bir zarfın kalın kenarlarında gezdirirken, "Daha sonra birbirimizi görür müyüz bilmiyorum," dedi. "Her seferinde bir gün yaşıyoruz."

"Bir şeyler yapmanın en iyi yolu budur," diye ilan etti Brontë. "Epikuros, 'Sahip olmadığınız şeyleri arzulayarak sahip olduklarınızı mahvetmeyin' demiş."

Marj sırtıttı. Brontë ezberleme konusunda inanılmaz bir zekâyâ sahipti ve her zaman bir filozoftan birkaç bilgece sözü hazırda bulundururdu. "Alıntılarını özlemişim."

"Logan en sevdiğim sözlerin misafirler için tılsımlara kazınmasını istedi ama tek bir söz seçemedim, bu yüzden daha geleneksel bir şey yapmaya karar verdik." Gözlerini devirdi.

"Logan nasıl?" Brontë bir deste kartı ona doğru uzatırken Marjorie sordu. Brontë'nin müstakbel kocasıyla birkaç kez karşılaşmıştı ve adam kimseye nadiren gülümsüyordu. Adam Marjorie'nin gözünü korkutmuştu ama Brontë'ye bakışı -sahiplenici ve aç- Marjorie'nin kendisine böyle bakacak birini özlemesine neden olmuştu. Sonra yine Rob'u düşündü ve kızarması geri geldi. Rob da ona böyle bakmıştı. Sanki en sevdiği dondurmayla kaplıymış ve onu yalamak istiyormuş gibi. Bu da zihninde yeniden kızarmasına neden olan bir görüntüydü.

"Logan da benim gibi stresli. Daha doğrusu ben stresli olduğum için o da stresli. Ona kalsa bir helikoptere atlayıp en yakın sulh hukuk mahkemesine gider ve orada evleniriz ama bu noktada işin içinde çok fazla insan var." Başka bir teşekkür kartına bir not karalarken yüzünü buruşturdu. "Ve burada, tatil köyünde onu çıldırtan bir pislik var."

"Oh?"

Başını dalgınca salladı, üzerinde çalıştığı karttan başını kaldırmadı. "Bazı karanlık işler hakkında bir şeyler

Logan'ın dikkatini çekmek isteyen iş adamı otelde gizleniyor. Bu Logan'ı kızdırıyor çünkü bu hafta benim için her şeyin mükemmel olmasını istiyor ve bu adam onun derisinin altında bir çapak gibi."

"Buraya sadece Logan'ın dikkatini çekmek için mi geldi? Bu çılgınca görünüyor." Marjorie başını salladı. "Bir düğünü basmak oldukça kaba bir davranış."

"Evet, Logan magazinciler gelmeden adamı kovuyor. Görünüşe göre o büyük bir yem. Sevmediği bir fahişe ya da uyuşturucuyla hiç karşılaşmamış parti çocuğu tiplerinden biri."

Marjorie bembeyaz kesildi. "Kulağa korkunç geliyor."

"Öyle değil mi?" Ürperdi ve Marj'a bir kart daha uzattı. "Ama bu kadar yeter. Bana restoranda işlerin nasıl gittiğini anlat. Sharon hâlâ diva gibi davranıyor mu?"

"Ve sonra biraz daha." Başını salladı ve en yeni zarfın arkasına mührü bastı. Yığın hızla ilerliyordu ve tamamlanmış zarflardan oluşan yığın şekillenmeye başlamıştı. Brontë yardımıyla bunları daha hızlı bitirebilecekti ve Marjorie de yardımcı olmaktan memnundu. "Programı defalarca yeniden yapmak zorunda kaldık çünkü Sharon ya hasta oluyor, ya geç geliyor ya da 'meşgul' olduğu için belirli bir gün izin istiyor."

Brontë boğazından rahatsız edici bir ses çıkardı. "Tanrım, çok kötü biri. Logan'a onu kovdurmamı ister misin?"

"Oh, hayır," dedi Marj aceleyle. "İşe ihtiyacı var. Ve o kadar da kötü biri değil. Sadece çok bakımlıdır. Ama sana Angie'nin çıktığı yeni çocuktan bahsedeyim, Harley kullanıyor! Gidonu o kadar uzun ki başının üstünde duruyor."

Brontë'nin gözleri büyüdü. "Ne? Hayır! Başka bir adam mı? Bob'a ne oldu?"

"Bob geçen aydı." Marj Brontë'ye işle ve birlikte çalıştıkları insanlarla ilgili tüm dedikoduları anlatmaya başladı. Kimsenin dikkatini çok fazla çekmeden Brontë'yi eğlendirecek komik ayrıntılar seçmeye çalıştı.

Brontë'nin patronla evlendiğini hatırlatıyordu ve Marjorie kimsenin işine mal olmak istemiyordu.

İş arkadaşlarının ve favori müşterilerinin özel hayatlarını tartışmayı bitirdiklerinde, zarf yığınları neredeyse sıfıra inmişti ve öğle yemeğini tamamen unutmuşlardı.

Brontë yığınınındaki son zarfı aldı ve gösterişli bir şekilde imzaladı. "Sonuncusu! Bu kadar çabuk bittiğine inanamıyorum. Bana yardım etmekte çok iyisin Marj. Bunun bana ne kadar zaman kazandırdığını bilemezsin."

Marjorie gülümseyerek, "Benim için hiç sakıncası yok," dedi. "En azından bunu yapabilirim."

"Biliyor musun," dedi Brontë, kartı düşünceli bir şekilde masaya vurarak. "Düşünüyordum da. Kansas City'ye ne kadar bağlısın?"

Bu garip bir soruydu. Marjorie omuz silkti. "Orası her zaman evimdi çünkü ailem oradaydı. Ve şimdi sadece ben olduğum için taşınmak için bir nedenim yok." Çok sevdiği büyükannesi ve büyükbabasını düşününce boğazı düğümlendi. Onları hâlâ her gün özlüyordu. Ve kendine itiraf ettiği kadarıyla yalnızdı. Brontë restorandaki en yakın arkadaşıydı ve şimdi o gittiğinden beri kendini her zamankinden daha dışlanmış hissediyordu. Çoğu geceyi huzurevinde geçiriyor, oradaki sakinlerle kitap okuyup oyun oynuyor, birilerinin hayatında bir fark yaratmaya çalışıyordu. İstendiğini hissetmeye çalışıyordu.

"New York'a taşınmayı hiç düşündünüz mü?"

"New York mu?" Marjorie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Bunu hiç düşünmemişti. Her zaman taşınacaksa güneşe, Dallas'a ya da Oklahoma City'ye taşınacağını düşünmüştü. New York düzeyinde bir yere asla. "Gerçekten mi?"

"Bir vakıf kurdum," dedi Brontë, yorgun yüzündeki coşkuyla. "Edebiyat klasiklerini okumak isteyenlerle paylaşıyoruz. Bazı gruplarımız okullardan oluşuyor ama çoğu yaşlılardan oluşuyor. Her hafta tartışma gruplarımız var ve dışarıda etkinlikler ve buluşmalar düzenliyoruz. Bu

gerçekten harika ve bunu yaptığım için çok heyecanlıyım. Logan kurmama yardım etti." Gururla gülümsedi.

"Kulağa harika geliyor, Brontë. Ve senin için mükemmel görünüyor."

"Sorun şu ki bunu evliliğimin arasında yapıyorum." Yüzünü buruşturdu. "Yani boş çalışıyorum. Logan bana bir asistan tutmamı söyledi, ama zamanım olmadı. Ve sen insanlarla çok iyi anlaşıyorsun. Özellikle de yaşlılarla. Senin gibi birine gerçekten ihtiyacım var."

"Asistanın olmamı mı istiyorsun?" Oh, wow. "Ama ben sadece bir garsonum."

"Ben de öyleyim," dedi Brontë sırtarak. "Ama sen akıllı ve kendini işine adanmış birisin ve birlikte iyi çalışıyoruz." Artık bitmiş zarf yığınlarını işaret etti. "Ve sana iyi para veririm. Büyük bir değişiklik olur ama daha çok takılırız ve burası New York. Orada her zaman bir şeyler olur."

"Hiç hayal etmemiştim ..." Marjorie mırıldandı. New York'ta. Vay canına.

"Bunu düşüneceğini söyle. Logan'a bazı şeyleri anlatmam gerek ama umursamayacaktır. O-"

"Logan'ın yanından ne geçecek?" Konuşmaya erkeksi bir ses karıştı. Her iki kadın da başlarını kaldırıp baktıklarında kolalı takım elbiseli bir adam, ters çevrilmiş sandalyelerle donatılmış masa denizinden sıyrılarak Yeşil Yemek Salonu'na girdi. Elinde, içinde birkaç tabak ve iki içki bulunan büyük bir tepsi taşıyordu.

"Selam bebeğim," dedi Brontë mutlulukla. "Burada ne yapıyorsun?"

"Nişanlımın en son öğle yemeği saatinde elinde bir yığın zarfla boş bir yemek salonuna girerken görüldüğü söylendi. Ve bahse girerim yine yemek yemeyi unutmuşsunuzdur." Kaşlarını çatarak onun son derece sade gülümseyen yüzüne baktı. "Görüyorum ki haklıymışım."

Kızgınlığını bir kenara bırakıp ayağa kalktı, tepsiyi adamın elinden aldı ve hızlı bir öpücük için yüzünü kaldırdı, adam da ona öpücük verdi. Tepsiyi masanın üzerine koydu. "Ben sadece

Marjorie ile New York'a gelip vakıfta asistanım olarak çalışması hakkında konuştum. Ne dersin?"

"Sen ne yapmak istersen." Marjorie'ye baktı. "Brontë çok fazla iş üstleniyor. Eğer bu işi yapabilirsen, sana yılda iki yüz bin dolar öderim."

Marjorie'nin çenesi düştü.

Brontë sinirlenerek Logan'a dirsek attı. "Onunla maaş hakkında konuşacaktım."

"Hayır canım, oturup yemeğini yiyeceksin, sonra da biraz kestirmen için yukarı çıkacağız. Çok yorgunsun." Brontë'yi sandalyesine götürüp yanına otururken soğuk bakışlarındaki ifade şefkatli bir hal aldı. "Gelinin tatil düğününden sonra bir tatile ihtiyacı varsa düğün yapmanın bir yararı yok."

Brontë sadece başını salladı ve yemek tepsisini masaya koydu. "Sana onun ısrarcı olduğunu söylemedim mi, Marj?"

"Sanırım bana onun harika olduğunu söylemiştin," diye alay etti Marjorie. "Evet, o da var," dedi gelin. Ve ona gülümsedi
nişanlısı eline sarılı bir sandviç tutuşturdu.

Marjorie bir saat daha Yeşil Yemek Odası'nda kaldı, Logan ve Brontë ile New York, düğün ve en önemlisi Brontë'nin vakfı hakkında sohbet etti. Logan'ın ona maaş teklif ederken şaka yapmadığı ortaya çıktı. Bir asistan için fazla para olduğunu söylemişti ama Brontë'nin iyi bir yardımcıya sahip olmasını istiyordu ve onun mutluluğuna bir fiyat etiketi koymamıştı.

Brontë ise nişanlısına memnuniyetle gülümsüyordu.

Marjorie tüm detayları bilmese bile kendini işe evet derken buldu. Bu fırsatı nasıl kaçırabilirdi ki? Garsonluk işi eğlenceliydi ama o kadar da iyi para getirmiyordu. Muhteşem, hareketli bir şehirde yaşamak için yılda iki yüz bin dolar.

ve en iyi arkadaşıyla birlikte seveceği bir işte çalışmak? Bu bir hayalin gerçekleşmesiydi.

Yakında birinin onu çimdiklemesi gerekecekti, çünkü her şey gittikçe daha iyi olmaya devam ediyordu.

Odasına döndüğünde hâlâ saf bir mutluluk bulutunun üzerinde yüzüyordu. Hizmetçiler gelip her şeyi düzeltmişlerdi, yatak çarşafı o kadar sıkıydı ki muhtemelen üzerinden bir çeyreklik sektirebilirdi. Yatağın yanındaki komodinin üzerinde büyük kırmızı fiyonklu bir kutu vardı. Merakla yatağa oturdu ve pakete baktı. Kim ona bir hediye bırakmıştı?

Telefonuna bir mesaj daha geldi ve onu okudu.

Paket daha gelmedi mi?

Rob.

Gözlerini fiyonklu kutuya dikti ve kurdelenin arasına özenle yerleştirilmiş küçük karta uzandı.

Bu gece bunları giy. Umarım seni iki metre yaparlar, çünkü o zaman iki metrelik muhteşem bir kadın olacaksın ve ben bunun her santiminin tadını çıkaracak kadar erkeğim.

Yanakları yeniden kızardı ve elinin tersini serinletmek için tenine bastırdı. Tanrım, her zaman kızarmasına neden oluyordu, değil mi? Kutunun kapağını açtı ve içindeki ayakkabıları görünce nefesi kesildi. Neredeyse altı inç topuğu olan gümüş platformlu, burnu açık ayakkabılar. Ayakkabı derisinin her tarafı minik kristallerle süslenmişti ve Sindirella'nın cam ayakkabısı gibi parlıyordu. Merakla bir tanesini eline aldı.

Muazzam derecede uzundu. Dev gibi olurdu. Cafcaflı, kullanışsız ve gök yüksekliğindeydiler.

Ama aynı zamanda ışıltılı, kız gibi ve son derece muhteşemdiler.

Marjorie bir tanesini elinde evirip çevirerek boyutunu kontrol etti. Kendi bedenine. Nereden bilebilirdi ki? ? Parmakları ayakkabının altındaki Jimmy Choo damgasının üzerinde gezindi. Pahalı olmalıydılar. Jimmy Choo ucuz topuklu ayakkabı yapmazdı.

Hediyeyi geri vermeli ve Rob'a sadece bir teşekkür göndermeli.

Ama sonra onun tepkisini hayal etti. Küfredip tepinerek odasına gidecek ve ayakkabıları bir şekilde almasını sağlayacaktı.

Ve onları çok severdi. Tam bir klişeydi, ayakkabılara bayılan bir kız. Ama ne olmuş yani? Boyundan korkmayan ve düz ayakkabı giymesini istemeyen birini ne sıklıkla bulabilirdi ki? Onun uzun boylu olmasını seviyordu. O da ayakkabıları seviyordu.

Bu yüzden onları giydi ve ne kadar iyi hissettirdiklerini görünce neredeyse bayılacaktı. Deri, ayaklarının kemerlerini adeta okşuyordu. Düşüncesizce, ayakkabıların içinde ayaklarının fotoğrafını çekti ve ona mesaj attı.

Mükemmel, bir dakika sonra geri gönderdi.

Bu da baştan çıkarma planının bir parçası mı? diye sordu.

Olabilir. Bu tür şeylerde oldukça iyiyimdir, ha?

Kabul etmek zorundaydı ki, evet, adam bu işte oldukça iyiydi. Ve bu geceki randevularını gerçekten ama gerçekten dört gözle bekliyordu.

Peki seni bir daha ne zaman göreceğim?

Muhteşem, kullanışsız ayakkabılarına baktı.

Sonra, düşüncesizce, "Şimdi nasıl?" diye mesaj attı.

Bölüm On Dört

Rob o öğleden sonra onunla buluşmak istiyordu ama tesisin bahçesindeki çardakta buluşmayı önerdi. Marjorie gülümseyerek lobiden kesinlikle daha romantik olduğunu düşündü ve yarım saat içinde orada buluşmayı kabul etti. Randevusu için biraz daha seksi bir şeyler giyerken - normalde bir kazak ve tozlukla giydiği koyu lacivert slip elbise - ve ışıltılı topuklu ayakkabılarını giyerken mırıldanıyordu. Kendini oldukça güzel hissediyordu ve Rob'un da öyle düşündüğünü umuyordu.

Bahçelere giden yol, Kaplumbağa havuzunun ve dinlenme salonunun uzak tarafındaydı. Tesisin birkaç havuzu vardı ama Kaplumbağa havuzu, çok sayıda jakuzisi nedeniyle aileler yerine çiftler arasında popülerdi. Önünden geçerken gelişigüzel bir göz attı ve elinde mikrofon olan bir adamla kameralı iki adam çalılarının arasından çıkıp ona doğru yaklaşıncaya irkildi.

"Hey, bebek," dedi mikrofonlu adam. "Bize adını söyle, şekerim!"

Marjorie tereddüt etti, telaşlanmıştı. "Bebeğiniz ya da şekeriniz değil," dedi ve adamları atlatmaya çalıştı.

"Bugün çok seksi görünüyorsun," diye devam etti mikrofonlu adam, kız etraflarından dolaşmaya çalışırken onu takip ederek. "Sanırım biraz daha fazla para kazanmak istemezsiniz?"

Çenesi düştü. "Ne?"

"Aynen öyle, bebeğim! Memeler ya da defol git!" Ona bir avuç para salladı. "Bize eşyalarını göster, biz de seni ödüllendirelim."

Ağzı açık bir şekilde önce adama, sonra da kameralara baktı. Sonra bir solukta, platform topuklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı koşarak bahçelere ve çardağa yöneldi.

"Sanırım ilgilenmiyor," diye seslendi mikrofonlu adam. "Sen kaybedersin, tatlım!"

Bu korkunç adamlara göğüslerini mi gösterecekti? Midesi bulanacaktı! Korku onu telaşlandırdı ve patikada tökezlerken ayak bilekleri itiraz etti. Tatil köyüne geri dönüp saklanmak istedi ama adamlar yolu kapatıyordu. Onların güldüklerini de duyduğundan emindi. Aşağılanma duygusu göğsünü yakıyordu ve çardağı bulduğunda neredeyse ağlamak üzereydi. Siyah, yakalı gömlek ve kot pantolon giymiş, güneş gözlüklü bir adamı zar zor fark etti. Bu Rob olmalıydı. Ona yaklaşırken tökezledi, ayak bileğini burktu ve neredeyse kollarına düşecekti.

"Marjorie?" Rob sordu. "İyi misin? Neyin var?"

Bir an için ona yaslandı, rahatladı ve ayak bileğindeki acıdan dolayı yüzünü buruşturdu. "BEN-"

"Gel, otur," diyerek onu nazıkçe çardağın basamaklarına götürdü ve oturmasına yardım etti. "İyi misin? Üzgün görünüyorsun. Ve bu ayakkabılarla koşmamalısın." Yakışıklı yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Koşacak bir şey isteseydin sana daha uygun bir şey gönderirdim."

Onun alaylarına gülemedi bile. Bunun yerine, gözyaşlarına boğulmak için delice bir dürtü hissetti. Marjorie elbisesinin önünü tuttu ve konuşmadan başını salladı.

"Marjorie?" Rob'un sesi endişeliydi. Onun yanına oturdu ve elini eline alıp sıktı. "Seni neyin rahatsız ettiğini bana söylemelisin, tatlım. Bundan hoşlanmıyorum."

Dudaklarından dökülen sevgi sözcükleri ona mikrofonlu o korkunç adamı hatırlattı ve ürperdi. "Bir adam vardı. Mikrofonlu. Bana üstümü çıkarttırmaya çalıştı. Para için! Kameraların önünde. Hayır dediğimde bana güldüler."

Rob sessizdi.

Adamın cevap vermemesi kendini daha da kötü hissetmesine neden oldu. "Özür dilerim," dedi Marjorie. "Belki de aşırı tepki veriyorum. Ben sadece

. . .saldırıya uğramış hissediyorum. Hepsi bu. Sanki bana baskı yaparlarsa üstümü çıkaracağımı düşündüler. Korkunçtu."

Onun elini sıktı. "Özür dilemene gerek yok," dedi sert ve öfkeli bir sesle. "Sana kızgın değilim. Sadece duruma. O ahmakların senin peşinden geldiğine inanamıyorum."

Başını salladı ve onun elini daha sıkı tuttu. "Ben iyi olacağım. Ben sadece-"

"Hayır," dedi ayağa kalkarak. "Sen burada bekle. Gidip onlarla konuşacağım." "Hayır, Rob-"

"Ben hallediyorum, Marjorie." Marjorie'nin başının tepesine bir öpücük kondurdu ve öfkeli adımlarla patikadan aşağı indi.

Adam gözden kaybolunca şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı, hissettiği korkunç sıkıntı yerini tuhaf bir zevke bıraktı. Bir erkeğin sana karşı savunmaya geçmesi böyle bir şey miydi? Koruyucu mu? Tanrım, bu çok iyi hissettiriyordu. Hatta bağımlılık yapıcı. Kollarını ovuşturdu ve sonra dizlerine sarılıp Rob'un dönmesini bekledi.

Yaklaşık beş dakika sonra tropik bahçelerin köşesinden dönerken yüzünde sinirli bir ifade vardı. Omuzları gergin bir şekilde ona doğru ilerlerken güneş gözlüklerini tekrar taktı. "İcabına bakıldı. O lanet olası ahmaklar seni bir daha rahatsız etmeyecek."

"Yönetime söyledin mi?"

"Hayır, onlarla konuştum. Beni dinlediler ve seni rahat bırakacaklar." Çenesi sabitti, inatçıydı. "Aptallar."

"Logan'ın üzüldüğü adam bu olmalı," dedi Marjorie. "Öğle yemeğinde bana magazinci bir sürtüğün adada düğünü basarak dikkatini çekmeye çalıştığını söyledi. Bunu ona söylemeliyiz."

"Magazin sürüngenini mi? Kim, o adam mı?" Eliyle çallara doğru bir işaret yaptı. "O bir piyon. Dediğim gibi, halledildi." "Evet, ama Logan onunla karşılaştığımı bilmek isteyecektir.

Düşün-eğer o saldırıyor Kızlar gibi Ben, o muhtemelen

önünden geçen herkese saldırıyor. Logan çok üzülecek-"

Rob sert bir sesle, "Halledildi, Marjorie," dedi. Ellerini onun için uzattı. "Hadi ama. Randevumuz sırasında o adamı bir daha düşünmek istemiyorum. Seni ve beni düşünmeyi tercih ederim."

Ellerini onun ellerine koydu ve kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Ayağa kalkar kalkmaz yüzünü buruşturdu.

"Ne oldu?"

Başını iki yana salladı. "Sadece ayak bileklerim. Biraz zonkluyorlar. Bu ayakkabılarla koştüğüm için böyle oluyor." Yüzünü buruşturarak özür diledi. "Bu arada, bu ayakkabılar inanılmaz derecede muhteşem ve çok pahalı."

"Sus," dedi ona. "Ve otur. Ayak bileklerine bakmama izin ver." "İyiler," diye tekrar itiraz etti, ama adam döndüğünde

Bu sert bakış karşısında hemen tekrar çardağın basamaklarına oturdu ve elbisesini dizlerinin üzerinde düzeltti. "Bana ayağını ver," dedi, eliyle ayağını göstererek. el.

İsteksizce uzun bir bacağını kaldırdı ve ayağını ona doğru uzattı. Rob ayakkabıyı eline aldı ve kadının bacağını o kadar yükseğe kaldırdı ki kadın uygunsuz bir şey göstermemek için eteklerini hızla bacağının etrafına dolamak zorunda kaldı. Rob ayakkabıyı kadının ayağından çıkarıp kaldırıma bıraktı, ardından ellerini kadının ayağı boyunca gezdirerek kemikleri ve kasları okşamaya başladı.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu ona.

"Gıdıklanıyorum," diye itiraf etti, başparmağını ayağının alt tarafına bastırıldığında biraz kıpırdandı. "Ve orası acımıyor. Ayak bileklerim."

"Oraya varmak üzereydim," dedi, sesi normal şakacı tınısına dönmüştü. "Güzel bir kadının ayaklarına dokunmaktan hoşlanan bir erkeği suçlayamazsın."

Ve yeniden kızardı, utandı.

Ayağına masaj yapmaya ve onu manipüle etmeye devam etti, parmakları sonunda ayak bileğine kadar ilerledi. O dokunduğunda

Marjorie kendini biraz tuhaf, kızarmış ve ağrılı hissetti. Bu utanç vericiydi, özellikle de meme uçları aynı şekilde karşılık verdiği için.

"Daha iyi hissediyor musun?" Rob sordu.

"Evet, teşekkür ederim," dedi sessizce.

Ama kadın elini ayakkabısına doğru uzattığında, adam diğer ayağını işaret etti. "Bu da öyle." Ve böylece orada oturmak ve adam diğer ayağına ve bileğine masaj yaparken garip ama heyecan verici dokunuşlara daha fazla katlanmak zorunda kaldı. Adam sonunda diğer ayağını da bırakıp gösterişli ayakkabılarını alıp ona doğru uzattığında rahatladı ve tamam, biraz da hayal kırıklığına uğradı.

"Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmeyi bırak. Korkmuş gibi buraya koşmak zorunda kalmandan nefret ediyorum." Yüzüne yine o kızgın ifade yerleşmişti. "Bu konuyu düşünmeyelim,"

dedi Marjorie, ayağa kalkarak.

ve bir şeyleri test ediyordu. Ayak masajından dolayı biraz kemiksiz ve memnun hissetmesi dışında her şey yine iyiydi. Tam boyuna geldiğinde, topuklu ayakkabıların içinde ondan kolayca yarım ayak daha uzundu ve garip duygu geri döndü. "Bunlarla benimle çıkmak istediğine emin misin?"

Rob, "Kesinlikle ve tamamen harikasin," dedi. "Ve bunların içinde nasıl görüldüğüne bayılıyorum. Seni götürmeyi planladığım her randevu için sana bir çift stiletto aldirtma bana."

"Onları geri vereceğim," diye tehdit etti sesini bularak. "Onları bana zorla aldiramazsın."

"Eminim yapabilirim." Kaşlarını ona doğru salladı. "İddiaya girerim, piyasadaki en bağcıklı, en kız gibi, en uzun ayakkabıları bulabilirim ve sen onları o kadar çok seversin ki, nasıl hissettiğin önemli değil."

"Yapmazdım!" İtirazının sesi kendi kulaklarına bile zayıf geliyordu. Uzun, kız gibi ayakkabılar mı? Tanrım, çok zayıftı.

"En sevdiğin renk ne? O sıkıcı elbisene rağmen parlak şeyleri sevdiğini tahmin ediyorum. Bence bir çift parlak

kırmızı topuklu ayakkabılar ayağında muhteşem durur. Ne dersin?" Adam kızın elini kolunun kıvrımına sıkıştırdı ve bahçede yürümeye başladılar.

"Bence sesleri berbat," diye yalan söyledi. Tanrım, kulağa çok hoş geliyorlardı. "Onları asla giymezdin."

"Boktan bir yalancısın," dedi ona, eğlenerek. "Bu çok sevimli." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı, kendini biraz köşeye sıkışmış hissediyordu. "Rob, cidden, senden bir daha ayakkabı kabul edemem. Bunlar zaten çok fazla. Bahse girerim en az altı

yüz dolar-"

"Aslında asistanım bana üç bin dolar olduğunu söylemişti."

Marjorie kendini güçsüz hissetmeye başladı. "Üç ... bin dolar mı?" O kadar para için bütün ay çalışmak zorunda kalmıştı. "Rob, onları geri alamam, lütfen." Durdu ve onları çıkarmaya başladı.

"Hayır," dedi ona, ayakkabılardan birini tutup tekrar ayağına geçirmeye zorlayarak. Saçma bir an için, ayakkabıyı ayağına geçirme konusunda güreşeceklerini düşündü ve bu düşünce o kadar saçmaydı ki tekrar kıkırdadı. "Bu ayağında kalır ve senindir," dedi ona. "Bu bir hediye idi."

"Bu gerçekten pahalı bir hediye," diye itiraz etti. "Benim için değil."

Oh. Oh, hayır. Parmakları adamın kolunda sıkılaştı. "Um . . . Ne iş yaptığını sormayı unuttum."

"Ben iş yapıyorum. Neden?" Adam ona temkinli bir bakış attı. "Burada iş mi yapıyorsun?"

"Hayır. Sadece biraz dinlenmenin tadını çıkarıyorum." "Asistanlarınla mı?"

"Asistanlarımda da biraz dinlenmeye ihtiyacı olabilir."

Kendini biraz rahatsız hissederek elbisesini çekiştirdi. "Rob, seninle paran için çıktığımı düşünmeni istemiyorum..." Rob başını arkaya atıp gülmeye başlayınca sözleri yarım kaldı ve kız bir rahatsızlık hissetti. "Bunda bu kadar komik olan ne?"

"Sen," dedi, ona öyle geniş bir gülümsemeyle baktı ki dizlerinin bağı çözöldü. "Tatlım, bu yüzden benimle çıkmadığını biliyorum."

"Sevgilin değil," diye hatırlattı ona.

"Henüz değil," diye neşeyle kabul etti. "Ama gece daha yeni başlıyor."

Marjorie gecenin geri kalanının düpedüz büyüldüğüne karar verdi. Tekrar adadan ayrıldılar, bu onu şaşırttı ama Rob mahremiyet istediğini söyledi. Böylece başka bir kiralık tekneye binip dondurma yemek için yakındaki bir tesise gittiler. Külâh ve iki kaşık aldılar ve kafenin arkasındaki küçük bir masaya oturup konuştular, ara sıra birbirlerinin dondurmalarından ısırmalar paylaştılar. Saatlerce konuştular ve bu Marjorie'yi şaşırttı. Masaya oturduklarında hiçbir ortak noktaları olmadığını görececeklerini düşünmüştü... Oysa aralarında pek çok farklılık olduğu gibi, pek çok benzerlik de vardı. Rob da kendisi gibi tek çocuktur. Rob da onun gibi yanında anne babası olmadan büyümüştü. Ancak, o sevgi dolu büyükanne ve büyükbabası tarafından büyütölmüş olmasına rağmen, Rob çocukluğunu bir devlet evinde geçirmişti. İkisi de aşırı tatlıya düşkündü, Johnny Cash'in müziğini seviyordu ve kedi yerine köpek besliyordu.

Ortak ilgi alanlarının ötesinde, Marjorie Rob'u büyüleyici buluyordu. Onun konuşmasını ve büyüme hikâyelerini, tanıştığı ünlü insanları, ordudayken temel eğitim boyunca kendisine eşek şakaları yapan tüm askerlere bağırıp çağırarak bir talim çavuşuyla yaşadıklarını anlatmasını dinlemeyi seviyordu. Ve kendini kendi geçmişi, arkadaşları ve hayalleri hakkında konuşurken buldu. Hatta ona Brontë'nin kendisine teklif ettiği inanılması güç işten bile bahsetmiş ve bunu ortak bir kök birası içerek kutlamışlardı. Pipete uzandığında parmak uçlarına krem şanti bulaşmış, Rob da onu tutup

elini yalayarak temizledi, bu da onu aynı anda hem baş döndürücü hem de muhtaç hissettirdi.

Randevunun sonuna yaklaştıklarında ve daha fazla dondurma yiyemediklerinde, Marjorie Rob'un elini tuttu. "Neden sahile inip gece sörfünün tadını çıkarmıyoruz?"

Rob -küstah, kendinden emin Rob- belli belirsiz ürperdi. "Eğer senin için her şey aynıysa, sanırım bir daha asla başka bir plaj görmeyeceğim için mutlu olurum."

"Ne? Neden?"

"Nedenini biliyorsun," dedi sırtarak. "Denize çekilmeden önce klas bir kızın gelip beni kurtarması gerekti. Bunun bir daha olmasını istemem."

"Bahse girerim olmazdı."

"Ben olsam bu bahse girmezdim."

Başını iki yana salladı. "O zaman neden bir adadaki tatil köyünde kalıyorsunuz?"

Rob ona, "Burada kalmamı sağlayacak bir şey buldum," dedi. Elini kızın elinin üzerinde gezdirdi ve başparmağını kızın parmak eklemlerinin arkasına sürttü.

Ve Marjorie kendini yeniden kızarıırken buldu.

Tesise geri döndüler, parmakları birbirine kenetlendi ve Rob geç olduğu için Marjorie'yi odasına kadar geçirdi. Kapının önünde durup yumuşak seslerle konuştular ve Marjorie isteksizce Rob'a sabah erkenden planları olduğunu söyleyince iyi geceler öpücüğüne geçtiler. Rob'un elleri Marjorie'nin boynuna gitti ve onu kendine doğru çekti, sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre öpüştüler ve ayrıldıklarında Marjorie'nin göğüsleri Rob'un göğsüne bastırılmış, kolları Rob'un boynuna dolanmıştı ve Marjorie kızarmış ve nefessiz kalmıştı.

"İyi geceler tatlım," dedi boğuk bir sesle. "Senin sevgilin değil," dedi otomatik olarak.

"Henüz değil," diye kabul etti. Bir kez daha öpüştüler ve sonra adam akşam için onu terk etti ve o da evine geri döndü.

yatağa uzandı ve parmak uçlarını ağzına dokundurdu.

Sadece öpüşmüşlerdi. Rob mükemmel bir beyefendiydi.

Neden aynı anda hem bu kadar heyecan verici hem de bu kadar hayal kırıklığı yaratmıştı? Neden çok daha fazlasını istiyordu? Aşkı beklemiyor muydu? Şehvet değil mi? Bu kadar beklemişti, birkaç randevu daha neydi ki, değil mi?

Ama Rob'un onunla başka üsleri deneyimlemekle ilgilenip ilgilenmediğini görmek istiyordu. Yastığını önüne yaslayan Marjorie bir sonraki randevularını düşündü.

Bir öpücükten daha fazlasını istiyordu. Şimdi bunu nasıl elde edecekti?

On Beşinci Bölüm

Marjorie'yi kapısının önünde bırakırken Rob ağrıyan sikini düzeltti ve asansöre, Ron Glasscock adıyla yeni odasına doğru yöneldi. Marjorie'yle geçirdiği zaman, onun her gülüşünde, dudaklarını yalayışında ya da ona sürtünüşünde acıyla karışık hoş bir cennet olmuştu, çünkü onu kendisini çıldırtacak bir yoğunlukla istiyordu.

Ama dikkatli davranmak zorundaydı, çünkü kız bakireydi. Onu korkutup kaçırmak istemiyordu. Yavaştan alacaktı, bu onu öldürse bile.

Odasına döndüğünde siki daha da fazla ağrıyordu. Marjorie'ye her gece yaptığı mastürbasyon seansının zamanı gelmişti. Ama önce bir telefon.

Asistanlarından biri aldı. Smith. "Evet, efendim?"

"Memeler ekibi. Burada çekim yapıyorlar, değil mi?"

"Sanırım öyle, efendim."

"İçlerinden biri Marjorie'ye yaklaştı. Benim Marjorie'me." "Sanırım gururu okşanmadı, efendim?"

"Hayır. Kesinlikle olmaz. Harap oldu. O ahmaklara söyle, bir daha onun yanına yaklaşırlarsa kameralarını boğazlarına tıkarım, anladın mı?"

"Anlaşıldı efendim," dedi Smith'in sesi soğuktu. "Kaçınmaları için kime tarif edeyim?"

"Kızın boyu 1.80, Smith. Onlara kendilerinden uzun kızlardan uzak durmalarını söyle. Tanrım!" Aramayı sonlandırdı ve bu yeterince güçlü hissettirmeyince oda telefonuna gitti ve tekrar tekrar beşiğe çarptı.

Kendi lanet ekibi. Kendi tayfası, hoşlandığı kadına saldırıya uğramış gibi hissettirdi. Yüce Tanrım.

Ona ne iş yaptığını nasıl söyleyecekti?

Rob inledi ve yüzünü ovuşturdu, ereksiyonu gitmişti.

"Bir erkeğin beni fark etmesini nasıl sağlarım?" Marjorie dört gün sonra nedimelerin kahvaltısında çatalı çırpılmış yumurtasıyla oynarken sordu. Özel yemek salonundaki uzun masa Brontë'nin nedimeleriyle doluydu ... şey, tatil köyünde takılırken yeni bir adam bulan ve gelin partisi yerine tüm zamanını onunla geçiren Angie hariç. Onun yerinde sağdıçlardan biriyle çıkan ve Brontë'nin yakın arkadaşı olmaya başlayan Violet DeWitt oturuyordu.

O konuşurken tüm kadınlar dönüp Marjorie'ye baktı ve masa sessizleşti. İçten içe bocaladı ama kendini soruyu tekrarlamaya zorladı. "Bir erkeğin beni gerçekten ama gerçekten fark etmesini istiyorum. Bunu nasıl sağlayabilirim?"

"Memeler," dedi Gretchen ağız dolusu meyve arasında. "Erkekler memelere bayılır."

Audrey gözlerini devirdi ve kuru tostunun bir köşesini kopardı. "Kız kardeşimin kusuruna bakma Marj. O 'nezaket' ya da 'filtre' gibi şeylere inanmaz."

"Elbette inanıyorum," dedi Gretchen. "Ama ben dürüstlüğe daha çok inanıyorum." Çatalını Marjorie'ye doğrulttu. "Memeler. Güven bana."

"Ya da bacakları," diye seslendi Violet masanın öbür ucundan. "Bazı erkekler bacaklardan hoşlanır, eminim seninki de öyledir Marjorie."

"Hiç yardımcı olmuyorsun," dedi Audrey ama yuvarlak yüzünde bir gülümseme belirdi.

Maylee, "İyi bir oral seks," diye araya girdi.

Hepsi dönüp melek görünümlü sarışına baktı.

"Ne?" diye sordu, yüzünde muzip bir gülümsemeye. "Sakın bana kuzeyde böyle şeyler yapmadığınızı söylemeyin?"

Gretchen, "Birdenbire havasız Griffin'e yepyeni bir gözle bakmaya başladım," dedi.

Maylee sırtarak, "Yapma, çünkü o benim," dedi. "Ve onu alamazsın."

"Onu istemiyorum. Hunter'a sahibim, çok teşekkür ederim ve kimseyle değiş tokuş yapmayacağım." Gretchen'ın yüzünde hülyalı bir ifade belirdi. Sonra Marjorie'ye baktı. "Senin adam bakire mi? Çünkü sana tecrübelerime dayanarak söyleyeyim, bunu tespit etmeye çalışmak cehennemdir."

"Öyle değil," dedi Marjorie, yanakları utançtan kıpkırmızı olmuştu. "Ben sadece onun, bilirsin, işleri bir adım öteye taşımasını istiyorum. Birlikte yatağa girmemiz şart değil." Dört gün önceki dondurma randevusundan bu yana, neredeyse uyanık oldukları her anı birlikte geçirmişlerdi. Masa oyunları oynamışlar, bingoya gitmişler, birlikte yemek yemişler ve sadece birbirlerinin arkadaşlığından keyif almışlardı. Çok güzeldi. Gerçekten güzeldi.

Ona iyi geceler öpücüğü vermekten öteye gitmedi.

Hoşluktan biraz yorulmaya başlamıştı. Ve kuşkular içine işlemeye başlamıştı. Rob onunla o kadar da ilgilenmiyor muydu? Düğüne üç gün vardı ve işler giderek artıyordu. Zamanını düğün giderek daha fazla alacaktı ve iki gün sonra da eve uçacaktı. Rob'la geçirecek fazla zamanı olmayacaktı.

Ve bunu istedi. Gerçekten istiyordu. Ama onun kendisi hakkında ne hissettiğini bilmiyordu. Elini tuttu ve onu öptü... hepsi bu kadar.

Daha fazlasını istemedi mi? O istedi.

Gretchen, "Neden işleri bir üst seviyeye taşımak istemediğimizi anlamıyorum," dedi. "İşleri bir sonraki seviyeye taşımanın nesi yanlış? Sekse bayılıyorum."

Audrey yatıştırıcı bir sesle, "Kız kardeşime aldırma," dedi. "Bir ilişkinin ilerlemesi için bir erkekle yatmak zorunda değilsin."

Gretchen, "Sanki siz biliyormuşsunuz gibi, Bayan Oh-oops-bebeğiniz-battı-ve-biz-bir-kondomu-unuttuk," diye karşılık verdi.

Audrey kızardı, yüzü kulaklarından saç çizgisine kadar kızardı. "Bir kere. Bir kez!"

"Bu çılgınca," dedi Violet, "Ama bu adama ondan hoşlandığını ve işleri bir adım öteye taşımak istediğini söylemeyi denedin mi? Çünkü ben bir erkeği yakasından tutup ona nasıl hissettiğini söylemenin harikalar yarattığını görüyorum."

"Cesaret olmadan bu dünyada hiçbir şey yapamazsın," diye araya girdi Brontë. "Aristo."

Gretchen, "Onda da bunlardan biri olduğunu biliyordum," dedi. "Her zaman öyledir," dedi Audrey sevgiyle.

Bu Edna ve Agnes'ten tavsiye istemek kadar kötü bir şeydi. Marjorie kibarca, "Teşekkürler hanımlar," dedi. "Bana düşünecek çok şey verdiniz."

Maylee masanın diğer ucundan ona bakarak gülümsedi. "Şüpheye düştüğünüzde, oral seks yapın."

Masadan bir kıs kıs gülme ve kıkırdama korosu yükseldi ve Marjorie şakanın içinde olmayan tek kişi gibi hissetti. Rob'u öylece yakalayıp ona oral seks yapmayacaktı.

Öyle miydi? Dördüncü aşama gibi görünüyordu. Belki üç nokta beş. Sadece ikinin nasıl bir şey olduğunu görmek istedi.

Belki üç.

Tamam, muhtemelen önce üçünü görmek istemiştir.

On Altıncı Bölüm

Rob, yemek masasının karşısından Marjorie'ye bakarken, "Marjorie'yle işler oldukça iyi gidiyor," diye düşündü. Marjorie ona başka bir gelinlik provasını ve gelinliğini nasıl aldığını ve neredeyse yarım ayak kısa olduğunu anlatırken hareketliydi. Gelin paniğe kapılıp gözyaşlarına boğulmuş, başka bir nedime terziye bağırmış ve bir başkası da kilo alıp elbisesinin içinden fırlamıştı. Marjorie'nin yüz ifadesi eğlenme ve stresli geline sempati duyma karışımıydı ama itiraf etmeliydi ki onun hareketlerini izlediği kadar hikâyeyi dinlemiyordu. Hareketlendiğinde saçlarını omuzlarına savurmuştu. Arkadaşlarından bahsederken gözlerinin parlaması. Boynunun zarif kıvrımı. Hatta içkisini yutarken boğazının hareket edişine bile hayran kalmıştı.

Daha önce bir kadın için hiç bu kadar kötü olmamıştı. Asla. Asıl ironik olan, onun bakire olmasını sorun etmemesiydi. Bunu biliyordu ve ona şarap içirip yemek yedireceğini, V kartından vazgeçmesi için onu baştan çıkaracağını ve sonra onu tamamen unutacağını düşünmüştü. Ama Marjorie'yle daha fazla zaman geçirdikçe. . . bunun bir önemi kalmamıştı. Onun yanında rahat olması, kahkahalarını ve canlı gülümsemelerini görmek, sırf kendini tatmin edebilmek için onu seks yapmaya zorlamaktan çok daha değerliydi.

Taşları inmek istemediğinden değil. İstiyorlardı. Sadece . . . Marjorie daha önemliydi. Bir, iki ya da üç ay bekleyebilirdi. Onun hazır olması ne kadar sürerse sürsün.

Marjorie onundu. Burada, tatil köyünde geçireceği zamanın giderek kısıtlandığını biliyordu ve tatil köyünden sonra onu tekrar görmek için bir plan üzerinde çalışıyordu.

Sadece kim olduğunu ve ne iş yaptığını anlatmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Birbirlerini bir haftadır tanıyor olmalarına rağmen onun hakkında bilgi edinmek için bir kez bile Google'da arama yapmamış olması Rob'u hâlâ şaşırtıyordu. Ona güveniyordu. Ve bu hem alçakgönüllü hem de korkutucuydu.

Ve bu onu her zamanki gibi davranarak işleri berbat etmeme konusunda daha da kararlı hale getirdi.

"Rob? Dinliyor musun?" Parlak gülümsemesi hafifçe soldu.

"Öyleyim," diye yalan söyledi ve sonra onun elini tutup parmak eklemlerini öptü. "Sadece seni izlerken biraz dikkatim dağıldı."

Yanakları o sevimli haliyle pembeleşti. "Beni mi izliyorsun?" "Bu benim en sevdiğim eğlence. Seni izlemeye bayılıyorum." Ona gözlerini devirdi ama gülümsedi.

"Peki düğün ne zaman?" diye sordu. "Yakında olmalı, değil mi?" Ne de olsa ekibi bu hafta içinde Tits or GTFO için iki bölümlük çekim yapmıştı ve Logan Hawkings henüz saklandığı yerden çıkmamıştı. Rob'un fırsatları tükeniyordu.

Seaturtle Cay'e gelmesinin asıl nedenini düşünmenin onu suçlu hissettirmesi ne garipti. Marjorie gerçeği öğrenirse ondan nefret ederdi. Kim olduğunu saklamamalıydı ama kendini köşeye sıkışmış hissediyordu; başka seçeneği yoktu. Gerçeği öğrenirse ondan nefret ederdi. Bu yüzden çenesini kapalı tuttu ve iş gezisine çıkmış sıradan bir iş adamı gibi davrandı.

Ve Marjorie o kadar güveniyordu ki her kelimesine inanmıştı.

"Düğün mü?" Yüz ifadesi biraz soldu. "Üç gün sonra."

Başparmağını elinin üzerinde gezdirdi, ona dokunmak gibi basit bir eylemden zevk alıyordu. "Heyecanlı görünmüyorsun."

"Mesele o değil. New York'a gitmeye ve yeni hayatıma başlamaya hazırım. Brontë ve Logan için de heyecanlıyım." Gülümsemesi geri döndü ama alışkın olduğu kıvılcım yoktu. "Ben sadece, şey. Bu haftanın bitmesine henüz hazır değilim."

"O duyguyu bilirim." Tanrım. New York'ta alacağı iş, planlarında bir başka pürüze yol açacaktı. Kaliforniya'da yaşaması ve New York'a sadece iş için gitmesi yeterince kötüydü. Her dakikasını Brontë'nin asistanı olarak onunla geçirirken Marjorie'yle nasıl çıkabilirdi ki? Marjorie'nin kulakları onun ne kadar berbat biri olduğuna dair hikâyelerle dolacaktı.

Kısa bir süre, Brontë'nin uzattığı iş teklifini bir şekilde sabote etmeyi düşündü ... ama sonra bu düşünceyi bir kenara bıraktı. O bile o kadar büyük bir pislik değildi. Marjorie'nin hayatını mahvetmek bencillik olurdu çünkü onu bir süre daha kendine saklamak istiyordu.

Yüzünde muzip bir ifade belirdi ve sandalyesinden kalktı. "Gel bakalım."

"Nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin," dedi ona ve elini çekiştirdi.

Hesabı ödemek için masaya para attı ve olayların bu şekilde gelişmesi ilgisini çekmiş olan kadının kendisini karanlık ve atmosferik restorandan çıkarmasına izin verdi.

Ancak birkaç dakika sonra Marjorie topuklu ayakkabılarını çıkarıp kumsala doğru ilerlemeye başlayınca itiraz etti. "Oh, hadi ama. Sudan nefret ettiğimi biliyorsun."

Sadece omzunun üzerinden adama baktı, yüzünde şakacı bir ifade vardı ve kalçaları hareketleriyle birlikte sallanarak sahile doğru yürümeye devam etti.

Ve sonunda kendini onu takip ederken buldu. "Sahilde yürüyecek miyiz? Çünkü daha derine inmediğimiz sürece benim için sorun yok."

Marjorie sadece güldü ve suyun kenarına geldiğinde elbisesini çıkardı. Bir anlık şok yaşadı, sonra onun bikini giydiğini fark etti.

Ve . . . lanet olsun. Mütevazı Marjorie ne zaman bikini almıştı? Sırtının ortasına bağlanmış küçük ipe, tatlı poposunu zar zor örten küçük çizgili külotuna baktı.

"Benimle yüzmek ister misin?" diye sordu suya girerken. Uzun bacakları ay ışığında muhteşem görünüyordu.

Kumsalın boş olmasına sevinmişti çünkü pantolonu kasıklarına doğru rahatsız edici bir şekilde daralmaya başlamıştı. "Eğer hayır dersen, giyinecek misin?"

Gülümseyerek ona baktı ve parmaklarını suyun yüzeyinde gezdirdi. "Benimle buraya gelmek istiyorsun. İsteddiğini biliyorsun."

"Bir yanım istiyor," diye kabul etti, aletini göstererek. "Bu yanım o kadar emin değil." Beynini işaret etti.

Kahkahası dalgaların gürültüsü arasında yükseldi. "Hâlâ sıcak. Seveceksin, söz veriyorum."

"En son ayak bileklerimden daha yükseğe çıktığımda neredeyse solucanlara yem oluyordum," diye seslendi Rob ama yine de kendini ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarırken buldu. Tam bir aptal gibi.

"Sana tutunacağım," diye baştan çıkarıcı bir teklifte bulundu ve sonra suyun içinde göğüslerine kadar ilerledi. Ve sonra onu çağırdı. "Gel bana katıl."

Rob iç çekti. Ellerini kalçalarına götürdü ve sahili inceledi. Gece yarısına yakındı, gelgit yüksekti. Ay okyanusun karanlık sularında parlıyordu ve dalgalar ritmik bir şekilde yuvarlanıyordu. Normalde gündüzleri kalabalık olan plaj, gecenin bu geç saatinde tamamen boştu. Sadece o ve Marjorie olacaktı.

Bir an daha durakladı. "Mayo giymiyorum." "Boxer mı yoksa külot mu giyiyorsun?" Kadın ona seslendi, ona doğru su sıçratıyor.

"İkisi de değil desem rahatsız olur musun? Ben komando olurum.

Her zaman öyleydi."

Kızın şaşkın kıkırdaması gecenin karanlığında süzülerek adamın aletini daha da sertleştirdi. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi? Hala yüzmek istiyor musun?"

"İstiyorum," diye seslendi. "Bakmayacağıma söz veriyorum." Ve ona sırtını döndü.

Kahretsin, onun bakmasını istiyordu. Bakire, diye hatırlattı kendine. İç çekerek etrafına bakındı ve sonra pantolonunu kumun içine soktu. Bu çok büyük bir hata olacaktı, bunu biliyordu. Ama bikinili, şen şakrak Marjorie'ye doğru bir pervane gibi çekiliyordu.

Su çok soğuktu ve çıplak taşaklarına çarptığında irkildi. "Tanrım, sen lanet bir yalancısın," diye bağırdı. "Bu buz gibi!"

Sadece kıkırdadı, elleri suyun içinde hareket ederken okyanusa bakmaya devam etti, o suya girerken itaatkâr bir şekilde bakmadı. Yine de bakmasını diledi. Meraklı gözlerle ona bakmasını, o sabah otel odasında yaptığı gibi paketini kontrol etmesini istiyordu.

Yine de, soğuk yüzünden muhtemelen büzüştüğünü düşünürsek, muhtemelen eşyalarını kontrol etmemesi en iyisiydi. Henüz bakmadı.

"Korkunç, korkunç küçük bir alaycısın," diye homurdandı nefesinin altında, ona doğru ilerlerken. Su derinleşti, şimdi beline kadar geliyordu ve gelgit geri çekildiğinde bacaklarını emip çekti ve içinde yeniden panik başladı. "Geri dön," dedi ona. "Bu kadar uzağa gitme."

"Burası uzak değil," dedi hafifçe, birkaç adım ötede dans ederken. "Neredeyse göğüs hizasındayım."

"Evet ama ben senden daha kısayım," dedi. "O kadar uzağa gidersem boğulabilirim."

Arkasını döndü ve kaşlarını çatarak ona su sıçrattı.

Buz gibi suyu engellemek için ellerini kaldırdı ve kıkırdadı. "Bu dikkatini çekti."

"Zalim adam," dedi onun hiç de öyle olmadığını ima eden bir ses tonuyla. Kahretsin, sesindeki bu alaycı nota, buzlu su olsun ya da olmasın, aletin yeniden sertleşmesine neden oldu.

"Asıl zalim olan sensin, beni burada suda boğmaya çalışıyorsun." Bir elini suyun yüzeyinde gezdirdi. "Köpekbalıkları gece yüzer mi? Bu konuda endişelenmemize gerek var mı? Peki ya gelgitler?"

"Sorun yok," diye yatıştırdı. "Merak etme. Ben yanındayım."

"Sudan nefret ediyorum," diye homurdandı. "Nefret ediyorum. Beni buraya getirdiğine inanamıyorum."

"O kadar da kötü değil, değil mi?" Ona doğru birkaç adım ilerledi, gözlerinde parlayan eğlenceyi ve o küçük ipli bikinisinin içindeki göğüslerinin hemen altındaki suyun şırıltısını görebileceği kadar yaklaştı. Bakışları aşağıya doğru inmeye devam etti ve kibarlık olsun diye tekrar yukarı kaldırmaya zorladı.

Bu gidişle azizlik madalyasına ihtiyacı olacaktı.

Ayağına bir şey sürtündü ve irkilerek suyun içindeki Marjorie'ye doğru ilerledi. "Bu da neydi böyle?"

Yine kıkırdadı. "O benim ayağımdı."

"Tanrım, bunu bir daha yapma." Kalbi göğsünde küt küt atıyordu.

"Gerçekten korkuyorsun, değil mi?"

"Sanırım geçen hafta neredeyse boğulduğum için TSSB yaşıyorum. Ayak bileğimden daha derine inene kadar beni çok fazla rahatsız etmiyor. Kahretsin, artık banyo yapmayı bile sevmiyorum. Sadece duş alıyorum."

"Zavallı bebeğim," diye yatıştırdı o alaycı sesiyle ve kollarını boynuna götürüp ona doladı. "Ben buradayım. İhtiyacın olursa bana yaslanabilirsin."

"Öyle mi?" Elleri Marjorie'nin beline gitti ve bikini altının hemen üzerindeki tenini okşadı. Marjorie'nin bu oyuncu yanını ortaya çıkaran şeyin ne olduğunu bilmiyordu ama hoşuna gidiyordu. Onu daha da yaklaştırdı ve ağzı onunkine doğru hareket etti. "Eğer karnına bir şey saplandığını hissedersen, bu Loch Ness Canavarı değildir. Sadece aletimdir."

Ağzı onunkine gitmeden bir an önce kahkahalarla güldü. Sonra öpüşmeye başladılar.

Rob bu hafta Marjorie hakkında ilginç bir şey öğrenmişti; onunla her öpüşmesi daha iyi oluyor gibiydi. Belki de daha önce çok fazla pratik yapmamıştı ama şimdi ağızları buluştuğunda, Marjorie de Rob'un kendisi için olduğu kadar onun için de istekliydi. Dilini onun söylemesine gerek kalmadan ağzına soktu ve dudakları açık ve istekliydi, öpüşüp birbirlerine karıştılar. Ağızının tadı tatlıydı, dili alay ediyordu ve adam kendini onun tadında boğmak istiyordu. Marjorie'yi öpmek enfes bir işkenceydi. Enfesti çünkü onu öpmekten düşünebileceğinden çok daha fazla zevk alıyordu... ve işkenceydi çünkü bundan daha ileri gidemeyeceğini biliyordu. Yine de siki dinlemiyordu. İyimserdi ve aleti beklentiyle sertleşmişti, neredeyse suyun altındaki yumuşak karnına baskı yapıyordu. Kalçalarını hafifçe geri çekti, böylece onu dürtmekle onu korkutmayacaktı.

Bu gece, onlar öpüşürken, elleri onun boynundan omuzlarına indi ve uzun parmaklarıyla tenini okşadı. Ve adam bu hafif, keşifsel dokunuşun altında ürperdi. "Kahretsin, bana dokunduğunda çok iyi hissediyorum, Marjorie," diye mırıldandı dudaklarına karşı.

"Sana dokunmak hoşuma gidiyor," dedi utangaç bir sesle, ağzını onunkine hafifçe bastırarak. Elleri onun pazularına kaydı ve oradaki kasları test ederek onları sıktı.

İnledi, beyni bu keşfedici küçük sıkımayı onun ellerinin aynısını sikinin üzerinde yapmasına benzettti. Şimdi ihtiyaçtan ağrıyordu, nabızı onun küçük dokunuşlarıyla zonkluyordu.

"Rob," dedi, ağzını önce üst dudağına, sonra da ağzının kenarlarına bastırırken yumuşak bir sesle.

"Hmm?" Onu yakalayıp kalçalarını sikine doğru zorlamamak, yumuşak, kaygan etinin onu kucaklamasını sağlamak için tüm konsantrasyonunu harcıyordu. Kesinlikle azizlik için bağlı.

"Nasıl oluyor da öpüşmekten başka bir şey yapmıyoruz?"

Ah, Tanrım. "Çünkü sen bir bakiresin, tatlım. Yapmak istediğim son şey seni korkutmak ya da

baskı altında."

Elleri onun yanlarında aşağı yukarı geziniyor, yumuşak hareketleriyle ona eziyet ediyordu. "Ya ... ya ben bir şeylere öncülük edersem?"

Sakinleştı, kendini toparladı. "Aklınızda ne var?"

"Sana dokunmak istiyorum," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Ben de senin bana dokunmanı istiyorum. İkinci aşamayı deneyebilir miyiz?"

"Tatlım, istediğin her şeyi yapabiliriz. Ama bana ikinci üssün ne olduğunu hatırlatmalısın." Üslerden bahseden biriyle çıkmayalı çok uzun zaman olmuştu. "Ve eğer ikinci üs analsa, cevabım kesinlikle 'evet'tir."

Nefesi kesildi. "Hayır, anal değil!"

"Lanet olsun. Ne oldu o zaman?" Elleri saçlarına gitti, atkuyruğundan çekip çıkardı ve nemli omuzlarına dökülmesine izin verdi. Onun Marjorie'si çok yumuşak ve güzeldi.

"Bilirsin işte. Sevişme. Belden yukarısı."

Kızın yanaklarındaki kızarıklığı neredeyse görebiliyordu. "Öyle mi? Ama zaten beni okşuyorsun." Adamın elleri yerinde kilitli kalsa da, kızın elleri hâlâ adamın yanlarında geziniyordu.

"Rob," dedi yalvaran bir sesle. Yüzü adamın boynuna gömüldü. "Ne istediğimi biliyorsun."

"Sana dokunmamı mı istiyorsun?" Lanet olsun, Noel olmalı.

Başını salladı, burnu adamın tenine değiyordu, başı hâlâ adamın omzuna yaslanmıştı. Bir santim daha kıpırdarsa, aleti karnına saplanacaktı.

"Sana dokunacağım," dedi ellerini onun sırtında gezdirerek. "Ama korkarsan ya da rahatsız olursan bana söylemelisin. Bu istediğim son şey."

"Pekâlâ." Sesi o kadar kısıktı ki neredeyse duyulmuyordu. "Daha önce ikinci aşamaya geçtiğini söylemiştin?"

"Bir kez," diye itiraf etti. Kollarını ona doladı ve kendi dokunuşunu taklit eden ellerini sırtında hissetti. "Sanırım gittiğim partiden bahsetmiştim? Sarhoştum ve çok

oydu. Ertesi gün ne kadar uzun olduğumu gördü ve tüm arkadaşlarına o gece bira gözlüğü taktığından şikayet etti."

"O lanet olası küçük pislik." Elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. "Boyunda hiçbir sorun yok Marjorie. Sadece sana fazladan 15 santimlik uzun bacaklar veriyor ve ben senin bacaklarına bayılıyorum."

"Tek kişi sen olabilirsin," dedi ve adam onu uyarmadan önce ona doğru sokuldu. Sonra, adamın siki onun sıcak bedenine bastırdı ve kadın nefesini tuttu. Ama uzaklaşmadı. "Bu ... bu ..."

"Evet." Parmaklarını kızın omurgasının kıvrımlarında gezdirdi. "Senden uzak tutmaya çalışıyordum ama görünüşe göre başaramadım. Kotumu giymemi ister misin?"

"Ben ... hayır ..." diye nefes aldı ve bedenini onunkine biraz daha yaklaştırdı. "Hoşuma gitti."

Yüce Tanrım. Kalçalarını ona doğru bastırıyordu. Sanki onun pis zihnini okuyor gibiydi. "Tanrım. Sen mükemmelsin, bunu biliyor musun?"

"Böyle şeyler söylemen hoşuma gidiyor," dedi yumuşak bir sesle ve sonra dudaklarını onun boynuna bastırdı.

Aletin tepki olarak sarsıldığını hissedebiliyordu ve nefes alış verişini düzgün tutmak için mücadele etmek zorunda kaldı. Eğer Marjorie iddia ettiği kadar deneyimsizse, onu korkutmamak için çok yavaş hareket etmesi gerekecekti. "Ellerimi sırtında gezdireceğim," dedi kısık bir sesle. "Sadece keşfediyorum."

Buna karşılık, ağzı tekrar boynuna bastırdı ve dilinin tenine değdiğini hissetti. Tanrım, bakiresi yavaş kelimesinin anlamını pek iyi bilmiyordu, değil mi? Elleri onun sırtında aşağı yukarı hareket etti, bikini üstünün ip bağlarından dikkatle kaçındı. Teni soğuk suda nefis bir şekilde sıcaktı ve ağzını tekrar boynuna bastırıp öpmeye başladığında, yavaş ve nazik olmayı unuttu ve kıcını elleriyle kavradı, kalçalarını öne doğru bastırdı, böylece horozuna daha da sert itti.

Kadının nefesi kulağında çınladı ve ardından hafifçe titreyen bir nefes geldi.

"Çok mu fazla?" diye sordu alçak bir sesle. Başını çevirse, dudakları onun küçük kulağına değecekti. Çok yakındı ama yine de daha yakın olmasını istiyordu. Onun altında olmasını, bacaklarının ona sarılmasını ve adını haykırmasını istiyordu.

"İyi hissettiriyor."

"Kahretsin, sen kesinlikle benim en sevdiğim bakiremsin, tatlım." Ona bu lakabı taktığında kızın itiraz etmediğini fark etti. Artık itiraz etmiyordu. Aslında bu ona kendini harika hissettirmişti. Neredeyse sikinin onun seksine yaslanması kadar iyi. Kız yeterince uzundu, vücutları doğru yerlerde buluşuyordu ve normalde sikini bir kızın karnına saplayacağı yerde, Marjorie ile tam doğru noktadaydı.

Şu andan itibaren, sadece uzun boylu kadınlarla çıkacaktı. Sikerim öyle işi. Şu andan itibaren, sadece Marjorie'yi istiyordu.

Kendi elleri adamın sırtında gezindi ve sonra kıcını kavradı. Aynı hızla, elleri tekrar geri çekildi ve küçük bir şok nefesi daha verdi. "İç çamaşırı giymediğini unutmuşum."

"Tüm bu deri seni ürküttü mü?" Kıkırdadı. "Ellerini sevdim. Nerede ve ne zaman olursa olsun beni okşamaktan çekinme." Belki onun önünü de ellemeye karar verecek kadar cesur olabilirdi. Bir erkeğin aleti umut edebilirdi.

Marjorie'nin elleri tereddüt etti ve sonra tekrar onun kıcına koydu. Marjorie'nin ağzı bir başka ateşli öpücük için Marjorie'nin ağzına geri döndü ve uzun bir süre birbirlerinin kollarında sarılı kaldılar; birbirlerinin tadına bakarken, dilleri iç içe geçerken, elleri birbirlerinin kıklarını kavrarırken öpüşme sonsuza kadar devam etti.

Elleri yavaşça kıvrımlı kalçalarını yoğurmaya başladı, endişe verici bir masaj türü olmadığını umduğu bir şekilde esnedi ve hareket etti. Elleri onun tenindeki hareketleri taklit ederek ipucunu aldı ve kıcını sıkıp ovuşturdu ve Yüce Tanrım, o kadar iyi hissettirdi ki neredeyse

yükünü tam orada, suyun içinde boşalttı. Biraz zamana ihtiyacı olan adam, kızın küçük protesto iniltilerini duymazdan gelerek aç ağzından çekildi.

"Nasıl hissediyorsun, Marjorie?" Sesi arzudan boğuklaşmıştı. Bir eli yanağını okşamak için uzandı ve başparmağını küçük kulak memelerinden birinin üzerinde gezdirdi. Kulakları hassas mıydı? Bunu öğrenmeye niyetliydi.

"Güzel," dedi nefes nefese. "Devam edebilir miyiz?"

Kadın ona durmasını söyleyene kadar devam edecekti.

"Kesinlikle."

"Hâlâ sudan korkuyor musun? İçeri girmemiz gerekiyor mu?"

"Dürüstçe söyleyebilirim ki su hakkındaki her şeyi unuttum." Gülümsemesi genişledi, ağzı onun öpücükleriyle şişti.

"Planımız buydu."

"Minx," dedi ona, kıcını çimdikleyerek. Kız irkildi ve küçük bir şaşkınlık sıçraması yaptı, vücudu onunkine sürtünüyordu. Ve lanet olsun, sert küçük meme uçları ikisinin de fark ettiği bir şekilde adamın göğsünü sıyırmıştı.

Marjorie bir nefes daha çekti ve sonra göğüslerini tekrar ona bastırdı. Ellerinden biri onun tenini terk etti ve kıpırdandı. Bir an sonra, bikini üstünün iplerinin ellerine çarptığını hissetti ve onu çözmekte olduğunu fark etti.

İnledi ve tam kumaş düşerken onu başka bir öpücük için kendine çekti ve bu sefer çıplak göğüsleri göğsüne bastırdı.

Ve lanet olsun, güzel göğüslerdi. Gerçek göğüsler. Küçük ve sıkı, elma gibi, minik uçları olan. Büyük ve kaya gibi değil, derinin altına çok fazla silikon zorlamaktan çarpık meme uçları. "Becer beni, Marjorie, seviyorum göğüslerin."

"Öyle mi?" Kadının nefes alış veriş hızlandı ve adam onun gergin olduğunu fark etti. Neredeyse ona karşı titriyordu.

"Ben- ben tam olarak-"

"Tam ve mutlak mükemmellik mi?" diye araya girdi.

"Benim için öylesin."

Koyu renk gözleri, sanki bu yorumu analiz ediyormuş gibi ay ışığında ona göz kırptı. Sonra adamın elini kendi elinin içine aldı ve yavaşça göğüslerinden birine götürdü.

Onunla aynı anda nefesini içine çekti. Bir çift memeye dokunduğunda hissettiği şaşkınlık ve saygının üzerinden uzun zaman geçmişti ama Marjorie'ye dokunmak? Marjorie'ye dokunmak daha önce hissettiği her şeyden tamamen farklıydı. Göğsü avucunun içinde küçücüktü, tenini kaplayan tüylere rağmen teni sıcacıktı. Ya üşüyordu ya da dehşete düşmüştü ya da her ikisi de. Onun tatlı Marjorie'si. Parmaklarını göğsünün üzerinde gezdirdi, parmaklarıyla kıvrımlarını izledi, bakışları yüzündeydi, böylece her bir ifadeyi onun üzerinde hareket ederken izleyebiliyordu. Adam ona dokundukça Marjorie'nin gözleri buğulandı, yüz ifadesi yumuşadı ve parmakları göğsünün alt kısmında gezindiğinde Marjorie tüm vücudunu saran bir ürperti hissetti.

"Gıdıklanıyor musun?" diye sordu.

"Biraz," diye itiraf etti ve sesi o kadar utangaçtı ki. Nasıl bu kadar uzun süre bakire kalabilmişti? Bu akıl almaz bir şeydi. Çok lezzetliydi; açık, istekli, muhteşem ve tamamen ona aitti. İçinden sahiplenici bir his geçti ve kızın tüm vücudunu tekrar kendi vücuduna bastırma isteğine direndi. Onun göğüslerine dokunmasından hoşlanıyordu.

-Bunu yapmaya devam edecekti. Ağzını o minik, sert meme uçlarından birine dayadığında nasıl tepki vereceğini görmek için sabırsızlanıyordu.

"Durmamı ister misin?"

"Hayır." Sesi nefes nefese çıkıyordu. "Gerçekten devam etmeni istiyorum."

"Dostum, bunu söylemene bayılıyorum." Başparmağı bir meme ucunun üzerinde gezindi.

Tüm vücudu tepki olarak titrediydi.

Bunu görmek muhteşemdi. "Meme uçlarına dokunmam hoşuna gidiyor mu Marjorie?" Başparmağı yine gergin küçük tomurcuğun üzerinde gezindi ve tırnağıyla hafifçe vurdu. Adam

Dokunuşuyla daha da sertleşip büzüştüğünde memnun oldu.

Başını salladı ve sonra diğer eli diğer göğsünü avuçlamak için yukarı kaydığında ağzında yumuşak bir şaşkınlık ifadesi oluştu. Her ikisini de kavradı, onun yumuşak teninin ve içinden geçen tepkilerin tadını çıkardı. Yüzündeki ifade duygu doluydu; utangaçlık, merak ve uyarılma aynı anda.

"Mastürbasyon yaparken bunlara dokunuyor musun?" diye sordu, başka bir öpücük için eğilerek.

Ona şok olmuş bir bakış attı. "Bana bunu sorma!"

Sırıttı. Eğer kız bu kadar harika tepki vermeseydi onunla bu kadar dalga geçmezdi. "Neden olmasın?"

"Çünkü- çünkü cevap vermeyeceğim." Başparmakları tekrar meme uçlarını okşarken sesi titredi ve yüz ifadesi sersemledi. "Cevap vermeyeceğim."

"Hayır mı?" Rob'un sesi boğuktu, eğilip ağzını kızın ayırdığı ağzına bastırdı. "İstiyorsan bilmek isterim. Çünkü bu küçük tatlı göğüsleri ve kendine dokunurken meme uçlarını sıktığını hayal ediyorum."

Marjorie'nin nefesi ona daha çok tahrik olmuş gibi geldi. Ve kadın geri çekilmiyordu. Bunun yerine, elleri adamın kollarında, karnında geziniyordu, sanki ona her yerde ve her zaman dokunmak zorundaymış gibi.

Daha aşağı, zihni zikretti. Daha aşağıya dokun. Ama bunu yüksek sesle söylemedi. Bir anda çok fazla şey söylerse bakiresinin zihnine kısa devre yaptırabilirdi.

Bu yüzden onun güzel meme uçlarını okşadı ve onu öptü, başparmaklarının hassas tenine her dokunuşunda dilinin kendi diline çarpmasından memnun oldu. Kızın iç çekişleri ve nefes alışları inlemeye dönüşmeye başladığında, dilini kızın açık ağzının üzerinde kaydırды ve bir sonraki adımı attı. "Ağzımı tenine sürebilir miyim, tatlım?"

Onaylaması yumuşak bir inilti ve sarsak bir baş sallamasıydı.

Rob'un elleri kızın boynuna gitti, ensesini okşadı ve kızın küçük bir itiraz sesi çıkarmasından memnun oldu.

Elleri göğüslerini terk etti. Boğazına sıcak öpücükler kondurdu, sonra kulağına doğru ilerledi ve kulak memesini dişledi. Adam bunu yaparken kız ona yapıştı ve adam evet, kızın kulak memelerinin de hassas olduğunu aklına not etti. Bahse girerim bakiresinin pek çok eğlenceli yeri hassastı ve aleti yeniden ihtiyaçla zonkladı.

Sonra daha aşağıları öptü, narin köprücük kemikleri boyunca ve göğüs kemiğinden aşağı doğru ilerledi, ta ki kadın kollarında beklentiyle titreyene kadar. Parmaklarıyla narin göğüslerinden birini kavradı ve meme ucunu dudaklarına götürdü.

"Guh" gibi bir ses çıkardı. Kendini tutamadı. Kıkırdadı.

Elleri adamın omuzlarında yumruk şeklinde kıvrıldı. "Bu hiç komik değil."

"Komik değil. Çok sevimli."

"Rob," diye yakındı onun omzunu iterek. "Benimle dalga geçme."

"Değilim," dedi ve dudaklarını tekrar o tatlı meme ucunun üzerinde gezdirdi. "Verdiğin cevapların her birini seviyorum, tatlım. İnanılmazlar."

Kadın ona daha da yaklaştı ve adam da ipucunu değerlendirerek meme ucunu ağzına götürdü, kolu onu yerinde tutmak için sırtına kilitlendi. Diğer eli sikine gitti ve yavaşça okşamaya başladı, suyun altında kendini çalıştırdığını fark etmeyeceğini umuyordu.

Ama Marjorie kendinden başka hiçbir şeyi fark etmiyordu. Yüksek sesle inledi ve elleri adamın saçlarına gitti, başını göğsüne doğru tuttu.

Ve lanet olsun, bu çok seksiydi. Dilini meme ucunda aşağı yukarı gezdirirken bile sikini çalıştırmaya başladı, onun neyi sevdiğini anlamaya çalışıyordu. Dişlerini kullandı, sert yaladı, yumuşak yaladı, ondan en iyi tepkileri neyin alacağını görmeye çalıştı. Ve tüm bu süre boyunca inledi ve daha önce ona yaptığı gibi bir şeyi hiç hissetmemiş gibi ona sarıldı.

Muhtemelen yapmamıştır. Ve bu onu daha da sertleştirdi. Aletine sert bir vuruş yaptı ve hemen boşaldı, yuvarlanan suya fışkırdı. Umarım fark etmezdi.

"Dilin," diye inledi. "Tanrım, Rob, bu inanılmaz bir his."

"İzin verseydin her yerini yalardım," dedi boğuk bir sesle, diğer göğsüne geçerek. Aletindeki ağrı geçmişti ve şimdi ona hak ettiği gibi konsantre olmakta özgürdü. "Başından ayak parmaklarına kadar. Ve muhtemelen saatlerce amını yalarım, sadece hassaslaştığında ve muhtaç hale geldiğinde nasıl tepki vereceğini görmek için."

O konuşurken küçük meme ucu adamın dudaklarına yapıştı ve kadın ürperdi. "I . . . I . . ."

"Ne var, tatlım?" Gözlerini onun güzel yüzüne dikerek meme ucunu dilledi.

Bir dalga yüzüne çarptı ve onu sırlıslam etti.

Adam tükürdü, kadın kıkırdadı ve o an biraz ölüp gitti.

"İyi misin?" diye sordu.

Cevap veremedi. Bir dalga daha suratına çarptı ve öksürdü, tam boyuna geldi ve gözlerindeki suyu sildi. "Ne yazık ki kumsalın, göğüslerinin üzerinde çok fazla zaman geçirmem için doğru yer olduğunu sanmıyorum. Eğer boğulmak istemiyorsam."

"Pekâlâ," dedi. "O zaman sanırım üstümü bulmalıyım."

Üstünü şans eseri buldular, çünkü kısa bir mesafe öteye sürüklenmişti. Marjorie onu tekrar giydi ve Rob her şeyi yerine bağlarken göğüslerinin hareketini ve titremesini izledi. Hazır olduğunda Rob'a elini uzattı ve kıyıya geri döndüler; Rob giysilerini aldı, giydi ve sonra Marjorie sudan çıktı. Marjorie'nin henüz ona çıplak bakmaya hazır olmadığını düşündü.

Bunun iyi olduğunu düşündü.

Şimdilik.

On Yedinci Bölüm

Rob o gece Marjorie'yi odasına kadar götürdü ve kapısının eşiğinde sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir öpüşme yaşadılar. Keşke

Onu içeri davet etmesi için -oldukça hararetli bir şekilde- yalvardı ama kadın ona sadece utangaç bir gülümseme verdi, o kadar. Bu iyiydi, gerçekten. Onun rahat olmasını istiyordu ve belki de Marjorie'sini dalgaların arasında oynarken biraz fazla zorlamıştı. Belki de göğüslerini emerken otuz bir çektiğini fark etmiş ve bu onu telaşlandırmıştı. Marjorie'nin sınırlarının ne olduğunu henüz bilmiyordu, çünkü o da bilmiyordu.

Belli belirsiz tatmin olmamış ama yine de memnun olan Rob odasına döndü ve gece geç saatlere kadar çalışmak için bilgisayarının başına geçmek yerine soyundu, duş aldı, mastürbasyon yaptı ve yatağına gitti.

Tam uykuya dalmıştı ki bir ses onu uykusundan uyandırdı.

Rob karanlık otel odasına gözlerini kırpıştırarak baktı. Saat neredeyse gece yarısıydı, Marjorie'den ayrılalı bir saat olmuştu. Uzun süre uyumamıştı. Onu uyandıran neydi?

Kapısı yumuşak, tereddütlü bir şekilde çalındı. Onu uyandıran şey bu olmalıydı. Bacaklarını yatağın kenarına doğru sallayıp ayağa kalktı, çıplak olduğunu fark etti ve kapıya yönelmeden önce beline bir çarşaf sardı.

Gözetleme deliğinden dışarı baktığında Marjorie'nin diğer tarafta, saçları dağınık ve endişeli görüldüğünü gördü. Üzerinde bir çift pembe pazen pijama vardı.

Oh, kahretsin. Kapının zincirini çözdü. "Sorun nedir?"

Hızla onun odasına girdi, içeri doğru itti. Rob daha sorunun ne olduğunu sormadan, kızın ağzı onunkinin üzerindeydi ve onu çılgınca öpüyordu. Sersemleyen Rob bir süre cevap vermedi.

Bir an sonra kapıyı çarparak kapattı, çarşafını yere attı ve Marjorie'yi kendisine doğru sürükledi.

Hayvanlar gibi öpüştüler, dişler çarpıştı, diller birbirine karıştı, ta ki adam kadının kalçalarını kavrayıp kendine doğru çekene, sikini sudaki gibi kadına bastırana kadar. Kadın irkilerek bir ses çıkardı ve yanakları kızararak öpüşmeyi kesti. "Merhaba," diye nefes aldı.

"Hey." Onu tekrar öptü, bu sefer biraz daha yumuşaktı, çünkü dudakları paylaştıkları heyecanın şiddetinden morarmış görünüyordu. "Neden buradasın?"

"Ben sadece I" Yüzü giderek daha da kızardı ve endişeli görünüyordu. Ellerine baktı ve sonra bakışlarını tekrar yukarı kaldırdı. "Um ... çıplaksın."

"Çıplak uyurum," diye kabul etti, eğlenerek. En sıradan şeyler konusunda bile çok utangaçtı. Odasına girmiş, onu şeytan gibi öpüyor ve kalkmış sikine kendini kaybetmeden bakamıyor muydu? Üstelik bu zaten aşına olduğu bir şeydi. "Beni kanepede süzdüğün zamanı hatırlıyor musun?"

Nefes nefese kaldı. "Uyanık mıydın?"

"Ah, evet," dedi, onu tekrar kendine doğru çekerek. Bir elini kızın yanağına dokundurdu ve bir öpücük daha almak için ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. "Gecenin bu geç saatinde seni buraya getiren nedir, tatlım?"

Yanağına değen nefesi hızlıydı, heyecandan sığlaşmıştı. "Ben ... bana suda söylediğin o şeyler. Onları düşünmeden edemedim."

"Ne gibi şeyler?" Çok şey söylemişti.

"Kendime dokunup dokunmadığımı sorduğunda," elleri çırpındı, sonra adamın omuzları üzerinde kıvrıldı ve alnını onunkine bastırdı, gözleri kapalıydı. "Ve ben Bu gece yapacaktım ama sonra fark ettim ki Senin yapmanı istedim." Sözleri endişeli bir telaşla çıkmıştı.

Kendisini boşaltmasını mı istiyordu? Rob inledi. "Sik beni."

"Henüz değil," diye fısıldadı. "Ama... başka şeyler yapamaz mıyız?"

Evet, yapabilirlerdi. Elini tuttu ve onu süitin arka tarafına, yatağın olduğu yere götürdü. Elinin titrediğini, parmak uçlarının soğuduğunu hissedebiliyordu ama Marjorie buraya cesurca gelmişti ve bunun için onu ödüllendirecekti. Ona verebileceği en iyi mastürbasyonu yapmak üzereydi.

Onu yatağın kenarına getirirken, "Gergin olma tatlım," dedi.

"Senin için söylemesi kolay."

"Ne yani, gergin olmadığımı mı sanıyorsun?" Kızın inanmayan bakışları karşısında, "Bunu senin için harika bir deneyim haline getirmek istiyorum. Sürekli bana gelmek isteyeceğin bir deneyim. Ve daha önce hiç bakir biriyle çıkmadım. Bu yüzden sana iyi bakacağım, ama bu yine de bir şeyleri berbat edeceğimden biraz endişelenmediğim anlamına gelmiyor."

İleri atıldı ve onu tekrar öptü.

İşte cevap buydu. Kollarıyla onu sardı ve yatağa, yanına çekti, tatlı ağzını öptü, ta ki ikisi de yatağın kenarında, yan yana oturup dudakları kilitlenene kadar. Adamın siki kucağından müstehcen bir şekilde dışarı fırlamıştı ve kadın da onun yanına oturmuştu. Yine de onu öpmeye devam etti, zihninin rahatlamasını sağlayacak kadar gevşemesini umuyordu. Kadının elleri adamın göğsüne gitti ve sonra tekrar uzaklaştı.

Ah. Çıplaklığı bir sorun olabilirdi. Dilinin son bir hareketiyle öpüşmeyi kesti ve ardından, "Giyinsem daha iyi hisseder misin?" diye sordu.

Dudaklarını yaladı, gözlerini kırıştırdı ve sonra başını salladı. "Ben iyiyim."

"Gerginsin." Parmaklarının arkası göğüslerinin arasına değdi ve kalbinin güm güm attığını hissetti. "Beni keşfetmene izin versem kendini daha rahat hisseder misin?"

Gözleri büyüdü ve başını salladı. "Sanırım bu beni daha da gererdi."

Kıkırdadı. "Yeterince adil." Kızın elini avucunun içine aldı ve arkasından öptü. "O zaman buna sadece bir zevk keşfi olarak bak, tamam mı? Buradaki tek amaç iyi hissettiren şeyi yapmak ve hiçbir şey masanın dışında değil. Anladın mı? Bana dokunmakla ilgili fikrini değiştirirsen - ya da bunların herhangi biriyle ilgili - tek yapman gereken bir kelime söylemek ve duracağız."

Başını salladı ve ona utangaç gülümsemelerinden birini daha verdi.

Tanrım. Bunu kesinlikle berbat edemezdi. Elini tekrar öptü, sonra ters çevirdi ve parmak uçlarının her birini öptü, ısırdı. Başparmağına ulaştığında, gözlerindeki bakış bir kez daha tahrik doluydu.

Elini bıraktı ve pijamasının üstündeki ilk düğmeye doğru ilerledi. "Göğüslerini tekrar görebilir miyim, tatlım?"

Başını salladı ve elleri düğmelere giderek onları teker teker çözdü. Adam onun gömlekten aşağı inişini, titreyen parmaklarıyla düğmeleri deliklerden geçirilişini izlerken saniyeler geçip gitti. Kız ona bakmıyordu - daha fazla gerginlik, biliyordu. Son düğmeyi de ilikledikten sonra tekrar öne geçti, kumaşı bir kenara fırçaladı ve küçük, yüksek göğüslerini ortaya çıkardı.

"Kahretsin, sana bakmak bir rüya gibi, Marjorie."

Bunun üzerine biraz daha dik oturdu, bunu yaparken göğüsleri dışarı fırladı. Sonra üstünü omuzlarından indirdi ve yere fırlattı.

Ciğerleri endişeli nefeslerle kabardı ve göğüsleri de onlarla birlikte hareket etti. Uzanıp göğüslerine tekrar dokunma isteğine karşı koyamadı ve öyle de yaptı, bir tepe noktasını okşadı ve sonra parmaklarını ağırlığının etrafında kıvırdı. "Çok güzel ve yumuşak. Küçük göğüslerine bayılıyorum. Elime mükemmel bir şekilde oturmalarına ve o küçük meme uçlarının ağzıma girmek için yalvarmalarına bayılıyorum." Başparmağı bir tanesinin üzerinde gezindi ve dokunuşuna karşı sertleştiğinde memnun oldu.

Marjorie inledi ve bu kez ona doğru uzandı ve elleri sabit kaldı. "Dokun bana, Rob. Lütfen. Korkmuyorum."

"Öyle olmadığını biliyorum tatlım. Buraya gelip bana yaklaşmak çelik gibi cesaret ister," dedi ve kızın pürüzsüz çenesini hafifçe öptü. "Ve bunu yapmana bayıldım. Sikimi kaya gibi sertleştiriyor." Bir başka derin dil öpücüğü için onu kendine çekti ve kız ona karşı eridiğinde, yan yana uzanana kadar yatakta geriye yaslandı, ağızları kilitlendi.

Rob onun üzerine yuvarlandı, dizleri onunkilerden ayrıldı.

Adamın sikini amına bastırmasıyla gözleri fal taşı gibi açıldı. Pijama pantolonunun kumaşı tenlerini ayırıyordu ama adam kumaşın arasından bile onun sıcaklığını hissedebiliyordu. "Merak etme tatlım," diye onu yatıştırdı. "Pantolonun üzerinde kalabilir. Söz veriyorum."

Bunun üzerine biraz rahatladı, yüzünde ona kendini kral gibi hissettiren o yumuşak, neredeyse hayranlık dolu ifadeyle ona baktı. "Teşekkür ederim."

Güldü. "Bana teşekkür etme. Bu senin vücudun. Kararları sen veriyorsun, ben değil. Benim işim seni iyi hissettirmek."

Elini göğsünde gezdirip kalbinin üzerine koydu. "O zaman seni iyi hissettiriyorum?"

"Marjorie," dedi alçak bir sesle. Kalçalarını tekrar Marjorie'ye doğru bastırdı ve kalkmış sikiinin uzunluğunu Marjorie'nin seksine doğru itti. "Sertleştiğimi fark etmedin mi? Kendimi zaten iyi hissediyorum. Seni iyi hissettirmek beni hayal edebileceğinden çok daha fazla boşaltacak."

O güzel kızarıklık yine yanaklarını boyuyordu. "Ya sana dokunmak istersem?"

"O zaman gönlünce dokunmana izin veririm. Ama bunu bana borçluymuşsun gibi hissettiğin için yapma. Bana bir bok borçlu değilsin. Anladın mı?"

Başını salladı, ağzında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Anlaşıldı."

"Güzel." Göğüslerinin üzerine eğildi, kıvrımlarına hayranlıkla baktı ve sonra dilinin ucuyla bir areolanın üzerinde gezindi. "Bu gece buraya gelmene bayıldım, gerçi biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim." Bir ucunu hafifçe emdi, titrerken karnının onun altında hareket etmesini sevdi. "Ama sanırım suda geçirdiğimiz zaman hoşuna gitti, değil mi?" Kadın mırıldanarak onayladı ve parmakları adamın saçlarına gitti, birkaç teliyle oynadıktan sonra ellerini omuzlarına koydu.

"Tahminimce odana döndüğünde tahrik oldun ve mastürbasyon yapmaya başladın." Kızın içine çektiği nefesi ona çok da yanlış bir tahminde bulunmadığını söylüyordu. "Ama ellerin ağzım kadar iyi hissettirmedi ve bu yüzden bana geldin. Bu doğru mu?"

Sessizdi.

Rob başını kaldırdı ve kızın yüzündeki utanç dolu ifade Rob'un bir meme ucunu öpmesine neden oldu. "Haklıyım," dedi ona. "Ve bunu inanılmaz derecede ateşli buluyorum, Marjorie. Biz ayrıldıktan sonra senin boşalmaya çalışman düşüncesi? Bu düşünceye bayıldım. Senin bu kadar tahrik olmana bayılıyorum." Yine bir meme ucunu dilledi. "Benim de hoşuma gittiğini biliyorsun, değil mi?"

"Sen mi yaptın? Gerçekten mi?"

"Ayrıldıktan sonra her gece yapıyorum," dedi ona, eliyle bir meme ucunu çimdikledi ve teninde beliren tüyleri hayranlıkla seyretti. "Seninle birlikte olmak beni o kadar tahrik ediyor ki, sen gittikten sonra kendimi elime almak zorunda kalıyorum. Seni düşündükçe sikim hep ağrıyor." Başını kaldırdı ve ona baktı. "Beni ne kadar sertleştirdiğini hissetmek ister misin?"

Gözleri irileşti, göz bebekleri büyüdü. Sonra dudağını ısırdı ve başını salladı.

Yan tarafına dönerek kadının yanına uzandı. Aleti kalçasının üzerinde demir bir çubuk gibi duruyordu, başı ön spermle doluydu. Marjorie'nin ona dokunmaktan çekinip çekinmeyeceğini merak ediyordu ama Marjorie hemen ona uzandı ve parmaklarıyla sikinin başını okşadı.

"Yumuşak," dedi merakla.

"Siktir, bunu bir erkeğe söyleme. Aletim o kadar sert ki ağrıyor."

Kıkırdadı. "Hayır. Senin ... senin penisin değil." Kelimenin üzerinde kekeleydi. "Onu kaplayan deri." Parmakları adamın sikinin tepesinde gezinerek onu tamamen çılgına çevirdi. "O kadar yumuşak ki. Sanki ... çeliği kaplayan ipek gibi. Ve çok büyük."

"Bu daha iyi." Tanrım, onun eğitimsiz dokunuşları adamın aklını başından alıyordu. O meraklı parmaklar sikinin başının üzerinde her hareket ettiğinde ve oradaki pre-cum'u karıştırdığında, o pantolonu onun üzerinden çekip almak ve eve batmak için cazip geliyordu.

Ama azizlik mertebesine ulaşmaya çalıştığı için lanet olası gözlerini kapattı ve kızın boş zamanlarında keşfe çıkmasına izin verdi.

Parmakları onun üzerinde hareket etti, shaftının uzunluğu boyunca uzanan kalın damarı izledi ve sonra kesesinin üzerinde fırçaladı. Taşakları gergin ve ağrıyordu ve parmakları teninde çok ama çok iyi hissettiriyordu.

"Aletin büyük mü?" diye sordu. "Diğer erkeklere kıyasla mı?"

"Yeterince büyük, tatlım," dedi ona, ihtiyaçtan sesi kısılmıştı. Parmakları onu okşamaya ve test etmeye devam ederken, uzandı ve küçük göğüslerinden birini avuçladı, ona dokunmaktan kendini alamadı. "Muhtemelen ortalamadan daha büyük, ama aletimi en yakın masanın üzerine koyup bir cetvel çıkarmıyorum."

Kadın kıkırdadı, bu ses adamı şehvetten çılgına çevirdi. "Bana büyük görünüyor."

"Çok sik gördün mü?"

Başını iki yana salladı. "Sadece internette. Biraz porno izlemiştim ama çok ..." burnunu kırıstırdı. "Ruhsuz."

Homurdandı. Çoğu erkek muhtemelen buna katılmazdı. Ama Marjorie gibi bir hayalperest? Onun bunu nasıl çekici bulmayacağını anlayabiliyordu.

Parmakları tekrar sikinin alt tarafında dolaşan damarı okşadı ve onun elini tutup yumruk yapmamak ve sikmemek için her şeyini verdi.

"Marjorie, tatlım," diye uyardı, beden dilini rahat tutmaya çabalarken sesinde gerginlik vardı. "Bana böyle dokunmaya devam edersen, o güzel parmaklarının her yerine boşalacağım."

Gözleri irileşti. Bir an düşündü ve elini çekmek yerine onu okşamaya devam etti. "Ben ... ben izleyebilir miyim?"

Rob inledi. Tanrı onu bakirelerden korusun. Neden onun ağzından çıkan her şey hayatında duyduğu en ateşli şeydi? Birkaç saniye içinde boşalacaktı ve kız onun bir okul çocuğu olduğunu düşünecekti.

Ama siktir et. "Sana göstereceğim," dedi. Kadının avucunu aldı ve damla damla pre-cum sızdıran sikinin başına sürttü, o kadar tahrik olmuştu ki. Başını kızın yumuşak teni boyunca döndürerek, kız hayranlıkla bakarken kayganlaştırdı. Sonra onun elini tuttu ve shaftının etrafında kıvırdı. Eli kızinkini örttü ve ona nasıl okşayacağını göstererek rehberlik etmeye başladı. "İşte böyle."

Avuç içi onun shaftına doğru kayıyordu. Yeterince kayganlaştırıcı yoktu ama bu noktada umurunda bile değildi. Geniş gözleri ve ayırık dudakları, onu okşarken çıkardığı yumuşak sesler, tüm bunlar onu çılgına çevirdi. Adını haykırmak, istediğinden çok daha erken boşaldı ve sıcak dölleri kızın eline ve birleşen parmaklarına sıçradı.

Hemen elini kaldırdı ve merakla meniye dokunmaya başladı. "Çok yoğun." Sonra, onun şokuna -ve zevkine- parmaklarını ağzına götürdü ve tadına baktı.

Ve bir surat yaptı.

Güldü. "Bu sonradan edinilmiş bir tat."

"Sözüne güveniyorum," dedi çaresizce eline bakarak.

"Sana bir havlu getireyim, tatlım."

Rob yataktan kalktı ve koşarak banyoya gitti. Bulabildiği ilk havluyu alıp önce kendi elini, sonra aletini sildi ve Marjorie için yeni bir havlu aldı. Yatağa döndüğünde onu orada, parmaklarında kuruyan yapışkan meniye okunamayan bir ifadeyle incelerken buldu.

Ve birden kendini bir pislik gibi hissetti. Buraya boşalmaya gelmişti ve adam aşağı yukarı aletini onun eline sokmuş ve her tarafına sıçratana kadar ona mastürbasyon yaptırmıştı. Bir centilmenin yapacağı bir hareket değildi bu, bir bakireyi sekse alıştırmaya çalışan bir adamın yapacağı bir hareket de değildi.

Lanet olsun.

Yatağa doğru ilerledi ve kızın elini havlusuyla silerek kendi elinin içine aldı. "Özür dilerim. Sanırım bu beklediğin bir şey değildi."

"Sorun değil. Hoşuma gitti." Gülümsemesi isteksiz ve utangaçtı. "Boşalmanı izlemek hoşuma gitti. Çok ... çiğ hissettim."

"Raw bunu ifade etmenin iyi bir yolu."

Adam elini silmeye devam ederken yumuşak bir sesle "Çiğ seviyorum," dedi. "Geçmişte yaşadıklarımın farklı hissettiriyor ... ve daha fazlasını istiyorum." Arzuyla kapanan o büyük, yumuşak gözleriyle ona baktı ve adam sikinin yeniden kıpırdadığını hissetti.

Lanet olsun. Bu bakire onu öldürecekti.

Rob havluyu bir kenara attı ve tekrar onun yanına oturdu. Onu kucağına çekti, uzun bacaklarını kalçalarından birinin üzerinde sürükledi ve yumuşak ağzını bir kez daha öpmeye başladı. Kız onun öpücüklerine açlıkla karşılık verdi, daha fazlası için istekliydi ve onlar öpüşürken Rob küçük göğüslerini avuçlayıp okşadı, kız ağzına karşı nefessiz kalana kadar parmaklarıyla meme uçlarıyla alay etti ve yuvarladı.

"Şimdi sıra sende," diye mırıldandı ve elini pijama pantolonunun beline doğru kaydırды. Bekledi, onun tepkisini kontrol etti. Gözleri büyüdü ama yüz ifadesinde korku yoktu, sadece heves vardı. Lanet olası güzel Marjorie. ile

Bir başka sıcak, dil dolu öpücükten sonra elini kumaşın altına sokarak kızın amını aradı.

Keşfedici parmakları büyük ikramiyeyi vurduğunda, nefesi kesildi. O da istiyordu -külotunun kumaşı uyarılmaktan sıırsıklam olmuştu ve elinin altındaki et sıcak ve ihtiyaçtan kaygandı. Bakiresi ateşlenmişti ve umutsuzca boşalmaya ihtiyacı vardı.

Ve bu çok seksiydi. Parmaklarını kızın kıvrımlarına soktu, birini amcığının dikişinde aşağı yukarı gezdirdi. İnanılmaz derecede ıslaktı, o kadar ki eli yerine yüzünü oraya sokup onu yemek istedi. Yine de başka bir zaman, onu yeni şeylerle tanıştırmak için daha fazla boş vakti olduğunda. Bu gece zaten çok şey yaşamıştı ve onu bunaltmak istemiyordu. Bu yüzden o ıslak kıvrımların arasında nazikçe ileri geri sürtündü ve onun yumuşak, açık ağzını öptü.

Marjorie ona sarıldı, adam onu okşarken elleri boynuna kenetlenmişti. Marjorie'nin uzun bacakları biraz açılmıştı ve bu, elini daha derine itip amının girişini ararken onu rahatlattı. Yine de onu bulduğunda derine itmedi, sadece girişin etrafında dolaştı ve onunla alay etti.

Marjorie ona yapışarak inledi. Marjorie'nin ağzı öpücüklerle yanıt vermiyordu ve Marjorie'yi parmaklarken şaşkınlıktan gevşemişti. Sorun değildi, Marjorie'nin güzel yüzünde bu ifadeyi görmek onun da hoşuna gidiyordu. Adam kadının girişinde oynamaya devam ederken dudaklarını ısırđı ve kadın daha fazlasını isteyerek kalçalarını eline doğru döndürdüğünde şiddetli bir zevk hissetti.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye fısıldadı ağzına karşı. Kız, onay anlamına gelebilecek sözsüz bir miyavlama çıkardı. Kalçaları tekrar adamın eline doğru hareket etti.

Başparmağını klitorisine doğru kaydıldı ve şimdi arzusıyla belirginleşen minik tomurcuğa sürttü ve Marjorie yanıt olarak neredeyse kucağından sıçradığında memnun oldu. Elini sabitledi, parmakları hâlâ kızın girişinde duruyordu

başparmağını klitorisinin üzerine koydu. "Bu çok mu fazla oldu? Durmalı mıyım?"

Tırnakları teninde kıvrıldı. "Hayır," diye nefes nefese kaldı. Yüz ifadesi şaşkındı. "Durma."

"Sana dokunmamdan hoşlanıyor musun? Parmaklarımı bu ıslak amcığa soktuğumda ve onu kızdırdığımda?" Dudakları teninde geziniyor, dokunabildiği her yere dokunuyordu. O kadar yumuşak, o kadar güzel kokuyordu ki, adamın ona yaptıklarından çok hoşlanıyordu. Sadece onun dikkatini çekmek için hiçbir şey yapmıyormuş gibi davranmıyordu; daha çok her şeyi keşfetmeye hevesli bir köpek yavrusu gibiydi.

Ve ona gösterecek, onu başlatacak kişi olmak istiyordu.

Kız sustuğunda, onun ayırık dudaklarını tekrar öptü.

"Edepsiz konuşmalarım seni rahatsız ediyor mu?"

Adamın eline karşı kıvranıyor, ıslak etini parmaklarına karşı zevkle oynatıyordu. Daha fazla sevişmek istiyordu, bu çok açıktı. Sadece bunu nasıl isteyeceğini henüz bilmiyordu. "Rob," diye nefes aldı.

"Daha önce ne dediğimi hatırlıyor musun?" Kızın çilli burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. "Aramızda utanç verici hiçbir şey yok. Hepsi zevk için."

"Sadece çok ..."

"Künt mü?"

Başını salladı.

"Açık sözlüyüm," diye itiraf etti. "Bunu değiştiremem."

"Değişmeni istemiyorum. Bu beni sadece utandırıyor." Kalçaları tekrar kıpırdadı. "Dokunuşlarını seviyorum."

"Sana edepsiz şeyler söylememden hoşlanıyor musun?" diye tahmin etti. "Sadece karşılık veremeyecek kadar utangaç mısınız?" Kızın başını sallaması üzerine onu tekrar öptü ve parmak uçlarını amının girişine bastırarak ödüllendirdi.

Nefesini içine çekti, gözleri zevkle büyüdü ve onu daha derine itmeye çalışarak bir kez daha kıpırdadığını hissetti.

Ama Marjorie henüz alay etmenin eğlencenin yarısı olduğunun farkında değildi. Başparmağını yavaşça tekrar klitorisine sürttü ve Marjorie nefesini tutup adamın omuzlarına yapıştı, kalçaları sarsıldı

tepki olarak. K klitorisinin çok hassas olduğunu ve muhtemelen Şişmiş olduğunu tahmin etti. Eğer daha önce, ona gelmeden önce kendine dokunmuŐsa, muhtemelen bu noktada aşırı hassaslaşmıştı. Ağzına ihtiyaı vardı. Ağzının orada olması gerekiyordu.

Bu sefer değil, diye kendini uyardı. Bunun yerine, parmaklarını amcığının kuyusundan çekip kıvrımlarından ileriye doğru çekti ve nemini klitorisine doğru kaydırđı. Ardından, iki parmağıyla baŐlıėı çerçeveledi ve yüz ifadesini izleyerek yavaşça kenarlarını ovmaya başladı.

Ağzı yarıldı. Bacakları titredi. Ve sanki kucağından dŐeeėinden korkuyormuŐ gibi ona öyle sıkı sarıldı ki, diğer eli beline sabitlenmiŐ olmasına rağmen.

"Seni yakaladım," diye mırıldandı, onu ovmaya devam ederken, klitorisinin kenarlarını dikkatlice okşadı. "İstediğin zaman bırakabilirsin. Sana sahibim."

Kadının elleri adamın boynundan kurtuldu ve Rob o kadar irkildi ki, adamın destek koluna rağmen yatakta geriye doğru düştü.

"Bırak gitsin" derken tam olarak bunu kastetmemiŐti.

Ancak Marjorie artık sırt üstü yattığı gerçeğinden rahatsız değildi. Bunun yerine, yeni pozisyon kalçalarını daha özgürce döndürmesine izin veriyordu ve onun eline karşı kıpırdanıyor ve kıvranıyordu. Ve lanet olsun, bu çok ateşliydi. Artık diğer kolu da serbest olduğu için uzanıp kızın zıplayan k memelerinden birini okşadı, kız elini sürerken bile meme ucunu ovuyordu.

Ve haykırdı. Elleri adamın kolunu sıktı ama onu durdurmadı. Gözleri kapandı ve yüzü buruŐtu. "Rob, ben-"

"Biliyorum," diye yatıştırdı, vücudunu okşamaya ve sevmeye devam ederken bile. "Sana sahibim."

"Oh," diye inledi ve kalçaları onun eline karşı Şiddetle hareket etti. İki parmağını klitorisinin kenarlarına sürtmeye devam ederken bile meme ucunu sıkıştırdı. "Oh! Oh!"

Kalçaları ona karşı sarsıldı ve sonra tüm vücudu sertleşti ve boşalıyordu, vücudunda bir titreme patladı. Adam ovmaya devam etti, boşalırken yüzündeki ifadeden büyülenmişti. Kız çok güzeldi. Başka bir sahiplenme dalgası hissetti ve kalçalarını parmaklarına karşı yavaşça sallamaya devam ederken, orgazmından aşağı inerken bile solmadı. Sonunda derin bir nefes verdi ve bir elinin tersini alnına götürdü.

"Oh," dedi usulca. Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Tanrım, çok güzeldi. İsteksizce parmaklarını onun ıslak amciğinden kaydırды ve onları yalayarak temizleme isteğine direndi. Bakiresini zaten şokta olduğundan daha fazla şok etmek istemiyordu. Elini atılmış havluya sildi ve sonra yatağa geri dönerek onu kendisine doğru sürükledi.

"I . . . Odama geri dönmeliyim," dedi kısık bir sesle.

"Yakında," dedi ona, küçük kaşık gibi vücudunu kendi vücuduna yaslayarak. Bu pozisyon, bir kolunu onun beline dolamasına ve bir elini çok sevdiği o sevimli küçük memelerinden birinin üzerine koymasına olanak sağladı.

"Tamam, yakında," diye kabul etti ve onun yanına sokuldu. Birkaç dakika sonra, onun uyuduğundan oldukça emindi. Başparmağını onun meme uçlarından birinin üzerinde düşünceli bir şekilde gezdirdi ve uyurken bile onun içinde dalgalanan otomatik ürpertinin tadını çıkardı.

Daha önce hiç geceyi bir kadınla geçirmemişti. Ama şimdi Marjorie yatağında olduğuna göre, onun yakın zamanda yatağından çıkmasını istemiyordu.

Belki de hiç.

On Sekizinci Bölüm

Marjorie nefis uykusundan kalçasına sert bir şeyin dokunduğunu hissederek uyandı. Etrafına gözlerini kırıştırdı. Büyük bir otel odası. Duvarlarda tuhaf sanat eserleri.

Ona karşı sıcak bir vücut. Bir el çıplak göğsünü sıkıyor. Ereksiyon arka tarafına doğru bastırıyor. Pijama pantolonu hâlâ bacaklarındaydı ama üstü yoktu.

Oh.

Dün geceye dair görüntüler zihninde canlandı ve nefesini tuttu. Uyarılma damarlarında dolaştı ve ona ne yaptığını ve onun da ona ne yaptığını canlı bir şekilde hatırladı. Ve oh, eğlenceliydi. Eğlenceden de öte, inanılmazdı. Daha fazlasını istiyordu.

Ama yatağının başucundaki çalar saate baktı ve içini çekti. Sabahın sekizi. Bir saat içinde diğer nedimelerle birlikte kahvaltıda olması gerekiyordu, sonra da son bir prova ve makyaj denemesi yapacaklardı. Düşüncesi ne kadar cazip olsa da yatağa uzanıp sarılacak zamanı yoktu. Bu yüzden örtüleri sıyrıp yataktan çıkmaya başladı.

Rob uykulu bir sesle, "Hayır," dedi ve onu kendine doğru çekti. "Burada benimle kal."

"Yapamam," dedi ama adam göğsünü bir kez daha sıkarken gülümsüyordu. Bu, vücudunda dün geceyi hatırlatan zevkli şok dalgaları yarattı. Tanrım, dün gece harikaydı. "Bu arada odayı değiştirdiğinizi yeni fark ettim."

"Yaptım," diye mırıldandı. "Duş diğerinde kırıldı."

"Oh."

"Bu duşa kalırsan sırtını ovmak da bedava," dedi ve göğsünü bir kez daha sıktı.

"Keşke yapabilseydim ama bu sabah programım dolu."

"Hasta olduğunu söyle." Biraz daha yaklaştı ve kızın omzuna bir öpücük kondurdu.

"Yapamam," dedi tekrar ve adamın başparmağı göğüs ucunu alaycı daireler çizerek okşamaya başladığında, üzülerək elini üzerinden çekmek zorunda kaldı. "Brontë'nin orada olmasını borçluyum. Bu son prova ve zaten çok stresli."

"Çok sorumluluk sahibisin," dedi ve tekrar omzunu öptü. "Bu çok seksi. Müsait olduğunda bana haber verir misin?"

"Yapacağım."

"Bana mesaj atar mısın?"

"Elbette."

"Bana amının fotoğraflarını gönderir misin?"

Nefes nefese kaldı ve adamın elinden kurtuldu. "Hayatta olmaz."

Kıkırdadı, gözleri kapalıydı ve battaniyeleri vücuduna daha da yaklaştırdı. "Denediği için bir erkeği suçlayamam."

"Seni şeytan." Üstünü yerden kaldırıp düğmelerini ilikledi, sonra isteksizce ona baktı. Rob yine uykuya dalmıştı, o yüzden sessizce odasından çıktı ve kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Bir saat sonra duşunu almış, üzerini değiştirmiş ve diğerleriyle buluşmaya geç kalmamak için kendisine ayrılan yemek salonuna doğru koşmaya başlamıştı. Marjorie bir dakika kala gelmişti ve yemek salonunda bekleyen tek kişi Brontë'ydi, saçlarını topuz yapmış ve gözleri ışıl ışıldı. Mutlu ve rahat görünüyordu.

Marjorie boş masada Brontë'nin yanına otururken, "Ben buradayım," dedi. Nedimeler ve gayri resmi olarak dahil edilen Violet olmak üzere beş kişi için daha yer ayarlanmıştı ama başka kimse gelmemişti. "Herkes nerede?"

"Sanırım bu sabah hepimiz biraz geç kaldık. Endişelenmeyin. Burada olacaklar."

"Rahatlamış görünüyorsun," dedi Marjorie gülümseyerek Brontë'ye. "Her şey yolunda mı?"

"Hayır," dedi Brontë. "Pasta anakaradan uçakla getirildi ve paramparça oldu, bu yüzden Logan yeni bir pasta şefi getirtiyor ve benim ağlamamı istemediği için saçma sapan bir para ödüyor. Çiçekler kırmızının yanlıış tonunda. Yine. Ve Logan'ı kızdıran o korkunç adam hâlâ adada bir yerlerde." Gülümsemesi genişledi. "Ama ben iyiyim çünkü Logan dün bana üç saatlik bir masaj ayarladı."

"İyi görünüyorsun," dedi Marjorie. "Çok rahat ve mutlu."

"Mutluyum," diye itiraf etti. "Her şeyin ne kadar çılgınca Düğünle birlikte olsun, fark etmez, çünkü günün sonunda beni mutlu etmek için elinden geleni yapan bir adamla birlikteyim. Ve gerçekten isteyebileceğim tek şey de bu, anlıyor musun?" Öne doğru eğildi. "Mutlu demişken... sen de oldukça iyi görünüyorsun. Gizemli adam umduğun gibi çıktı mı?"

"Ve daha fazlası," dedi Marjorie ona, yüzünde hülyalı bir gülümsemeyle. "O çok harika biri. Birçok yönden birbirimize zıt insanlarız, ama birlikte olduğumuzda ... birbirimize uyuyoruz, anlıyor musun? Sihir gibi bir şey. Tanıştığımızdan beri her boş anımızı birlikte geçiriyoruz ve hala yeterince zamanımız yokmuş gibi geliyor."

"Bu duyguyu bilirim," dedi Brontë ve ellerini çırpı. "Senin adına çok mutluyum! Bu harika bir şey. Sen çok hoş bir kadınsın, Marj. Eninde sonunda birinin bunu göreceğini biliyordum!"

"Kendimi çok şanslı hissediyorum," diye itiraf etti Marjorie. "Sadece Ayrılma vakti geldiğinde ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kansas City'den mi o zaman? Benimle çalışmak yerine kalmak ister misin? Seni özlerim ama anlayışla karşılarım."

"Hayır, sanırım o aslında Kaliforniyalı." Marjorie çatal bıçak takımının etrafındaki bez peçeteyi açıp kucağına koydu. "Hâlâ seninle New York'a gitmek istiyorum. Bu hiç değişmedi. Ve biz ... daha sonra ne olacağı hakkında gerçekten konuşmadık. Hâlâ her günün tadını çıkarıyoruz."

Gerçi iki gün sonra bunun değişmesi gerekecekti. Marjorie'nin neşeli havasını bir mutsuzluk kırıntısı bozdu. "Sanırım bir noktada bu konuyu açmam gerekecek."

"Oh!" dedi Brontë parmaklarını şıklatarak. Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Logan bu akşamki yemeği son anda iptal etti. Çifte randevuya çıkmalıyız. Sen erkeğini getir, Logan ve ben de sana katılalım. Çok hoş olur. Bu adamlarla tanışmak ve ikinizi birlikte görmek için sabırsızlanıyorum."

"Çok isterim," dedi Marjorie, yakışıklı ve kıvrak zekâlı Rob'u arkadaşlarıyla tanıştırma düşüncesinden duyduğu zevkle. "Bence onu gerçekten seveceksiniz. Biraz küfürbazdır-"

"Logan da öyle," diye araya girdi Brontë sırtarak.

"-ama altında, o gerçekten tatlı ve nazık."

"O zaman onunla tanışmak için kesinlikle sabırsızlanıyorum," dedi Brontë, uzanıp Marjorie'nin elini mutlu bir şekilde sıkarak. "Bu gece çok eğlenceli olacak."

Gerçekten de öyle. Marjorie, Rob'a mesaj atıp ona planlarıyla ilgili sürpriz yapmak için sabırsızlanıyordu. Rob onun düğün için burada olduğunu biliyordu; tatile gelmesinin sebebi olan gelin ve damada onu göstermek eğlenceli olmaz mıydı?

"Logan'ın siyah kravatlı bir restoranda dört kişilik akşam yemeği rezervasyonu var," dedi Brontë. "Diğer çift iptal etti ama sen de bize katılabilirsin ve daha da güzel bir akşam olur!"

Ve belki bu gece Rob'a gelecek hakkında ne düşündüğünü sorabilirdi. Onların geleceği hakkında. Marjorie bu düşünce karşısında gülümsemekten kendini alamadı.

Rob kravatını düzelitti, sonra son anda çıkardı. Siyah kravatlı ya da değil, onun boyunluğu olmadan idare etmek zorundaydılar. Marjorie sayesinde boynunda küçük, hoş bir morluk vardı ve bunu tüm dünyaya göstermek istiyordu.

Yani, yakalı bir gömlek, pantolon ve ceket giyerdi ama hepsi bu kadardı.

Saçlarını son bir kez tararken ıslık çaldı. Geceyi bir kadına sarılarak geçirmenin onu bu kadar iyi bir ruh haline sokması tuhaftı. Normalde çok yaygın olan uykusuzluğu tamamen yok olmuş ve ölü gibi uyumuştı. Aleti amına dokunmamıştı bile ama yine de kendini doygun ve tok hissediyordu. Bu güzel bir duyguydu.

Bu daha fazlasını istediği bir duyguydu ve daha fazla Marjorie istiyordu.

Belki Brontë'nin asistanı olmayı bir süreliğine erteleyebilirdi. Bu gece, umarım eli sikine dolandıktan sonra konuyu ona açacaktı. Belki bir süreliğine onunla Kaliforniya'ya gelirdi, böylece tavşanlar gibi sevişip bunu sistemlerinden atabilirlerdi. Sonra ikisi de birbirlerinden bıktıklarında hayatlarına devam edebilirlerdi.

Bunu kendi kendine söylerken bile kaşlarını çattı.

Marjorie, işinin memeler ve kalçalar üzerinden döndüğü gerçeğini görmezden gelecek bir tip değildi. Arkadaşları düğünü mahvetmeye kararlı olduğunu düşünerek onu aramaya başlamışlardı bile. Marjorie'yle vakit geçirdikten sonra öyle değildi.

Aslında bu sabah Smith'i (sahip olduğu tek yetkin asistan) aramış ve Tits ekibine bir süre ortalıkta görünmemeleri gerektiği mesajını iletmesini söylemişti. Marjorie'nin düğünle ilgili olabilecek herhangi bir şey yüzünden üzülmesini istemiyordu. Arkadaşlarını önemseydiği için değil, onu önemseydiği için.

Yeni mesajlar için telefonunu kontrol etti. Bu akşam yemek için lobide buluşalım mesajından başka bir şey yoktu. Siyah kravat. Senin için güzel bir sürprizim var. Sonuna bir gülen yüz bile eklemişti, bu yüzden heyecanlı olduğunu biliyordu. Ve onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordu. Günün büyük bölümünde çalışmıştı ama ona son dokunuşundan bu yana sanki sonsuzluk geçmiş gibi geliyordu.

Boş boş, sürprizin ne olduğunu merak etti. Yeni bir yere mi gidiyorlardı? Asansörden iner inmez üzerine mi atlayacaktı? Elbisesinin altına külot giymemiş miydi? Her neyse, ona aldığı topukluları giymiş olmasını umuyordu - onu soyarken üzerinde görmek istiyordu, onu becerirken sırtına dolanmasını istiyordu.

Marjorie'yi o ayakkabılardan başka bir şey giymeden hayal etmek sikini kaldırdı ve odasından çıkmadan önce kendini ayarladı. Asansörle hızlı bir yolculuk onu lobiye indirdi ve inanılmaz uzun boylu sarışını bulmak için odayı taradı.

Elbette, işte oradaydı, kalbini küt küt attıracak kadar güzeldi. Sarışın dalgaları omuzlarına dökülmüş, bukleler halinde kıvrılmıştı. Elbisesi sade siyahtı, uzun, tatlı bacakları çıplaktı ve muhteşem ayaklarını süsleyen o ışıltılı stilettoları gördü. İnanılmaz görünüyordu.

Ona doğru yürümeye başladı ve durdu.

Logan Hawkings ve nişanlısının yanında duruyordu. Sessizce konuşuyorlardı ve Logan'ın nişanlısının kolu onunkine bağlıydı. Kızın elbisesi ışıltılı bir kırmızıydı ve Logan koyu renk bir takım elbise giymişti.

Şık bir akşam yemeği için giyinmişlerdi.

Marjorie ile şık bir akşam yemeğine gidiyordu. Onun için bir sürprizi vardı.

Kahretsın.

Kahretsın, kahretsın.

Rob arkasını döndü ve kimse onu fark e t m e d e n asansöre yöneldi. Hızla koştu, kapılar tekrar kapanmaya başladığında zar zor yakaladı, bu da ona asansördeki diğerlerinin birkaç sinirli bakışını kazandırdı. Ama umurunda değildi. Alnından soğuk terler boşandı ve kat numarasını tekrar tuşladıktan sonra durakladı.

Kahretsın. Odasına dönerse, Marjorie onu orada aramaya gelirdi. Saati unuttuğunu falan düşünürdü. Ve muhtemelen yanında Logan da olurdu.

Bu da iyi olmazdı. Lanet olsun.

Telefonunu kulağına götürdü -bu kadar uzun süre Bluetooth kullandıktan sonra garip bir his- ve asistan yardım hattını aradı.

Smith cevapladı. Tanrıya şükür. "Evet, efendim?" "Bir odaya ihtiyacım var. Hemen."

"Farklı bir tane mi? Bakalım ne yapabilirim, efendim. Bana beş dakika verin."

"Hayır. Şimdi." Asansör açıldığında kapı kapatma düğmesine bastı. Yanından geçerken biri ona pis bir bakış fırlattı ama Rob bunu görmezden geldi. "Kaçınıcı kattasın?"

"Ben ikideyim, efendim. İhtiyacınız olursa gelip burada kalabilirsiniz."

"Hemen geliyorum." İkinci tuşa bastı ve sabırsızca ayağını yere vurdu. O bunu yaparken bile telefonu gelen bir mesajla vızıldadı.

Neredesin? Marjorie gönderdi. Kayboldun mu?

Tanrım. Cümlesinin sonuna bir gülen yüz daha eklemişti. Kendini tam bir pislik gibi hissetti. Kapı ikinci kata açıldı ve tereddüt etti.

Aşağı inip Logan'ın yargılayan yüzünün önünde Marjorie'ye her şeyi itiraf edebilirdi. Ona Tits or GTFO'nun arkasındaki hıyarın kendisi olduğunu söyleyebilirdi ve Marjorie muhtemelen onun ilişkili olduğu her şeyden nefret ederdi ve arkadaşlarının ondan nefret ettiğini, çünkü onun aşağılık bir işadamı olduğunu düşündüklerini bilirdi. Ki öyleydi de. Ve sonra onun anlamlı gözlerinin yaşlarla dolmasını izleyebilir ve en iyi arkadaşının düğününde geçirdiği zamanın geri kalanını mahvedebilirdi.

Ya da bu gece bir pislik gibi davranıp hasta numarası yapabilir. Ya da şu iş çıktı. Ya da başka bir şey. Kız incinirdi ama adam biraz tatlı dille, biraz romantizmle bunu telafi eder, sonra da kucaklaşarak iyi bir ruh haline geri dönebilirlerdi.

Hemen hangisini seçeceğini biliyordu.

Rob asansörden indi, durakladı ve mesaj attı.

İşle ilgili bir şey çıktı. Özür dilerim.

Marjorie kaşlarını çatarak, "Anlamıyorum," dedi. "Bugün erken saatlerde onunla konuştum ve akşam yemeğini dört gözle beklediğini söyledi." Belki daha fazla kişiyle çıkarsa, iptallere ve vazgeçmelere alışabilirdi. Yine de bu seferki kalbinde bir delik açıyormuş gibi hissediyordu ve ne yapacağını bilmiyordu.

Mesajı kişisel bile değildi. Soğuk, kısa ve özdü. Normal mesajları kaba flörtleşmelerle ve onu utandırmaya yönelik girişimlerle doluydu. Bu ise denemiyordu bile.

"Acaba onu üzecek bir şey mi söyledim?"

"Eminim öyle değildir," diye haykırdı Brontë. "Olmayan sorunları arıyorsun, Marj. Bahse girerim kaçıramayacağı bir toplantısı vardı. Logan bunun nasıl olduğunu bilir, öyle değil mi?" Marj yakışıklı nişanlısına hayran bir ifadeyle baktı.

Marjorie'nin kalbi bir kez daha acıdı. "Ama eğer işse, oradan ne zaman çıkacağını söylemedi." Ve Rob ona, onunla daha fazla zaman geçirebilmek için bu hafta işinin ikinci planda kalacağını söylemişti. Asistanının bu işi hallettiğini söylememiş miydi? "Anlamıyorum."

Oh, hayır... Ya dün gece söylediği ya da yaptığı bir şey yüzünden olduysa? Ya bir şekilde çok seksi görünmediyse ve adam bu sabah uyandığında onunla birlikte olmak istemediğini fark ettiyse? Bu düşünce karşısında kendini kötü hissetti. "Bir şey olmadığına eminim," diye yineledi Brontë. "Bir şey olmadığını Yüzünüzdeki ifade endişeli olduğunuzu gösteriyor ama böyle şeyler her zaman olur."

"Hangi işte çalıştığını söylemiştin?" Logan ağzını sert bir çizgiyle kapatarak sordu.

Marjorie, Rob'la iptal edilen randevusu bir şekilde Logan'ın gecesini de berbat etmiş gibi bir gerginlik hissetti. "Ben... şey, o iş dedi. Rob tatilde olduğunu söylediği için fazla kurcalamadım."

Logan'ın soğuk bakışları onu değerlendirmeye devam etti.
"Anlıyorum."

"Belki de ona sormalıydım?" Tanrım, Brontë bu buz gibi adamla nasıl evleniyordu? Bu gece onun ödünü koparıyordu. Nişanlısına karşı bu kadar sıcak, dünyanın geri kalanına karşı ise bu kadar kontrollü olabilmesi çok garipti. "Bu konu hiç açılmadı. I-"

Logan, "Eminim sorun yoktur," diyerek onun sözünü kesti. "Ve bir fikrim var," dedi Brontë'ye dönerek. "Madem ikiniz de buradasınız, neden Violet ve Maylee'nin bu akşam boş olup olmadıklarına bakıp onları da yanınıza alıp restorana gitmiyorsunuz? Eminim size katılmayı çok isterler. Muhtemelen Gretchen'in zamanınızı tekeline aldığını düşünüyorlardır."

"Oh, hayır. Öyle mi düşünüyorsun?" Brontë endişeli görünüyordu. "Hepsi benim arkadaşım. Kimsenin kendini dışlanmış hissetmesini istemem."

Marjorie kendi endişelerini bir kenara iterek, "Eminim öyle değildir," diye onu rahatlattı. "Ve randevum iptal oldu diye bunu bir kızlar gecesi haline getirmek zorunda değiliz. Bu gerçekten gerekli değil."

"Israr ediyorum," dedi Logan ve ikisine de aynı anda hem büyüleyici hem de yırtıcı bir gülümseme verdi. "Kendimle ilgilenmem gereken bitmemiş bir işim var ve muhtemelen gitmeliyim." Eğildi ve uzun bir süre Brontë'nin kulağına fısıldadı.

Sonunda başını salladı. "Peki, madem eminsin," dedi Brontë. "Seni özleyeceğiz."

Logan onu kendine doğru çekti ve şefkatli bir öpücük verdi. "Eminim, aşkım. Kızları çağır. Gidip keyfinize bakın." Gözleri parlıyordu. "İş görüşmeleri."

Smith'in odasındaki masasına gömülen Rob kendini işe verdi. Gelen kutusunun sonu gelmiyordu. Davalar, magazin haberleri, reyting düşüşleri, reyting artışları, reklamverenler, mutsuz reklamverenler, reklam vermek isteyen insanlar . .

konsantre olmak için. Normalde yaptığı gibi her şeyi yırtıp atmak için.

Ama Marjorie'yi düşünmeye devam etti. Nasıl da ıslıl ıslıl onu bekliyordu... ve o bir korkak gibi onu ekmişti ve şimdi saklanıyordu.

Ne lanet bir tavuktu.

Bunu biliyordu ama yine de diğer seçenek onu incitmekse, mecbur kalırsa lanet olası bir tavuk gibi davranacaktı. Marjorie'nin duygularını incitmekten ve tatilde geçirdiği zamanı mahvetmekten kaçınmak için her şeyi yapardı. Belki korkakça bir davranıştı ama bir nedeni ve amacı vardı.

"Efendim?" Smith onu işinden alıkoyarak sordu.

Rob başını kaldırıp kulaklıklarını çıkardı ve dizüstü bilgisayarını kapattı. "Ne oldu?"

"Gortham dördüncü katta gözetleniyor ve Logan Hawkings'in eski süitinizin kapısında beklediğini söylüyor. Seni bulmak için telefon görüşmeleri yapıyor."

Demek Logan onun peşine düşmüştü. Düşündüm. Pislik herif dayanamadı, değil mi? "Yukarı çıkıp merhaba diyeceğim."

"Bunun akıllıca olduğuna emin misiniz, efendim?"

"Öyle olmadığına eminim ama yapılması gerekiyor." Ayrıca, korkak biri değildi. Saklandığı kişi Logan değildi, aslında değildi. Marjorie'ydi ve onun için gerçekten ama gerçekten yeterince iyi olmadığını ve yine de onu istediğini biliyordu.

Böylece asansöre yöneldi, Logan'ın onu kibarca kovduğu eski odasına geri döndü ve koridorda yürümeye başladı.

Logan hâlâ oradaydı, telefonu kulağındaydı. Döndü, Rob'u gördü ve telefonunu kapattı. Koridorda Rob'a doğru yürüdü, kendi gezintisinden farklı olarak zoraki, rahat adımlarla. "Hâlâ burada olduğunu bilebilirdim, seni pislik herif."

"Hawkings," dedi genişçe, kollarını sahte bir kucaklamayla uzatarak. "Hadi ama. Anneni o ağızla mı öpüyorsun?"

"Sana gitmeni söylediğimi sanıyordum," diye hırladı Logan. "Ama hayır, istediğini elde edemeyince pis bir pislik gibi oynamaya karar verdin."

Rob bunun kendisini rahatsız etmemesi gerektiğini bilse de sinirlenmişti. Ona daha kötülerini de söylenmişti. "Aslında, hiç de değil."

"Tatlı, masum bir kızın peşinden sırf benimle buluşmak için mi gidiyorsun? Bu konuda biraz ileri gittiğini düşünmüyor musun?"

"Şimdi bir dakika bekle-"

Logan ellerini havaya kaldırdı, en az Rob kadar öfkeliydi. "Benimle görüşmek mi istiyorsun? Olur. Seninle görüşeceğim ama Marjorie Ivarsson'ı rahat bırakmalısın."

Rob çenesini sıktı, öfke gözlerini kör etmişti. "Onu bu işin dışında bırak. O benim."

"Onu bu işin dışında bırakması gereken kişi sensin," diye kükredi Logan. "O masum bir kadın ve sen onu bu şekilde kullanan bir pisliksin."

"Onu kullanmak' mı?" Rob şimdi bağırıyordu. "Siktir git, Hawkings."

Ben kimseyi kullanmıyorum."

"Saçmalık," dedi Logan. "Sen kazandın. Toplantını alacaksın ama o kızı rahat bırakacaksın." Bir yumruğunu sıktı. "Ona bunların hiçbirinden bahsetmeyeceğiz. O tatlı, korunaklı bir kız ve bu onun kalbini kırar. Onun duygularının üzerinde tepinecek değilim. Onlar umurumda bile değil."

"Siktir. Seni."

"Dediğim gibi. Sen kazandın. Yarın buluşabiliriz."

"Lanet olası toplantıyı istemiyorum. Yani bana hayır mı diyeceksin? Git kendini becer."

"Lanet olası tesisimden defol."

"Eğer beni kovarsan, yardım et de hayal edebileceğin en büyük sahneyi yaratayım." Rob ona soğuk bir gülümseme verdi. "Düğünün ne zaman, iki gün sonra mı? Bir skandal çıkmasından nefret ediyorum."

tam zamanında kapına gelir. Eşim muhtemelen çok üzölür."

Logan'ın omuzları çöktü ve Rob bir an için adamın kendisine yumruk atabileceğini düşünödü. Bunun yerine Logan'ın burun delikleri alevlendi, Rob'a son bir kez öfkeli bir bakış attı ve sonra hışımlla uzaklaştı.

Rob, Logan köşeyi dönene kadar soğukkanlılığını korudu. Sonra en yakındaki duvara doğru ilerledi ve yumruğunu duvara geçirerek alçıpanda devasa bir delik açtı. Parmak eklemleri kırıldı ama acı öfkesini sadece bir an için dindirdi.

Siktir et onu. Rob'un Marjorie'nin duygularıyla oynadığını düşönen Logan'ın da canı cehenneme. Onun ne tür bir aşağılık piç olduğunu düşünöyorlardı?

Daha da kötüsü, gerçeğı söylediklerinde Marjorie onun ne tür bir aşağılık piç olduğunu düşünönecekti?

Diğer yumruğıyla duvarı yumrukladı. Harika. Şimdi ikisi de acıyordu ve o hâlâ kızgındı.

On Dokuzuncu Bölüm

Gece yarısı geçip de Marjorie onu aramadığında Rob endişelenmeye başladı. Bu saatte yemeğe çıkmış olamazlardı, değil mi?

Gece bir, sabah ikiye girdiğinde Rob, Marjorie'nin odasına gidip onunla konuşmaya karar verdi. Eğer acı çekiyorsa, bunu düzeltmeye çalışmak istiyordu. Kapısını çaldı ama açan olmadı. Ona mesaj attı. Hâlâ cevap yoktu. Sabırsızlıkla on dakika boyunca odasının önünde bekledi ve kimse gelmeyince kilide bir kredi kartı sokup kilidi kırdı. Eğer kız odasındaysa ve onu görmezden geliyorsa, kilit çevrilmiş olacak ve içeri giremeyecekti.

Ama bir an sonra içeri girmeyi başardı ve kapı açıldı. Oda boştu. Marjorie içeride değildi.

Hangi cehennemdeydi?

İçini bir endişe sardı ve kapıyı tekrar hızla kapatıp asansöre yöneldi.

Lobide değildi. Bahçeyi aradı ama orada da yoktu. Restoran geç saat olduğu için kapalıydı ve barda birkaç içkici dışında kimse yoktu. Onun orada olacağını düşünmemişti - o kötü geceden sonra bir damla bile içmemişti.

Kontrol edilecek tek bir yer kalmıştı.

Rob sahile doğru yöneldi, deri Bettanin & Venturi kundura ayakkabılarını çıkardı ve kıyı şeridinde yürümeye başladı, sarı saçlı, büzülmüş bir figür arıyordu.

Sahilin en ucunda, tatil köyünden neredeyse bir mil uzakta, dalgaların üzerinde yürüyen ve uzaklara bakan yalnız bir kadın gördü. Bulunduğu yerden

Duruyordu, kırılgan ve üzgün görünüyordu, alışkın olduğu güçlü, gülümseyen Marjorie değildi.

Ve bu gece onu inciteceğini içten içe biliyordu. Bu düşünce boynunda bir taş gibi ağırlaşmıştı. Tatlı, hassas Marjorie onun duygusuzluğu yüzünden yaralanmıştı. Tanrım, tam bir pislikti.

Ona doğru yürüdü ve ayak bileklerine kadar onun durduğu yere doğru ilerledi. Kadın konuşmadı, o da onunla birlikte ufka baktı ve ne düşündüğünü görmeye çalıştı. Bir süre sonra, "Umarım yine üstünü kaybetmemişsindir. Eğer o kadar uzaktaysa, onu asla bulamayabiliriz."

Gülmedi. Sadece üzgün gözlerle ona baktı. "Neden buradasın Rob?"

Ayakkabılarını arkasındaki kuma fırlattı ve suçlu bir çocuk gibi ellerini ceplerine soktu. "Buraya geldim çünkü senin için endişelendim."

"Gerçekten mi? Bu akşam beni başından savdığında o kadar da endişeli görünmüyordun."

"Bir şey çıktı."

Marjorie ona yalan söylediğini anladığını belirten bir bakış attı.

"Yemin ederim, asla duygularını incitmek istemedim, Marjorie."

"O zaman neden yaptın?" Kollarını kavuşturdu ve sonunda ona doğru baktı; adam onun hâlâ o akşamki elbisesinin içinde, uzun bacaklı ve güzel olduğunu fark etti. Ayakkabıları hiçbir yerde yoktu, ayakları suyun üzerinden aktığı gibi çıplaktı. "Neden bütün gün beni görmek için sabırsızlandığını söyledikten sonra aniden bir 'sorun' çıktı ve beni iptal etmene neden oldu? Hem de arkadaşlarımın önünde?"

"Oh, sürpriz bu muydu?" Yüzünü buruşturuyormuş gibi yaparak sordu. "Dostum, özür dilerim."

"Üzgün değilsin!" Ona ters ters baktıktan sonra hızla gözlerini kaçırdı ve kalbini sıkıştıran bir hareketle elini bir gözünün kenarına götürdü. "Yani, eğer benim yaptığım bir şeyse, en azından bana söyleyecek cesaretin olsun-"

"Senin yaptığın bir şey mi? Ne demek istiyorsun?" Kız ona bakmayınca Rob onun önüne geçti ve kollarından tutarak kendisine bakmasını sağlamaya çalıştı. Kız onun bakışlarından kaçındı. "Marjorie, yaptığım bir şey derken ne demek istiyorsun?"

Sertçe yutkundu, boğazı çalışıyordu ve başını eğmeye devam etti. "Sadece ... dün gece birçok şey için ilk gecemdi. Her şeyin harika olduğunu ve odada utanılacak bir şey olmadığını düşünmüştüm, değil mi? Ama sonra bugün benden kaçtın ve bunun benim yaptığım ya da yapmadığım bir şey olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım."

"Ne? Hayır, hayır, hayır. Hiç de değil." Elleri Marjorie'nin kollarını ovuşturdu ve onu kendine doğru çekmeye çalıştı ama Marjorie sertçe geri çekildi. "Marjorie, bunu nasıl düşünebildiğini bile bilmiyorum. Dün gece inanılmazdın."

"Ama bugün beni görmek isteyecek kadar şaşırtıcı değil mi?"

"Buradayım, değil mi? Seni aramaya geldim. Ve benim için o kadar harikaydın ki dün gece bütün gece yanımda uyumanı istedim. Gitmeni istemedim. Bunun benim için ne kadar nadir olduğunu biliyor musun?"

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdi ve adam yine şaşkına döndü. Tabii ki bilmiyordu. Ondan o kadar çok şey saklamıştı ki, gerçekte kim olduğunu öğrense dehşete düşerdi.

Hay sikeyim. "Bir şey ... bir şey çıktı," dedi beceriksizce.

Bu sefer ona baktı. "Kes şunu Rob, tamam mı?"

"Pekâlâ. Yalan söylüyorum. Hiçbir şey çıkmadı. Bu gece çıldırdım, ama bunun seninle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey benimle ilgiliydi, tamam mı? Ben bencil bir herifim ve seni ekmemeliydim. Bunu yapmak istemedim ve buna inanmadığını biliyorum ama gerçek bu." Elini tuttu ve her iki elini de onun elinin etrafında birleştirerek göğsüne bastırdı. "Yapmak istediğim son şey seni incitmektir. Bana inanmadığını biliyorum ama Tanrı'ya, İsa'ya ve Buda'ya yemin ederim ki bu doğru. Sen benim için

Yıllardır beni tanıdığı için gerçekten mutlu olan tek kişi benim ve bunun ne kadar iyi hissettirdiği ve bunu mahvetmekten ne kadar korktuğum hakkında hiçbir fikrin yok."

"Sana nasıl inanabilirim?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Benden bir şey iste," dedi hemen. "Bunu telafi etmek için ne yapmam gerektiğini söyle, yapayım."

"Prova yemeği yarın akşam," dedi ona. "Dewey benim randevum, ama-"

"Bekle," dedi, içinde bir kıskançlık dalgası kükreyerek. "Dewey de kim lan?"

Ağzı isteksiz bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Tahta oynarken tanıştığım seksen yaşında bir adam. Yalnızdı, bu yüzden birlikte vakit geçirmeye başladığımızda onu Agnes ve Edna ile tanıştırdım."

"Ah." Kalbi biraz yavaşladı. Sadece birazcık.

"Ama onun yerine senin benim eşim olmanı istiyorum," dedi ona. "Benimle prova yemeğine gelersen çok sevinirim."

Ah, lanet olsun. Ortaya çıktığı anda Logan Hawkings kendini kaybedecek ve Rob'un varlığı herkes için işleri mahvedecekti. "Ben ... yapamam."

Elini adamın elinden çekmeye çalıştı, geriye doğru irkildi.

"Marjorie," diye başladı.

"Bırakın gideyim." Kadının sesindeki gözyaşlarını duyabiliyordu. "Düşündüğün gibi değil-"

"Sanırım benimle görünmekten utanıyorsun," dedi Marjorie, sesi kalınlaşarak. "Ben de öyle düşünüyorum. Kimse seni onunla görmezken Büyük Kuş'la çıkmakta bir sorun yok, değil mi? Ama biri gördüğü anda her şey bitiyor."

"Hiç de öyle değil."

"Hayır mı?" Elini tekrar onun elinden çekmeye çalıştı.

"Hayır. Senden hiç utanmıyorum. Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum-"

"Çünkü 1.80 boyundayım, Rob. Ve çünkü seninle tanışmadan önce kimse bana yüz vermedi. Yirmi dört yıl boyunca hiçbir şey yapmamanın

Bir haftalık ilginizden sonra bir şekilde sihirli bir şekilde değişti mi?"

"Ayrıca çok güzelsin ve sana her baktığımda sikim kalkıyor," dedi ona. "Bana inanmıyor musun? şu anda senin için sertleşiyorum çünkü çok güzelsin."

şaşkınlık içinde uzandı ve aletini yakaladı. Adamın gerçekten de odun gibi olduğunu görünce biraz irkildi. Sonra elini hızla geri çekti. "Bu her şey olabilir. Burada gördüğün herhangi bir kadın için sertleşebilirsin."

"Bu doğru değil. Burada pek çok kadın gördüm ve ilgilendiğim tek kişi sensin. Üç yıldır kimseyle ciddi olarak çıkmadım -belki de daha uzun süredir- çünkü ağızlarını açtıklarında artık ilgimi çekmiyorlar. Ama sen? Bütün gün düşüncelerimi yiyip bitiriyorsun. Yanımda değilken bile ne düşündüğünü merak ettiriyorsun. Senin için deli oluyorum, Marjorie."

"O zaman benimle prova yemeğine gel," dedi yumuşak bir sesle.

Hay sikeyim. Köşeye sıkışmıştı, değil mi? Bu tuzaktan kaçış yoktu. "Başka hiçbir şey seni mutlu etmeyecek mi?"

"Hayır," dedi ve sesi inatçıydı. "Ben de bunu istiyorum. Prova yemeğine birlikte gitmemizi istiyorum."

"O zaman ben giderim." Ve tabutuna son çiviği çaktı. "Senin için. Eğer istediğin buysa."

"Öyle," dedi ve ağzına tereddütlü bir gülümseme geri döndü. "Benimle çıkmak gerçekten o kadar korkunç mu Rob?"

"Hiç de korkunç değil." Marjorie'yi kendine doğru çekti ve Marjorie bu kez boyun eğerek kollarını boynuna doladı, böylece vücudu Marjorie'nin vücuduna yaslandı. "Dediğim gibi, senin için deli oluyorum Marjorie. Daha önce hiçbir kadın için böyle hissetmemiştim. Bir hafta birlikte vakit geçirdikten sonra aşk ve ilişkiler hakkında düşünmek muhtemelen delilik ama birkaç gün içinde beni terk edeceğin düşüncesi karnıma saplanan bir bıçak gibi. Eve gitmeni istemiyorum.

Kansas City. New York'a gitmeni istemiyorum. Benimle Kaliforniya'ya gelmeni istiyorum. Gel benimle yaşa ve birlikte vakit geçirelim. Senden bir gün bile ayrı kalmak istemiyorum."

"Rob," dedi usulca. "I . . . Bilmiyorum."

"Bugün cevap vermek zorunda değilsin. Ya da yarın. Sadece teklifimin geçerli olduğunu bil. Beni terk etmen ve bensiz bir hayata dönmek düşüncesi, içimde acıyla bir şeyleri yumruklama isteği uyandırıyor. Hayatımdaki tek iyi, düzgün insan sensin."

"Bu doğru değil," diye itiraz etti. "Sen harika bir insansın."

"Değilim," dedi açık açık. "Ben bir hıyar ve pisliğin tekiyim ve gerçekte kim olduğumu gördüğün an beni tanıdığına pişman olacağın için sürekli endişeleniyorum."

"Asla!"

"Asla asla deme, tatlım." Onun çenesini kavradı. "Sana hâlâ tatlım diyebilirim, değil mi?"

Başını salladı, gözleri ay ışığında parlıyordu.

"Bugün seni özledim," dedi ona yumuşak, boğuk bir sesle. "Yanımda olmadığın için kendimi sonsuz hissettim."

"Bugün berbattı," diye kabul etti. Eli gömleğinin önünden aşağı indi ve onu şaşırtacak şekilde uzanıp tekrar aletini avuçladı. "Ancak ... bu gece potansiyel var." "Marjorie," diye inledi adam. Daha önce sertleştiğini düşünmüş müydü?

Şu anki haliyle karşılaştırıldığında bu hiçbir şeydi. Nazik dokunuşu adamın aletini çeliğe çevirdi.

"Benimle sevişmeni istiyorum, Rob." Ağzı onunkine yaklaştı, alaycı, neredeyse öpücük gibi.

Ah, lanet olsun. Bu kulağa en iyi ve en kötü fikir gibi geliyordu. Bu gece onu becerirse ve yarın ondan nefret ederse, ondan daha da çok nefret ederdi. "Yapamayız, tatlım."

"Yapabiliriz," dedi ona tekrar ve elini şaftında yukarı aşağı ovuşturdu, dokunuşu o kadar iyiydi ki durup elini çekmek zorunda kaldı, yoksa lanet bir köpek gibi bacağına vurmaya başlayacaktı.

"Sen bakiresin. Acele kararlar vermemen için beklemeliyiz."

Parmakları onun yerine yakasına gitti ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Tanrım, küçük bakiresi onu baştan mı çıkarıyordu? Bu konuda çok iyiydi ve adam direnmekte çok zorlanıyordu. "Bilmiyorum," dedi kadın. "Sanırım yirmi dört yıl bana yeterince yavaş geliyor."

Kahretsin, haklı olduğu bir nokta vardı. "Seni acele ettirmek istemiyorum."

"Keşke yapsan. Üzerime atlamayı bekliyordum." Parmaklarını gömleğinin içine, tenine bastırdı. "Seni delirtebileceğimi bilmek beni seksi hissettiriyor."

Bu hemen hemen her erkeğin rüyasıydı... öyleyse neden yaklaşan bir felaket hissi vardı? O Marjorie'yi istiyordu, Marjorie de onu. Bu ideal olmalıydı. Ama Rob yine kendini kapana kısılmış hissetti. Eğer şimdi Marjorie'yle yatmazsa, Marjorie onu seksi bulduğu konusunda yalan söylediğini düşünecekti. Kırılğan egosu ezilecek ve ilişkisi kül olacaktı.

Yarının aksine, tamamen farklı nedenlerden dolayı küller içinde olacaktı.

Eğildi, boynuna, köprücük kemiklerine bir öpücük kondurdu. "Seni tamamen tanımadan bu adadan ayrılmak istemiyorum Rob. Bakire olarak da ayrılmak istemiyorum. Birlikte olmak istediğim adamı buldum."

Ve gerçekten, bunu duyduktan sonra onun için başka seçenek yoktu. Marjorie onundu. Onun olmak istiyordu. O da onu istiyordu.

"Eğer eminseniz-"

Onu öptü. Ağzını açtı, dili onunkini arıyordu. Bakir bir öpücük değildi bu, daha fazlasını isteyen bir öpücüktü.

Tamam o zaman. Onu yakaladı ve kendine doğru çekerek kaldırdı. Tıpkı birçok kez hayal ettiği gibi, o uzun bacaklar adamın beline dolandı ve kadın kollarını adamın omuzlarına doladı, öpüşmeyi kesmedi.

"Hadi odama gidelim," dedi ona. "Orada prezervatiflerim var."

Yirminci Bölüm

Onu odasına kadar taşımadı. Ne kadar istese de Marjorie kızarmış ve aksi yönde ısrar etmişti. Onun yerine el ele geri yürüdüler. Sessizdiler ama bu rahatsız edici bir sessizlik değildi. Aksine, beklenti dolu bir sessizlikti.

Otele girdiklerinde Rob, Marjorie'ye baktı. "Bir şey almak için odana dönmek ister misin?"

Başını salladı, gözleri parlıyordu. Çok heyecanlı görünüyordu. Neden inanılmaz derecede hıyarca bir şey yaptığı hissinden kurtulamıyordu? Her iki durumda da köşeye sıkışmıştı. Marjorie'yi ya bu gece kaybedecekti ya da yarın. Bu şekilde en azından onu mutlu etmiş olacaktı, değil mi?

Sadece sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalacaktı.

Süitine çıktılar ve Rob kapıyı kilitleyip mandalını taktı.

Arkasını döndü. "Marjorie, eğer eminsen-"

"Emin olup olmadığımı sormayı bırak. Kesinlikle eminim," dedi ve gömleğinin önünü yırtarak düğmelerini açtı.

Tamam o zaman. Onu yakaladı ve öpmeye başladı, dudakları artık yumuşak bir okşayışla değil, sert bir fetihle onun üzerinde geziniyordu. Onu derin derin dilledi ve karşılık verdiğinde tahrik oldu. İşte onun kızı. Bir bakire gibi kızaran ve bir porno yıldızı gibi öpüşen kız. Rob inleyerek onu kışından yakaladı ve kız bacaklarını tekrar onun etrafına sardı ve sonra sendeleyerek yatak odasına doğru gittiler.

Oraya vardıklarında Rob onu yatağa atıp vücuduyla sardı ve sadece öptü. Ancak Marjorie'nin sadece öpücüklerle yetinmeyeceği anlaşıyordu. Daha fazlası için çılgınca kıpırdanıyor ve kalçalarını onun altında oynatıyordu. Elleri adamın gömleğinin her yerindeydi, çekiştiriyordu, kıyafetlerini çıkarmak için çaresizdi.

İşlerin hızlı ilerlemesini istiyordu. Ve bu onun ilk bakiresiydi ve hızlı olmanın muhtemelen kötü bir karar olacağını biliyordu. Kızın çok zevk aldığından emin olmak istiyordu. Bir sonraki siktiği adamın siki için Rob'unki kadar istekli olduğundan emin olmak istiyordu.

Tabii ki onun başka bir adamla yattığını düşününce kıpkırmızı kesildi ve dili kızın ağzına sessizce girerken kızın saçlarını sıkıca kavradı. O onun kıızıydı, lanet olsun. Burnundaki çiller ve kilometrelerce uzanan bacaklarıyla onun tatlı, kızarmış kıızıydı.

Öpücüğüne karşılık olarak, Marjorie inledi ve ona karşı sallandı, amını onun aleti boyunca sürükledi. Tanrım, onun boyunu seviyordu. Vücutlarının mükemmel bir şekilde hizalanmasını sağlıyordu ve ona süründüğünde, lanet olası bir cennet gibi hissettiriyordu.

Elini elbisesinin kısa eteğinin altına soktu ve uyluklarından biri boyunca kaydırды. Teni dokunulacak kadar sıcaktı ve elinin altında çıplaktı ve uyluğunun iç kısmına dokunmak bile ona pantolonunun içine boşalmak üzereymiş gibi hissettirdi. Eli uyluklarının tepesini aradı ve külotla kaplı tümseğine bastırdı. "Buna bakmak için sabırsızlanıyorum," dedi ve başparmağını kumaşın arasından yarığına bastırarak klitorisine bastırdı.

İnledi ve ona süründü, gözleri kapanıyordu. "Oh, oh, Rob. Bu çok iyi hissettiriyor. Bana tam olarak nereden dokunacağını nasıl biliyorsun?"

Cevap pratik yapmaktı elbette. Düzinelerce kızı becermişti. Ama şimdi, istediği tek kadınla yataktayken bu konuyu açmak yanlış görünüyordu. Bu yüzden eğildi

ve başparmağını o mükemmel noktaya sürterken bile boynunu okşadı. "Çünkü yüzün çok etkileyici, tatlım. Hangi dokunuşlardan hoşlandığını ve hangilerinden hoşlanmadığını tam olarak anlayabiliyorum."

Utangaç bir sesle, "Sanırım tüm dokunuşlarınızdan hoşlandım," dedi.

"O zaman hepsini sana vereceğim," dedi ona ve bunun klişe bir cümle olmasını umursamadı bile. Böyle hissediyordu, lanet olsun. Marjorie için her şeyi yapardı. Başparmağını Marjorie'nin külotundaki o küçük çukura bastırdı ve dokunuşunun altında ıslandığını hissetti. "Eee... bu gece tüm temelleri atıyor muyuz?"

Ona utangaç bir gülümseme verdi ve başını salladı.

"Bu durumda, belki de her şeyi kapsadığımızdan emin olmak için her birine gittiğimizde vurmalıyız." Elini isteksizce kızın eteğinin altından çekti. "Bana ilk üssün ne olduğunu tekrar söyler misin?"

"Öpüşmek," dedi ona, gözleri beklentiyle parlıyordu. Kahretsin, çok güzeldi. Saçları başının etrafında dağılmıştı, gevşek dalgalar boynuna sürtünüyordu. Bu hafta biraz bronzlaşmıştı, bu da burnunun daha da çilli olduğu anlamına geliyordu, mavi gözleri yüzünde daha parlaktı. Son derece güzeldi. Adam ona bakarken, kadın dudaklarını yaladı. "Sanırım öpüşme konusunu zaten konuşmuştuk."

"Yine de her açıdan ele aldığımızdan emin olsak iyi olur," dedi ve eğilip onun ağzını öptü. Kadın da onu öptü, onun okşamasına aç ve istekliydі. Adam dudaklarından çekildiğinde yumuşak bir itiraz sesi çıkardı ama adam tekrar eğilip burnunu, yanağını, alnını, çenesini, dokunabildiği her ten parçasını öperken kadın arkasına yaslandı ve gözlerinde hayranlık dolu bir bakışla ona baktı. Sonra başının arkasını kavradı, elini saçlarına doladı ve kulağına doğru ilerledi. Gerçekten de çok sevimli kulak memeleri vardı. Uzun bacakları, uzun parmakları ve uzun ayakları olan bir kıza göre, en büyüleyici, en zarif kulaklara sahipti. Minik, küçük kabuklar gibiydiler.

Kafatasına mükemmel bir şekilde yaslanmıştı ve parmağını bir tanesinin kıvrımında gezdirdi. "Sanırım daha önce hiç bu kadar mükemmel bir kulak görmedim."

Kıkırdadı, onun dokunuşu altında kıvranıyordu. "Daha önce kimsenin kulaklarıma iltifat ettiğini sanmıyorum."

"Muhtemelen senin o muhteşem bacaklarına hayran kaldıkları içindir." Eğildi ve kulak memesini öptü, sonra dilini kulağının kabuğunda nazıkçe gezdirdi. Kadın nefesini içine çekip adamın altında titredi ve parmakları adama biraz daha sıkı tutunur gibi oldu. Marjorie bundan hoşlanıyordu, değil mi? Cesaretlenen Rob diliyle kulağını izlemeye devam etti, sonra kulak memesine yerleşti, yumuşak deriyi yaladı ve emdi.

Marjorie'den küçük bir inilti kaçtı.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu ona, sesi boğuk çıkmıştı. Kendi uyarılmışlığı onu ele geçirmekle tehdit ediyordu, ama bunu görmezden geldi, çünkü bu onun için mükemmel olmalıydı. Dün gece önce o boşalmıştı. Bu gece o boşalacaktı ve sık sık boşalacaktı.

Bundan emin olacaktı.

"Kendimi ... iyi hissediyorum," diye nefes aldı. "Çırpınıyorum." Yatağın üzerinde biraz kaydı. "Kalçalarımın arası ıslak."

Ah, kahretsin. Bu ses kulaklarına müzik gibi geldi. "Yakında kalçalarına ulaşacağım, tatlım. Onlara sabırlı olmalarını söyle."

Kadın kıkırdadı ve adam boynundan aşağıya doğru öpmeye başlayınca bu kıkırdama bir nefese dönüştü.

"Önce," dedi ona, "birinci kaleyi bitirmeliyiz. Ve öpüşmeyi daha bitirmedim."

"Hayır mı?" diye sordu titreyerek. Elleri saçlarına gitti ve tırnaklarını kafa derisinde gezdirdi, bu harika bir histi.

"Hayır. Hala öpmediğim yerlerin var." "Oh. İlk üssün öptüğün anlamına geldiğini bilmiyordum her şeyi." Sesi çok ciddi geliyordu. "Emin misiniz? Bir kılavuz var mı?"

Güldü. "Bir kılavuz olmadığına eminim."

Kızın narin köprücük kemiklerinden boynunun diğer tarafına doğru öptü. "O zaman nereden biliyorsun? Emin olmak için her şeyi örtmek en iyisi, sence de öyle değil mi?"

"Pekâlâ," diye yumuşak bir sesle kabul etti ve küçük bir iç çekerek boynunu daha kolay erişebilmesi için eğdi. "Ben varım."

Ve bu onu inanamayacağı kadar tahrik etti. İnledi ve aletini azgın bir canavar gibi ona sürme dürtüsüne direndi. Ağzı, omzunun boğazıyla birleştiği yerdeki tenini emdi ve orada bıraktığı izi görmekten sahiplenici bir şekilde memnun oldu. Ona kalsa Marjorie'nin her yeri morluklarla dolacaktı ama onu utandırmak istemiyordu. Bu yüzden devam etti, tenini öpmeye devam ederken elbisesinin askısını bir kenara fırçaladı. Kumaşı kolundan aşağı itti ama altından sütyen çıktı. "Sanırım ilk aşamaya devam edeceksek bunun çıkarılması gerekiyor."

"Öyle mi?" Sesi soluğu kesilmiş gibiydi. Çok tatlı. İnanılmaz derecede istekliydi.

"Evet. Bence bunu doğru yaparsak, her santimi kapladığımızdan emin olmalıyız." Oturana kadar onu elinden çekti ve elbisesini başının üzerine çekmesine yardım etti.

Sonra, üzerinde sadece sütyeni ve külotu vardı ve ona güvenle bakıyordu. Bir elini arkasına atıp sütyeninin kopçasını açarken bile eğilip onu tekrar öpmekten kendini alamadı. Sütyen öne doğru düştü ve omuzlarından silkti ve sonra üstsüzdü, üzerinde sadece bir çift minik pamuklu külot vardı ve o da yakında çıkacaktı.

Henüz değil, ama yakında.

Onu tekrar dudaklarından öptü ve sonra yatağa geri yatırdı. Sonra elini tuttu ve ağzını avucuna bastırdı, ardından her bir parmak ucunu öptü. Oradan, kolu boyunca ilerlerken teninin her santimini öpmeye devam etti, tüm yol boyunca ona geri döndü

Omzuna. Kadının göğüs uçlarının heyecandan gerildiğini görebiliyordu ve ağzını oraya götürmek için sabırsızlanıyordu. Çok yakında. Bunun yerine, diğer koluna doğru devam etti, boylu boyunca öptü ve elini bitirdi.

Sonra, o tatlı göğüsler ağzı için hazırды. Kadının gövdesine doğru eğildi ve uzun, çok uzun bir süre onları görmenin tadını çıkardı. Ne kadar da güzel göğüslerdi; diğer yerlerinden daha solgundu ve en ufak bir çil izi bile yoktu. Meme uçları küçük, pembe ve sıkıydı ve eğildiğinde, neredeyse ayakta durup öpücükleri için yalvardıklarına yemin edebilirdi.

Böylesine güzel göğüsleri kim hayal kırıklığına uğratabilirdi ki? Rob, kızın göğüslerinin arasındaki vadiyi öptü, oradaki deriye sokuldu ve kızın verdiği küçük tepkilerin tadını çıkardı. Sonra sol göğsüne geçti ve meme ucunun etrafını yavaşça öpmeye başladı, ara sıra dişleriyle alay ediyordu. Büzülmüş ve ağzını bekleyen kısım hariç göğsünün her santimini öptüğünde, eğildi ve meme ucuna hızlı, göstermelik bir öpücük verdi.

Kadının bastırıldığı dehşet iniltisini neredeyse duyabiliyordu.

Sonra diğer göğsüne geçti ve aynı işlemi tekrarladı. Meme ucuna gelene kadar pelüş eğimin etrafını öptü ve sonra üstünkörü bir gagalama yaptı. Bu sefer kız hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı.

"Yeterli değil mi?" diye sordu. "Tamam o zaman."

Elleriyle göğüslerini kavradı ve sonra her iki tepe noktasını birbirine doğru itti. Sonra eğildi ve her iki uca da ağzıyla saldırdı; dişlerini, dudaklarını ve dilini bir tepe üzerinde gezdirdikten sonra aynı ilgiyi göstermek için diğerine geçti.

Onun altında, Marjorie inledi ve nefesi kesildi, açıkça bundan hoşlanıyordu. Meme uçları titriyor, ciğerleri kabarıyor ve dudağını ısıırıyordu. Ama parmakları hâlâ adamın saçlarına gömülüydü ve adam geri çekilmeye çalıştığında, onu tekrar göğüslerine doğru sürükledi.

"İlk üssü bitirmeliyiz," diye onu azarladı, göğüslerini serbest bıraktı ve sonra karnına doğru ilerledi.

"Dalga geiyorunsun," diye itiraz etti.

Öyleydi. Mesele de buydu. Marjorie'nin o kadar heyecanlanmasını istiyordu ki, ağızını onun ateşli küçük amına dayadığı anda boşalacaktı. Sonra, birkaç kez daha boşalmasını istiyordu ki, sonunda bekaretini aldığında, zevkten ve ihtiyaçtan o kadar şişmiş olacaktı ki, iyi hissettirdiğı sürece bir şeylerin acımasını umursamayacaktı.

Çünkü her şey iyi hissettirecekti. Bundan emin olacaktı.

Rob onun gıdıklanan karnını öptü ve ağızını hafifçe kalçalarına bastırdı. Külotunun bel bandına ulaştığında, onun tüm vücudunun gerildiğini hissetti. Sırada ne olduğunu beklediğini biliyordu.

Ama onu tahmin etmeye devam etmekten hoşlanıyordu. Bu yüzden kalça bölgesini tamamen atladı ve tek ayağı indi. Nedense Marjorie'nin uzun ayaklarını seviyordu. Zarif olmadıklarını biliyordu -hiç de değıl- ama yine de narindiler, kemerleri kadınsıydı ve minik ayak parmakları çok şirin, kırmızı bir pediküre sahipti. Ayağının kemerini, her bir parmağının ucunu öptü ve sonra uzun, pürüzsüz bir bacağı doğru ilerlemeye başladı. Ve lanet olsun, ama bacakları muhteşemdi. Kilometrelerce uzunlukta, güçlü baldırları ve mükemmel şekilli dizleri, ayak bilekleri ve uylukları vardı. Gerçekten, daha iyi bir çift bacak görmemişti. Uzun boyundan rahatsız olan birinin bu muhteşem bacaklara bakması ve korkutucu bir boydan çok daha fazlasına sahip olduğunu anlaması yeterliydi.

Yine de, onu ilk kez takdir eden kişinin kendisi olması hoşuna gitmişti. Belki de dünyanın geri kalanı kör dangalaklarla dolu olduğu için şükretmeliydi. Bir dizini öptü, sonra kalçasının iç kısmını kemirmeye başladı, amına gittikçe yaklaşan ağızına verdiği tepkiyi ilgiyle izledi. Adam tekrar külotunun kumaşına ulaştığında, kadın beklentiyle kaskatı kesilmişti.

Bu yüzden bir kez daha yön değiştirdi, diğer ayağına geçti ve sonra bacağından yukarı doğru öptü. Daha fazla dayanamayınca da ellerini kızın külotla kaplı kalçalarına koydu ve ona baktı. "İlk aşamayı bitirmek istiyorsak bunların gitmesi gerekecek."

Titredi. Tüm vücudu titriyordu. Ve Tanrım, bunu görmeye bayılıyordu.

Yine de onu korkutmak ya da çok hızlı hareket etmek istemiyordu. "Bunları takmak ister misin?"

Marjorie başını salladı. "Onları çıkarabilirsin."

Mükemmeldi. Memnuniyetle, külot çizgisinin hemen üzerindeki deriyi dişleriyle ısırdı ve parmaklarını kullanarak kumaşı bir santim aşağı indirdi. Yeni ten ortaya çıkınca, göbek deliğinin hemen altına bir öpücük daha kondurdu. Sonra kumaşı bir çentik daha aşağı indirdi ve hemen altındaki yeni teni öptü. Amına doğru düz bir çizgide ilerliyordu, niyeti açıktı. Ve bu harika bir alaydı. Kadının verdiği küçük tepki onu çıldırtıyor, siki pantolonunun içinde sertleşiyordu. Sızdırdığı pre-cum sayesinde kumaş sikinin başına yapışuyordu ama o bunu görmezden geldi. Marjorie'nin yumuşak iç çekişleri, ona zevk aldığını söyleyen küçük hareketleri ve bariz beklentisi dışında her şeyi görmezden geldi. Teninin yumuşak hissi, okyanusun hafif kokusuyla karışan misk kokusu, boğazından kaçmaya başlayan minik inilti ler duyularını sardı. İnanılmaz derecede duyarlıydı.

Külotu biraz daha aşağı indirdi ve şimdi kılları vardı. Saçından daha koyu sarıydı, düzgünce kesilmişti ama ağdalanmamıştı. Doğaldı. Bu hoşuna gitmişti. Ona yakışuyordu. Yamayı saygıyla öptü ve külotu yavaşça aşağı indirmeye devam etti. Bir öpücük daha. Sonra, yarığının başladığı yeri ve labialarının arasından dışarı sızan klitorisinin alaycı ipucunu görebildi. Onu da öptü ve diliyle küçük bir fiske vurdu.

Biraz "guh" gibi bir ses çıkardı. Sanki boğazındaki tüm hava boşalmış gibiydi.

Adam bunu memnuniyetle görmezden geldi ve külotu kadının kalçalarından aşağı indirmeye devam etti. Bir sonraki öpücük için yüzünü aralarına gömüp bastırması, etini araması gerekiyordu. Bunu yaptı ve kadın yine inledi. Dizleri, ona erişim sağlamak için birbirinden ayrılmaya çalıştı, ancak külotunun kumaşı onları bir arada tuttu. Kadın yine bir protesto iniltisi çıkardı.

Ayağa kalktı ve külotunun kalan kısmını da çıkardı.

"Sanırım ilk aşamayı yeterince geçtik. Sen ne yapıyorsun? ne düşünüyorsun?"

Başını salladı, yüzü ince bir ter tabakasıyla parlıyordu. Alt dudağı ısırıldığı yerden şişmiş görünüyordu. Ve çok güzel görünüyordu.

"Peki, ikinci aşama neydi? Göğüsleri okşamak mı? Yoksa sadece her yeri okşamak mı?"

"Sanırım sadece göğüslerim."

"Ama emin değilsin?" Kaşlarını çattı. "Hayır," diye nefes aldı.

"O zaman sanırım erojen bölgeleri okşamam gerekiyor, değil mi?" Ellerini birbirine sürttü ve onu inceledi.

Yatağa sırt üstü uzanmış, çok bakir, çok tahrik olmuş ve çok kararsız görünüyordu. Şimdi yeni bir alana girmeye başlıyorlardı, çünkü ellerini koyabileceği ve ona tekrar "guh" dedirtebileceği her türlü eğlenceli yeri hayal edebiliyordu. Ama basit şeylerle başlayacak, onu rahatlatacaktı.

Çünkü zavallı sevgilisine işkence etmek gerçekten de çok eğlenceliydi.

Rob onun vücudunda yukarı doğru hareket etti ve dudaklarına hızlıca bir öpücük daha kondurdu, sonra da onun yanına, kendi tarafına uzandı, böylece vücudunu okşayıp severken onu izleyebilecekti. Eli önce boynuna gitti, parmakları derisinin hemen altında görünen narin damarların üzerinde gezindi ve sonra göğüslerine doğru ilerledi. Bir parmak ucunu göğüslerinden birinin etrafında dolaştırdı.

areola, büzülmesini ve vücudunun onun bakımları altında sarsılmasını izledi. " ok güzel," dedi ona usulca. Ucunu hafifçe çimdikledi, acıtacak kadar değil ve uzatmak için biraz  eki tirdi. Bunu yaparken göğsü baştan çıkarıcı bir şekilde sallanıyordu ve diğer göğsüne geçip aynısını tekrar yapmadan önce parmaklarıyla alt tarafını ovu turdu, onu yatı tırdı ve okşadı. Ellerini izliyordu ama sevdiği o tatlı sesleri çıkarmıyordu, bu yüzden bunun onu  ıldırttığının yarısı kadar bile  ıldırtmadığını biliyordu. O zaman bunu değiştirmenin zamanı gelmişti. Kadının göğsünü avuçladı ve ba parmağını meme ucuna dayadı. Sonra yavaşça tepe noktasının üzerinde ileri geri sürttü, hassas derinin üzerinde küçük daireler çizdi.

Bu bir tepki aldı. Sırtını dikle tirerek göğsünü adamın eline bastırdı ve inledi.

"Bu iyi hissettiriyor mu tatlım?" diye mırıldandı, çakıllı meme ucunu ok amaya devam ederken onun anlamlı yüzünü izliyordu. Kızın ağzı sanki ona cevap vermek istiyormu  gibi sessizce çalıştı ama hiç ses çıkmadı. Sorun değildi. Ona sevdiği şekilde dokunduğunu bilmek için sese ihtiya ı yoktu. Etinin  zerindeki tüyler ona çok şey anlatıyordu. Meme ucunu biraz daha ovdu ve sonra diğer göğsüne geçti, onu okşadı ve sonra diğeri kadar sertle ip ağrıyana kadar oradaki tepe noktasıyla alay etti.

Ve siki kadar sert ve ağrıyordu. İtiraf etmeliydi ki, Marjorie'nin ona her  eyini vermesini izlemek inanılmaz derecede tahrik ediciydi. Marjorie asla rol yapabilecek bir kız değildi; her şey yüzünden okunuyordu. Eğer ona orgazm ya atmazsa, yüz ifadesi bunu ona belli ediyordu. Ve eğer yakınsa, bunu da biliyordu, hepsi de onun bir kelime söylemesine ya da ona amının yalanmasını nasıl sevdiğini göstermesine gerek kalmadan.

Marjorie'nin amını yalamasını talep etmesine aldırılmazdı elbette. Bu kendi başına oldukça eğlenceli olurdu. Ama bunun yakın zamanda olacağından   pheliydi. Bakiresi h    çok utangaçtı.

Eğildi ve onun ayırık dudaklarını öptü, meme uçlarıyla oynamaya devam ederken dilini dudaklarının arasına daldırdı. Kadın inledi ve dilini onunkine bastırdı, dikkati dağılmıştı ama zevk almak istiyordu. Şimdi beklediği kısım gelmişti. "Ellerimi güneşe doğru hareket ettireceğim Marjorie," dedi kısık bir sesle. "Ve eğer durmamı istersen, bana durmamı söyle. Anladın mı?"

Gözleri açıldı, genişledi ve ona başıyla onay verdi. Kalçaları sessiz bir yalvarışla kalktı ve adam eliyle karnını okşadı. Zayıftı, karnı kalçalarının üzerinde düzdü ama kemikli değildi. Güçlüydü. Güzeldi. Eliyle amını okşadı ve sonra bir parmağını am dudaklarında aşağı yukarı gezdirdi.

Kaygandı. "Benim için güzel ve ıslak, tatlım."

Onun adı olabilecek bir sesle inledi ve yüzü adamın omzuna yaslandı.

Bu iyiydi. "Merak etme aşkım. Sana dikkatlice dokunacağım. Bunu senin için iyi yapmak istiyorum."

"Biliyorum," dedi küçük bir sesle. "Dün gece de bana dokundun. Bu yeni bir şey değil."

"Ama bu gece parmaklarımı o sıcak amının derinliklerine sokacağım," dedi boğuk bir sesle, yüzüne en yakın olduğu için kulağına bir öpücük kondurarak. "Ve g-noktanı bulacağım ve seni o kadar sert boşaltacağım ki parmaklarımın etrafında sıkışacaksın."

Verdiği tek yanıt küçük bir nefes alış verişiydi.

"Dizlerini benim için ayır," dedi ve kadın da ayırdı. Geniş değildi ama onun için yeterliydi. Onun için açılana kadar bir uyuluğunu dikkatlice itti ve sonra parmak uçlarını ıslaklığında tekrar kaydırды, onu öğrendi. Klitorisinden göbeğine kadar ıslaktı ve eti sıcaktı ve ihtiyaçtan şişmişti. Dudaklarını yaladı, onu tatmak ve dilini derinlere sokmak için sabırsızlanıyordu ama bu bir sonraki aşamaydı. Oraya varacaklardı. Bunun yerine, iki parmağını alıp klitorisinin iki yanına yerleştirdi ve dün gece nelerden hoşlandığını hatırladı. Ona bu şekilde dokunmak

Etini biraz daha ayırdı ve çift parmaklarını klitorisine sürttü, sonra onları amının açıklığına doğru sürükledi. Sonra tekrar yukarı, tekrar tekrar, ta ki elinin karşısında sallanıp boğazından yumuşak sesler çıkarana kadar. Kadının nemi elinin her tarafına yayılmış, kokusuyla onu ıslatıyordu.

"Bir parmağımı içine sokacağım, Marjorie," dedi ona, klitorisinin kenarlarından damlayan ıslak çekirdeğine kadar ileri geri ovuştururken bile. "Ve eğer çok hızlı gidersem ya da acırsa bana söyle, tamam mı tatlım?"

Yüzü gergin bir şekilde adamın omzuna doğru başını salladı.

Kızın yüzünü izleyerek, bir parmağını yavaşça kızın girişinde gezdirdi ve sonra içeri soktu.

Marjorie nefesini tuttu, adam parmağını içine sokarken bile kalçalarını kaldırdı, yüzündeki ifade şaşkınlıkla doluydu.

Tanrım, cennet gibiydi. Sıkı, sıcak ve inanılmaz derecede ıslaktı, parmağını emiyormuş gibi sıkıca sarmıştı. Ah, lanet olsun. Aletinin üzerinde cennet gibi hissedecekti, gerçekten öyleydi. Ama önce biraz daha gerilmesi gerekiyordu.

"Bu nasıl bir his, tatlım?" Parmağını neredeyse tamamen dışarı kaydırdı, sıcak amcığının içinde ucundan başka bir şey bırakmadı ve sonra yavaşça tekrar içeri soktu.

"Tuhaf hissettiriyor. Sıkı." Dudağını ısırды. "İyi mi?"

"İyi bir başlangıç," dedi ona ve eğilip alnından bir kez daha öptü. Yüzü gergindi ama panikle miyordu ki bu da iyi bir şeydi. Paniğe kapılırsa gerilirdi ve adam ikinci parmağını bile içine sokamazdı.

Parmağını yavaşça içine sokup çıkardı ve artık her harekette gerilmediğinde, ikinci bir parmak ekledi ve içine itti. Bu kez inledi ve yüzünü onun göğsüne gömdü. "Bu biraz sıkı hissettiriyor."

Evet, öyleydi. Aleti zonkluyor, kendini o sıkı, ıslak sıcaklığın içine oturtmak istiyordu. Rob bunu görmezden geldi. Kız hazır olduğunda içine girecekti, bir an bile erken değil. Bunun yerine, iki parmağıyla kızın içine girip çıkmaya devam etti, ta ki kız ihtiyaçtan kayganlaşana ve yüzü göğsüne bastırıp aciliyet hissedene, eli gömleğine sıkıca yapışana kadar.

"Rob," diye nefes nefese kaldı. "Bu iyi hissettiriyor, ama-"

"Ama daha fazlasına ihtiyacın var?" diye tahmin etti. Çoğu kadın öyle yapardı. İki parmağını kadının içine sokmaya devam etti ve başparmağı klitorisini buldu ve onu ilk orgazmına teşvik etmeye çalışarak ovmaya başladı.

Kadın haykırdı ve vücudu aydınlanmış gibiydi. Bu kombinasyon işe yaradı, diye düşündü erkeksi bir gurur sarsıntısıyla. Parmaklarını tekrar içine soktu ve klitorisine sürttü ve tekrar nefesi kesildi, hareketi tekrarladığında kalçaları yükseldi. Sonra, hızını artırdı, horozuyla yapmak istediği gibi ona doğru itti ve ona karşı nefes aldı ve miyavladı, kalçaları titriyordu, parmaklarının ıslak sıcaklığına her dalmasıyla onları kaldırdı. Sonra başparmağını klitorisine bastırdı, sertçe ve ovuşturdu.

Yumuşak, iniltili bir ses çıkardı ve parmakları kasıldı ve adam amının elinin etrafında sıkıldığını hissetti.

Gecenin ilk orgazmı. Parmaklarını onun içinde ve dışında çalıştırmaya devam etti, boşalırken onu izledi, kollarında gevşeyip titreyene kadar onun için zevki uzattı ve parmakları gürültülü bir kolaylıkla onun içine girip çıktı. Parmaklarını kızın içinde makaslardı ve kız iç çekmekten başka bir tepki vermeyince parmaklarını kızın amından çekip dudaklarına götürdü.

Tadı muhteşemdi.

"Bu son derece lezzetli bir bazdı," dedi ona, parmaklarını yalayarak tadını temizledi.

Ona karşı yumuşak bir onaylama inledi.

"Peki, sırada üçüncüsü var mı?" Eli onun yan tarafını okşadı, onu okşadı. "Yoksa bu gece için işin bitti mi, aşkım?"

"Hmm?" Marjorie şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Hayır, daha bitirmedim."

"Güzel, çünkü seninle işim bitmedi. Sanırım üçüncü aşamada senin amını yiyeceğim, değil mi?"

Yanakları daha da pembeleşti ve başını salladı. "Sanırım öyle, evet."

"Benim favorim." Kadının ağzına bir öpücük kondurdu ve sonra yataktan kalktı. Dönüp ona baktı, cırılçıplaktı, çarşafların arasında yayılmıştı ve nefesi kesilmişti; erkeksi bir gurur dalgası daha hissetti. Son derece güzeldi ve tamamen ona aitti. Elini sabırsızlanan aletinin üzerinde gezdirdi ve ona bu şansı daha sonra yakalayacağını hatırlattı.

Dirseklerinin üzerinde doğruldu. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Sadece arkana yaslan ve keyfini çıkar, tatlım. Yüzümün her yerine boşalmanı istiyorum." Yatağın yanında diz çöktü ve karnını şilteye bastırdı. Adam onu her iki kalçasından tutup kendine doğru sürükleyene kadar şaşkın bir bakış attı. "Uyluklarını omuzlarıma üzerine koy," diye talimat verdi.

Öyle yaptı ve adam kadının vücudundaki titremeyi hissedebiliyordu.

"Bu sana fazla gelirse ve durmamı istersen söyle," dedi boğuk bir sesle.

"Yapmak zorunda değilsin-"

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilim," diye düzeltti ve ona kendini beğenmiş bir sırıtış attı. "Ama seni dışarıda yemek bütün hafta boyunca yapılacaklar listemdeydi ve başlamak için sabırsızlanıyorum."

Küçük bir iç çekişle yorganın üzerine geri düştü.

Yüzünün önündeki amcığı inceledi. Parmaklamıştı elbette ama yakından bakmak başlı başına bir zevkti. Labiaları ihtiyaçtan şişmişti ve narin bir şekilde pembeydi - tıpkı yalvarıyor gibi görünen klitoris gibi

aynı zamanda dikkat çekmek için. "Oldukça güzel bir amcığın var," dedi boğuk bir sesle.

"Teşekkürler mi?"

Başparmağını kızın seksinin bir tarafına bastırdı, kaygan dudaklarını ayırdı ve gözlerine daha fazlasını gösterdi. Orada, küçük klitorisi şişmişti ve eğilip ona alaycı bir yalama verdi.

Vücudu sarsıldı ve sonra kıpırdandı. Elleri başının üzerine çıktı ve battaniyeye sarıldı. "Oooh."

"İyi hissediyor musun?"

"Çok fazla gibi geliyor," diye inledi.

"Öyle bir şey yok." Eğildi ve tekrar dilini soktu. Kadının tatlı tadı ağzını dolduruyor, kokusu onu sarıyordu. Marjorie'nin narin tadında bir miktar misk vardı ve ona doyamıyordu. Onu ciddi bir şekilde yalamaya başladı, dilini labiasının üzerinde sürükledi ve bulabildiği tüm nemi topladı. Dili aşağı yukarı kayıyor ve çok sessizleştiğinde seksinin dudaklarını kemiriyordu. Kadının ilk kez oral seks deneyimi yaşarken çıkardığı o küçük şaşkınlık ve zevk sesleri hoşuna gidiyordu. Onun aklını başından almak istiyordu, bu yüzden onu gergin tutmak için elinden geleni yaptı. Tekrar yukarı doğru yaladı ve sonra dilini klitorisinin etrafında döndürmeye başladı.

İnledi ve kalçalarını adamın yüzüne doğru sallamaya, ağzına doğru sürtünmeye başladı.

Ve lanet olsun, bu çok ateşliydi.

"Üçüncü aşamayı çok seviyorum," diye fısıldadı onun tenine. Kadın onaylayarak inledi ve adam tekrar klitorisini dilledi.

Yine de ondan daha fazlasını istiyordu. Tıpkı ona söylediği gibi yüzüne boşalmasını istiyordu. Bu yüzden kalçalarını biraz daha yukarı itti ve dili amının girişini aradı. Amcığı da diğer yerleri gibi şişmiş ve ihtiyaçtan ıslanmıştı ve dilini içine soktu.

Çığlık attı. "Aman Tanrım!"

İşte bu daha çok hoşuna gitti. Dilini tekrar onun içine soktu, tıpkı kendi diliyle yapmak istediği gibi.

Sikini. Yine inledi ve ona karşı kıvrandı ve nefes alışının hızlandığını, küçük inlemelerinin yumuşak bir "oh, oh, oh" a dönüştüğünü duydu ve tekrar yaklaştığını biliyordu. Aleti tepki olarak sarsıldı ve amını yemeye ara vermek zorunda kaldı, yoksa kontrolünü kaybedecekti. Kız onu bunaltıyordu. Bu yüzden dilini serbest bıraktı ve dudaklarını öptü ve yavaşça yaladı ve kadın tekrar yatağa uzandı, ağzı onu keşfederken kalçalarını yavaşça döndürdü ve Rob azgın ereksiyonunu biraz daha uzun süre öldürecek seksi olmayan şeyler düşünmeye çalıştı.

Bu yüzden Marjorie'yi düşündü, göğsünün üzerine büyük, sahte, sert bir göğüs seti itilmişti, o küçücük göğüslerden DDD büyüklüğünde baskı yapıyordu ve göğüslerini orantısız bırakan ve meme uçlarını garip bir şekilde şekillendiren bir kesme işi. Evet, bu işe yaradı. Rob kızların pek çok özelliğini severdi -büyük kalçalar, küçük kalçalar, büyük kalçalar, küçük kalçalar ama memeler konusunda titizdi ve bir çift doğal memeyi severdi. Bu düşünceyle zihni ürperdi ve kızın amına bir öpücük daha kondurdu. "Ağzımı üzerinde hissetmek hoşuna gidiyor mu, tatlım?"

İnledi ve bir eli başının arkasına gitti, onu tekrar aşağı bastırdı ve sessizce işine geri dönmesini söyledi.

Kıkırdadı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum." Klitorisini bir kez daha yaladı ve sonra dilini tekrar içine batırdı ve kadın kıvranıp ona o kadar çok karşı koydu ki, başka bir orgazma yakın olduğunu biliyordu.

Onu oraya da götürecekti. Onun tadı burada daha güçlüydü ve amcığı kaygan sıcaklığıyla suluydu. Dilini onun içinde gezdirdi ve olaylara biraz daha fazla şey katmaya karar verdi. Ağzını serbest bıraktı ve onun iç uyluğunu öptü. "Beni bunlarla kavra, tatlım."

Öyle yaptı, sıkı kalça kasları adamın boynunu sıkıyordu. Mükemmel.

Rob dilini tekrar kızın içine batırdı ve bunu yaparken bir eli klitorisine gitti ve dilinin darbeleriyle aynı anda onu kızdırmaya başladı.

Küçük bir çığlık attı ve kalçaları adama doğru sallandı. "Oh Tanrım! Oh!" Amcığı adamın yüzüne çarpıyordu ve amcığını adamın diline doğru itiyordu, ki bu da çok sıcaktı. Onu yemeye devam ederken kendi kalçaları yatağa doğru itti, diliyle onu çalıştırırken başparmağı klitorisine sürtündü ve inledi ve adını tekrar tekrar haykırdı, hareketleri o kadar muhtaç ve o kadar hızlı hale gelene kadar kalçaları ona karşı sallanıyordu ki diline karşı titremekten başka bir şey yapmıyordu, sesi tiz bir çığlıktı ve devam ediyor gibiydi.

Sonra boşalmaya başladı ve kalçalarıyla onu öyle bir sıktı ki neredeyse kan dolaşımını kesecekti ve suları dilini ve ağzını doldurdu ve başparmağı orgazmı dışarı çekmek ve sonsuza dek sürmesini sağlamak için hâlâ klitorisini çalıştırarak onu yaladı. Tanrım, çok seksiydi. Seksi, duyarlı ve tamamen ona aitti.

Ve hâlâ bakirdi ama uzun sürmeyecekti. Aleti anlamayı imzalamaya fazlasıyla hazırdı ve geri kalanı da öyle.

İsteksizce yüzünü onun sıcak, tatlı amından çekti. Ağzı ve yanakları kızın sularıyla ıslanmıştı ve gömleğini çekiştirerek kemerinden kurtardı, sonra da yüzünü silerek temizledi. Marjorie'nin bacakları yatağın kenarından sarktı ve yüzü kızarmış bir halde arkasına yaslanıp sersemlemiş bir halde tavana baktı.

Kıkırdadı. "Seni kırdım mı, tatlım?"

"Bu iki oldu," dedi hülyalı bir sesle. "Bacaklarım erişte gibi ama kendimi çok ama çok iyi hissediyorum."

"Son üssü kapatacak kadar iyi mi sence?"

Ağır ağır yatağa oturdu ve dudaklarını yaladı. "Ama Rob, senin için hiçbir şey yapmadık."

Ah, kahretsin. Bunu duyunca siki çok fena acımişti. "Biliyorum, tatlım. Bana başka bir gece ulaşırız."

Bu gece seninle ve bekaretinle ilgili. Kaybetmek istediğine emin misin? Fikrini değiştirirsen duygularımı incitmemiş olursun."

"Eminim," dedi ona usulca, gözleri parlayarak.

Eğer ilerlemek istiyorsa, artık geri dönüşü yoktu. Ama bu noktada Rob geri dönmek istemiyordu. Sikini onun pelüş, ıslak sıcaklığına sokmak ve ne kadar sıkı olduğunun tadını çıkarmak istiyordu. Kendini onun içine gömmek ve onu her yerinde hissetmek, içinde okşarken gözlerinin zevkle açıldığını görmek istiyordu.

Evet, bencil bir piçti ama kızın istediği de buydu, değil mi? Bu yüzden ona son bir öpücük verdi ve yataktan kalktı, kıyafetlerini çıkarmak ve bir prezervatif bulmak için banyoya yöneldi. Paketi yırtıp açtı ve ağrıyan boylundan aşağı yuvarladı, sonra Marjorie'yle birlikte odaya geri döndü.

Yatakta doğrulup oturmuştu ve gözlerinde beklentiyle ona bakıyordu. Saçları yüzünün etrafında karmakarışık ama bu onu adamın gözünde daha da güzelleştiriyordu. Yatağa geri dönüp onu sırt üstü yatırdı ve tekrar öpmeye başladı, dizi bacaklarının arasına girerek onları ayırdı. Kız da onu öptü, önce tereddüt etti, sonra öpücükler yoğunlaştıkça heyecanı arttı. Kız boğazından yumuşak bir ses çıkardığında, adam aralarına uzandı ve parmaklarını kızın amının ıslak, kadifemsi yapraklarında gezdirdi. "Hazır mısın, tatlım?"

"Hazırım," diye nefes aldı onun ağzına karşı. "Seninim Rob."

"Biliyorum," diye mırıldandı ve iki parmağını derinlere batırmadan önce klitorisine fiske attı. Küçük bir iç çekişle onu aldı, kalçaları kavislendi ve böylece tekrar okşadığında, üçüncü bir parmak ekledi, onu horozu için germeye çalıştı. Kadın adamın boynuna yapıştı ve ağzı adaminkine kilitlenerek onu tekrar tekrar öptü.

O zaman daha fazla erteleyemezdi. Aleti ihtiyaçtan ağrıyordu, kızın amcığı parmaklarının etrafında kaygandı ve kollarındaki kız arzuyla iç çekip nefes alıyordu. Rob ağırlığını kızın üzerine verdi ve sonra kollarını kızın yanlarına dayadı. Kızın uzun bacaklarını iki yana açtı ve kalçalarını kızınkilere dayayarak sikini kızın seksine bastırdı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh. Bu his ..."

"İyi mi?" Aletini bir eline aldı ve kıvrımlarının arasından aşağı yukarı sürterek ıslaklığıyla kayganlaştırdı. "Benim için hazır mısın?"

Başını salladı ve elleri adamın boynuna gitti, yüzündeki ifade tamamen güven doluydu.

Aleti yeterince ıslandığında (ve daha fazla dayanamadığında), Rob elini onun iç uyluğuna koydu ve bacağını yatağa doğru iterek onu genişçe açtı. Ardından, aletini kızın girişine doğru yönlendirerek başını kızın sıcaklığına dayadı ve tekrar kıza baktı.

"Hâlâ iyi misin?"

Dudağını ısırdı. "Çok büyük hissettiriyor."

"Çünkü öyle," dedi. "Ama beni içine alacaksın. Lezzetli ve rahat olacak ve o kadar iyi hissettirecek ki ikimiz de buna dayanamayacağız."

"O halde hazırım," dedi yumuşak bir sesle.

Böylece onu itmeye başladı. Onu içine almak için germe çabalarına rağmen kadın hâlâ dardı. İyi yağlanmış ve ıslaktı ama yine de sıkıydı. Aletini içine sokmak enfes bir işkenceydi. Başını içeri soktu, kadının emdiği her nefeste durakladı. Yavaşça, yarısına kadar içine soktu ve kadın ona karşı kıvrandı.

"Acıyor," diye fısıldadı.

O da yoğun bir acı içindeydi. Aleti deli gibi ağrıyordu. Ama tekrar rahatlayana kadar eğilip ona rahatlatıcı bir öpücük daha vermek için kendini zorladı ve sonra başladı

Her seferinde biraz daha derine inerek yavaşça içine doğru ilerledi.

İnledi, sonsuz dakikalar gibi gelen ilk cesaret verici işaretti bu. Bu yüzden öpmeye ve ağzına tatlı şeyler mırıldanmaya devam etti, kalçaları onunkilere karşı sallanırken ve daha derine, daha derine bastırmaya devam ederken bile, kendini tamamen dar geçidinin içine oturtmaya kararlıydı. Kadın onu bir eldiven gibi sıkıyordu ve bu o kadar iyi hissettiriyordu ki, bu onu ihtiyaçtan delirtiyordu.

Ve sonra, sonsuza dek sürecekmış gibi hissettiren bir şeyin ardından, içeri girdi. Kabzasına kadar oturmuş, taşakları kadının tenine dayanmıştı. Bir an durakladı, bu hissin tadını çıkarıyordu. Sonra kalçalarını hafifçe döndürdü ve altındaki sessiz kadına baktı. "Nasıl hissediyorsun?"

Nefes nefese kalmıştı ama yüzündeki panik ifadesi gitmişti. Onun yerine düşünceli görünüyordu. "Çok doluyum," diye itiraf etti Marjorie. "Bu iyi bir his. Yine de daha fazla acıtmasını beklerdim."

"Çok ıslaksın ve ben de çok dikkatliyim," dedi ona, sonra uzanıp güzel göğüslerinden birini okşadı. "Hareket etmeye başlamam için hazır olduğunda bana haber ver."

"Devam et," dedi ona. "Ben hazırım." Ve hatta onu cesaretlendirmek için küçük bir kıpırdanma bile yaptı.

Tanrıya şükür. Kıpırdamadan durmak onu öldürüyordu. Rob ona bakarak dikkatle kalçalarını oynattı, yavaşça dışarı çekip tekrar içeri soktu. Eti onun etrafında şişmişti ve inanılmaz derecede sıkıydı. Bu onun için harika bir histi, ama kızın arada sırada küçük bir irkilme göstermesi henüz onun için harika olmadığını gösteriyordu.

İçine girip çıkarken göğsüyle oynamaya devam etti. "Hâlâ acıyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Başta öyleydi ama artık yok. Şimdi sadece biraz hoş hissettiriyor."

Rob kıkırdadı. Sadece "biraz" mı? Egosu buna zor dayanıyordu. "Hızlanmamın sakıncası var mı?"

"Misafirim ol," dedi ve sonra bunun anlamsızlığına kıkırdadı. "Amıma misafir ol."

O da güldü çünkü kızın yüzündeki mutluluk ifadesi çok güzeldi. Sadece Marjorie onun içindeyken kıkırdayabilirdi. Ve bu o kadar mükemmeldi ki, kendine engel olamadı - bu sefer, onun içine girdiğinde, nazık değildi ve yavaş değildi. Sertti ve tıpkı onunla olmak istediği gibi sertti.

Gözleri büyüdü ve kıkırdaması kesildi. Ona daha sıkı sarıldı.

"Acıyor mu?" diye sordu.

Ama gözlerini kırptırarak başını salladı. "Farklı hissettim. İçimin derinliklerinde."

Bu hoşuna gitti. Onun küçük tatlı meme ucunu okşadı ve tekrar içine pompalarken bile onunla alay etti. "İstersen bacaklarını etrafıma sar."

Öyle yaptı ve o cennet gibi kalçalar adamın kalçalarını kavradı. Açısını biraz değiştirmesine yardım etti, kalçalarını ve bacaklarını mükemmel pozisyona gelene kadar ayarladı ve tekrar sert ve derin bir şekilde battı.

Nefesi kesildi. "Oh. Bu ... oh, sanırım bunu tekrar hissetmeye ihtiyacım var." Tırnakları adamın derisine battı.

Memnuniyetle kabul etti.

Sonra, onun yumuşak etine doğru pistonlamaya başladı, horozu ona hızlı ve öfkeli bir şekilde sürüyordu. Kendini tutamadı ve kalçalarını içine girmek için mükemmel bir noktaya sabitlemek için göğsünü bıraktı. O da itiraz etmiyordu. O yumuşak, küçük "guh" sesi yine ondan kaçtı ve kalçaları ona karşı daha sıkı hale geldi ve onun her sert itişini karşılamak için kalçalarını kaldırıyordu. Gözleri kapalıydı ve yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesi vardı, sanki zevke odaklanmak için çok uğraşıyormuş gibiydi.

Ve kendisi de cennetteydi, kadının ıslak amı sıcak bir eldiven gibiydi ve vücudu ona verdiği her şeyi alıyordu. Hiç acele etmeden içine girmeye devam etti,

Taşakları her hamlede tenine çarpana, nefessiz küçük iniltiiler çıkarana ve göğüsleri sikinin her vuruşunda sallanana kadar üzerinde çalışıyordu.

"Oh," diye tekrar inledi. "Oh, sanırım bir şeyler hissediyorum-" "Bacaklarınla beni sık, Marjorie," diye talimat verdi ona,

Kalçalarına tekrar açı veriyordu. Henüz g noktasını bulamamıştı ama o kadar çok kıpırdanıyor ve hareket ediyordu ki bunu tespit etmek zordu. Ama kız itaat edip bacakları adamın etrafında sıkıca kenetlendiğinde, adam tekrar kalçalarını kavradı ve onu daha yükseğe kaldırdı ve siki tekrar içine pompalandı.

Bu sefer gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh lanet olsun! O da neydi öyle?" Ondan bir kahkaha patladı. "Bu mükemmel bir açıydı."

Ve onu tekrar okşadı.

"Oh siktir!" diye tekrar bağırdı ve sonra adam onu bir kez daha döverken küçük bir tiz çığlık daha attı. "Aman Tanrım!"

"Geliyor musun, tatlım?"

"Siktir!" Kulağına bağırdı ve amının onun etrafında titrediğini hissetti.

Bilmesi gereken tek şey buydu. Onu sert ve kaba bir şekilde içine itti ve kadın küçük bir çığlık attı, boşalırken vücudu onun etrafında kenetlendi.

Sertçe ve sertçe itti ve sonra kendisi boşaldı, sonunda serbest kalması o kadar şiddetli bir şekilde kükredi ki gözlerinin önünde siyah noktalar yüzdü ve bir an için nefesini kaybetti. Ona bir yavaş vuruş daha yaptı, orgazmını bitirdi ve sonra öne doğru onun üzerine düştü, ikisi de nefeslerini yakalamaya çalışırken nemli tenleri birbirine yapıştı.

Ve . . . lanet olsun eğer bu harika bir sikiş değilse. Şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisiydi. Sert bir iç çekişle ona hızlı bir öpücük daha verdi ve sonra ağırlığıyla onu ezmek için üzerinden yuvarlandı.

Marjorie bunu yaparken yumuşak bir itiraz sesi çıkardı. "Ağır değildin. Hissettiklerin hoşuma gitti."

"Altımda hissettiklerin hoşuma gidiyor," dedi elini terden ıslanmış teninde gezdirirken. "Ama muhtemelen bu prezervatifi çıkarmalıyım." İsteksizce yataktan kalktı ve banyoya gidip temizlendi. Sonra elinde nemli bir bezle döndü ve Marjorie'ye işaret etti. "Bu onuru bana bırak."

Yüzü kıpkırmızı oldu ama itaatkâr bir şekilde bacaklarını açtı ve adam onun hassas dokularını yıkadı, biraz kanadığını ama çok kanamadığını fark etti. Bu iyiydi. Bakiresini incitmek istememişti.

Ama artık bakir değil. Bundan biraz gurur duymaktan kendini alamadı. Marjorie artık bedenlen ve ruhen onun olmuştu. El bezini banyoya geri götürdü ve sonra onunla birlikte yatağa geri tırmandı, vücudunu onunkine doğru sürükledi ve bacaklarını onun uzun, ince bacaklarına doladı.

"Bu gece benimle kal," dedi ona, kaşıklaşırlarken kürek kemiklerine öpücükler kondurarak. "Sen bana yaslandığında daha iyi uyuyorum."

"Erken kalkmam gerekiyor," diye onu uyardı ama yataktan kalkmak için kılını bile kıpırdatmadı.

"Alarmı kuracağım. Sadece benimle kal."

"Her zaman," diye mırıldandı usulca ve adamın eli göğsünü kavradığında, kadının eli de adaminkini örttü.

Ve mükemmel hissettirdi.

"Seni seviyorum," dedi ona yumuşak bir sesle.

Rob sadece onu kendine daha sıkı bastırdı, midesinde bir korku vardı. Onu şimdi seviyor olabilirdi ama ya yarın, onun gerçekte kim olduğu hakkındaki gerçeği öğrendiğinde ne olacaktı?

Yirmi Birinci Bölüm

Termostattaki sıcaklık 74 derece olmasına rağmen Rob nedense terliyordu. Marj onun için kravatını düzeltti ve sonra bir eliyle siyah resmi ceketinin omuzlarını düzeltti. "İyi misin?"

Ona dalgın bir gülümseme verdi. "Harika. Harika."

Marjorie başıyla onayladı ama konuyu bir daha açmadı. Rob'un kendisiyle birlikte prova yemeğine katılmak zorunda kaldığı için mutsuz olduğu hissinden kurtulamıyordu ama geri adım atmak da istemiyordu. Bunun onun için bir anlamı vardı. Bu, Rob'un tüm arkadaşlarının önüne çıkıp onunla birlikte olmanın onun için ne kadar önemli olduğunu göstereceği anlamına geliyordu.

Ve buna ihtiyacı vardı. Hem de çok ihtiyacı vardı. Bu yüzden Rob'un sert tavrından duyduğu endişeyi bir kenara bıraktı. Dün gece, bugünkü dikkat dağınıklığını fazlasıyla telafi etmişti. Aynanın karşısında hayallere dalarak makyajının son rötuşlarını yaptı ve bekâretini kaybetmenin ne kadar samimi -ve akıllara durgunluk veren- bir şey olduğunu düşünmemeye çalıştı. İyi olmasını bekliyordu. Rob ile harika olmasını bekliyordu. Ama kendisini çığlık çığlığa ve küfürler savurarak uçurumun kenarına gönderen arka arkaya üç bacak orgasmı beklemiyordu. Vücudunu orgazma ulaştırma şekli düpedüz utanmazcaydı ve şimdiden bu geceyi bekliyordu. Gretchen dün nedimelerin hepsine gülerek pahalı seks oyuncakları hediye etmişti ve Marjorie korkutucu görünümlü "tavşan" vibratörünü aldığı anda utanç içinde kızarmıştı. Şimdi Rob'un onu üzerinde kullanıp kullanmayacağını ve bunun nasıl bir his olacağını merak ediyordu.

Ama sonra ruju bitti ve saate baktı, gitme vakti gelmişti. "Sanırım aşağı inmeliyiz," dedi ona.

"Sorun değil," dedi Rob, sesi şaşırtıcı derecede tonsuzdu. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

Banyodan çıktı ve elbisesini onaylayacağını umarak ona gülümsedi. Göğüslerinin ve boynunun altından bağlanan ve uzun formunu söğüt gibi gösteren, uçuşan bir şifondan yapılmış şeftali rengine bir şeydi. Elbiseyi çok sevmişti ama bir düğün dışında her şey için fazla dayanıksız ve resmiydi. Ancak bu gece mükemmeldi ve kendini bir prenses gibi hissediyordu, özellikle de ışıltılı topuklu ayakkabıları ve kolundaki Beyaz Atlı Prens'iyle.

"Gidelim mi?" diye sordu adam hareket etmeyince.

O zaman ona baktı ve sanki ilk kez ona odaklanıyor gibiydi. Şaşkınlıkla onu kendine doğru çekti ve zevkten sersemlemesine neden olan sert, tutkulu bir öpücükle ağzını aldı. Sonunda çekildiğinde nefessiz kalmıştı ve titreyen parmakları rujunu silmek için dudaklarına gitti. "Bu ne içindi?"

"Çünkü çok güzelsin ve sana karşı hissettiklerimi hiç kimseye karşı hissetmedim."

Marjorie gülümsedi. Bu aşk itirafına yakın bir şeydi. Yakındı. "Seni seviyorum," dedi usulca. "Benimle geldiğin için teşekkür ederim."

Adamın ona verdiği gülümseme acımasızdı. "Bana teşekkür etmene gerek yok." Marjorie onlar ayrılırken yaklaşan kıyamet duygusuyla savaştı.

Rob'un odasından otelin lobisine indik. Kırmızı Balo Salonu prova yemeği için ayrılmıştı ve ana katta, özel bir koridorun sonundaydı. Marjorie Rob'un elini tuttu ve uzun zamandır ilk kez, topuklu ayakkabılarıyla sevgilisinden on santim daha uzun olmasına rağmen kendini güzel ve özgüvenli hissetti. Rob'un yanında bunun bir önemi yoktu, çünkü ne olursa olsun ona kendini güzel hissettiriyordu.

Çift kapıya geldiklerinde smokinli bir koruma isimleri kontrol ediyordu. Diğer sohbet eden, resmi giyimli insanlarla aynı sırada durdular ama Marjorie onları tanımıyordu. Rob daha da gergin görünüyordu ve eli Marjorie'nin elini sıkıca tutuyordu. Rob utangaç mıydı? Sorun bu muydu? Öyle bir tipe benzemiyordu.

Kapıya vardılar ve Marjorie elinde pano olan adama gülümsedi. "Marjorie Ivarsson ve randevusu."

"Tarihin adı?" diye sordu adam, elindeki listeyi kalemle tararken.

Sormaları garip. "Rob Cannon."

Muhafız başını kaldırıp onlara baktı ve kaşlarını çatı. "Lütfen burada bekleyin."

"Marjorie," dedi Rob onlar kenara çekilirken. Muhafız odaya girerek çift kapıyı arkasından kapattı.

Kaşlarını çatı. "Belki de düğün partisinin farklı bir kapıdan geçmesi gerekiyordur? Sormadım."

"Sorun sen değilsin," dedi Rob ona. "Sorun benim.

Gitmeliyim." "Ne? Hayır, seni burada yanımda istiyorum," dedi Marjorie ona,

Panik ve incinmişlik içinden geçiyordu. "Sen benim randevumsun. Bunun neden bir sorun olduğunu anlamıyorum."

"Göreceksin," dedi alçak ve yenik bir sesle.

Yemek salonunun kapıları açıldı ve Logan hışımına dışarı çıktı. Onu smokinli iki iri adam takip ediyordu, bunların güvenlik görevlisi olduğu belliydi ve doğruca Marjorie ve Rob'a yöneldiler.

"Seni pislik," diye hırladı Logan, sevgilisini göstererek.

"Buraya gelecek kadar taşaklı olduğuna inanamıyorum."

İleri atıldı ve Rob'u ceketinin yakalarından yakaladı.

Marjorie küçük bir çığlık attı ve dehşet içinde ona baktı. "Neler oluyor?"

"Sorun değil Marjorie," dedi Rob, yüzünde doğal olmayan bir gülümsemeyle. Sanki bir savaşı kabul ediyormuş gibi ellerini havaya kaldırdı. "Arkadaşım Logan partisine geldiğim için biraz üzgün."

Logan, "Düğünümü mahvetme konusunda seni defalarca uyardım," dedi ve Marjorie korkunç bir an için Logan'ın Rob'u yumruklayacağını düşündü.

"Onu ben davet ettim," dedi ve Rob kendini savunacak gibi görünmediğinde öne çıktı.

Logan sanki onu ilk kez görüyormuş gibi ona baktı ve sonra tekrar Rob'a döndü. Alaycılığı daha da arttı. "Gerçekten mi? Seni uyardığım halde mi?"

"Onu uyardın mı?" Marjorie sordu. "Ne hakkında uyardı?"

"Yok bir şey tatlım," dedi Rob. "Logan boş yere öfkeleniyor."

"Hiçbir şey için mi? O iyi bir kız ve senden daha iyisini hak ediyor. Sana ondan uzak durmanı söylemiştim."

Logan neden Rob'un kendisinden uzak durmasını istesin ki? Kafası karışan Marjorie bir adamdan diğerine baktı. "Anlamıyorum."

Rob Logan'a, "İstediğim yere, istediğim zaman giderim," dedi. Aynı anda hem öfkeli hem de boyun eğmiş görünüyordu. Sanki bunu bekliyormuş gibiydi. "Bana kiminle çıkacağımı söyleyemezsin."

Logan'ın dudağı kıvrıldı. "Yine de istediğin bu değil miydi? Dikkatimi çekmenin bir yolu mu? İşte buldun."

"Siktir git," diye tersledi Rob. "Bu onunla ilgili değil."

"Öyle değil mi?" Logan söyledi. "Son bir buçuk haftadır lanet olası düğünümü basına sızdırmakla tehdit ederek bana şantaj yapıyorsun. Şimdi de giriş biletin olarak nedimelerden biriyle mi yatıyorsun? Bu çok alçakça."

Bekle. . . düğüne girebilmek için onunla yatmak mı? Marjorie'nin gözleri büyüdü ve Rob'a baktı. "Bu doğru değil, değil mi?"

"Tabii ki doğru değil," diye karşılık verdi Rob, kendisinden şüphe ettiği için ona kısa bir süre yaralı bir bakış attı.

Marjorie'nin sesi sessizdi. "O zaman ona şantaj yapmakla neyi kastediyor?"

Logan'a baktı ve Marjorie Logan'ın çenesinin sıkıştığını gözle görebiliyordu. Adam korkunç görünüyordu. Onun Brontë'yi koruduğunu biliyordu ama neden onu Rob'dan korumak için buraya geldiğini tam olarak anlayamıyordu. Sonra Rob ona doğru ilerledi ve elini tuttu. Sersemlemiş bir halde elini tutmasına izin verdi ve Rob elini hafifçe sıkıp ona doğru eğildi. "Seninle konuşmamız gerek. Özel bir yerde. Her şeyi açıklayacağım."

Logan uyarıcı bir sesle, "Sana onu rahat bırakmanı söylemişim," dedi. Arkasındaki iki koruma ilerlemeye başladı.

"Hayır," dedi Marjorie sözünü keserek. Onları durdurmak için elini kaldırdı ve sonra Rob'a baktı. "Ben de seninle geleceğim. Ama cevaplar istiyorum."

Başını salladı ve onu elinden tutup koridorun sonuna doğru çekiştirmeye başladı. "Gel bakalım. Biraz mahremiyete ihtiyacımız var. Bahçeye gidelim."

Zihni sorular ve endişeyle dolup taşarken onun kendisini peşinden sürüklemesine izin verdi. Aceleyle yanlarından geçerken insanlar onlara baktı ve resepsiyon yemeğinin kapısından geri çevrildikleri için biraz aşağılandığını hissetti. Sevgilisinin nesi vardı böyle? Logan ondan neden bu kadar nefret ediyordu?

Peki "şantaj" derken neyi kastetmişti? Haftanın büyük bölümünü Rob'la geçirmişti ve Rob onunla birlikte olmaktan mutlu görünüyordu. Aslında, onun yanından ayrılmasını istememişti.

Ama yine de ... Logan neden Rob'un düğüne gitmek için onu kullandığını düşünüyordu? Ve Rob neden bu konuda bu kadar garip davranıyordu? Midesini mutsuz bir kemiriş kapladı ve kendini hasta hissetmesine neden oldu.

Bunların hepsi bir hata olmalıydı. Olmak zorundaydı. Bir çeşit yanlış anlaşılma.

Tesisin bahçesine doğru yürürlerken, üç adam başka bir patikadan onlara doğru geliyordu. Omuzlarında kameralar vardı ve bir tanesi

Ön tarafta bir mikrofon vardı. Olamaz. Adamlar yaklaşıırken Marjorie gerildi.

"Merhaba güzelim. Tits ya da GTFO oynamak ister misin-oh, hey, merhaba, Bay Cannon." Mikrofonlu adam şaşırılmış görünüyordu. Ve kafası karışmıştı.

"Burada ne yapıyorsun?" Rob hırıltılı bir sesle konuştu. Marjorie'yi korumacı bir tavırla arkasından itti. "Size bu adadan defolup gitmenizi söylediğimi sanıyordum."

Marjorie, Rob'un kolunda yatıştırıcı bir el gezdirerek, "Her şey yolunda," diye mırıldandı. Rob o kadar öfkeliydi ki, Marjorie bahçede yeni bir olay çıkmasından ve etraflarının yine insanlarla çevrilmesinden korkuyordu. "Hadi gidelim-"

"Üzgünüm patron," dedi mikrofonlu adam utangaç bir ifadeyle. "İyi çekimler yapıyoruz, bu yüzden bir iki gün daha kalmaktan zarar gelmeyeceğini düşündük."

"Yanlışı anladınız. Smith'e adayı terk etmenizi söyledim. Hepiniz kovuldunuz."

İhanetin farkına varmak tenini karıncalandırdı. Midesi çalkalanan Marjorie elini Rob'un elinden çekti, konuşma sonunda kafasına dank etmişti. "'Patron' mu? Bu adamlar senin çalışanın mı?"

Rob dönüp ona baktı, hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. "Çardağa gidelim ve konuşalım Marjorie, lütfen. Her şeyi açıklayacağım."

"Açıklamaya şimdi başla," dedi, elleri kalçalarında ve kalbinde korkunç, kâbus gibi bir sızı vardı. Bu incinmenin, hayal kırıklığının ötesinde bir şeydi. Kendini buz gibi hissediyordu, içi donmuştu. Kalbi milyonlarca küçük parçaya ayrılıyormuş gibi hissetmesine rağmen bir şekilde dik durmayı başardı.

"Peki," dedi Rob ve bir elini sinirli bir şekilde saçlarının arasında gezdirdi. Etrafına bakındı ve sonra yakındaki oyma taş bankı işaret etti. Rob onlara dönene kadar kamera ekibi bir dakika boyunca garip bir şekilde orada durdu. "Defolun gidin buradan. Hepiniz hâlâ kovuldunuz."

Marjorie titreyerek banka oturdu ve ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturdu, yüz ifadesine tam olarak hissetmediği bir sakinlik katmaya çalıştı. Rob'un yanına oturmasını ve sonra tekrar yüzünü ovuşturmasını midesi bulanarak izledi.

"Ben sandığın gibi bir adam değilim, Marjorie," dedi Rob ona, açıkça perişan bir halde.

"Sanırım bunu anlamaya başlıyorum." Tüm güçlü ve kontrollü görünme çabalarına rağmen sesi biraz titriyordu. "Peki sen gerçekte kimsin?"

Küçük, ironik bir kıkırdama ve başını sallama hareketi yaptı. "Beni Google'da aratmanı bekleyip durdum, biliyor musun? Tüm kirli işlerime bakmanı ve sonra onları yüzüme vurmanı. Sadece bana gerçekten güveneceğini hiç beklemiyordum. Kimse güvenmez, biliyorsun." Çenesini ovuşturdu ve ona baktı. "Bilgin olsun, magazin gazetelerindeki her şey sahte."

"Ne gazetelerdeki şeyler?"

"Kokain, modeller, gece geç saatlere kadar süren partiler. Hepsi sadece PR. Bu ve itibarınız belli bir noktaya ulaştığında, herkes tuvalette replik yaptığınızı düşünmeden toplum içinde burnunuzu sümküremezsiniz."

"Rob, neden bahsettiğini anlamıyorum," dedi Marjorie ona. "Baştan başla. Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum. Rob senin gerçek adın mı?"

"Bu benim gerçek adım," diye kabul etti. "Robert Cannon, The Man Channel ve diğer birkaç kanalın sahibi."

"The Man Channel," diye mırıldandı, düşünmeye çalışarak. "Kulağa cinsiyetçi geliyor."

"Öyle. Belden aşağı mizah, meme çekimleri ve temel kablolu yayında yanımıza kâr kalabilecek her şeyde uzmanız."

Geri çekildi. Kulağa iğrenç geliyordu. "Neden? Tanrım, neden?" Bu tam da nefret ettiği türden bir şeydi. "Neden kadın satıyorsunuz?"

"Siktir, bilmiyorum. Orada kazanılacak para var ve ben bu işte iyiyim diye mi?" Boynunu ovuşturdu, kendini açıklamak zorunda kalmaktan rahatsız olduğu belliydi. "Çocukken bir grup evinde büyüdüm çünkü hiçbir koruyucu aile

davranış sorunları olan sekiz yaşında bir çocuk arıyordum. Üç gömlek ve iki pantolondan başka bir şeyim yoktu. Hiçbir şeyim yoktu. Hiçbir şey. On sekiz yaşına geldiğimde beni dışarı attılar, sırtımı sıvazladılar ve gidip hayatımı kazanmamı söylediler. Ben de orduya katıldım. Orduda iki yıl geçirdikten sonra tekrar katılmadım. Nefret ediyordum. Kendi işimin patronu olmak istedim. Kendi adamım. Hayatım boyunca birilerine hesap verdim. Bir arkadaşımın bir gece sarhoş olduk ve fikirler üretmeye başladık. Bir şov için 'Bana Göğüslerini Göster' fikrini kim buldu bilmiyorum ama işe yaradı. Videolar yapmaya başladık ve bunlar gece geç saatlerde TV'ye taşındı ve sonunda kendi ağımızı kurduk. Arkadaşımı satın aldım ve The Man Channel'ı bir ev ismi haline getirene kadar işleri genişletmeye devam ettim. Sıfırdan başladım."

"Bence bu berbat bir şey," dedi ona başını hafifçe sallayarak. "Kadınları avlıyorsun."

"Ben kimseyi 'avlamıyorum'," dedi Rob sinirli bir ses tonuyla ve bu konuşmayı daha önce de yaptığını söyledi.

"Öylesin. Programın kliplerini izledim. Kadınlar sarhoş oluyor ya da erkekler tarafından kendilerini teslim olmak zorunda hissedecekleri kadar baskı görüyorlar. Bu hiç adil değil."

"Bu sadece aptal bir gösteri, Marjorie."

"Peşimden geldiklerinde o kadar da aptalca değildi," dedi sessizce.

Buna karşılık hiçbir şey söylemedi.

"Ellerinde kamera olan o adamlar da sizin çalışanlarınız," dedi yavaşça. "Ve Logan'ın düğününü mahvetmek için buradalar."

"Evet-hayır, aslında. Tamam, siktir." Bir elini tekrar saçlarında gezdirdi. "Nereden başlasam? Hawkings'le yeni bir kanal için iş anlaşması yapmak üzere adaya geldim. Onu tatilde yakalarsam gevşetebileceğimi düşündüm. Buraya evlenmek için geldiğinden haberim yoktu. Her neyse, neredeyse boğuluyordum ve sen beni kurtardın ve o noktadan sonra, senin kim olduğunu bulmak benim amacım oldu, çünkü ben

Zaten sana ilk görüşte aşık oldum." Adam ona baktı ve yüz ifadesi şefkatli ve umut doluydu.

Onunki dehşet içinde kaldı.

İç çekti. "Doğru. Her neyse, o gece ayrılıyordum ki otelin önünde sana rastladım ve seni tanımak için birkaç gün daha kalmaya karar verdim. Bu arada Logan beni barda buldu ve bana zaman ayırmadı. Onun ilgilendiği türden bir iş yapmadığımı ve düğününün içine ettiğim için adadan gitmemi söyledi. Sinirlendim ve Tits ekibime buraya gelip başlarına bela olmalarını söyledim. Sana saldırdıklarında, onlara gitmelerini söyledim. Görünüşe göre emirleri pek iyi dinlemiyorlar." Yüzünü buruşturdu.

Yüzünde bir tanıma belirdi. "İşte bu yüzden dün beni ektin. Çünkü Logan seni görecektir ve benimle vakit geçirdiğini bilecekti."

"Evet. Ve seni asla incitmek istemedim. En ufak bir şekilde bile." Yüzündeki ifade vahşiydi. "Ama tuzağa düştüm. Logan ona ulaşmak için seni kullandığımı düşünüyor ve bu doğru değil."

Ona inanıp inanmadığını bilmiyordu. Umutsuzca inanmak istiyordu ama uzun yıllar süren yalnızlık deneyimi ona seksi, ilginç erkeklerin bir metre boyundaki hatunlara ilgi duymadığını öğretmişti. Bu yüzden Logan'ın önerisine daha sıcak bakıyordu ve bu da canını acıtıyordu. Kötü.

"Yani Logan beni kullandığını düşünüyor." Başını salladı.

"Ve yine de dün gece benimle yattın, bugün kim olduğunu öğreneceğimi bile bile?"

"Cehenneme mahkum edilmeden önce cennetin tadına bakmak isteyen bir adamı suçlayamazsınız."

Çenesi düştü. "Bu çok iğrenç."

Tekrar yüzünü ovuşturdu. "Sana dokunmayacaktım, Marjorie. Gerçekten dokunmayacaktım. Hayır cevabını kabul etmedin ve o kadar tatlı ve kırılgandın ki seni geri çevirirsem daha çok incineceğini düşündüm."

"Hayır

Ona doğru attığı gülümseme acı ve eziyet doluydu. "Sıkışıp kalmıştım. Ya seni sevecek ve terk edecektim ya da sadece terk edecektim. Ben en azından bir gece geçirmeyi seçtim."

Adam haklıydı, midesinde hastalıklı bir hisle fark etti. Adam ortaya çıkıp kendisini yeniden güzel hissetmesini sağladığında o kadar rahatlamıştı ki bekâretini alması için ona yalvarmıştı. Ah tatlı merhamet, bu çok utanç vericiydi. "Seni parlak zırlı şövalyesi sanan cahil bakireye çok gülmüş olmalısın."

"Sana hiç gülmedim. Bir kez bile," dedi Rob, yüzü ciddiydi. "Seninle tanışana kadar kimsenin benim hakkımda ne düşündüğünü umursamadım. Tamamen sevimsiz olduğumu düşünerek büyüdüm ve hiçbir şey umurumda değildi. Dünyadaki herkes benim takım elbiseli bir dangalak olduğumu düşünebilirdi ve ben zerre kadar umursamazdım ... ta ki seninle tanışana kadar. Benim hakkımda ne düşündüğünü önemsemişim tek kişi sensin." Elini uzatıp kendi elinin arasına aldı. "Ve seni seviyorum."

"Seni seviyorum "un dün gece yatakta ona nasıl hissettiğini anlattığında gelmemesi ne garipti. Sadece şimdi, kendini köşeye sıkışmış, kapana kısılmış hissettiğinde geldi. Sıcak gözyaşları Marjorie'nin görüşünü bulanıklaştırdı ve öfkeyle gözyaşlarını silkeledi. "Tek yaptığın bana yalan söylemekken nasıl orada oturup beni sevdiğini söyleyebiliyorsun?"

"Seni korumaya çalışıyordum."

"Gerçekte kim olduğundan? Bütün o kadınları senden kim koruyacak? İzleyicileriniz için kendilerini küçük düşürmeleri için para ödediğiniz kadınları?"

"Marjorie, öyle değil-"

"Aynen öyle," diye bağırarak elini onun elinden çekti. "Şu anda o adamlar gelse ve ben üstümü çıkarmam için baskı hissetsem nasıl hissederdin? Ve sonra bu televizyonda gösterilseydi?"

Çenesi sıkıştı. "Onlara seni rahat bırakmalarını söyledim."

"Çünkü patron sensin," diye belirtti. "Eğer sen olmasaydın ve beni taciz etselerdi, sırf onları uzaklaştırmak için bunu yapabilirdim. O zaman ne hissederdin?"

Hiçbir şey söylemedi. Sadece yaralı gözlerle ona baktı.

"O kadınlar başkalarının kızları. Kız kardeşleri, kız arkadaşları. Onlara zorbalık ederek kazanç elde ediyorsunuz."

"Ne söylememi istiyorsun, Marjorie? Seni seviyorum. Aşık olmaya hiç niyetim yoktu ama senin için deli oluyorum. Üzgün olduğumu söylememi istiyorsan, söylerim. Ağı satmamı istiyorsan, satarım. Seni seviyorum. Senin için her şeyi yaparım. Seni gördüğüm andan itibaren sevdim."

"Seni hâlâ sevebilir miyim bilmiyorum Rob. Sevdiğim adam bir yalandı."

"Hayır." Burun delikleri alevlendi ve ona ters ters baktı. "Bu hafta seninleyken kendim oldum. Gerçekte olduğum kişi buydu. Bu bir yalan değildi."

"Aşık olduğum adam kadınları incitmez. Bana altın gibi davranıyor," dedi usulca. "Ben bana karşı nazık ve kibar olan, elimi tutan ve beni sürüngelemlerden kurtaran adamı sevdim. Sürüngelemleri işe alan adamı değil."

"Marjorie, lütfen." Marjorie'nin elini kavradı, ağzına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Sana tapıyorum. Seninle ilgili her şeye tapıyorum. Senin gibi biriyle hiç tanışmadım ve her dakikamı seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum. Bana bir şans daha ver. Kendimi senin gözünde affettirmeme izin ver. Lütfen. Seni yanımda istiyorum. Kaliforniya'ya döndüğümde benimle gelmeni ve bana bir şans daha vermeni istiyorum. Değişebilirim."

Yakışıklı yüzündeki, dumanlı yeşil gözlerindeki acıyla kalbi parçalanıyordu. Bir erkeğin ona onu sevdiğini ve istediğini söylemesini kaç kez hayal etmişti? Ve nasıl olmuştu da Rob -onun için pek çok açıdan bu kadar mükemmel olan ve ona bu kadar değer verildiğini ve sevildiğini hissettiren- içten içe bu kadar berbat biri haline gelebilmişti? Kendini tamamen ihanete uğramış ve aptal hissediyordu.

Ve tepeden tırnağa acı çekiyordu. En çok da kalbi acıyordu. "Yapamam, Rob."

"Seni kaybetmek istemiyorum. Brontë sana ne kadar ödeyecek? İki katını veririm. Hayır, üç katını veririm. Asistanım olabilirsin. Benimkilerden ikisi zaten salak."

Elini isteksizce Rob'un elinden çekti, kalbi parçalanmış gibi hissetse de bedeninin hâlâ onu istemesine ağlamak istiyordu. "Özür dilerim Rob. Gitmem gereken bir prova yemeği var."

"Marjorie, lütfen."

Başını iki yana salladı. "Sadece... sadece beni yalnız bırak, tamam mı?"

Sallantılı adımlarla uzaklaşırken, onun peşinden gelmesini beklemeye devam etti. Bir kez arkasına baktı ve Rob'un hâlâ bankta oturduğunu gördü, yüzünde perişan bir ifade vardı.

Kendisini affetmesi için ona istediği kadar yalvarabilirdi ama sonuçta ona güvenmiyordu. Gerçek Rob'u tanımıyordu. Gerçek Rob uzun boylu kızlarla ay ışığında yüzmeye gider ve sırf birlikte vakit geçirmek istedikleri için onları dondurma yemeye götürür müydü? Gerçek Rob bir kızı etkilemeyi o kadar çok istiyor muydu ki kazak-yelek giyip onu tombalaya götürüyor muydu? Yoksa gerçek Rob milyonlarca surat takınan ve sırf düğüne girebilmek için kızın duymak istediği her şeyi söyleyen bir manipülatör müydü?

Kendini hasta hissetti.

Bölüm Yirmi İki

Resepsiyon yemeği çok güzeldi. Marjorie tek başına oturmasına ve yanındaki koltuğun rahatsız edici bir şekilde boş olmasına rağmen, arkadaşları onun istendiğini ve mutlu olduğunu hissetmesi için ellerinden geleni yaptılar. Arkadaşları tarafından hiç bu kadar sevildiğini hissetmemiştii.

Bu ironikti, çünkü tek yapmak istediği odasına koşmak ve güzel bir ağlama seansı yapmaktı. Ama yapamadı, çünkü Brontë'nin mutluluğunu mahvetmek istemiyordu. Bu yüzden gülümsedi ve iyiymiş gibi davrandı. Güldü, sohbet etti, el sıkıştı ve prova yemeğinde küçük, titrek konuşmasını yaptı. Gülümsemesi yapmacıktı ama eğer biri onun kaskatı, donuk bakışını fark ettiyse bile bunu kendilerine sakladılar.

Daha sonra tüm kadınlar birkaç limuzine doluşup resmi bekârlığa veda partisine doğru yola çıktıklarında Marjorie de onların arasındaydı ve eğlenmek için elinden geleni yapıyordu. Her nasılsa limuzinde Brontë'nin yanında bir koltuk bulmuş, Brontë ona sarılmış ve hiçbir şey söylememiştii.

Marjorie de ona sarıldı, gözyaşları tehdit ediyordu.

Diğerleri etraflarında sohbet edip içki içerken uzun bir süre birbirlerinin kollarında sessiz kaldılar. Sonra Brontë, Marjorie'nin kulağına eğildi.

"Sadece bilmeni istiyorum ki," diye fısıldadı, "müdür Logan'a Bay Cannon ve adamlarının -hepsinin- otelden erken ayrıldığını söyledi. Onları bir daha görme konusunda endişelenmene gerek yok."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Marjorie odun gibi. Brontë'nin kendisini daha iyi hissettirmeye çalışıldığını biliyordu. Ve bunun kendisini daha iyi hissettirmesi gerektiğini düşünüyordu. Daha fazla

Garip yüzleşmeler artık endişelenmesi gereken bir şey değildi.

Ama bekârlığa veda partisinde hiç eğlenceli değildi ve sonunda hamile Audrey ile arka masalardan birinde oturup su yudumladı ve diğer kadının bebek planlarını gönülsüzce dinledi.

Nihayet sabahın üçünde otel odasına döndüğünde yatağına uzandı ve ellerini yastığının altına soktu.

Rob'un gömleklerinden birini bulmak için. Dün gece onunla uyumuş ve bu sabah odasına dönerken onu giymişti. Yumuşak gri bir tişörttü ve burnuna götürdüğünde seks, ter ve Rob gibi kokuyordu.

Marjorie yüzünü ona gömdü ve gözyaşlarına boğuldu.

Kalbi yeni kırılmış biri için düğün yeri değildi, bu yüzden Marjorie acısını gizlemek için elinden geleni yaptı. İşin iyi tarafı, kendine ayıracak bir anı bile olmamıştı. Ertesi sabah uyandığı andan itibaren düğün kasırgasının bir parçasıydı. Nedimeler yine birlikte kahvaltı etti ve gözleri yaşlı ama ıslık ıslık gelinle hediyeler değiş tokuş edildi. Ardından kadınların saçları ve makyajları yapıldı, gelinliklerine son dakika provaları ve dikişleri yapıldı ve sonra hep birlikte bir limuzine binerek adanın uzak tarafına, diğerleri açık hava düğünü için gelirken düğün partisini korumak için büyük beyaz bir çadırın kurulduğu yere gittiler. Düğün, özellikle tören için inşa edilen ve nedimelerin üzerinde durması için basamakları olan beyaz bir iskelede gerçekleşecekti. Kumun içinden arnavut kaldırımli bir yol oluşturulmuş ve kadınların yüksek topuklu ayakkabıları için düzeltilmişti ve konuklar için sandalyeler, koridorları süsleyen beyaz ve kırmızı şemsiyelerle kumun içine yerleştirilmiş oyma ahşap banklardı.

Kumsal, savurganlık ve düğün kıyafetlerinin bir karışımıydı ve Marjorie daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Yine de bir şekilde Brontë ve Logan'a mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Pachelbel'in ezgileri havada süzölmeye başladı ve çift çift, bir nedime bir sağdıçla birlikte koridordan aşağı indi. İlk olarak küçük Angie, uzun boylu, zayıf Jonathan'la yürüdü. Ardından, kibar olduğu kadar muhteşem bir adam olan Cade Archer ile yürüme sırası Marjorie'ye geldi. Çadırdan çıktılar, Marjorie topuklu ayakkabılarıyla onun üzerinde yükseliyordu. Muhtemelen Jonathan'ın boyuna daha çok yakışırdı ama bu kez umurunda değildi. Eğer Rob onu uzun topuklu ayakkabılar içinde güzel bulsaydı -ve nedense öyle olduğuna inanıyordu- o zaman kendisinin her zaman hayalini kurduğu o korkunç canavar olmadığını biliyordu. Bu yüzden Cade'le birlikte koridordan aşağı indiğinde, başı dik, buketindeki beyaz gülleri titremeyen elleriyle tutarak gururla yürüdü.

Sahile inen taş döşeli patikadan yukarı doğru süzöldüler, ardından platformdan geçerek merdivenlere ulaştılar. Cade onu duracağı yere götürdü, ona göz kırptı ve sonra diğer sağdıçlarla birlikte durmak üzere karşı tarafa geçti. Koridorun sonundaki güneşli Maylee, beyaz-sarı buklelerini başının üzerine yığmış, nişanlısı Griffin'e gülümsüyordu. Marjorie diğer nedime ve sağdıçların gerçek hayatta eşleştiklerini biliyordu ve kendi düğünlerini hayal ettiklerini bilerek koridorda birlikte ilerlemelerini izlemek eğleneliydi. Maylee'nin yüzünde hülyalı bir ifade vardı, Griffin'in ifadesi ise dikkatle boştu.

Ardından Audrey ve Reese geldi ve Marjorie'nin kalbi onları görünce biraz eridi. Audrey çok hamileydi ve elbisesi yarım düzine kez elden geçirildikten sonra denizkızı eteğinden tamamen vazgeçilmiş ve karnı gerektiğinde genişleyebilsin diye elbisesi ampir bel olarak değiştirilmişti. Ayakkabıları düzdü ve küçük, yuvarlak ve çok ama çok hamile görünüyordu. Buna karşılık, yanındaki adam son derece şık ve göz kamaştırıcıydı, smokini mükemmel bir uyum içindeydi. Birbirlerine benziyorlardı.

Koridorda paytak paytak yürüyen Audrey'e sanki dünyadaki en değerli, en mükemmel şeymiş gibi bakması dışında tam bir uyumsuzluktu. Gözlerinden o kadar çok sevgi parlıyordu ki Marjorie'nin kendi bakışları buğulandı.

Sonra Gretchen ve Hunter çadırdan çıktılar. Gretchen'ın elbisesi Marjorie'ninkiyle aynalı bir tezat oluşturunuyordu.

-Eteklerinden sadece kırmızı ipuçları sızan beyaz bir elbise ve kırmızı bir buket. Yanındaki adam ... şey, en nazik kelime "şekli bozulmuş "tu, diye karar verdi Marjorie. Yüzünün bir tarafı bükülmüş ve yeniden yapılmıştı ve bakan kalabalığın önünde son derece rahatsız görünüyordu. Ama sanki kendi nişanlısının da rahatsız olacağını biliyormuş gibi, Gretchen koridorda ilerlerken gülen kalabalığa öpücükler göndermeye başladı. Marjorie, Gretchen'ın iğrenç gösterisinin ne kadarının Gretchen yüzünden, ne kadarının da insanların dikkatini kalabalık yerine sessizliği tercih eden kocasından uzaklaştırmak için olduğunu merak ediyordu.

Gretchen koridorda ilerledikten sonra Hunter'a hızlı bir öpücük verdi ve sağdıç olarak belirlenen yerine dönmeden önce kışına bir tokat attı, bu da seyircileri yine güldürdü.

Sonra müzik değişti ve tüm gözler gelini bekleyerek yolun arkasına gitti. Marjorie bakışlarını Logan'ın yüzünde tuttu; Brontë'yi bembeyaz dantel denizkızı elbisesi, yere kadar uzanan duvağı ve kırmızı güllerden oluşan şelalesi içinde görmüştü. Son derece muhteşem ve dingin görünüyordu ama Marjorie'nin görmek istediğı şey Logan'ın gelininin koridordan indiğini gördüğündeki ifadesiydi.

Sadece onu izleyerek gelinin tam olarak ne zaman ortaya çıkacağını biliyordu. Logan'ın soğuk ifadesi değişti. Gözleri yıldızlar gibi parladı ve sonra gururla ışıldadı. Ağzında küçük, özel bir gülümseme belirdi, bakışları tamamen ve bütünüyle tek bir kadına odaklanmıştı. Marjorie ağlamak için delice bir istek duydu

tekrar gördü. Hiç birinin ona böyle bakmasına izin verir miydi?

Hain zihni ona Rob'un yaptığını söyledi ama o bunu susturdu. Rob bir yalancı ve korkunç bir insandı. Böyle biriyle birlikte olamazdı. Kalbi sızlayarak Brontë'nin koridorda süzülüşünü ve babasının onun elini Logan'ın eline verişini izledi. Papaz konuşmaya başladığında damat hâlâ gururla dolup taşıyor, gelin ise ıslıl ıslıl görünüyordu.

Tüm hazırlıklara ve haftalarca süren çalışmalara rağmen tören kısa sürmüş gibi görünüyordu. Logan ve Brontë, Platon, Aristo ve Brontë'nin en sevdiği birkaç filozoftan alıntılarla süsledikleri kendi yeminlerini etmişlerdi. Yüzükler takıldı ve ardından Logan, Marjorie'nin içini yeniden sızlatan uzun, ateşli bir öpücükle gelinini kendine çekti.

Çift el ele sunaktan ayrılırken alkışlar patladı ve ardından herkes bir kez daha canlandı. Düğün resmen bitmişti ama parti daha yeni başlamıştı. Ve kalp yorgunu bir nedime için gün daha bitmemişti. Konukların çoğu resepsiyonu beklemek üzere tatil köyüne döndü ama gelin tarafı bitmek tükenmek bilmeyen fotoğraflar için kaldı. Marjorie'nin gülümsemesi acımaya başladı ve giderek daha da zorlanmış hissetti. Odasına dönüp saklanmaktan başka bir şey istemiyordu ama bu Brontë'nin günüydü ve arkadaşının hatırı için sessizce acı çekecek ve eğlenecekti.

Sonunda, resepsiyonun hız kazanmaya başladığı tesise geri döndüler. Güzel, on katlı pasta masanın en önemli parçasıydı ve açık bir bar ile dans pisti vardı. Marjorie açık bara özlemle baktı -sarhoş olup kalp acısını unutmak ne kadar güzel olurdu ama onu es geçip kendisine ayrılan masaya oturdu.

Logan ve Brontë geldi ve pasta kesme töreni yapıldı. Her biri diğerinin ağzına nazıkçe bir parça kek koydu, ancak Logan imalı bir şekilde pastayı yaladı.

Brontë'nin parmakları gelinin kızarmasına neden oldu. Marjorie açık barı yeniden düşünmeye başladı.

"Bu koltuk dolu mu?" Bir ses söyledi.

Marjorie başını kaldırıp Cade Archer'a baktı ve gülümsedi. Bu adamdan hoşlanmamak elde değildi. Bir kere, sarı saçları, mavi gözleri ve muhteşem, dostça gülümsemesiyle bir meleğe benziyordu. Eğildi ve kendi koltuğunun yanındaki yer kartını inceledi. "Senin tarafından alınmış gibi görünüyor."

"Ne şans ama," dedi ve sırtarak onun yanına oturdu. "Nasıl oluyor da burada, yalnız kalpler köşesinde saklanıyorsun?"

Ona gönülsüz bir gülümseme verdi. "Sevgilimin diyaliz randevusu için anakaraya gitmesi gerekti."

Kaşları birbirine çatıldı. "Ne?"

"Flörtüm Dewey'di. Shuffleboard kortlarında tanıştığım hoş ve yaşlı bir adam. Bana düğünleri sevdiğini söyledi ama böbreklerini sevdiği kadar değil." Gülümsedi. "Sorun değil. Nasıl olsa bugün kötü bir arkadaşım var."

Cade gülümsedi ve onun yanına oturdu. "O zaman ben de sana kötü arkadaşlar safında katılacağım."

"Randevun nerede?" diye kibarca sordu.

Dostça gülümsemesi bozuldu ve bir an için inanılmaz derecede üzgün göründü. "Planlarında ani ve son dakika bir değişiklik oldu." Omuz silkti. "Ondan daha fazlasını beklememeliydim ama yine de hayal kırıklığına uğradım."

Bu duyguyu biliyordu. Rob'u istememesi gerektiğini biliyordu ama yine de istiyordu. Kötü bir haber olduğunu bilmesine rağmen onu hâlâ özlüyordu. Bu yarayı ancak zaman iyileştirebilirdi ve henüz kırık kalbi için doğru dürüst yas tutma şansı olmamıştı.

"Çok güzel bir düğün," dedi yumuşak bir sesle. "Brontë ve Logan çok mutlu görünüyorlar."

"Öyle," diye kabul etti Cade. "Onlar için çok heyecanlıyım, aslında tüm oğullarım için. Önümüzde birkaç düğün var ve muhtemelen hepsinde sağdıç olacağım."

"Her zaman nedime, hiç gelin olmadın mı?" diye tahmin etti.

Ona kısa bir süre sıırttı ve sonra tekrar dans pistine baktı, düşünceleri çok uzaklardaydı. Yine, onun da en az kendisi kadar yalnız olduğu izlenimine kapıldı. Uzun bir süre sonra döndü ve ona gözlerini tam olarak yakalayamadığı bir gülümseme daha verdi. "Sanırım öyle."

Zavallı Cade. Neredeyse onun kadar mutsuz görünüyordu. Kendi kalbi paramparça olmuşken, kalbi kırık bir adamı teselli etmek için yetersizdi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Bir Ay Sonra

Brontë, bağışlanan nevresimlerden oluşan bir kutu getirirken, "Burası çok şirin bir daire," diye sevindi. "Yukarı Doğu Yakası'nda böyle bir yeri nasıl buldun?"

Marjorie kapıyı onun için açık tutarken, "Görünüşe göre burnundan ödeyerek," diye alay etti. "Yatak da dolaplardan birinde."

Brontë kıkırdadı. "Ama parke zeminler! Hadi ama. Bunun bir bonus olduğunu kabul etmelisin. Ve bir pencereniz var! Maylee şehre taşındığında bir penceresi bile yoktu."

Marjorie kutuyu Brontë'den alıp küçücük mutfak tezgahının üzerine koyarken, "Oldukça harika," diye onayladı. "Şehir Kansas'a göre çok büyük bir değişiklik, biliyor musun? Memlekette bu kadar paraya kocaman bir ev alabileceğime eminim."

"Muhtemelen," diye kabul etti Brontë, bir dolap kapağını açıp içeri bakarak. "Hah. Yatak bu. Şey, bu iyi. Konumu iyi ve daire de şirin. Kira yüksek olsa da dünyanın en güzel şehrinde yaşayacaksın. Cidden, yapacak o kadar çok şeyiniz olacak ki evde oturup üzölmeye vaktiniz olmayacak."

Marjorie, "Binadan birini tanıyorum zaten," diye itiraf etti. "Agnes'i hatırlıyor musun? İki kat aşağıda oturuyor. Ev sahibinin diğerlerinin arasından benim başvurumu seçmesini sağlayan oydu."

"Oh! Bu çok harika. Burada zaten bir arkadaşın var."

"Var," dedi Marjorie. "Agnes, kendisi ve birkaç arkadaşıyla birlikte Cuma gecesi bingoya gitmemi istiyor."

"Gördün mü?" Brontë ona gülümsedi. "Burayı seveceksin. Yeni bir başlangıç." Yüzünde endişeli bir ifade belirdi ve Marjorie'ye baktı. "Söz açılmışken... iyi misin? Nasılsın?"

Marj yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi.

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim." "Emin misin? Çok zayıfsın."

Marjorie geçen ay boyunca bunu birkaç kez duymuştu. Sefalet içinde yemek yiyemediği için birkaç kilo kaybetmişti. Ve onunki gibi uzun bir bedende birkaç kilo bile kendini gösteriyordu. "Ben iyiyim. Sadece bir süredir canım yanıyordu. Şimdi daha iyiyim. Söz veriyorum." Kulağa inandırıcı geldiğini umuyordu.

Brontë'nin endişeli ifadesi azalmadı. "Seni kullandı. Bundan nefret ediyorum. Keşke daha dikkatli olsaydım ve güllerin kırmızının doğru tonu olup olmadığına bu kadar takılmasaydım."

Brontë'nin endişesine bir el salladı. "Bu geçmişte kaldı. Beni kullandığından da emin değilim. Bazen kullandığını ve benim de buna kandiğımı düşünüyorum, bazen de konuşmalarımızı yeniden düşünüp merak ediyorum." Omuz silkti, bir kutudan bir yastık kılıfı aldı ve açtı. "Her iki durumda da fark etmez. Onun gibi bir adamı ve yürüttüğü işi destekleyemem. Onun farklı biri olduğunu sanmıştım. Gerçek düşündüğüm gibi değilmiş. Yanında rahat olabileceğimden ve kim olduğumu sorgulamayacağımdan emin olmadığım biri."

"Biliyorsun," dedi Brontë, dolabı açıp Marjorie'nin yastığını gizli yataktan aldı. Odayı geçti ve yastığı arkadaşına uzattı. "Logan'la ilk tanıştığımda onun bir milyarder olduğunu bilmiyordum. Sadece otelin müdürü olduğunu sanıyordum. Ben de garsonluk yapıyordum, değil mi? O yüzden milyarder olduğunu öğrendiğimde çıldırdım. Zengin biriyle çıkmayı kaldırabilir miydim bilmiyordum. Sadece zengin değil, müstehcen derecede zengin. Ve buna karşı ne kadar mücadele edersem, sorunun onda değil bende olduğunu anlamam da o kadar zor oldu. Bu benim algımdı.

milyarder beni düşünürdü, hissettiklerinin gerçekliğini değil. Burada da aynı şey olabilir mi? Bu bir sınıf meselesi mi?"

Marjorie başını salladı. "Sorun para değil. Mesele, işinin özgüveni düşük kızları avlamak ve onları para karşılığında erkeklere sunmak üzerine kurulmuş olması. Bunu yapan birine saygı duyamam. Bana doğru gelmiyor. Belki aşırı ahlakçı ya da tutucu davranıyorum ama ben böyle hissediyorum."

"Platon, 'İnsanlar toprak gibidir. Ya sizi besler ve bir insan olarak büyümenize yardımcı olurlar ya da büyümenizi engeller ve solup ölmenize neden olurlar."

"Doğru," dedi Marjorie. "Büyüme engelleyiciden kaçınıyorum." En azından öyle olduğundan oldukça emindi. Gündüz saatlerinde Rob'dan ve ona yalan söylediği tüm yollardan nefret etmek kolaydı. Geceleri, yalnız yatağında, o kadar kolay değildi ve bazen pişmanlık duyuyordu.

Rob'un olduğu kişi olduğu için
pişmanlık duyuyor. Olduğu kişi
olduğu için.

Yine de en çok, onu daha önce yakalayıp yatağa sürüklediği için pişmanlık duyuyordu. Bu muhtemelen pişmanlık duymak için yanlış bir şeydi, ama öyleydi. Özleyeceği onca şey arasında en çok onun gülümsemelerini ve nazik okşamalarını özliyordu. Ve bu onu berbat bir insan yapıyordu, değil mi? Çünkü onun kendisine nasıl yalan söylediğini ve özgüveni düşük kadınlardan nasıl kâr sağladığını düşünmesi gerekirdi ve çoğunlukla onu özliyordu.

"Seni besleyen insanlardan kaçmadığın sürece," dedi Brontë gülümseyerek ve Marjorie'yi şimdiki zamana geri getirdi. "Ve konuşacak birine ihtiyacın olursa burada olduğumu biliyorsun."

"Biliyorum." Marjorie yastığı yastık kılıfının içine soktu. "Ama sanırım bir süreliğine kendimi işe vereceğim."

"İşte bu kulaklarıma müzik gibi geldi," dedi Brontë. "O zaman sana bol bol vereceğimden emin olabilirsin."

Marjorie New York'taki hayata yavaş yavaş alıştı. Şehirle ilgili bazı şeyler inanılmazdı; çok çeşitli restoranlar ve araba kullanmadan her yere ulaşmayı sağlayan metro tünelleri gibi. En çok da mağazaları, müzeleri ve Central Park'ı seviyordu. New York'taki diğer bazı şeylere alışması biraz zaman alıyordu; süpermarket yerine köşe başındaki bir dükkândan alışveriş yapmak, taksi denizi ve bitmek bilmeyen insan sürüsü gibi. Hayatında hiç bu kadar çok insanı bir arada görmemişti. Sokaklarda onların yanında yürüyor, taksileri onlarla paylaşıyor ve dairesinin ince duvarları arasından onları duyuyordu. Görünüşe göre New York'ta hiç kimse yalnız değildi.

Yine de şehirdeki onca insan arasında Marjorie son derece yalnızdı. Belki aptaldı ve aylak bir bakire gibi davranıyordu ama Rob'u özliyordu. Onunla geçirdiği zaman kendisini daha önce hiç hissetmediği kadar canlı hissetmesini sağlamıştı. Sanki biri sonunda onu görmüştü - tüm katmanların altındaki gerçek onu- ve her şeyiyle iyiydi.

Belki de bu yüzden, kısa bir süre bir ikilinin parçası olduktan sonra, normal yalnız hayatına geri dönmek bu kadar zor geliyordu. Cuma gecelerini Agnes ve arkadaşlarıyla bingo oynayarak geçirmekten neden tam olarak memnun değildi? Bir iplik mağazasına gidip yeni bir desen seçmenin, yarattıklarını gösterecek kimsesi yokken neden artık o kadar da heyecan verici olmadığını. Dolaptan katlanarak çıkan o küçük ikiz yatakta yatmak neden bir ölüm cezası gibi geliyordu.

Öpüşmeyi özledi. El ele tutuşmayı özlemişti. Bayat bir fıkra anlattığında Rob'un gülmesini özlemişti.

Rob'u özledi.

Bu onun ilk gerçek aşkıydı ve hızlı ve sert düşmüştü. Onu unutmaması zaman alacaktı ama bu ıstırap eninde sonunda sona erecekti.

Ama binlerce ve binlerce yüzle dolu bu şehirde, gittiği her yerde Rob'u gördüğüne yemin edebilirdi. Bu onu rahatsız ediyordu. Onun kahkahasını duyuyor, arkasını dönüyor ve

Orada kimseyi göremezdi. Onun giydiği bir gömlek görür ve sahibini takip ederdi, ancak gömleği tamamen farklı bir adamın sırtında bulurdu. Göz ucuyla, tıpkı ona benzeyen siyah saçlı bir adamın taksiye bindiğini gördüğüne yemin edebilirdi.

"Rob-haunting "ini Brontë'ye itiraf etmiş, o da ona üzgün bir bakış atmış ve bir randevuya çıkmasını önermişti. Marjorie'yi ayarlamayı teklif etmişti ama Marjorie onun yerine hızlı randevu turuna gitmişti.

Oradaki her erkek onun boyundan korkmuştu. Aşağılanmış ve umutsuzluk içinde oradan ayrılmıştı. Erkeklerin hiçbirini istememişti. Hepsini zihinsel olarak Rob'la karşılaştırmış ve eksik bulmuştu. Onun gülümsemesinden, koruma içgüdüsünden, çekiciliğinden, her şeyinden yoksundular.

Marjorie bir süre daha onun hatırasının peşini bırakmamasıyla uğraşmak zorunda kalacağını düşündü. Hayatında bir anlığına da olsa sevdiğin adamı gördüğünü düşünmekten daha kötü şeyler de vardı.

"Biraz daha çay, Marj?" Agnes çiçekli çaydanlığını kaldırdı. "Earl Grey'i ne kadar sevdiğini biliyorum."

Marjorie zarif porselen çay fincanını uzattı. "Bu harika olur, teşekkür ederim." Agnes'in küçük dairesine göz gezdirdi. Resimler ve biblolar her santimetrekaresi kaplıyordu ve küçük daire anılarla dolu görünüyordu. "Eviniz çok güzel. Fotoğraflarınıza bakmamın bir sakıncası var mı?"

"Hiç de değil," dedi Agnes gülümseyerek. Marjorie'ye yeni bir fincan çay doldurdu ve sonra telefonunu eline aldı. "Sen bunu yaparken ben de Dewey'e bir selfie göndereceğim."

Marjorie sırtıttı ve içkisinden bir yudum aldı. "Demek Dewey'le aranız hâlâ iyi?" İkisini adada tanıştırmıştı, çünkü Rob'la daha fazla zaman geçirmek istiyordu. Memnuniyetle, iyi anlaşılmışlardı.

"Hâlâ bir şey," diye kabul etti Agnes. "İki hafta içinde New York'a gelecek. Doktor randevuları onu geciktiriyor ama Facebook'la idare ediyoruz." Marjorie'ye gururla baktı. "Onu yedi numaralı koca olarak yetiştiriyorum."

Heh. "Eğer bunu koridordan aşağı indirmeyi başarırsanız töreninizde nedime olmaktan mutluluk duyarım." Marjorie çayından bir yudum daha aldı ve fincanı yere bıraktı. Köşedeki resim çerçeveleriyle dolu antika dolabına doğru yürüdü. Fotoğrafların bazıları siyah beyaz, bazıları renkli, bazıları çocukların, bazıları da Agnes'in kendisinin değişik yaşlardaki halleriydi. Marjorie hayranlıkla resimlere baktı ve yakışıklı bir denizcinin çok daha genç olan Agnes'i dans pistine daldırdığı bir resimde durakladı. İnanılmaz derecede mutlu görünüyorlardı. "Bu resimdeki kim?"

Agnes omzunun üzerinden geçip baktı. "Bu iki numaralı koca. Kurt. Tatlı adam. Evlendikten iki yıl sonra Kore'de öldü."

Oh. Fotoğraftaki canlı, mutlu çiftin böylesine mutsuz bir sona sahip olduğu düşüncesiyle acı verici bir sıkışma hissetti. "Çok üzgünüm, Agnes."

"Sorun değil, Marj tatlım. Ondan sonra Dewey de dahil olmak üzere pek çok iyi adamla tanıştım." Gülümsedi. "Düşünsene, ikimiz de adada aşkı bulduk!"

"Ben değil," dedi Marjorie yumuşak bir sesle. Doğruldu ve resme arkasını döndü. "Benimki yalancı ve kötü bir adamdı."

"Gerçekten mi?" Agnes büyülenmiş görünüyordu. "Sana ne hakkında yalan söyledi?"

Agnes'e Rob'un işiyle ilgili gerçekleri itiraf etti -The Man Channel ve Tits or GTFO ekibi. Ona, prova yemeğinin olduğu güne kadar hiçbir fikrinin olmadığını ve ne kadar incindiğini anlattı.

Agnes sadece başını eğdi ve şaşkın şaşkın baktı. "Böyle biri olduğunu söyledi ve her şey bitti mi?"

Marjorie omuz silkti. "Benim için değişeceğini söyledi ve ne yapmasını istediğimi sordu. Ona karşı hissettiklerimle ilgili fikrimi değiştirmemi sağlamak için elinden geleni yapıyordu. Ama onun hakkında bunları öğrendikten sonra geri adım atmamın imkanı yoktu. Kendimi ihanete uğramış hissettim. Özellikle de o korkunç adamlar bana üstümü çıkarttırmaya çalıştıktan sonra." Ürperdi. "Ve onun patronları olduğunu öğrenince ..."

"Huh," dedi Agnes. "Bu çok ilginç. Magazin gazetesi okur musun, tatlım? En iyi bulmacaların onlarda olduğunu düşünüyorum."

Marjorie gülümsedi. "şimdi öyle mi?"

"şey, o ve Hollywood'daki üstsüz erkeklerin resimleri. Ben sadece insanım," dedi Agnes arsızca göz kırparak. Mırıldanarak mutfağa doğru ilerledi ve bir yığın dergi bulup karıştırmaya başladı. "Burada görmek isteyeceğin bir şeyler olduğuna eminim."

Marjorie ona, "Magazin gazetelerini gerçekten okumuyorum," dedi. Adadan döndükten sonra Rob'la ilgili merakı yüzünden birkaç tanesine göz atmıştı. Orada gördükleri korkunçtu. Ibiza'da bir yatta Victoria's Secret modelleriyle parti yaparken çekilmiş fotoğrafları. Uyuşturuculu alem söylentileri. D-listers "seks sırlarını" paylaşıyordu. Ondan sonra, işi bitmişti. Daha fazla bir şey öğrenmek istemiyordu.

Bütün bu saçmalıkların sahte olduğunu söylemişti ona. Ben öyle biri değilim.

Yine de magazin Rob'una inanmak adada tanıştığına inanmaktan daha kolaydı.

Agnes ona bir parmak salladı ve bir dergiyi karıştırmaya devam etti. "Sana söz veriyorum, bunu görmek isteyeceksin. şşte başlıyoruz." Derginin sırtına bastırarak düz durmasını sağladı ve sonra Marjorie'ye uzattı. "Oku şunu."

Rob'un takım elbiseli, kulağında telefon, muhteşem bir fotoğrafı ona bakıyordu. Kendini tutamadı, küçük bir nefes verdi ve resme çok uzun süre baktı. Çok iyi görünüyordu. Bronzlaşmış, traşlı, yakışıklı, yakası

açıktı, kravatı yoktu. Güneş gözlükleri gözlerini kapatıyordu ve kadın onları görebilmeyi diledi.

Yanındaki resim bir tür şeyhin resmiydi ve kaşlarını çatı. Bu ikisinin birbiriyle ne ilgisi vardı? Sonra ilk kez parlak sarı manşeti okudu.

Milyarder playboy, The Man Channel ve bağlı tüm kanalları milyar dolarlık bir anlaşmayla Suudi prene satıyor! Altında daha küçük bir başlık vardı ve şöyle yazıyordu: VE SONRA TÜM PARAYI HAYIR KURUMLARINA VERDİ!

Gözleri büyüdü. Dergiyi eline aldı ve telaşla okumaya başladı.

Yakışıklı milyarder 32 yaşındaki Robert Cannon'ın parti sevgisi dışında hiçbir şeyi tahmin edilebilir değildi. Ancak görünen o ki skandalın gözde milyarderi yeni bir sayfa açıyor. Yönetim kurulu odalarından gelen haberlere göre Cannon inanılmaz kazançlı The Man Channel ve yan kanallarını bir milyar doların üzerinde bir bedelle güçlü bir Suudi milyardere sattı. Kablolu yayın sektöründen neden çekildiği sorulduğunda Cannon'ın temsilcilerinin ağzını bıçak açmıyor. Bir kaynak, reytinglerin yükselmesine rağmen Cannon'ın işin kendisinden memnun olmadığını söylüyor. "Biri onun gözlerini açtı ve gördüklerinden hoşlanmadı" dedi. ÇOK GİZEMLI.

Görünüşe göre gizli kaynağımız işin iç yüzünü biliyor. Kanalin satın alınmasının üzerinden bir hafta geçmeden aracılığıyla, Cannon met ile a ünlü kadın vakfına bağışladı ve satıştan elde edilen her bir doları hayır kurumlarına bağışladı. Bu doğru - The Man Channel'ın satışından elde edilen her dolar artık şiddet gören kadınlara ve tecavüz mağdurlarına yardıma gidecek. Cannon'ın temsilcilerine ulaşmaya çalıştık ama konuşmuyorlar. Bu büyüleyici hikayenin henüz duymadığımız başka bir yönü olabilir mi? Eğer varsa

Scoop!

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Marjorie. Gözlerini kırptırdı ve sonra makaleyi tekrar okumaya başladı, toplayabileceği başka bilgiler arıyordu.

"Bu konuda bir şey duymamış olmana şaşırdım, Marj. Hiç eski erkek arkadaşlarını Google'da aramaz mısın?"

Başını iki yana salladı. "Hayır! Ben ... şey, ilk başta öyleydim. Sonra gördüklerim hoşuma gitmedi."

Agnes uzun, kemikli bir parmağıyla Rob'un resmine dokundu. "Bana deli diyebilirsiniz ama bence bu ani hayırseverlik patlamasının sizinle bir ilgisi var."

Marjorie bilmiyordu. Neden ona hiçbir şey söylememiştii? Öylece baktı ve baktı.

Rob şebekesini satmıştı. Kendine bir dolar bile ayırmamıştı. Şimdi beş parasızdı. Onun yüzünden. Oh, merhamet. Midesi bulandı. Ya kendisini zorladığını düşündüğü için şimdi ona kızılıorsa? Başı döndü.

"Neden o makaleyi yanına almıyorsun, Marj tatlım? Bu size daha sonra okumak için zaman kazandıracaktır."

İki paragraftan fazlası yoktu ama Marjorie başını salladı ve kitabı göğsüne bastırdı.

O gece bingoda berbattı. Agnes'e gideceğine dair söz vermişti ama aslında evde kalıp dergideki makaleye bakmak, Rob ve işinin bu ani satışı hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. Nedenini, şimdi ne yaptığını ve ne kadar meteliksiz olduğunu daha ayrıntılı olarak öğrenmek istiyordu.

Marjorie, birisinin sırf kendisini memnun etmek için bir milyar dolar bağışladığı düşüncesiyle hasta olmuştu. Elbette iyi bir amaç için harcanacaktı ama bu hiç duyulmamış bir miktardı. Son derece üzücü bir miktardı.

Bu yüzden tombala oynamaya ve arkadaşlarıyla sohbet etmeye çalıştı, ancak Google'da aramaya devam ettiği için sayıların yarısını kaçırdı

telefonundaki şeyler. Sonunda Agnes'e bingo kartını verdi, böylece telefonuyla daha fazla oynayabilecekti. Şans eseri kart büyük ikramiyeden bin dolar kazandı ve Marj kartı Agnes'e vermekte ısrar etti.

Kadın son zamanlarda ona inanılmaz bir dost olmuştu ve bu yapılacak küçük bir şeydi. Marjorie, "Dewey'e seni ziyaret etmesi için bir bilet al," diye ısrar edince Agnes'in gülümsemesi bingo salonunu aydınlattı.

Sonunda gece sona erdi ve Marjorie ile Agnes ayrıldılar. Marjorie asansörle birkaç kat daha çıkarak yeni dairesine ulaştı. İçeride her şey son derece sessizdi; gürültülü komşuları bile ses çıkarmıyordu. Kapıyı kapatıp arkasından kilitledi, sürgüledi, sonra küçük bürosunu önüne çekti, çünkü New York'ta yalnız yaşamak ona kendini o kadar da güvende hissettirmiyordu. Sonra topuklu ayakkabılarını çıkarıp dolaba yöneldi ve yatağı çekiştirerek indirdi, sonra da dergiyi tekrar karıştırmak için üzerine uzandı.

İki paragraf. Bunu anlamamıştı. Zengin, yakışıklı bir milyarder işini satmıştı ve sadece iki paragrafı mı hak ediyordu? Bu çok saçmaydı. Dergiyi tekrar tekrar karıştırmış, başka bahsedenler aramıştı. İnternet sitelerini taradı ama tüm bilgiler ve dedikodular üç aydan daha eskiydi. Görünüşe göre Rob'un adamları -eğer hâlâ varsa- kilit altındaydı ve The Man Channel'ın gelecek sezonu ile ilgili birkaç tüyo dışında medyaya hiçbir şey sızmiyordu.

Rob neredeydi?

O ne yapıyordu?

Peki neden işini satmıştı?

Neden onun parasıyla ne yaptığından çok İbiza'daki partileri hakkında daha fazla ayrıntı öğrenebiliyordu?

Tüm aramaları sonuçsuz kalınca, derginin parlak sayfasını yavaşça çekip çıkardı ve adamın gözlerine baktı

tekrar tekrar fotoğrafını çekti. Gençken pop idollerine yaptığı gibi yatağının yanına bantladı ve sonra onun resmine bakarak uyuyana kadar ağladı.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Bir hafta sonra, Brontë'nin bir sonraki kitap kulübü etkinliği öncesinde yakındaki bir huzurevine Machiavelli'nin Prens kitabının bir kutusunu teslim ediyordu. Kutuyu teslim etti ve bir sokağa saptı, ancak tanıdık bir saç başının köşede kaybolduğunu gördü.

Marjorie nefesini içine çekti. İmkânı yok. Çantasını yanında tutarak caddede yürüdü ve köşeyi dönüp baktı... . . tam zamanında adamın başka bir köşede kaybolduğunu gördü.

Çek. Ayakkabılarına baktı -beş inç uzunluğunda mor Miu Mius. Onu bunlarla asla yakalayamazdı. Sevimli ayakkabılara olan aşkına lanet olsun. Birini kapıp ayağından çıkardı, sonra diğerini ve omuz çantasına attı. Sonra adamın peşinden caddeye doğru koştu.

Cevap istiyordu.

Adam onun önündeydi, koyu renk kafası trafikte sallanıyordu, gömleği soluk, yumuşak bir bejdi. Onu bir sokak yukarı ve bir sokak aşağı takip ederken gözünün ucuyla o beji takip etti. Onun bir yabancı olduğunu kendine hatırlattı. Sadece ona benzeyen bir adamdı. Öyle olmak zorundaydı.

Ama sonunda ona yetiştiğinde, koşmaktan zor nefes alıyordu, cesaretini topladı ve uzanıp omzuna dokundu.

Ve onu şaşırtan bir şekilde Rob arkasını döndü.

Onu gördüğüne o da şaşırmış görünüyordu. "Marjorie?" Karşıdan karşıya geçen caddelere baktı ve trafikten uzaklaştı, eli otomatik olarak onu da kendisiyle birlikte çekti.

Yakındaki bir işyerinin tentesinin altına girdiler. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Seni gördüm," diye nefes nefese kaldı. "Seni gördüm."

Ve şu anda ona bakmaktan kendini alamıyordu. Aman Tanrım, adam çok güzeldi. Saçları yeni kesilmiş, yüzü sinekkaydı tıraş edilmişti. Yeşil gözleri yüzünde parlıyordu, kirpikleri kalındı ve açık yakalı düğmeli gömleği ve onunla birlikte giydiği bol kot pantolonu içinde nefis görünüyordu. Hatırladığı kadar iyi görünüyordu ve bu anılarda oldukça lezzetliydi.

Rob ensesini ovuşturdu ve utanmış görünüyordu. "Beni görmemen gerekiyordu."

"Evet, topuklularla ne kadar uzun olduğumu unutuyorsun," diye hatırlattı ona. Adam güldü ve kızın çıplak ayaklarına baktı, kız da ayak parmaklarını oynattı. "Onları koşmak için çıkardım. Sen olup olmadığını görmek istedim."

"Bu çok utanç verici," dedi.

Öyle miydi? Bu ifade karşısında kalbi biraz kırıldı. "New York'ta ne işin var?"

Cevap vermeden önce uzun bir süre ona baktı. "Seni takip ediyorum."

"Ne?" Kulaklarına inanmakta güçlük çekiyordu. "Beni takip mi ediyorsun?" Yani onu gördüğünü sandığı onca zaman boyunca o muydu? "Neden beni takip ediyorsun?"

"Gerçekten takip etmiyorum," dedi, etrafına bakınıp sesini alçaltarak. "Ürkütücü, yasadışı bir şekilde değil. Sadece seni çok özlüyorum ve belki arada sırada seni uzaktan görürsem daha az acı çekerim diye düşündüm. Yine de hâlâ biraz acıtıyor."

Gözlerini dikti.

"Bir şey söyle."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum Rob." Buradaydı, onu mu izliyordu? Acı mı çekiyordu? Bu onu özlediği anlamına mı geliyordu? Yoksa sadece işlerin bu hale gelmesine mi kızmıştı? Günlerce -hayır, haftalarca- ona söyleyeceği şeyleri düşündü.

onu bir daha hiç görmemişti. Şimdi tam buradaydı, ondan birkaç santim ötedeydi ... ve zihni bomboş kaldı.

Sadece tamamen, tamamen boş.

Yüzündeki ifade biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Ağzı kıvrıldı. "Seni yalnız bırakacağım, tatlım. Seni korkuttuysam özür dilerim."

Adam arkasını döndü ve kadın onun gömleğini tuttu.

"Bekle!" Adam durdu. Ona doğru döndü.

"Korkmuyorum," dedi kısık bir sesle. Yine de korkuyordu. Dehşete kapılmıştı ve kalbi bir tavşaninki gibi atıyordu. Ondan korkmuyordu... sadece tekrar incinmekten korkuyordu. Umutlarının bir kez daha yıkılmasından korkuyordu.

Rob bekledi. Hâlâ gömleğinin kumaşına dolanmış olan eline baktı.

Oh. Elini bıraktı ve kendini biraz aptal hissederek elini esnetti. Bir şey söylemesi gerekiyordu. Herhangi bir şey. Konuşmayı başlatmak için. "Seni gördüm. Bir dergide."

Yüzündeki ifade giderek donuklaştı. "Tanrım. Özür dilerim." Tekrar boynunu ovuşturdu. "Her neyse, muhtemelen yalandı. Gazete satmak için her türlü saçmalığı uyduruyorlar. Seni son gördüğümünden beri başka bir kadına dokunmadım."

Gözleri irileşti. "Hayır, öyle değil! İyiydi." Sonra ona baktı. "Magazinciler kiminle çıktığını söyledi?"

"Büyük sahte tenekeleri olan bir D-listesi hatunu." Ürperdi. "Korkunç. Hiç de doğru değil. Son zamanlarda yayınladığımız özel programlardan birinde oynuyor." Durakladı ve sonra kendini düzeltti. "Onlar."

"Satışla ilgili bir bilgi gördüm. Doğru mu bu? The Man Channel'ı sattınız mı?"

"Hepsi," diye kabul etti, bakışları onun üzerinde yoğunlaşmıştı. "Her iştirak, her video, her şov, dergi, Cannon Networks ile uzaktan yakından ilgili her şey. Hepsi gitti." Bir elini kaldırdı ve patlayan bir fişegi taklit etti. "Puf. Bitti."

Bunu söylerken gülümsüyordu. Bu ne anlama geliyordu? Bu ona neden bu kadar umut vermişti? "Ve ... tüm parayı verdin mi?"

"Yaptım. Hiçbirini saklamak istemedim. Kirli para falan. Bundan kâr elde etmek yanlış geldi."

"Lekeli mi?" Sadece onun duymak istediği kelimeleri mi söylüyordu? Bilmiyordu ve sormaya da korkuyordu. Marjorie sanki zayıf dizlerini tutabilecekmiş gibi çantasının askısını daha sıkı kavradı. "Şimdi de parasız mı kaldın?"

"Parasız mı?" Rob'un gözleri büyüdü ve güldü. "Hayır, beş parasız değilim. Yatırımlara ve gayrimenkule yatırdığım bir sürü param da var. Eskisi kadar iğrenç derecede zengin değilim ama beş parasız da değilim tatlım."

Bu onu daha iyi hissettirdi. Daha önce pek çok kez yaptığı gibi, ona "sevgilisi" olmadığını söylemek dilinin ucundaydı. Ama bunu yapacak gücü kendinde bulamadı.

Aralarına rahatsız edici bir sessizlik çöktü. Bir süre sonra Rob ekledi, "Tamamen yeni bir sayfa açtığımı düşünmeden önce, şu anda başka yollara bakıyorum. Bir bingo kanalı gibi. Belki yaşlılar için bir tür evde kumar."

Elinde olmadan güldü. Tabii ki hâlâ bir şeyler düşünüyordu.

Yüzündeki ifade biraz yaramazcaydı. "Elimde değil. Elim kolum bağlı oturup paramı sayacak bir tip değilim. Bir fırsat görürüm ve peşinden giderim."

"Bazı şeyler asla değişmez," dedi gülümseyerek.

Yüzündeki memnuniyet ifadesi bir anda kayboldu. "Değişemezler mi?" diye sordu daha alçak bir sesle. "Yoksa doğru insanla tanışmadan önce yaptığın seçimler yüzünden sonsuza dek boku mu yedin?"

Bahsettiği "doğru kişi" o muydu? Marjorie'nin dudakları kurumuştı; onları yaladı ve bu ani hayal kırıklığından kaçma isteği duydu. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, saygı duyabileceğiniz biri olmak için canımı dişime takarak çalışıyorum. Sevebileceğiniz biri. Gurur duyabileceğiniz biri. Hepsinden önemlisi, kendini birlikte görebileceğiniz biri. Konuştuktan sonra söylediğin her şeyin doğru olduğunu anladım. Hayatım boyunca kimsenin benim hakkımda ne düşündüğünü umursamadım, çünkü kimse beni umursamamıştı. "Sence ben bir pislik miyim? İyi o zaman. Ben de bir pislik olacağım." Ama seninle konuştuktan sonra anladım ki saygı görmek için saygı kazanmalısın ve ben bunu kazanma zahmetine girmedim. Hayatımı memeler, kıçlar ve erkek öğrenci zihniyetiyle kazandım ve tabii ki senin gibi düzgün, iyi bir kız bana zaman ayırmayacak. Neden veresin ki? Nefret ettiğin her şeyi satıyorum. Bunu şimdi anlıyorum. Yarattığım şeyi geri almak için yeterince geriye gidebilir miyim bilmiyorum ama deneyeceğimden eminim." Omuz silkti. "Seninle tanışana kadar kimse beni olduğumdan daha iyi biri olmaya zorlamamıştı."

Marjorie sessizdi. Nefesini tuttu, hatta soluduğu takdirde itirafının bir kelimesini bile kaçıracağından korktu.

Rob'un bakışları onun yüzüne kilitlendi ve başını eğerek öyle bir özlem ifadesiyle onu inceledi ki kalbi sızladı. "Seni sevmekten vazgeçmedim, biliyorsun. Her zaman ilk görüşte aşkın saçmalık olduğunu düşünürdüm ama sonra seninle tanıştım. Hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Hiç. Bu sadece şehvet değil. Gülüşünü duymak, gülümsemeni görmek ve sabahları yanımda seninle uyanmak istiyorum. Seni çok özledim ve seni geri istiyorum ve eğer bu kazandığım her doları hayır kurumlarına bağışlamam ve senin saygını kazanmak için bir köprünün altında bir kutuda yaşamam anlamına geliyorsa, o zaman yapacağım şey bu."

"I . . . I . . ." Söyleyecek hiçbir şey bulamıyordu. Özlem ve korku el ele tutuşmuş, onu geri çekiyordu. Ya ona tüm doğru şeyleri söylediğini, onu hâlâ sevdiğini ve tüm bunların başka bir numara olduğunu itiraf ederse? Ya bu onu tekrar kırarsa?

"Biliyorum," dedi usulca. "Sorun yok, tatlım. Söylediğim her şeye inanmanın zor olduğunu biliyorum ama sana doğruyu söylüyorum. Ve seni anlıyorum. Al. Al bunu." Elini cüzdanına attı ve bir kartvizit çıkardı. "Kalemin var mı?"

Elini çantasına attı, bir tane çıkardı ve hâlâ şoktayken ona uzattı.

Onu aldı ve arkasına bir şeyler yazdı. "Burası benim şehirdeki evim. Eğer uğrayıp bir merhaba demek istersen, seni ağırlamaktan mutluluk duyarım. Ne zaman istersen. Gündüz ya da gece. Ararsan orada olacağım."

Marjorie gözlerini kocaman açarak başını salladı ve adamın uzattığı kartı aldı.

Rob onun yanağına kısaca dokundu, gülümsedi ve uzaklaştı.

Ve Marjorie sokağın köşesinde, yalınayak, elinde bir kalem ve kartvizitle durmuş, sevmekten korktuğu adamın tekrar hayatından çıkıp gitmesini izliyordu.

İki gün boyunca kartın ne anlama geldiğini düşündü. Adamın yeni adresini (Park Avenue) haritalandırdı ve Google Maps üzerinden onu takip etti. İlk hamleyi yapmak zorunda kalmamak için onunla karşılaşma umuduyla binasının önünden bir ya da iki kestirme yol kullanmış olabilir.

Ve uyumadan önce saatlerce onun dergideki fotoğrafına baktı.

Marjorie ne yapacağını bilmiyordu. İlişkiler söz konusu olduğunda deneyimsizdi ve kendini tamamen boyunu aşmış hissediyordu. Yapılacak en kolay şeyin onu aramak ya da dairesine gidip onunla konuşmak olduğunu biliyordu. Nasıl hissettiğini itiraf etmek.

Sonra ne olacak?

Kendi yargılarına güvenemediği açıktı. Ona söylediği her şeye inanacaktı. Peki ne yaptı? Özel bir dedektif mi tutacaktı? Bu çok saçma görünüyordu. Doğru.

Şimdi seçenekleri varmış gibi görünüyordu: güvenmek ve en iyisini ummak ya da ondan tamamen vazgeçmek ve acısı geçene kadar yaraya bakmak.

Üzücü olan, onu tekrar görmenin, adama hâlâ ne kadar çok, saçma bir şekilde, sırlıslıkla aşık olduğunu vurgulamasıydı. Kollarını adamın boynuna atıp onu ölesiye öpmemek için her şeyini ortaya koyması gerekiyordu. Kendisini sevdiğinin yarısı kadar sevmesi ve ona bir daha asla yalan söylememesi için yalvarmak.

Ama yine de bunun aptallık olup olmadığından emin değildi. Fikirlerle ihtiyacı vardı.

Kararsızlığının üçüncü gününde öğle yemeğinde Brontë ve Audrey ile buluştu. Aslında sadece oturup birlikte konuşmanın keyfini çıkarmak içindi. Audrey Logan'ın asistanıydı (ya da en azından doğum yapana kadar öyleydi) ve bu yüzden doğal olarak Brontë ile çok zaman geçiriyordu. Brontë'nin asistanı olarak Marjorie de öğle yemekleri planlandığında yanında sürükleniyordu ve Cuma günleri makarna yemek ve gevşemek için dışarı çıkmayı seviyorlardı. Her zamanki gibi iş, kitaplar, erkekler, düşün ve hava durumu hakkında konuşuyorlardı. Marjorie, onlar sohbet ederken ve yemeklerini beklerken tedirgin ve sessizdi.

Audrey son ultrasonunun fotoğraflarını çıkardığında, Marjorie bir ekmek parçasını parçaladı ve daha fazla kendini tutamadı. "İnsanlar değişebilir mi?"

İki kadın da dönüp ona baktı, yüzlerinde şaşkın bir ifade vardı.

"Ne demek istiyorsun?" Audrey sordu.

"Evren değişimdir," diye alıntılanmış Brontë. "Hayatımız, düşüncelerimizin onu oluşturduğu şeydir."

Marjorie umutsuzluğa kapıldı. Felsefi bir bilgi istemiyordu. Gerçek, dürüst bir tavsiye istiyordu. "İnsanlar değişebilir mi?" diye tekrarladı ve ekmek çubuğundan gergin bir ısıruk daha alıp çiğnemeye başladı. Ekmek kuruydu ve ağzının damağına yapışmıştı; yutkunmakta zorlandı. "Kötü adam iyi adama dönüşebilir mi? İnsanlar hayatlarında bir şeyleri değiştireceklerini söyleyebilirler mi?"

yaparlar ve bunu gerçekten isterler mi? Yoksa sonunda eski yollarına geri döndüklerini mi düşünüyorsunuz?" Tanrım, hemen bir şeyler içmezse bu ekmek parçasıyla boğulacaktı. Suyunu yudumladı ve yüzünü buruşturdu. "Sadece merak ediyorum."

"Özellikle birini mi soruyoruz?" Audrey nazikçe sordu.

Marjorie başını salladı, yanakları yanıyordu. Tanrım, ne kadar acınası bir yalancıydı, gerçekten öyleydi. Son derece açık konuştuğundan emindi.

Ama Audrey ona acımişti. Genişçe gülümsedi ve bir elini tekrar koca karnına götürdü. "İnsanların değişebileceğine kesinlikle inanıyorum. Reese'e bakın." Marjorie'nin sorgulayan bakışları karşısında kıkırdadı. "Reese'in eskiden tam bir erkek düşkünü olduğunu biliyor muydun? Onunla tanıştığımda bir mirasçıyla jakuzideydi ve babasıyla bir iş anlaşması yapmak istediği için onu baştan çıkarıyordu."

"Kulağa korkunç geliyor."

"Ah, ondan nefret ederdim," dedi Audrey, yüzünde sözleriyle çelişen hülyalı bir ifade vardı. "Kediler ve köpekler gibi iyi geçinirdik. Ama birlikte zaman geçirdikçe, birbirimizle tartışmaktan daha çok hoşlandığımızı fark ettik. Eğlenceliydi. Ve sonra tartışmadığımız zamanlarda bile birbirimizle vakit geçirmeyi sevdik. Ve sonra sadece birbirimizden hoşlanmaya başladık, nokta." Omuz silkti ve ekmek sepetine uzandı. "Birbirimiz olmadan mutsuz olduğumuzu çok çabuk anladık ve sanırım beni sevdiğine gerçekten inanmaya başladım, çünkü onun benimle vakit geçirmek için bu muhteşem, ince kadınları reddettiğini gördüm. Şimdi olabildiğince mutluyuz." Bir parça ekmek aldı ve muzaffer bir ısırık aldı. "Yani, evet, insanların değişebileceğini düşünüyorum. Bazen sadece teşvike ya da bir tekmeye ihtiyaç duyarlar."

Brontë su bardağına doğru kıkırdadı.

Marjorie ikna olduğundan tam olarak emin değildi. Kuru ekmek çubuğunun kalanıyla oynadı. "Evet, ama

Ona nasıl güvenebildin? İncinmekten korkmadın mı?"

"Herkes incinmekten korkar," dedi Audrey, her zamanki pratikliğiyle. "Ama bazen bir adım atmanız ve o kişiye güvenmeniz gerekir. Reese'i seviyorum ve bana zarar vermeyeceğine güveniyorum, tıpkı onun da bana zarar vermeyeceğine güvendiği gibi."

"Ama nereden biliyorsun?" Marjorie bastırdı.

"Yapamazsın," dedi Audrey. "Ama bazen o kişi olmadan yaşama korkusu, onun peşinden gitmeyi seçersen olacıklardan korkmaktan daha kötüdür. Ben Reese'e bir şans vermediğim takdirde olacıklardan daha çok korkuyordum." Tekrar şişmiş karnını okşadı. "Bizim için oldukça iyi oldu."

Marjorie de aynı fikirdeydi. Reese'in yuvarlak hatlı, saçma sapan Audrey'e nasıl baktığını görmüştü. Ona sanki ayı ve yıldızları asmış gibi bakıyordu ve onun başka bir kadına göz ucuyla bile baktığını görmemişti. Eğer Reese ıslah olmuş bir erkek-fahişeyse, Rob'un farklı biri olma şansı yok muydu? Ve bu şansı hak etmiyor muydu? "Anlıyorum."

"Eğer düşünürsen," dedi Brontë yumuşak bir sesle, "Her ilişki bir inanç sıçramasıdır. Geçmişin ne olursa olsun, o kişiyle sağlam bir gelecek kurmaya güvenirsin. Ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, bu her zaman bir risktir. Sadece kendinize potansiyel ödüle değip değmeyeceğini sormanız gerekir."

Garson üç kase dumanı tüten makarna ile geldiğinde Marjorie, "İnanç sıçraması" diye düşündü. Kadınlar yemeklerine gömüldüler ve sohbet bir anlığına unutuldu. Marjorie onlar yemek yerken ve başka şeyler hakkında sohbet ederken bu konuyu düşündü. Belki de Rob, Marjorie'nin görüp onaylayacağı umuduyla işini satarak ve servetinin büyük bir kısmını bir hayır kurumuna aktararak bir inanç sıçraması yapmıştı? Hâlâ ilgileneceğini mi?

Tüm o lekelerin altındaki gerçek adamı görüp yine de onu isteyeceğini mi?

Elleri titredi ve kendini toparlamak için çatalını bırakmak zorunda kaldı.

Gerçek şu ki, bunu nasıl isterse öyle gösterebilirdi ama Rob'u seviyordu ve onunla birlikte olmayı arzuluyordu. Sadece bu inanç sıçraması son derece korkutucuydu.

Sıçrayabilir miydi? Yüzüstü düşerse canı acırdı ama hiç atlamamak daha mı kötü olurdu? Agnes'in resimler ve anılarla dolu küçük dairesini düşündü. Daha önce altı kez atlamıştı ve hâlâ yeterince sevgisi ve umudu vardı.

-Yedinci bir deneme için kalbinde.

Düşünecek çok şeyi vardı. Şimdi yapması gerekeni yapacak cesareti bulmalıydı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Marjorie o gece Rob'u düşünmeden edemedi. Dergideki resmine baktı, sonra telefonunu eline aldı ve Google'da Rob'un adını arattı. Man Channel reytingleri dışında yeni bir şey çıkmadı. Tarayıcısını kapattı ve hüsrana uğramış bir halde mısır patlattığı tavanına baktı.

Bir uğrayıp merhaba demenin ne zararı olabilirdi ki? Onun bölgesinde gece geç saatlere kadar açık bir kahve dükkânı vardı. Her zaman, bilirsiniz, bir teslim tarihi varmış ve geç saatlere kadar çalışıyormuş gibi davranabilir ve sadece oraya uğrayıp onun bölgede olup olmadığını görebilirdi.

Sadece görmek için. Dışarıda olma ihtimaline karşı.

Bu düşünceyle yataktan kalkıp cırılçıplak soyundu, ardından en seksi külotunu ve sütyenini seçti. Her ihtimale karşı. Sonra en seksi kot pantolonunu ve şirin bir bluzu giydi, saçlarını gevşek bir at kuyruğu yaptı ve on dakika boyunca neredeyse hiç makyaj yapmadı. Yine ne olur ne olmaz diye. Aynada kendine son bir kez baktı, ellerini kavuşturdu, Rob'un ona adadayken verdiği ışıltılı ayakkabılarını giydi ve saate aldirmeden New York sokaklarına doğru yola koyuldu.

Kırk beş dakika sonra, kafeden çırpılmış sıcak kakao almış, bloğu iki kez aşağı yukarı yürümüştü ve Rob yoktu. Tekrar aşağı yukarı yürümek istiyordu ama gecenin bu geç saatinde platform topuklu ayakkabılarla birinin onu fahişe sanacağından endişelenmeye başlamıştı.

Ya yukarı çıkıp şansını deneyecekti ya da eve gidip bir gün daha bekleyecekti. Gözlerini kapadı ve dudağını ısırды,

Düşünüyordum. Bunu yapabilir miydi? Küçük bir iç çekişle elindeki bardağı en yakındaki çöp kutusuna attı ve Rob'un binasına doğru yola koyuldu.

Kapıcı onu durdurdu. "Yardımcı olabilir miyim, bayan?"

"Ah." Gözlerini tekrar tekrar kırptırdı, kaçma dürtüsü yeniden ön plana çıktı. "Rob Cannon bana bir kart verdi ve istediğim zaman gelebileceğimi söyledi-"

"İsim?"

Cesareti kırıldı. "Biliyor musunuz? Gidebilirim. Saat çok geç oldu ve emin değilim-"

"İsim?" diye vurguladı adam, gözlerini ona dikerek.

Uysalca, "Marjorie Ivarsson. Gerçekten, gerçi-"

Ona başıyla selam verdi. "Memnun oldum, Bayan Ivarsson." Onun için kapıyı açtı ve içeri girmesini işaret etti.

Oh. Hah. Tamam. Çantasını yan tarafına yasladı ve elinde adresinin yazılı olduğu kartla binaya doğru ilerledi.

Rob görünüşe göre yirmi beşinci katta oturuyordu, bu yüzden asansöre gitti ve düğmeye bastı. Dehşete kapıldı, bir de asansör görevlisi vardı. Tanrım, bu çok fazla insan demekti. Cesareti yine kırılmıştı.

"Yukarı mı

çıkıyorsunuz,

bayan?" "BEN-

BEN-BEN-"

Öne doğru eğildi ve kadının elindeki karta baktı. "Kat yirmi beş, bayan?"

Gözlerini kocaman açıp kırptırdı ve başını salladı.

Bir dakika bekledi ve kadın asansöre binmek için hiçbir girişimde bulunmayınca, eliyle binmesini işaret etti. "Gidelim mi?"

Doğru. Derin bir nefes çekti. "Gerçekten eve gitmeliyim."

Adam bekledi, her zaman sabırlıydı.

Ve sözlerine rağmen kendini asansöre binerken buldu.

"Yirmi beş, lütfen," dedi gıcırtilı bir sesle, elleri titriyordu.

Bunu yapıyordu. Yüce Tanrım, bunu yapıyordu.

Marjorie, asansör dayanılmaz bir şekilde kat kat yukarı çıkarken sessizdi. Asansör nihayet çaldığında yerinden sıçradı.

Asansör görevlisi ona gülümseyerek, "Kat yirmi beş," dedi. "İyi akşamlar dilerim."

"Sen de," dedi nefes nefese ve koridora çıktı.

Yirmi beşinci kat, asansörden itibaren dar ve düz bir çizgi halindeydi; asansör kapılarının hemen önünde iki saksı bitkisi ve bir bank vardı. Koridorun bir ucunda bir kapı, diğer ucunda da başka bir kapı görebiliyordu. Bu katta sadece iki kapı vardı. Bunlar çatı katı olmalı, diye fark etti Marjorie ve midesi bir kez daha tuhaf bir şekilde bulandı. Rob'un tatil köyünde büyük bir odası olduğunu biliyordu ama bir milyarder ne kadar parası olduğu hiç aklına gelmemiştir.

Ya da artık milyarder miydi? Her iki durumda da, hâlâ inanılmaz derecede zengindi. Yukarı Doğu Yakası'ndaki küçük dairesinin aylık kirasının neredeyse iki bin dolar olduğu düşünülürse, Park Avenue'deki bir çatı katını satın almanın ne kadar mal olduğunu ancak hayal edebilirdi.

Sertçe yutkunarak Rob'un kapısına doğru ilerledi. Midesi protesto edencesine gurulduyordu. Ya birini eğlendiriyorsa? Tanrım, ya evde yalnız değilse? Aramalı mıydı? Yoksa onu bir şey yaparken yakalamayı umarak ziyaretine gelmek daha mı iyiydi? Kendini hasta hissetti. Bu güven miydi? Henüz güveni hak ediyor muydu?

Yüce Tanrım, burada ne işi vardı? Adamın kapısına doğru yürüyüp kapıyı iki kez çalarken bile sinirden kusacağından emindi.

"Geliyorum," diye seslendi diğer taraftan bir erkek sesi. Kapıya doğru koşan adımlar duydu ve cesareti tükenme tehlikesi geçirdi. Tanrım, ya burada biriyle birlikteyse? Ölürdü. Kıvrılır ve tam burada, onun kapısının önünde ölürdü. O-

Kapı açıldı.

Rob orada duruyordu, saçları dağınık, göğsü terliydi. Göğsü çıplak ve terliydi. Dizleri delik, kirli bir kot pantolon giymişti ve ayakları çıplaktı. Beyaz lekeler tenini kaplamıştı. Elinde bir boya rulosu vardı.

Onu görünce gözleri parladı. "Lanet olsun, Marjorie! Burada ne işin var senin?"

Oh, hayır. Oh, hayır. "Bana istediğin zaman gel demiştin-"

"Biliyorum ama Tanrım, bu-" çıplak bedenine baktı Bileğini sıktı, yüzünü buruşturdu ve boynunu bükerek arkasındaki daireye baktı. "Sabahın ikisi," dedi ve sonra tekrar ona baktı. "Sabahın ikisinde neden buradasın?"

"Uyuyamadım," dedi kollarını göğsünün üzerinde korumacı bir şekilde kavuşturarak. "Neden sabahın ikisinde resim yapıyorsun?"

"Uyuyamadım," dedi sırtarak. "İnsomniac, hatırladın mı? Her neyse, buranın duvarlarına bakıyordum ve bir kat taze boyaya ihtiyaçları olduğunu düşünüp duruyordum ve boyacılar gelecek haftaya kadar gelmeyeceklerdi ve ben de bunu kendi başıma yapabileceğimi düşündüm ve," boya rulosu ayağına damlayınca durakladı. "Ve . . . lanet olsun. Sanırım yatak odasından ön kapıya kadar bir iz bıraktım."

Hafif histerik bir sesle kıkırdadı. Evet, bayılacağından oldukça emindi.

Kendini biraz salladı, sonra sırttı. "İçeri gel. İçeri gel. Gel benimle boya dumanımdan kafayı bul."

Marjorie yine güldü ve içeri girdi.

Daire darmadağınıktı. Yerler plastik örtülerle kaplıydı ve duvarlar çıplaktı -ve tahminine göre önceki kiracıdan kalma lekeler vardı. Odanın bir köşesine bir yığın kutu yığılmıştı. Yine de genel olarak daire muazzamdı, kendisinininkinden çok daha büyüktü. Aslında adamın oturma odasının kendi dairesinin tamamından daha büyük olduğundan emindi. "Taşınıyor musun?"

Ona göz kırptı. "Hayır, içeri girip burayı boyadıktan sonra tekrar çıkmayı düşündüm. Bir kanunsuz gibi."

Homurdandı. Tamam, bu aptalca bir soruydu. Kanunsuz bir ressam. Bunu düşünürken bile kıkırdadı. Ve sonra gülmeye başladı.

Gülümsemesi ağzını kavislendirdi ve boştaki eliyle boynunu ovuşturdu ve kız onun da burada olduğu için gergin olduğunu fark etti.

Ve gülmeye devam etti. Her şey çok saçmaydı. O kadar gergindi ki, işte buradaydı ve adam resim yapıyordu. Resim yapıyordu! Parti kızları yoktu. Seks maceraları yoktu. Rob'un çıplak, boya sıçramış ayaklarıyla plastik örtüler üzerinde yürümesinden ve boya dumanı kokan bir çatı katından başka bir şey yoktu.

Histerik bir kahkaha patladı ve gülmeye devam etti.

"Marjorie?" Yüzünde şaşkın bir ifadeyle sordu. "İyi misin?"

İçinden yükselen histerik kahkahaları bastırdı, parmak uçlarını dudaklarına bastırdı ve başını salladı. Tekrar nefes alabildiğinde, "Plastiğin üzerine damlatıyorsun," diye işaret etti.

Yere baktı. Sonra omuz silkti. "Eh. Halı da bok gibi. Üzerine boya bulaşırsa her şeyi değiştiririm."

"Eviniz çok büyük. Bu konuda sana yardımcı olabilecek arkadaşların yok mu?"

"Tatlım, benim hiç arkadaşım yok."

Nedense bu onu ayılttı ve kalbinin derinliklerine dokundu. Parlak ayakkabılarını çıkarıp kapının yanına koydu ve sonra elini uzattı. "Beni yakaladın."

Adamın yüzündeki gülümseme, kıza yukarıdan aşağıya bakıp formuna hayran olurken genişledi. "Sen sahip olduğum en seksi arkadaşsın."

Kızarmamaya çalışarak boya rulosunu adamın elinden aldı. "Az önce bana sahip olduğun tek arkadaşın olduğumu söyledin."

"Yeterince adil." Kapıyı kapattı ve daireye geri döndü. "Dağınıklığı bağışlayın. Hâlâ hazırlanıyorum. Buranın evraklarını daha geçen hafta imzaladım. Eski kiracılar sigara içiyorlardı, bu yüzden ev birkaç gündür havalandırılıyor, ama hala kokusunu alabiliyorum, bu yüzden boyanın çoğunu öldürmesini umuyorum."

Marjorie onu belli belirsiz kokladı. Gerçekten de sigara gibi kokuyordu. "Bu berbat bir şey."

"Evet, ama pis koku yüzünden burayı bir şarkı karşılığında aldım." Rob gerindi ve koridora doğru döndü. "Gel, sana etrafı göstereyim."

Bakışları kot pantolonunun içindeki dar kalçasına ve omurgasının dibindeki iki çukura sabitlendi. Şimdi orada bir boya lekesi vardı ve parmaklarını oraya koyup temizlemeyi arzuluyordu ... aslında, sadece parmaklarını oraya koymak istiyordu.

Bu çok garipti. Gecenin bir yarısı Rob'un evine tutkulu bir açıklama yapmayı umarak gelmişti ve bunun yerine arkadaşça davranıyor ve ... resim yapıyorlardı.

Marjorie boyası dökülmüş plastiğin üzerinden parmak ucunda geçti ve onun kendinden emin adımlarını koridorda takip etti. Geçerken kapılardan içeri baktı, çirkin duvar kâğıtları ve ahşap gömme rafları olan bir çalışma odası, lüks, fayanslı bir banyo ve yatak odası olabilecek boş bir oda gördü. "Yani bir tamirci mi aldın?" diye sordu kibarca.

"Evet." Eliyle tavanı işaret etti. "Eski sahibi yaşıyordu otuz yıldır falan burada. Bu yüzden her şey çok eski. Biraz el emeği ve birkaç dolar harcayarak burayı güzelleştirebileceğimi düşündüm."

Adam koridordan geçip çift kapılı bir odaya girerken dikkatle, "Anlıyorum," dedi. Burası yatak odası olmalıydı. Çok büyüktü, yatağın gireceği yerde yükseltilmiş bir basamak vardı. Ortada, üzerine battaniye ve yastık atılmış bir havalı yatak ve bir köşede açık duran dizüstü bilgisayar vardı. Kablolar duvardaki prize doğru uzanıyordu. Öyle görünüyordu ki

İnanılmaz derecede üniversite yurdu döneminden kalma ve bir milyarder için o kadar yersizdi ki, tekrar etrafına bakmadan önce uzun bir süre ona baktı.

Odanın en ucunda ana banyoya açılan bir kapı vardı ve bir tarafta da boya malzemeleri duruyordu. Pencerelelerden oluşan bir duvar Manhattan silüetine bakıyordu ve pencereler şu anda havayı havalandırmak için açıktı. Aşağıda hafif trafik sesleri mırıldanıyordu.

Modası geçmiş görünümüne rağmen, mekan hâlâ çok büyüktü. Ve Manhattan için, bu ucuz olamazdı. Parasını bağışladıktan sonra ne kadar parasız kaldığını merak etti ve içini rahatsız edici bir suçluluk duygusu kapladı. "Bunun için ödediğin 'şarkı' tam olarak ne kadardı Rob?"

Boya malzemelerine doğru ilerledi ve yeni bir rulo açtı. "On mu? Hayır, durun, sanırım pazarlıktan sonra sekiz buçuk oldu. Gerçi sadece üç yatak odası var."

Kendini güçsüz hissetti. "On . . . milyon mu?"

"Sekiz buçuk," diye düzeltti. "Yeni bütçeme uygun olarak yaşam tarzımı zayıflatmaya çalışıyorum." Rob her şeyi çok mutlu bir şekilde söyledi.

Marjorie'nin midesi bir kez daha bulandı. "Rob, burnumu sokmak istemem ama... sekiz milyon dolarlık bir daire alıyorsan ne kadar parasızsın?" Karışık sinyallerle doluydu. Bir çatı katı satın almıştı ama boyasını kendisi yapıyordu. Zengin bir adamdı ... havalı yatakta uyuyordu. Kafası çok karışık.

"Hm?" Merdaneyi boyaya daldırdı ve o bunu yaparken kadın onun sıkı kışına baktı. Neden bu kadar rahat ve arkadaşça davranıyordu? Onun kıyafetlerini yırtmak istemiyor muydu? Onu o kot pantolondan kurtarmak için yanıp tutuşuyordu.

Ama bilmesi gerekiyordu. "Rob... neredeyse beş parasız mısın?"

Benim yüzümden mi?"

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Marjorie, tatlım, ben hâlâ bir milyardermim. Şimdilik. Daha fazla para dağıtabilirim. Son parçayı dağıtmak oldukça iyi hissettirdi. Biliyor muydun, o kadınlardan bazıları bebekler gibi ağladı.

Çeki imzaladı mı? Hayatımda böyle bir şey görmedim."

"Bahse girerim." Yavaşça duvara doğru yürüdü, kendini tahta gibi hissediyordu.

Rob ruloyu duvara vurdu ve boya sıçradı. "Bu kadar geç saatte dışarıda ne yaptığını hiç söylemedin. Güvenli değil, biliyorsun." Ona doğru baktı. "Daha dikkatli olmalısın."

Söylediği şey ona komik gelmişti. Bir adamın evine gelip ona evlenme teklif etmek için uygun bir zaman dilimi var mıydı? Pencereyi mi kaçırmıştı? Bu fikir ona komik geldi ve tekrar gülmeye başladı, histeri boğazına geri dönmüştü. Neden işler istediği gibi gitmiyordu? Neden bu kadar garip davranıyorlardı?

"Marjorie?" Elindeki boya rulosunu yere bıraktı ve aralarındaki birkaç adımlık mesafeyi yürüyerek, elinde damlayan bir boya rulosu tutan, sert bacaklı ve beceriksiz kadının durduğu yere geldi. Merdaneyi sessizce ondan aldı ve plastiğin üzerine koydu. Elleri kadının omuzlarına gitti ve bakışları onunkileri aradı. "Tatlım, neden buradasın?"

Sertçe yutkundu. "Sıçıyorum."

Adam başını eğdi. "Sen ne-"

Kollarını adamın boynuna doladı ve onu kendine doğru çekti. Ağzı onunkini aradı ve sonra hızlı, tutkulu bir öpücükle dudaklarını onunkine bastırdı.

Yirmi Altıncı Bölüm

Marjorie bir an için Rob'un kendisine karşı sertleştiğini hissetti ve bir sonraki bildiği şey, sırtını yatak odasının duvarına dayadığı ve Rob'un onu öptüğü, ağzının kendi ağzında aç ve tutkulu olduğuydu.

Ve ah, tatlı Mary, onu özlemişti. Onu çok özlemişti. Onu öpmeye devam ederken bile yanaklarından sıcak gözyaşları süzölmeye başladı, son sefil ay boyunca biriktirdiğı tutkunun her zerresini ona verdi. Adamın ağzı kızinkini yalıyor, elleri kızın yüzünü kavrarken dizleri de kızinkilerin arasında çalışıyordu. Çılgıncaydı, muhteşemdi ve-

Sırtı ıslak ve yapış yapıştı ve başını çevirdiğinde duvara çarparak gıcırdayan bir ses çıkardı.

"Islak boya," diye mırıldandı onun sıcak, ısrarcı ağzına karşı ve sonra dilini tekrar dudaklarının arasına daldırdı.

Rob ona karşı inledi, onu duvara doğru bastırırken siki kalçalarına sürtünüyordu. "Özür dilerim. Aslında üzgün değilim." Ve onu öpmeye devam etti. "Bu beni tekrar sevdiğin anlamına mı geliyor?"

Başını salladı, ağzı çılgınca onunkinin üzerindeydi. "Asla. Durmadım. Sevmekten. Seni sevmekten." Her kelimeyi sert bir öpücökle noktaladı.

Tekrar inledi. "Tanrım, seni seviyorum tatlım. İnsanlığın üzerindeki boktan bir lekeden biraz daha iyi olduğumu biliyorum, ama gurur duyabileceğın türden bir adam olmak için çalışıyorum-"

"Öylesin," diye güvence verdi dudaklarındaki hızlı ısırıklar arasında. "Öylesin Rob. Sen harikasın. Asıl pislik olan benim."

"Hayır," diye onun ağzına doğru nefes aldı ve sonra gözlerinin içine bakabilmek için biraz uzaklaştı. Elleri yüzünün yanlarını kavradı ve başparmakları yanaklarını okşadı. "Hayır, Marjorie. Böyle hissetmekte haklıydın. Dediğim gibi, hayatım boyunca başkalarının ne düşündüğünü hiç umursamadım. Sonra seninle tanıştım ve etkilemem gereken biri vardı. Seni gururlandırmak istedim. Ve daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

"Seninle gurur duyuyorum," dedi ona, nefesi kesilmiş bir halde. "Çok, çok gurur duyuyorum. İnanılmaz bir şey yaptın. Milyon yıl geçse de bunu beklemiyordum. Adadan ayrıldıktan sonra beni unutacağını sanmıştım."

"Seni unutmak mı?" Kıkırdadı ve başını salladı. "Keşke yapabilseydim. Sürekli aklımdasın." Onu tekrar öptü. "Sözümü geri alıyorum. Yapabilseydim bile seni unutmazdım. Seni seviyorum. Sana tapıyorum. Seni hep yanımda istiyorum."

"Ben de seni seviyorum. Seni çok seviyorum Rob." Onu tekrar öptü, çok mutluydu. Kalbi şu anda yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordu. "Beni New York'a kadar takip ettiğine inanamıyorum."

"Tabii ki istedim," dedi ona, ağzını bir kez daha onunkine bastırarak. "Sen buradaydın, ben de burada olmak istedim." Ağzı onunkini okşarken bile bakışları yana kaydı. "Sanırım at kuyruğun boyamın içinde kaldı."

"Burada duş çalışıyor mu?" diye sordu.

"Sanırım öyle. Ama havlum var mı bilmiyorum."

Yatağa bir göz attı. "Bu battaniye ne kadar temiz?"

"Yeterince temiz." Onu dizlerinin arkasından yakaladı ve onu kollarına aldı. Sonra onu kendine doğru savurarak banyoya götürdü.

Marjorie ağzını adamın boynuna dayayarak kokusuyla övündü. Terli ve boya lekeli olsa bile harika kokuyordu.

İnledi. "Tanrım, ağzın." Eli kızın sırtına kaydı ve onu nazikçe yere bıraktı. "Yetmişli yıllardan kalma banyoma gülme tatlım. Burayı yeniden yaptıracağım."

İlk kez başını kaldırdı ... ve kıkırdadı.

Banyo berbattı. Gerçekten berbattı. Duvarlar daha koyu bir altın rengiyle dokulandırılmış korkunç bir hardal rengindeydi. Karoların kendisi koyu, fırtınalı bir yeşildi ve sanki ölü bir kurbağa ile aynı renkte olması için tasarlanmış gibi görünüyordu. Tezgâhlar da aynı şekilde dönen bir yeşildi ve makyaj masasının önündeki aynanın kenarları muazzam süslü yaldızlarla kaplıydı. Duş aynalarla kaplıydı - her şey aynalarla kaplıydı - ve banyonun diğer tarafında pençe ayaklı bir küvet vardı.

"Vay canına," diye nefes aldı. "Bu gerçekten, gerçekten korkunç."

"Öyle değil mi?" Rob kıkırdadı. "İğrençliğinden neredeyse gurur duyuyorum, öyle ki onu o on yıla bir saygı duruşu olarak bırakmak istiyorum."

"Lütfen yapma," dedi gülerek. "Lütfen."

"Pekâlâ," diye alay etti ve kollarını tekrar ona doladı. "Ama sadece senin için, tatlım."

Bu sözleri duyunca gülümsedi ve kollarını tekrar onun boynuna doladı ve sonra bir kez daha öpüşmeye başladılar. Adamın elleri gömleğini çekti ve kadın itaatkâr bir şekilde ondan uzaklaştı ve kollarını kaldırarak gömleği başının üzerinden kaldırmasını sağladı. Gömlek ıslak bir şekilde teninden çıktı ve adam gömleği üzerinden çekerken yüzünü buruşturdu. "Umarım bu gömlek senin için önemli değildir, çünkü şu anda boyayla kaplı."

"Umurumda değil," dedi Marjorie ona, ellerini göğsünde aşağı yukarı gezdirerek. "Seni tekrar kollarıma almamı sağlayacaksa, tüm gardırobumu boya tanrılarına seve seve feda edebilirim."

"O kadar uzağa gitmene bile gerek yok," dedi ve elleri belinin etrafından kışına doğru kaydı. "İsteklerim çok kolay."

"Nedir onlar?"

Alnı onunkine değdi ve burnu onunkine sürtündü. "Sadece sev beni, Marjorie."

Tanrım, kalbi parçalanıyordu. "İstiyorum," dedi ona usulca. "Hem de çok. Benim için senden başka kimse yok."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum." Yavaşça ağzını öptü ve elleri sütyeninin arka kopçasına gitti. "Ve seni tekrar soymak için sabırsızlanıyorum."

O da yapamadı. Adam sütyenini çıkarırken, elleri adamın sırtından aşağı kayd ve sonra parmaklarını adamın bol pantolonunun bel bandına soktu. Hâlâ iç çamaşırı giymiyordu, bu da kadının zevkle iç çekmesine neden oldu. Elleri adamın tenini okşuyordu. "Ben de senin soyunmanı istiyorum."

"Önce şu boyanın birazını çıkaralım üstünden," dedi ve ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Duvarda yuvarlanan ben değilim."

"Beni ona karşı ittin," diye itiraz etti, kot pantolonunun çıtçıtını çözebilmesi için arkasına yaslanırken bile. Çıtçıt çözüldü ve kadın, adamın zevk iniltisini duymak için tam zamanında kotu kalçalarından aşağı sıyırdı. Külotunun sütyeniyle uyumlu olduğunu fark etmişti o zaman? Siyah-pembe, transparan iç çamaşırlarından oluşan güzel bir takımı vardı ve bu gece onu giymişti.

"Sana bakmak bile beni öldürüyor," dedi Rob ona, kot pantolonunu çıkarırken elleri tenini okşuyordu.

"Duş almak zorunda olmam senin suçun," dedi ona ve tekrar ayağa kalkarken hareketlerine biraz kıpırdanma ekledi. Sırtındaki sütyeninin kancası açılmıştı ve hâlâ göğüslerini önden kavrıyordu; şimdi üzerinde sütyeni ve külotundan başka bir şey yoktu. Onu daha da kızdırmak için arkasını döndü, poposunu biraz dışarı çıkardı ve külotunu yavaşça kalçalarından aşağı doğru sallamaya başladı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı ve elleri kalçalarını sevgiyle okşadı. "Bacaklarının muhteşem olduğunu düşünmüştüm ama kalçaların düpedüz çılgınca." Parmakları kızın teninde gezindi ve kız külotunu çıkardığında sütyeninin de omuzlarından düşmesine izin verdi. Sonra

Döndü ve saçlarını at kuyruğu tutucusundan çekiştirerek çözdü ve boya sıçramış ihtişamıyla önünde durdu. Rob onun çıplak bedenini kendine doğru çekti ve ellerini sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Çok güzel ve tamamen benim. Çok şanslıyım."

Gülümsedi ve ona bir öpücük daha verdi, sonra fermuarındaki düğmelere uzandı. "Şimdi sıra sende." Adam ona yardım etmek için ellerini aşağı indirdi ama kadın ellerini savuşturdu. "Bana bırak."

"Evet hanımefendi," dedi kıkırdayarak ve ellerini abartılı bir hareketle başının üzerine koydu.

"Bu daha iyi," dedi ona ve yavaşça fermuarının ilk düğmesini açtı. Toplamda beş düğmesi vardı - komando olmayı sevdiği için fermuarı yoktu - ve her birinin düğmesini açarken büyük, dayanılmaz bir özen gösterdi, beklentinin artmasına izin verdi. Nihayet son düğmeyi de açtığında, elini pantolonunun içine soktu ve sertleşmiş aletini avuçladı, yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi. "Görüyorum ki hepiniz beni özlemişsiniz."

"En çok seni özledi." Rob'un eli kadının saçlarına dolandı ve bir öpücük daha almak için başını arkaya yatırdı, bu seferki sahiplenici ve derindi, kadının eli adamın shaftının etrafında kıvrılırken bile.

Ona dokunmayı seviyordu, sıcak tenini kendi teninde hissetmeyi, kokusunu, her şeyi seviyordu. Burada, boyayla kaplı bu çirkin banyoda onunla birlikte olmak bile onu o kadar mutlu ediyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. "Seni seviyorum Rob," dedi ona tekrar.

"Ben de seni seviyorum," dedi ona öpücükler arasında. "Ve söz veriyorum senden başka bir şey saklamıyorum. Başka çirkin sırlar yok, sadece ben varım."

Başını salladı. Eğer bu iş yürüyecekse, birbirlerine güvenmeleri gerekiyordu. Ve o da atlıyordu, yani ona güvenecekti. Bunu sadece zaman gösterecekti ama ona güveniyordu ve işlerin nereye varacağını görmekten memnundu. "Pantolonunu çıkarır mısın?"

"Tabii ki evet." Kalçalarını salladı ve kot pantolonu yere düşüp tekmeleyerek çıkardı. "Arabaya binelim mi?"

duş?"

"Elbette." Aynalı canavarlığa baktı. "Yine de böyle bir şeyi nasıl temiz tuttuğunuzdan emin değilim."

"Her tarafını boyamayı planlıyorum," dedi hınzır bir sırıtışla. "Boya ve muhtemelen kış yanaklarının bir izi."

Adam suyu açmak için duşa girdiğinde kadın güldü ve başını hafifçe salladı. Borular tıkırdadı ve inledi ve birbirlerine dehşet dolu bir bakış attılar. "Benim evime geri dönmek ister misin?" Marjorie sordu. "Yatak duvardan dışarı katlanıyor ama duş çalışıyor."

"Hayır," dedi ve yumruğuyla aynalardan birine vurdu. Su hemen kesildi ve ona dönüp gururla sırıttı. "Hadi şu boyayı kurumadan saçından çıkaralım."

Rob ona elini uzattı, o da elini tuttu ve sonraki birkaç dakikayı birbirlerinin vücutlarındaki boyaları yıkayarak ve saçlarını parmaklarıyla tarayarak geçirdiler. Rob'un elinde sadece küçük bir şişe otel şampuanı vardı ve hepsini Marjorie'nin saçını temizlemek için kullandılar. Birkaç dakika boyunca sadece iş yaptılar ve Marjorie yıkamayı ne zaman bitirdiklerini anlayabildi çünkü Rob'un temizlik versiyonu daha az etkili ve daha oynak hale geldi, elleri vücudunun her yerinde hareket ediyordu.

Bundan en ufak bir rahatsızlık duymuyordu. Sabunlu elleri adamın göğsünde gezindi ve ona karşı düpedüz sahiplenici bir his duydu. Bu güzel adam onundu. Onu sahiplenmişti ve o da onu sahiplenmişti. Ve boş zamanlarında ona dokunabilmek, zevkin en çökmüş haliydi. Ellerini adamın sert penisine doğru kaydırды ve parmaklarını onun etrafında dolaştırdı.

Hemen kalçaları büküldü ve elinin içine doğru pompaladı.

Büyülenmiş bir halde adamın yüzüne baktı. Elleri ıslak saçlarına dolanmıştı, hala boyayı çıkarıyordu ama

Gözleri kapalıydı ve yüzündeki ifade gergin ve yoğundu.

Oh. Daha fazlasını görmek istiyordu. Yumruğunu onun etrafına daha sıkı sardı ve tekrar okşadı ve adam acı çekiyormuş gibi inledi. Oooh. "Seninle hiç üçüncü aşamaya geçemedim," dedi boğuk bir sesle, parmaklarını penisinin kalın tepesine sürterek. "Sıranın bende olduğunu düşünmüyor musun?" "Tanrım, evet. I-" Adam bir çığlık attı ve sonra Marjorie de a t t ı ; su buz gibi olmuştu. Marjorie küçük bir acı çığlığı attı ve ikisi de vücutlarındaki sabunu hızla durulayıp titreyerek suyu kapattılar. "Şunu alacağım

Pazartesi günü en kısa sürede tamir edilecek," dedi Rob ürpererek. "Tanrım."

Marjorie kaz yumrularıyla kaplı kollarını göğüslerinin üzerine sardı. "Battaniye nerede?"

Rob ona "Hemen geliyorum," dedi ve parmak uçlarında banyodan çıktı, her yere su damlıyordu. Bir dakika sonra battaniyeyle geri döndü ve battaniyeyi titreyen vücuduna dikkatlice sardı. "Hadi sana havlu verelim."

Battaniyeyi kızın tüm vücuduna sürdü, sonra da fazla nemi almak için saçlarını havluyla kuruladı. Adam onu kuruturken, o da battaniyenin bir köşesini alıp adamın teninde gezdirerek onu kurutmaya çalıştı. Tabii ki ellerini tekrar onun teninde gezdirmek, banyoda başladığı şeye devam etme isteği uyandırdı. Adam önünü kuruladıktan sonra önünde diz çöktü ve ellerini kalçalarına koyarak ona tam olarak ne yapmak istediğini gösterdi. "Yeterince kuru mu Rob?"

"Siktir, evet." Islak battaniyeyi odanın bir köşesine fırlattı. "Bana istediğini yap. Senin merhametine kaldım."

Yanaklarının utançtan kızardığını hissetti ama merakı ve onu keşfetme arzusu hissettiği tüm garipliklerden daha ağır basıyordu. Artık her şeyle göz hizasında olduğuna göre, üçüncü aşama çok daha samimi görünüyordu. Uzanıp onu tekrar avucunun içine aldı ve parmaklarının arasındaki büyüklüğüne hayran kaldı. "Çok irisin."

"Duymak için son derece uygun bir iltifat," diyerek parmaklarını ıslak saçlarında gezdirdi ve sonra yanağını okşadı. "Ve sen de çok güzelsin, tatlım."

Kadın homurdandı. "Bana iltifat etmek zorunda değilsin. Ne olursa olsun seninle yatacağım."

"Sadece bunun için değil," dedi. "Sadece önümde diz çöküşüne bakmayı seviyorum. Her erkek sever."

"İstediğim tek kişi sensin."

"Bunun için teşekkürler."

Onu susturmak için eliyle bir kez daha sıktı.

"Konsantrasyonunu mu bozuyorum? Susacağım." Gözlerini kapadı ve başını arkaya yatırdı. "Rahat ol."

Küçük bir gülümseme ağzını kavislendirdi. Rob yatak odasında sessiz olmakta zorlanıyor gibiydi. Bu oldukça şirindi. Penisini bıraktı ve onun yerine parmak uçlarıyla penisini inceledi, bir tanesini penisinin mor-kırmızımsı tepesinin etrafında dolaştırdı, ortasındaki küçük çukura her dokunduğunda sperm öncesi damlacıklar sızıyordu. Şaft boyunca taşak kesesine kadar uzanan damarın izini sürdü ve parmaklarıyla onu okşadı. Buradaki teni çok yumuşaktı, kadifemsi bir pürüzsüzlükteydi. Ve sıcaktı. Dokunulduğunda kavurucu bir sıcaklık.

Büyüleyiciydi. Onun boşalmasının tadını hatırlıyordu ama teni farklı kokuyordu. Misk gibi, keskin değil. Tadının da çılgınca farklı olduğuna bahse girerdi. "Tadın neye benziyor?"

"Biliyorsam ne olayım. Kendi sikimi hiç yalamadım." Eli uzandı ve tekrar yanağını okşadı, sonra başparmağını alt dudağında gezdirdi. "Tadına bakıp bana söylemeye ne dersin?"

Bunu yapabilirdi. Aslında bunu ve daha fazlasını yapmayı planlıyordu. Öne doğru eğildi ve dudaklarını adamın sikinin başına değdirdi. Ön sperm dudaklarına bulaştı ve dilini dudaklarının üzerinde gezdirerek onun tadına baktı. Aynı tuzluydu,

Eskisi gibi biraz sert bir tadı vardı ama bu sefer o kadar da umursamıyordu. Onu tekrar yaladı, denedi ve ondan çıkan düzensiz iniltiyi sevdi.

"Beni ağzına al, tatlım," diye talimat verdi. "O lezzetli küçük dilinle sikimi ovala."

Marjorie bunun iyi bir fikir olduğuna karar verdi. Parmaklarını aletin dibine doladı ve aletin uzunluğunu ağzına doğru yönlendirdi. Dudaklarını ayırmadan önce tepesinin dudaklarına sürtünmesine izin vererek biraz sürtünme ekledi. Adam bundan hoşlanıyor gibiydi çünkü boğazından alçak sesler çıkarmaya devam ediyordu ve bu da onu devam etmesi için cesaretlendirdi. Onu ağzına alırken, dilini uzunluğuna bastırmayı ve bunu yaparken ileri geri ovuşturmayı hatırladı.

"Tanrım, bu işte iyisin," dedi ona, sesi sertti. Bu işte iyi miydi? Daha fazlasını yapmak istiyordu.

Elleri kesesini okşadı ve yumuşak tenine hayran kaldı. "Bunlara dokunmam hoşuna gidiyor mu?"

"Oh, evet," dedi iç çekerek. "Bir keresinde beni orada yaladığını düşünerek mastürbasyon yapmıştım."

Yapmış mıydı? İtiraf etmek zorundaydı, bu düşünce iç gıcıklayıcıydı. Dilini küçük bir nokta haline getirerek oradaki yumuşak deriyi yaladı. Tadı burada daha miskliydi ve eğer mümkünse teni daha yumuşak görünüyordu. Rob tekrar inledi ve elleri omuzlarına gitti, sonra sanki onu rahatsız etmek istemiyormuş gibi tekrar kollarına doğru yumuşadı.

Bu çok sevimli bir şeydi. Bu yüzden oradaki pürüzsüz deriyi yaladı, emdi, kemirdi ve hatta bir tanesini ağzına almaya çalıştı. Bu çaba oldukça beceriksizceydi, ama adam bundan oldukça hoşlanmış görünüyordu. "Benim muhteşem amazonum," diye mırıldandı. "Tanrım, seni seviyorum."

O da karşılık olarak burnunu soktu, sonra sikinin tabanını yaladı. Ardından, ön tarafa doğru yaladı ve tacı tekrar dillemeye başladı, diliyle oradaki pre-cum'u topladı.

Elleri kızın ıslak saçlarında kıvrıldı. "Başını biraz yönlendirmemin sakıncası var mı?"

Kadın başıyla küçük bir işaret yaptı ve adam kalçalarını sallamaya başladı. Penis dilinin üzerinde ileri geri hareket etti ve onu ne kadar emebileceğini görmek için ağzının derinliklerine almaya çalıştı. Ancak hemen öğürme refleksi devreye girdi ve öksürerek geri çekildi.

"Bu bile seksi," dedi ona, dudaklarını öpmek için eğilerek. "Yine de üçüncü aşama bitti. Şimdi seninle oynamak istiyorum." Bununla birlikte, onu geriye doğru havalı yatağın üzerine itti ve vücutlarını birbirine yapıştırdı. Bir süre yan yana uzandılar ve adamın eli kadının bacaklarının arasına kaydı. "Beni ağzına almak seni ıslattı mı?"

Uyluklarını birbirine bastırdı, düşündü ve sonra başını salladı. Ona dokunmak bile onu ıslatıyordu ve öpücükleri onu çılgına çeviriyordu.

"Elbette kontrol etmem gerekecek," dedi ve elini kalçalarının arasından geçirerek tümseğini avuçladı. Bir an sonra inledi. "Kahretsin, benim için damlıyorsun, değil mi?"

"Öyleyim," diye nefes aldı, utangaç hissediyordu. Yatak odasında çok açıktı; bu hâlâ alışmaya çalıştığı bir şeydi. Bundan hoşlanıyordu ama yine de ona yaramaz şeyler söylediğinde biraz gergin hissediyordu.

Ağzı tekrar onunkiyile kaplandı ve dilini onunkine sürttü. "Sana tadımın nasıl olduğunu sormayı unuttum," dedi. "Peki kararın nedir?"

Adam boynuna öpücükler kondurmaya başlayıp göğüslerine doğru ilerlerken bile bir an düşündü. "Tadın biraz ten gibi, ter gibi ve senin gibi. Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum."

Rob ona, "Cevap 'haşlanmış sosisli sandviç' olmadığı sürece benim için sorun yok," dedi ve göğüs uçlarından birini bariz bir şekilde yaladı. "Tanrım, bu göğüsleri özlemişim. Onlar da beni özledi mi?"

Marjorie kıkırdadı. "Sanırım."

"Belli ki son zamanlarda gördükleri sevgi eksikliğini telafi etmek için biraz ilgiye ihtiyaçları olacak." Adam ona baktı. "Tabii benim şerefime mastürbasyon yaparken onları çimdiklemiyorsan?"

"Rob," diye inledi. "Bana böyle şeyler sorma."

"Şaka mı yapıyorsun? Beni düşünmene ve kendine dokunmana bayılıyorum. Elinin gizlice buraya inmesi düşüncesine bayılıyorum," dedi ve kadının cinsel organının dikiş yerine bastırdı, "ve buradaki küçük çıkıntıyla oynamana." Parmakları onun klitorisine dokundu. "Belki ovarsın, ovarsın, ovarsın ..." eliyle birlikte hareket edene kadar ovmak kelimesinin her tekrarında klitorisine dairesel, alaycı küçük dokunuşlar yaptı. "Ve sonra boşaldığında adımı haykırıyorsun, hmm?" Dili tekrar meme uçlarından birinin etrafında döndü. "Bir ara bunu görmeyi çok isterim. Bir dahaki sefere mastürbasyon yaparken izlememe izin vereceğine söz ver."

"Sadece sen de aynı sözü verirsen," diye nefes nefese kaldı. Parmakları adamın omuzlarında gezindi ve onu kendine doğru çekti. "Bunu ben de görmek istiyorum."

"Sanırım bunu başarabiliriz," dedi ona ve klitorisini tekrar ovuşturdu. Adamın bir parmağını göbeğinin girişine doğru ittiğini hissetti ve bacaklarını onun için ayırdı. Birlikte uyuduklarından beri onu tekrar içinde hissetmek için yanıp tutuşuyordu. O kadar yoğun ve doyurucu bir duyguydu ki, daha fazlasını arzuluyordu. Parmağı içeri itti ve biraz gerilme hissetti, ama çabucak kayboldu. "Daha fazla," dedi ona, kalçalarını yalvarırcasına kaldırarak. "Seni tekrar içimde istiyorum."

"Sadece benimle başa çıkabileceğinden emin olmaya çalışıyorum, tatlım." Bir parmağını daha içine soktu ve sonra yavaşça sokup çıkarmaya başladı. "Çok ıslak olmana rağmen bunun bir sorun olacağını sanmıyorum. Tanrım, bu kadar tahrik olmana bayılıyorum. Bu çok seksi." Eğildi ve onun göğsünü ısırdı. "Burada bekle, prezervatif getireyim."

Kadın başıyla onayladı ve adam odadan çıkıp gözden kayboldu. Uzun bir an geçti ve aklına yaramaz bir düşünce geldi.

Büyük bir cesaretle bir elini bacaklarının arasına kaydırды ve mastürbasyon yaparken yaptığı gibi kendine dokunmaya başladı. Göbeğinden sızan ıslaklığa hafif, narin dokunuşlar yapıyor, sonra klitorisinin etrafında döndürüyor, hassaslaşmış cildinin üzerinde kayıyordu. Bacaklarını havalı yatağın üzerinde iyice açtı, böylece adam döndüğünde tam olarak ne yaptığını görebilecekti.

Yanakları ateş gibi yanıyordu ama Rob'un yüz ifadesini görmek için buna değerdі.

"Bir tane buldum," diye seslendi elinde küçük mor bir paketle odaya girerken. "Cüzdanımı çıkarmak zorunda kaldım ve ... lanet olsun." Yatağın yanında sendeledi. "Yüce Tanrım, bu hayatımda gördüğüm en güzel şey."

Onun cevabına kıkırdadı ama kendine dokunmaya devam etti. Daha önceki oyunlarından dolayı teni hassaslaşmıştı ve nefes alış verişі hızlanmıştı, meme uçları gergindi. Eğer yakında ona dokunmazsa kendini boşaltacaktı. "Seni özledim," dedi utangaçça ve elini çekti.

"Tanrım, hayır, durma," dedi dizlerinin üzerine çökerek. Kalçalarını birbirinden ayırdı ve yüzünü bacaklarının arasına gömdü. "Şimdi boşaldığını görmek zorundayım."

Adam onu istekli bir yoğunlukla yalamaya başladığında inledi. Tamam, bu tepkiyi pek beklemiyordu ama vay canına, adamın ağzı inanılmaz hissettiriyordu. Adam dilini klitorisine değdirirken kalçaları sarsıldı ve parmakları tekrar içine girdi. Onları içine doğru salladığında, inledi ve kalçalarını ağzına doğru bastırdı ve dili tekrar klitorisine çarptı. "Oh," diye nefes aldı. "Rob, ben-"

Onun tenine karşı bir şeyler mırıldandı. Onaylama olabilirdi. Tek bildiğı "Yankee Doodle Dandy" de olabilirdi. Ama mırıltının teninde yarattığı titreşim? Muhteşemdi. Nefes nefese bir çığlık atarak boşalmaya başladı, cinsel organı adamın içine gömdüğü iki parmağın etrafında kenetlenirken, adam hızlı, alaycı küçük vuruşlarla klitorisini dilliyordu.

Lezzetli, ruhu parçalayan orgazm sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve ondan son küçük ürpertiye de çıkardığında, onun tümseğine son bir öpücük verdi ve sonra oturdu, prezervatifi yatağa attığı yerden tekrar aldı. Adamın paketi açmasını ve kılıfı sert penisinin uzunluğuna doğru açmasını hayranlıkla izledi. Sonra, her yer kaplandığında, ellerinin üzerine eğildi ve ona teninin tadına bakan derin, ıslak bir öpücük daha verdi.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Başını salladı ve hemen adamın penisinin göbeğine doğru bastırıldığını hissetti. İçinden bir beklenti geçti ve adamın boynuna yapıştı, adam içine doğru iterken onu doyumsuzca öptü. Bu sefer adam yavaş ya da nazikçe hareket etmedi. Bu sefer tam anlamıyla içine girmişti ve bu his şok ediciydi. Adam içine oturduğunda boğazının arkasından yumuşak, küçük bir gıcırta çıkardı.

Ağzını onunkinden ayırdı ve yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "İyi misin, tatlım?"

Ama onu hissetmek her şeyden daha iyiydi. Geçen ay boyunca özlemini çektiği her şekilde dolduğunu hissetti. Adam onun içinde çok derindeydi ve aynı anda hem acıyor hem de daha fazlasını arzuluyordu. "Bu mükemmel," dedi ona dürüstçe.

Rob inledi ve onu tekrar öpmek için eğildi, emin, hızlı vuruşlarla içine pompalamaya başlarken bile ağzı onun üzerinde hareket ediyordu. Havalı yatak altlarında inliyor ve itiraz ediyordu ama onlar bunun farkında değildi. Marjorie bacaklarının titremesine rağmen onun hızına ayak uydurmaya çalışarak kalçalarını onunla aynı anda hareket ettirdi. İçinde başka bir orgazm daha oluşuyormuş gibi hissediyordu... ya da belki de sonuncusu durmamıştı. Her iki durumda da inledi ve ellerini Rob'un teninin dokunabildiği her santiminde gezdirdi. Rob'un vuruşlarının şiddeti arttıkça hareketleri çılgınca bir hal aldı. "Sana ihtiyacım var," diye mırıldandı. "Daha fazlasına ihtiyacım var. Yine çok yaklaştım."

Başını salladı ve arkasına yaslandı ve onu şaşırtarak kalçalarından tutup yan çevirdi. Bacaklarını makasla ayırdı ve bir koluyla bacağını havaya kaldırıp vücuduna doğru tutarak tekrar içine soktu. Bu, adamın sokma açısını değiştirdi ve kadın inledi çünkü bu onu her zamankinden daha dolu hissettirdi.

"Bu iyi hissettirdi mi?" diye nefes nefese kaldı.

Dudağını ısırarak başını salladı. Her şey iyi hissettiriyordu. Sanki ona nasıl dokunacağını ve vücudunun arzusuyla şarkı söylemesini nasıl sağlayacağını biliyor gibiydi.

"Daha iyi hissettirmek üzereyim," dedi ve daha hızlı vurmaya başladı. Ona her zamankinden daha sert pompaladı ve onu şaşırtacak şekilde, bu his diğer her şeyin tepki vermesine neden olmaya başladı. Adam onunla emin, sert bir hızla sevişirken inledi ve yatağa yapıştı.

Ve sonra geliyordu, her sinir ucu hisle yanıyor, vücudundaki her kemik lapaya dönüyordu. Marjorie Rob'un adını haykırdı.

"Ben de oradayım," diye nefes aldı ve vuruşları vahşileşti, düzensizleşti, hareketleri abartıldı. Adam inledi ve uzun bir süre onu yerinde tuttu, gözleri sıkıca kapandı ve kadın onun da gelmekte olduğunu fark etti. Prezervatif olmadan içine boşalmasının nasıl bir his olduğunu merak etti.

Bir gün bunu test edecekler.

Şimdilik onun yanına uzanmasından memnundu, zor nefes alıyordu. Onu kendine doğru çekti ve prezervatifi çıkarıp yenisini takmasını boş boş izledi. Kaşıklaştıklarında, adam sikini tekrar kadının içine sokarak vücutlarını birleştirdi.

"Bu yeni bir şey," diye mırıldandı.

"Seninle işim henüz bitmedi," dedi ona. "Gece kalacak mısın?" Kadın ona doğru sokuldu. "Elbette."

Islak saçlarını kenara itti ve boynunun yan tarafını öptü. "Sonsuza kadar kalacak mısın?"

Kalbi inanılmaz derecede dolu hissetti. Başını salladı. "Her zaman."

Ertesi sabah Marjorie boyası dökülmüş kıyafetlerini giydi ve Rob da bir gece çantası hazırladı. El ele, onun apartmanından çıkıp Marjorie'nin dairesine doğru yürüdüler. Dün gece -sevişme maratonları arasında bir yerde- Rob'un çatı katındaki tadilat bitene kadar onunla kalmasına, sonra da onun yanına taşınmasına karar vermişlerdi. Marjorie'nin kulağına mükemmel geliyordu ama Rob'un, hayatına geri dönerse Brontë'nin asistanlığı işinde işleri berbat edeceği konusunda biraz endişeli olduğunu biliyordu.

Yani bugün yine sıçraması ve Rob'u da yanına alması gerekecekti.

Marjorie ve Rob onun evinde duş alıp saçlarındaki son boya parçalarını da taradıktan sonra Marjorie rahat bir maksi elbise ve bir çift topuklu ayakkabı giydi. Ardından Brontë'yi en sevdikleri yerde öğle yemeği için buluşmaya davet etti. Logan'ı da getir, diye mesaj attı. İkinizle de konuşmam gereken bir şey var.

Pekala, Brontë geri gönderdi. Bir ipucu var mı?

İpucu yok! Sadece açık fikirli olun. Ve ne düşünürseniz düşünün, bu bir iş toplantısı değil.

Daha meraklı ve daha meraklı! Orada olacağız. Logan bugün öğle yemeği için benimle buluşacak, yani bu mükemmel bir çözüm. Yakında görüşürüz!

"Bunu yapmak istediğine emin misin, tatlım?" Dairesinin kapısına doğru giderlerken Rob ona sordu.

"Hayır," dedi ona dürüstçe. "Gerçekten hiç emin değilim. Ama ne düşünecekleri korkusuyla yaşamak istemiyorum ve artık kimsenin arkasından iş çevirmeyeceğiz. Eğer bundan hoşlanmazlarsa, sineye çekmek zorunda kalacaklar, değil mi?"

Rob ona, "Kahretsin, bunu söylediğinde beni azdırıyorsun," dedi. "Sanırım kontrolü ele alman hoşuma gidiyor."

Sadece elini nazikçe sıktı. Onun gergin olduğunu biliyordu. Logan Hawkings'in kendisi hakkında ne düşündüğünü umursamadığını söylemişti ama o aksini düşünüyordu. Hiç değilse adamın saygısını kazanmak istiyordu. Marjorie Logan'ın bu konuda açık fikirli olmasını umuyordu, yoksa bu öğleden sonra çok ama çok garip geçecekti.

Kafeye erken varmışlar ve öğle yemeği kalabalığından uzakta, arka tarafta bir masa bulmuşlardı. Rob onun yanındaki koltuğunda kıpırdanıyordu ama Marjorie sakindi.

Ne istediğini biliyordu-Rob. Geri kalan her şeyin yerli yerine oturması ve üstesinden gelmesi gerekiyordu.

Çok geçmeden kafe müşterilerle dolmaya başladı ve Marjorie, Rob sağ eliyle telefonunu kurcalarken kapıyı izledi, sol elinin parmakları masanın altında onunkilerle iç içe geçmişti. İzlerken Brontë'nin koyu renk buklelerini fark etti, yarım adım geriden uzun boylu Logan onu takip ediyordu.

"Geldiler," diye mırıldandı Rob'a ve arkadaşına el sallamak için ayağa kalktı.

Rob yavaşça onun yanında durdu ve Brontë ile Logan masaya yaklaştıklarında, onun kiminle birlikte olduğunu gördüklerinde yüz ifadelerinin dehşete dönüştüğünü gördü.

Masaya yaklaştıklarında Marjorie elini kaldırdı. "Kimse bir şey söylemeden önce, bu işle ilgili değil. Bu benimle ilgili. Ve kimse bir şey söylemeden önce ikinizin de beni dinlemesini istiyorum."

Brontë ve Logan birbirlerine baktılar. Marjorie milyarderin sinirli görüldüğünü fark etti ama Brontë sakinleştirici bir elini onun koluna koydu ve Logan omuz silkti, yüz hatlarına sabırsızlık damgasını vurmuştu. Karısı için sandalyesini çekti ve sonra oturdu, Marjorie de tekrar oturdu. Eli yine masanın altında Rob'un elini buldu ve ona o anda tam olarak hissetmediği kendinden emin bir gülümseme verdi.

"Neler oluyor?" Brontë sordu, sesi her zamanki gibi kibar ve dostçaydı.

Marjorie gülümsemeye devam etti. "Sadece Rob ve benim tekrar birlikte olduğumuzu bilmenizi istedim." Ona doğru

baktı,

Bakışları sevgiyle doluydu. "Dün barıştık ve en son bir araya geldiğimizde aramızın kötü olduğunu bildiğimden, aramızdaki sorunları çözmemiz gerektiğini düşündüm. İşin aslı şu ki Rob tam da söylediği gibi biri ve ben onu seviyorum. O beni tüm kusurlarımla seviyor, ben de onu seviyorum. Ve biz bunu açığa çıkarmak istedik, çünkü artık kimse saklanmıyor." Dudaklarını yaladı, boğazı aniden kurudu. "Ve o benim hayatımın çok ama çok önemli bir parçası olacak, bu yüzden onu kabul etmek zorundasınız."

Brontë'nin gözleri büyüdü ve ağzına küçük bir gülümseme yerleşti. Logan'a doğru baktı.

Logan uzun bir süre taş suratlıydı. Marjorie'yi inceledi ve sonra bakışları doğal olmayan bir sessizlik içinde olan Rob'a kaydı. Sadece elini sıkması ona gerçek duygularını anlatıyordu.

Sonra Logan boğazını temizledi. "Cannon Networks ile ne yaptığınızı okudum. Bir milyara mı sattın?"

"Bill nokta iki," dedi Rob.

Logan homurdandı. "Ve hepsini hayır kurumlarına mı bağışladın?"

"Aslında üç hayır kurumu var. Biri çoğunluğu aldı ama evet. İki kardeş hayır kurumu da eşit pay aldı." Omuz silkti ve Marjorie onun hissetmediği bir rahatlık varmış gibi davrandığını anladı.

"Neden?" Logan'ın sorusu kısa ve özdü. "Bana hiç hayırsever bir tip gibi gelmemiştin."

"Çünkü Marjorie olduğum kişiden nefret ediyordu," dedi Rob ona. "Ben de onun gurur duyabileceği biri olmak istedim. Bu mantıklı bir ilk adım gibi görünüyordu."

"Yani Marjorie için bir milyar dolar mı verdin?"

"Aşağı yukarı."

Bu iş garipleşmeye başlamıştı. Yanaklarının rahatsız edici bir şekilde ısındığını hissedebiliyordu.

Logan homurdandı. Arkasına yaslandı. "Böyle bir şey yapmak için taş olmak gerekir."

"Sen bunu karın için yapardın," diye karşılık verdi Rob. "Yapardım," diye onayladı Logan.

Masa uzun bir süre sessiz kaldı.

"Şey," dedi Logan, konuşmayı yeniden açarak. "İstediği bir şey için her şeyini ortaya koyan bir adama hayranlık duymak zorundayım. İş konuşmak istediğin zaman bana haber ver. Yeni bir başlangıç yapabiliriz."

Rob'un gülümsemesi geri döndü ve Marjorie rahatlayarak yere düşecek gibi hissetti. "Sağ ol dostum, ama şimdilik erteliyorum. Gelecekteki girişimlerim için birkaç fikrim var ama şu anda tüm dikkatimi tek bir şeye vermiş durumdayım." Marjorie'nin elini ağzına götürdü ve arkasından öptü. "İşte bu kadın."

Ve Marjorie gülümsemesini durduramadı.

Sonsöz

Marjorie çenesini Rob'un omzuna yaslayarak, "Küfretmeyi kes," diye takıldı. "İnsanları korkutuyorsun."

"Kimseyi korkuttuğum falan yok," diye homurdandı Rob, gözlerini elindeki karta dikerek. "Ben sadece kızgıyım." Denemekte olduğu test ünitesinin ekranındaki bir numarayı tuşladı. "Benim lanet numaramı bilerek aramıyorlar!"

Gözlerini devirdi. Adam son derece sabırsızdı. "Kartları test etmek için buradayız. Hepsi bu. Paraya ihtiyacınız yok ki!"

"Bingo!" diye seslendi Rob'un arkasından biri.

Elektrik kartını tiksintiyle yere fırlattı. "Bu kadar. Benden bu kadar. Bu hileli."

Marjorie kıkırdadı. Rob ne kadar da zavallı bir kaybeden. "Hileli değil."

"Hileli," diye tekrarladı.

"Bunlar senin kartların," dedi ve kıkırdamasını engelleyemedi. "Senin prototiplerin. Onları sen getirdin. Hile yapan biri varsa o da sensin."

"Smith, kovuldun," diye seslendi Rob, bir kolunu Marjorie'nin katlanır sandalyesinin arkasına uzattı ve kulağını ısırabilmek için onu kendine doğru çekti. Marjorie, Rob'la çıkmanın en güzel yanlarından birinin de bu olduğuna karar verdi: Nerede oldukları umurunda değildi. Eğer sevecen olmak isterse, sevecen olurdu. İster huzurevinde ister restoranda olsun, Rob Marjorie'ye olan aşkını tüm dünyaya göstermekten çekinmiyordu. . . ve bu onun titrek egosu için harikalar yaratıyordu. Rob'un ona gösterdiği ilgiye bayılıyordu.

Tombalacı masasının arkasından Smith gözlerini devirdi. "Eğer beni kovarsanız, hiç asistanınız kalmaz efendim."

"Hmmm. Haklısın. Boş ver."

Marjorie alaycı bir tavırla, "Gortham ve Cresson'ı her zaman yeniden işe alabilirsin," dedi. "Eminim senin için tekrar çalışmaktan mutluluk duyacaklardır."

"Kesinlikle hayır," dedi Rob ona. "O ikisi tamamen ve tamamen işe yaramazdı. Tavuğun üstündeki memeler gibi."

Marjorie homurdandı. "Bu ilginç bir zihinsel imge."

"Çünkü çok kirli bir zihnin var." Elini kaydırdı Kalçasına kadar.

Gülümseyerek onu itti. "Bana bir iyilik yapar mısın? Taciz olayını huzurevinden ayrılana kadar bekletir misin?"

"Peki, peki," diye homurdandı ve kadın ona kartını tekrar uzattı. Üzerindeki Sıfırla düğmesine bastı ve kart yandı, bip sesi çıkardı ve ardından ekranı temizledi.

Smith mikrofondan "Sıradaki oyun posta pulu," diye seslendi. "Lütfen herkes elektronik kartındaki Sıfırla düğmesine bassın."

Bir bip sesi korosu huzurevini doldurdu. Birisi "Kartım yanıt vermiyor" diye seslendi.

Rob usulca inledi.

Marjorie sırtarak onun kolunu çimdikledi. "Sen sus. Bu yüzden burada bazı şeyleri test ediyoruz. Her şeyin ilk seferinde mükemmel olmayacağını biliyordun. Bu yüzden bir şeyleri test ediyorsun."

Huzurevinde bulunmalarının nedeni Marjorie'nin Rob'un bingo kartı prototiplerini denemek için burayı harika bir yer olarak önermesiydi. En yeni takıntısı, kartların bilgisayarlı bir arayıcıyla senkronize edildiği bir uzaktan tombala biçimiydi. Bir noktada bir bingo ağı kurmayı planlıyordu ama elbette önce prototiplerin çalışması gerekiyordu.

Marjorie, hâlâ çözülmesi gereken birkaç pürüz olduğunu düşündü. Ve gerçekten de, eğer en büyük sorunları buggy kartlarıysa, bunu başarmışlardı.

Son birkaç aydır hayat harikadan başka bir şey değildi. Rob'un dairesi tamamen yeniden dekore edilmiş, mobilyaları birlikte seçmişler ve çatı katını kendilerine ait hale getirmişlerdi. Rob'un yanına taşınmış ve sürekli büyüyen pahalı ayakkabı yığını için büyük bir dolap almıştı. Rob ona uzun topuklu ayakkabılar almayı seviyordu ve o da bunları giymekten mutluluk duyuyordu.

Genelde yeni bir çift ayakkabıyı giymeye fırsat bulamadan yatağa düşerdi, diye düşündü yüzü kızararak. Rob onun topuklu ayakkabı giymesini seviyordu, başka bir şey değil.

-Yatmadan önce.

İş hayatı da harikaydı. O ve Brontë her zamankinden daha yakındı, kitap kulübü başarılıydı. Hatta her türlü buluşma yeri olarak merkezi bir yer bile ayarlamışlardı ve burası sürekli müşteriler ve kitap kulüpleriyle dolup taşıyordu. Hatta burayı halka açık toplantılar için bile açmışlardı ve her an bir grupla ya da başka bir grupla dolup taşıyor gibiydi, bu da her iki kadını da memnun ediyordu.

Erkekler de iyi geçiniyordu. Hâlâ tartışıyorlardı ama artık futbol skorları ve borsa yüzünden tartışıyorlardı. Arkadaş değillerdi, tam olarak değil. Ama Logan ve Rob bir gece birlikte poker oynamaya gitmişlerdi. Başka bir gece içmeye gitmişlerdi. Henüz birlikte iş yapmıyorlardı. Ama Logan Rob'un projeleriyle ilgileniyordu ve gelecekte birlikte bir işe girebileceklerinden şüpheleniyordu.

"Aman Tanrım," dedi Smith mikrofondan. "Sanırım bu top hazneye sıkışmış." Makineyi dürttü. "Efendim?"

Rob dikkatle kartına baktı. "Marjorie, tatlım, ona yardım edebilir misin? Sıfırlama tuşuna bastığında kartın nasıl tepki verdiğini görmek istiyorum."

"Elbette." Marjorie koltuğundan kalktı ve Smith'in arayanın istasyonunu yönettiği odanın önüne gitti. Eğilip Rob'un asistanına ve önündeki tabloya baktı. "Sorun ne gibi görünüyor?"

Smith, "Haznede sıkışmış bir şey var," dedi ve makineyi işaret etti.

Tombala makinesindeki yetmiş beş beyaz numaralı top, elektronik çağrı panosunun altındaki cam kutunun içinde zıplıyordu. Her top teker teker oluktan yukarı uçuyor ve çağırının alması için dışarı fırlıyordu. Ama her nedense, olukta sıkışmış başka bir şey vardı. Mavi bir şey.

Marjorie öne doğru eğildi ve kaşlarını çattı. "Oraya ne soktun?" Nefes nefese kaldı.

Kanaldaki nesne, numaralandırılmış bir topun gideceği yere sıkıştırılmış küçük kadife bir halka kutusuydu.

Marjorie gözlerini kocaman açarak Rob'un oturduğu seyircilerin arasına baktı. Rob dikkatle kartına bakıyor ama deli gibi sırtıyordu. Marjorie protesto ile ciyaklama arası bir ses çıkardı ve kutuyu kaptı. Titreyen elleriyle kutuyu çevirerek açtı.

Ve baktı.

Etrafı daha küçük elmaslardan oluşan bir kümeyle çevrili kare kesimli devasa bir elmas ona bakıyordu. Bu bir nişan yüzüğüydü.

"Rob," dedi zayıf bir sesle. "Bu ne kadara mal oldu?"

"Bu uygun bir cevap değil," diye karşılık verdi, eğlenerek. "Uygun cevap ya 'evet' ya da 'hayır'dır. Nişan yüzüğünüzün ne kadar tuttuğunu soramazsınız."

"Evet!" dedi mutlulukla. "Kesinlikle, evet!" Rob'un ayağa kalktığı masaya doğru koştu ve kendini onun kollarına bıraktı. "Yüz kere evet!"

Güldü ve sonra birbirlerini çılgınca öpmeye başladılar ve Marjorie'nin kalbi o kadar büyük hissetti ki patlayabileceğini düşündü.

Huysuz bir bingo oyuncusu "Lanet olası bir numara söyleyecekler mi, söylemeyecekler mi?" diye sordu.

Marjorie güldü ve Rob'un boynuna sıkıca sarıldı, mutluluk yayılıyordu. "Buradan çıksak iyi olacak.

Huzurevlerinde mutlak bir kural vardır, o da tombalayla uğraşmamaktır."

"Kulağa tehlikeli geliyor," diye alay etti Rob onu kendine doğru çekerek. Onun kollarında olmak çok iyi, çok doğru hissettiriyordu. "Neyse ki buluşup öpüşebileceğimiz bir yer biliyorum."

"Çatı katınız mı, efendim?" diye alay etti. "Beş dakika sonra orada buluşalım mı?"

"Ayakkabılarımdan başka bir şey giymeyeceğime söz veriyorum," diye kabul etti. "Ve yüzüğü."

"Ve yüzük," diye düzeltti. Sonra el ele tutuştular ve kapıdan hızla çıkıp dairelerine döndüler. Rekor bir sürede eve vardılar ve Marjorie verdiği sözü tutarak hızla soyundu ve en sevdiği yüksek topuklu ayakkabılarını giydi. Yüzüğü parmağına taktı ve şaşkınlıkla yüzüğe baktı. Parmağına tam oturmuştu. "Nasıl olur da

Dünya bunu başardı mı?" Marjorie sordu.

"Hmm?" Rob pantolonunu çıkardı ve sonra omuz silkti. "Ben sadece ellerindeki en büyük yüzüğü istedim-" Kız ona doğru hamle yapınca güldü. "Şaka yapıyorum, şaka yapıyorum!"

"Sen zalim, zalim bir adamsın," dedi ayakkabılarına uzanarak. "Ve seni cezalandırmak için bunları çıkarmalıyım."

"Tabii ki hayır," dedi ona. "Uzun boylu, muhteşem amazonumu seviyorum. Seni üzerimde görmek sikimi taş gibi sertleştiriyor."

Adamın sikine uzandı ve kesinlikle söylediği kadar sertti. "Bir elmas kadar sert," diye kabul etti, sonra ekledi, "benim elmasım kadar sert. Muhtemelen çok pahalıydı. ?"

"Bir şarkı karşılığında aldım," dedi ona sırtarak.

Adam onu devasa yataklarına sürüklerken kadın inledi. "Lütfen bana yapmadığını söyle."

"Yapmadım," dedi, eli göğsüne kayarak onu okşadı. "Benim için en önemli olan şeyden cimrilik etmem. Senin için her türlü parayı harcayacağımı biliyorsun."

Gülümsemesi hayranlıkla yumuşadı. Bu doğrudu. Son bir yıl içinde her şeye saçma sapan miktarlarda para harcamıştı. Belirli bir rengi sevdiğini söylediğinde, eve geldiğinde o renkte üç çift yeni ayakkabı buluyordu. Belirli bir arabanın güzel görüldüğünden bahsederse, ertesi gün ona bir tane alırdı. Şu anda kırmızı bir Corvette'i ve bir Bentley'i alt kattaki otoparkta tozlanmaya bırakmıştı. Rob için fark etmiyordu. Sadece onun gülümsemesini görmek istiyordu.

Ve ona sık sık söylediği gibi, onu gülümsetmek için yapması gereken tek şey ona bakmaktı.

"Seni seviyorum," dedi ona o hafta yüzüncü kez. Muhtemelen o gün. Böyle aptaldılar işte.

"Ben de seni seviyorum," dedi ona, bacaklarının arasından kayarak ve yüksek topuklu bir ayağını kalçasına atarak. "Sana ne kadar çok sevdiğimi göstereyim."

Ve yaptı da.

Yazar Hakkında

Jessica Clare, Bluebonnet serisinin yanı sıra Milyarder Erkekler Kulübü romanlarının New York Times çoksatan yazarıdır. Ayrıca Jill Myles ve Jessica Sims adlarıyla da yazmaktadır ve gündüzleri finans alanında çalışmaktadır. Jessica, kocası ve kedileriyle birlikte Teksas'ta yaşıyor ve zamanını yazarak, okuyarak, yazarak, video oyunları oynayarak ve daha da fazla yazarak geçiriyor. Onu Twitter'da [@_JessicaClare](https://twitter.com/_JessicaClare) adresinden takip edin veya onu www.facebook.com/AuthorJessicaClare üzerinde Facebook adresinde.

